

သုံးလူ့ဥသျှောင် ထုတ်ဘုန်းခေါင်၏ စိန်ရောင်တပဲ
ပုလဲ တရထည် ဝင်းကြည် တောက်ထိန်
အသမ္ဘိန္ဒ သရီရဟု ဝါမ အောက်ဓာတ်

စွယ်တော်မြတ်၏

ထုပ္ပတ်ကြောင်းရာ ဖြစ်စဉ်လာကို ဂါထာဂီတိ
ပါဠိ အလင်္ကာ သဒ္ဒါ ဆန်းညီ ကုံးသီ ဖွဲ့ဆိုလျက်
ကြည်ညိုဘွယ်ရာ မြန်မာအနက်
ထည့်စက် လှစ်ဖွင့် ကျူးရင့် မြက်ဟ
ဖော်ပြ အပ်သော

ဧဝံ သရီရိ ကျမ်း

(ဂန္ထကာရက)

အရှင်ပညာဓိ
ဘုရားကြီးကျောင်းတိုက်
ငါးသိုင်းချောင်းမြို့။

၁၃၂၃-ခု၊ သီတင်းကျွတ်လ။

ဣန္ဒာသယ ပိဋကတ် စာပုံနှိပ်တိုက်

၁၁၃၊ ၂၄-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

၃၂၆

Handwritten text in purple ink, including the name 'ဦးစောစော' (U Saw Saw) and other illegible characters.

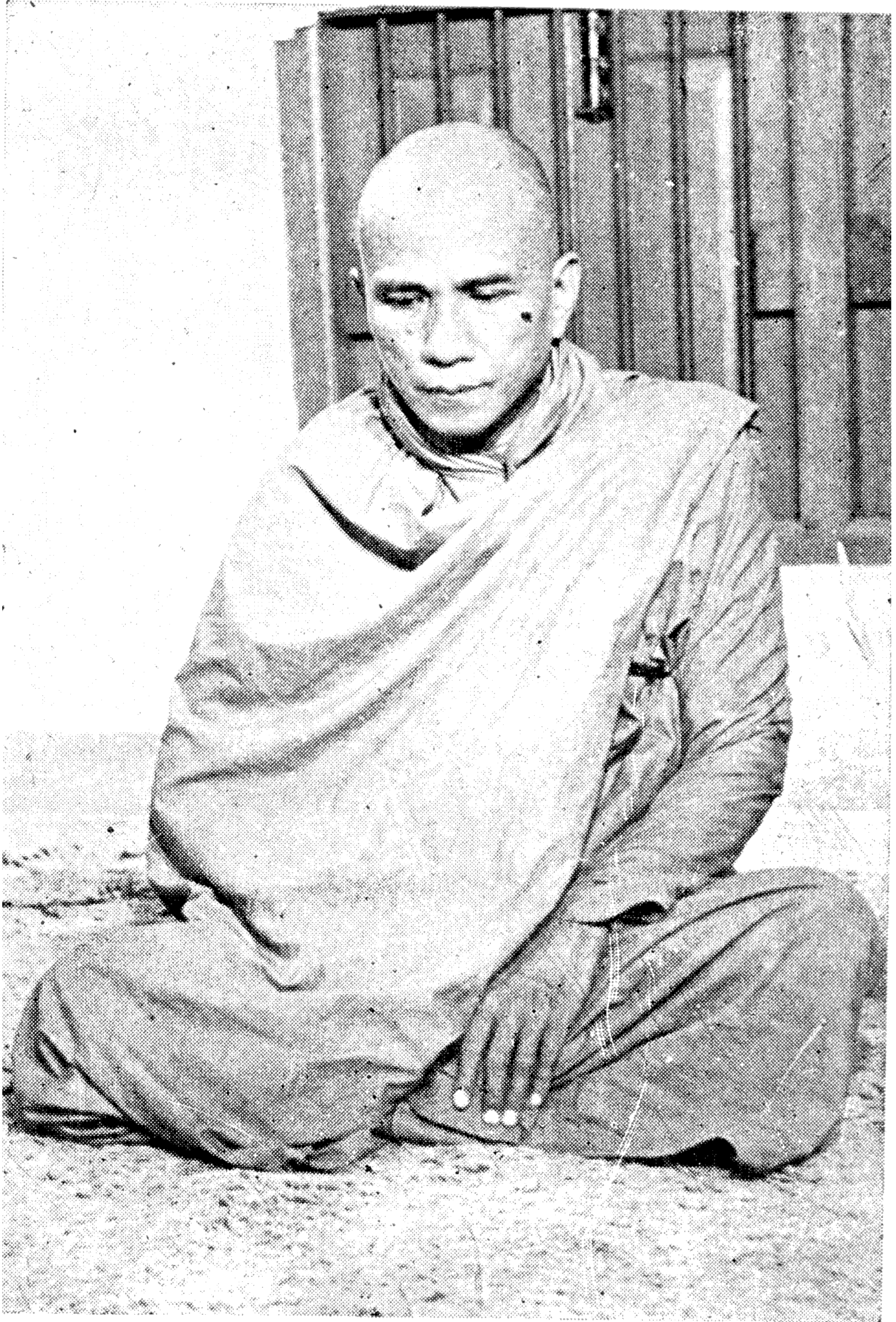
ပဌမနှိပ်ခြင်း - အုပ်ရေး-၁၀၀၀။

၁၂၀၅-ခု။

ဒုတိယနှိပ်ခြင်း- အုပ်ရေး-၁၀၀၀။

၁၃၂၃-ခု။

နိုင်ငံကျော် ဓမ္မကထိက မဟာဝိဇ္ဇာဒယ ဆရာတော်

အရှင်ပညာဝိန္န

နိဒါန်း

သုံးလူ့ မှန်ကူ သယံဇာတ မြေရာဇ် မင်းကြီးဆုံးဖြတ်တော်မူသော မဟာဝင်္ဇီရ ဉာဏ်တော်သခင် သဗ္ဗညုဘုရားရှင်၏ ဝါမအောက် ဓာတ် စွယ်တော်မြတ်သည် ယခုအခါ-လင်္ကာဒီပ ကျွန်းဌာန ဌာန နေ့၊ နာ ပမာ လွန်ကြေငြာလျက် ကောင်းစွာ ကိန်းဝပ်တည်ရှိ တော်မူသည် ဖြစ်ကြောင်း။

ထိုသုံးလူ့ ရှင်ဓာတ် စွယ်တော်မြတ်ကို တပ်တပ်ထင်ထင် ကြည်လင်မြတ်နိုး ရှိခိုးပူဇော်ရန် အကျိုးငှါ သမာနာစရိယ သဟစာရီ ဒဠိမိတ္တ သိက္ခာကာမအစစ် ဖြစ်ကြီးဖြစ်တော်မူကြ ကုန်သော အရှင်ဥ တ္တရာဇီဝ အရှင်သေက-စသော သီတင်း သုံးဘော်တို့နှင့်တကွ သက္ကရာဇ် ၁၂၇၄-ခု နတ်တော်လဆုတ် ၄-ရက် ကြာသပတေးနေ့ ၂-နာရီအချိန် မြန်မာတို့ရိပ်မြို့ ရန်ကုန်မြို့ ဆိပ်ကမ်းမှ ဘေးဘျမ်းထူပြော ပင်လယ်ကြောကို သင်္ဘောဖြင့် ဖြတ်သန်း၍ ရှင်လန်းစွာထွက်ခဲ့ရာ သီဟိုဠ်ကျွန်း ကောလမြို့ဆိပ်ကမ်းသို့ ၎င်းလဆုတ် ၉-ရက်နေ့ည ဆိုက်ရောက် ခဲ့လှုံမိကြောင်း။

ထိုသို့ကောလမြို့မြို့ကြီးသို့ ဆိုက်ရောက်သောအခါ မြင့်မြတ် သော စိတ်နှလုံး ရှိတော်မူသော “အရှင် ဝိနယာလင်္ကာရ” မထေရ်မြတ်၏ မေတ္တာ ပြခန်းသော စောင့်ရှောက် ထောက်ပံ့ ခြင်းကို ဝမ်းမြောက်စွာ ခံယူလျက် ကလျာဏီ စေတီတော် စသော ဘုရားပုထိုး အဆောက်အဦများကို ဖူးမြော် ကြည့်ရှု ပြီးလျှင် အဆိုပါမြို့ကြီးမှ တဘန် စွယ်တော်ဓာတ်မြတ် ကိန်းဝပ်

(၁)

နိဒါန်း

မေ့လျော့ရာ “သင်္ခန္ဓ” သို့မဟုတ် “ကင်ဒီ” မြို့သို့ထွက်ခွါခဲ့ကြ၍ ၎င်းမြို့သို့ရောက်လေလျှင် “သုမန” တောင်ထုတ်၌ ချထားတော် မူခဲ့သော “ပါဒစေတီ” တော်မြတ်ကို နှစ်သက် ကြည်ညိုစွာ သွားရောက်ဖူးမြော်ပြီး၍ ပြန်ရောက်သောအခါ စွယ်ဒတော်ထိန်း အမတ်ကြီးနှင့် နာယက ဆရာတော်တို့ကို အကြောင်း ညီညွတ် အောင် ပြောဆိုနှစ်သိမ့်စေကြပြီးလျှင် ပြာသိုလဆန်း ၁၁-ရက် ကြာသပတေးနေ့ ၃-နာရီအချိန်တွင် ဂုဏ်သိရိကံမြင့် “စွယ် တော်ကြုတ်” ဖွင့်မင်္ဂလာပွဲသဘင်ကို ဆင်ယင်ကျင်းပ ကြလေ သည် ဖြစ်ကြောင်း။

ထို“ဓာတုဝိဝရဏ” ပွဲသဘင်ကြီး၌ စစ်ကိုင်း၊ မန္တလေး၊ ရန်ကုန်၊ ဟင်္သာတ၊ ငါးသိုင်းချောင်း၊ လေးမျက်နှာ-စသော အသီးသီး အစိုး အမြို့မြို့မှ လာရောက်ကြကုန်သော ရဟန်း၊ ရှင်၊ လူ အပေါင်းတို့သည် ကြည်ဖြူသဒ္ဓါ ထက်သန်သော စေတနာဖြင့် ရတနာရွှေငွေ အထွေထွေတို့ကို၎င်း မွေးနိုးကြိုင်လှမ်း နုံသာပန်း တို့ကို၎င်း မြောက်ကြဲပက်ဖျန်း၍ လူဒါနိုးကော်ရော် ပူဇော် မြတ်နိုး ရှိခိုးဖူးမြော်ကြလေသည် ဖြစ်ကြောင်း။

ဤသို့ သူ့ထက်ငါသာ ကုသိုလ်အထူးကို ဆည်းပူးကြစဉ် အကြံဖြစ်သည်မှာ “အာမိသ ပူဇာထက် ဓမ္မပူဇာသည် လွန်ကဲ မြင့်မြတ်၏။ ပင်လယ်ကို ဖြတ်သန်း၍ သက်စွန့်ကြိုးပမ်း လာခဲ့ ရသော ငါသည် ဤစွယ်တော်ဓာတ်မြတ်ကို ပူဇော်သောအား ဖြင့် အဖြစ်သနစ်တော်ကို ထုတ်ဘော်ရေးသား ရပါမူ ကောင်း လေစ” ဤသို့ကြံစည်မိလေသတည်း။ ယင်းသို့ သဒ္ဓါဇော ထက် သန်၍ ကြံစည်မိသော်လည်း ဘုရား-ပုထိုး ရှိခိုးဖူးမြော်

ခြင်းစသော ဗုဒ္ဓကိစ္စတို့ကြောင့် စိတ်၌စွဲမြဲ၍ ချီးဝံ့ရေးသားရန် အခါအခွင့်မသင့် မကြုံဘဲရှိနေလေသည်ဖြစ်ကြောင်း။

ဤကားပဌမကြိမ်စည်ခြင်းတည်း

ထို့နောက် ထူပါရာမ စေတီတော်၊ မဟာစေတီတော်ကြီး စသော “အနုရာဇ” မြို့ရှိ ထင်ရှားကျော်စောသော ဘုရားပုထိုး တို့ကို ရှိခိုးပူဇော်ကြပြီးလျှင် ၎င်းသီဟိုဠ်ကျွန်းကြီးမှ မဇ္ဈိမဒေသ ဘုရားပွင့်တော်မူရာ “မဟာဗောဓိ” ကို ရှိခိုးဖူးမြော်ရန် အကျိုး ငှါ သဘောဖြင့် “မဒရပ်” မြို့သို့ကူး၍ ထိုမှတစ်ဆင့် “ကလ ကတ္တား” မြို့သို့ ၎င်းမှတစ်ဆင့်-ဘုရားပွင့်တော်မူရာ မဟာဗောဓိ သို့ ထွက်ခွာခဲ့ကြကြောင်း။

မိမိတို့ရည်ရွယ်ရင်းဖြစ်သော “ဗုဒ္ဓဂယာ” မဟာဗောဓိသို့ ရောက်ရှိသော အခါ ထိုထို ပလ္လင်၊ အနိမိသ အစရှိသော သတ္တသတ္တာဟ စေတီတော်ဌာနတို့ကို ရှိခိုးဖူးမြော်ကြပြီးလျှင် ကြံစည်မိပြန်သည်မှာ “ဤမြေအရပ်သည် အလုံးစုံသော ဘုရား ရှင်တို့ မစွန့်မူ၍ ပွင့်တော်မူကြရာ အဝိဇာဟိတဌာန မြေမျော ဥက္ကဋ္ဌ မြေမြတ်ဦးကိုင် မဏ္ဍိုင် ဗဟို ငါးမာရိပျိုရာအောင်မြေချာ ဖြစ်ခဲ့၏။ ငါတို့မြတ်စွာဘုရား၏ ခုနစ်ရက် ၇-လီ အညီရှင်ပျိုး သီတင်းသုံးရာ ခုနစ်ဖြာသောဌာနလည်း ယခုထင်ရှားရှိခဲ့၏။ ဤခုနစ်ပါးသော သတ္တာဟ စေတီတော် ဌာနတို့နှင့်တကွ ဌာ နိဿရဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားအား ကြည်လင်ညွတ်တွား ပူဇော်သောအားဖြင့် ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရား၏ခြေတော်ရင်း ဝယ် နိယတဗျာဒိတ်ပန်းကို ပန်ဆင်တော်မူသည်မှစ၍ ဤ “ဗောဓိမဏ္ဍိုင်” ၌ ဘုရားဖြစ်တော်မူသည်တိုင်အောင် ဘော် ထုတ်အံ့အံ့ ချီးဝံ့ရေးသားရပါမူ ကောင်းလေစွ” ဟု ဤသို့

(၈)

နိဒါန်း

ဘဝအဆက်ဆက်တို့၌ ပါရမီဉာဏ် ရင့်သန်ခိုင်မြဲပြီး ကြီးမား
 ပွင့်လင်းစေရန် မြှုပ်နှံစိုက်ပျိုးသော အနေအားဖြင့် အတိုင်း
 မသိသော ဂုဏ်ပေါင်းသခင် ဘုရားရှင်၏ အဖြစ်သနစ်တော်က
 စ၍ အသမ္ဘန္ဒ ဝါမအောက်ဓာတ် စွယ်တော်မြတ်၏ အတ္ထုပ္ပတ်
 တိုင် အောင် ထုတ်ဘော် ညွှန်ကြား ရေးသား ရပါမူ
 ငါ့အား အတိုင်းမသိသော ကုသိုလ် အထူးတို့သည် ပွားလူး
 ထက်သန်၍ အမှန်ပင် တိုးတက် ပေတော့လတ္တံ့။ ကြည်နူး
 ဝမ်းသာ ဘတ်နာ၊ ကြည့်ရှုရသော သူတော်ကောင်းတို့အား
 လည်း ကြည်ညိုခြင်း သဒ္ဓါတရားကိုအမှီပြု၍ အတိုင်းမသိသော
 ကုသိုလ်တရား ပွားများ တိုးတက်ကုန်ရာ၏။ ဤသို့ စိတ်၌
 တွေးတော ရည်မှန်းလျက် ရှင်လန်းဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြစ်သည်
 နှင့်အညီ ဘွဲ့သီရေးသားလိုသော စိတ်အစဉ်တို့သည် ရေယဉ်
 ပမာ ဆက်ခါထပ်ထပ် ဥပါဒ်လျက်ရှိနေကြောင်း။

ယင်းသို့ “သီတာမုခ” ချောင်၌ အကြံအစည်ဖြစ်ပေါ်နေစဉ်
 သီဟိုဠ်၊ အိန္ဒိယ စသော တိုင်းတပါးသို့ သွားဘော် ပြန်ဘက်
 ဒေသန္တရ ဂမနာဂမန သဟာယဖြစ်သော အရှင် “သေိက”
 သည် ရတနာပုံ မန္တလေးရွှေမြို့တော်မှ ရောက်လာသဖြင့် အတ္တ
 သံယုတ္တ၊ ဓမ္မသံယုတ္တ ဖြစ်သောစကားတို့ကို ပြောကြား၍နေကြ
 စဉ် ထိုအရှင်သည် ကြည်လင်သော စိတ်ထားဖြင့် မြှက်ကြား
 တိုက်တွန်းသည်မှာ “အဆွေတော် ယခုအခါ မြန်မာပြည်၌
 စွယ်တော်မြတ်၏ အကြောင်းအရာတို့ကို ဂါထာဂီတိ ပါဠိ
 အလင်္ကာတို့ဖြင့် ကောင်းစွာရေးသားအပ်သော ကျမ်းဟူ၍ မရှိ
 သေးချေ။ ထို့ကြောင့် အရှင်သည် ရှုတ်လွယ်၊ ဘတ်လွယ်၊
 မကျယ်၊ မကျဉ်း သန့်ရှင်းပေါ်လွင်သော ဂါထာဗန္ဓုတို့နှင့်တကွ

ကဏ္ဍသုခဖြစ်လောက်သော မြန်မာအနက်တို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်
လျက် တခုသော အတ္ထုပ္ပတ္တိကျမ်းကို ကြိုးပမ်းတကုတ် အား
ထုတ် စီစဉ်ပါလော့” ဟု ခါခါနီးကပ် တိုက်တွန်းတောင်းပန်
အပ်သည် ဖြစ်ကြောင်း။

ဤသို့ တိုက်တွန်း တောင်းပန်ချက်ကို လက်ခံသိမ်းပိုက်အပ်
သည်ဖြစ်၍ ရေးသားစီစဉ်ရန် အခါအခွင့်သင့်သည်အားလျော်
စွာ ဗုဒ္ဓဝင်ပါဠိတော်၊ သုတ်မဟာဝါပါဠိတော်၊ အဋ္ဌသာလိနီ
အဋ္ဌကထာ၊ ဇာတ်အဋ္ဌကထာ၊ သုတ်မဟာဝါအဋ္ဌကထာစသော
သာသနာတော်ကျမ်း မဟာဝင်၊ ရာဇဝင်၊ ဒါဌာဓာတုဝင်
စသော ဂန္ထနွယ်တို့ကို တိုက်ဆိုင်ကြည့်ရှုလျက် ပန်းအမျိုးမျိုး
တို့ကို သိကုံးခြင်းအမှု၌ လိမ္မာသော ပန်းတော်မှူးသည် ရတနာ
ပန်းတောင်းမှ ပန်း အပေါင်းတို့ကို ထုတ်နုတ်၍ သင့်ရာသင့်ရာ
ညာဏ်ဖြင့်လွှာ၍ ကောင်းစွာသိကုံးသကဲ့သို့ ထိုထိုသို့သော ပါဠိ၊
အဋ္ဌကထာ စသည်တို့မှ ကောင်းစွာထုတ်နုတ်၍ သူတော်ကောင်း
တို့ ကုသိုလ်တရား ပွားများတိုးတက်စေခြင်း အကျိုးငှါ ဤ
“ဒါဌာဝံသဂီတိ” အမည်ရှိသော ကျမ်းကို ကြိုးပမ်း တည်ထိုင်
စီစဉ်ရေးသား အပ်သည်ဖြစ်ကြောင်း။

မြင့်မြတ်သော အဇ္ဈာသယဓာတ် ရှိကြကုန်သော ပညာရှိ
သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့သည် ဤ“ဒါဌာဝံသဂီတိ” ကျမ်း
ကို ရှင်လန်းကြည်သာ သဒ္ဓါလှလှ ပြစ်မပြုဘဲ ကြည့်ရှုတော်
မူနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

သာသနာတော်တည်းဟူသော ကြာကန်ကြီး အတွင်း၌
ငှါးငှါးကြီး ပေါ်ထွက်လာသော ဤ“ဒါဌာဝံသဂီတိကျမ်း”

(၉)

နိဒါန်း

တည်းဟူသော ပဒုမ္မာကြာပန်းကြီး၏ ဂါထာပဗန္ဓ အတ္ထ
ယောဇနာအစဉ် တည်းဟူသော ပန်းဝတ်ခုံ ပန်းဝတ်ရည်၌
ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့၏ ညှိမှောင်သော အဆင်းရှိသော
မျက်စိတည်းဟူသော ပျားပိတုန်းတို့သည် စားသုံး မှီဝဲလျက်
အမြဲပျော်ပိုက် နှစ်ခြိုက်တော်မူကြပါစေလို။

ခလိတံ အသိလိဋ္ဌဉ္စ၊ ဝိသောဓေတွာ ဥနာဒိကံ။
အာဒါသမိဝ ပဿန္တု၊ သာဓဝေါ တံ ပုနပုနန္တိ။

၁၂၇၅-ခု နှစ်တွင်လ။

အရှင်ပညာဝန္တ
ဘုရားကြီးတို့က
ငါးသိုင်းချောင်းမြို့။

ဒုတိယအကြိမ်ရိုက် နိဒါန်း

ကျွမ်းပြုဆရာတော်၏အဖော်

ဤ“ဒါဌာဝံသဂီတိကျမ်း”ကို ရေးသားစီရင်တော်မူခဲ့သော အရှင်မြတ်သည်ကား ဓမ္မကထိက အကျော် ဖြစ်တော်မူသော ငါးသိုင်းချောင်း ဦးပညဝန္တဟူ၍၊ မဟာဝိဇ္ဇောဒယ ဆရာတော်ဟူ၍၊ မြန်မာပြည်တဝှမ်းလုံး၌ပင် ကျော်ကြားတော်မူခဲ့သော ဆရာတော်ဖြစ်ပေသည်။

ဤဆရာတော်သည် ပုသိန်နှင့် ဟင်္သာတခရိုင်၊ ငါးသိုင်းချောင်းမြို့အပိုင် ဘုတ်ချောင်း ခဲလီရွာတွင် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၅၄-ခု၊ နတ်တော် လပြည့်ကျော် ၁၂-ရက် ကြာသပတေးနေ့တွင် ခမည်းတော် ဦးကျောက်လုံး၊ မယ်တော် ဒေါ်ငြိမ်းအေးတို့မှ မီးရှူးသန့်စင် ဖွားမြင်တော်မူခဲ့သော သားကြီးရတနာဖြစ်လေသည်။

ရဟန်းဘဝသို့

မိဘတို့၏ စောင့်ရှောက်မွေးမြူမှုဖြင့် အစဉ်အတိုင်း ကြီးပြင်းလာခဲ့သော ဆရာတော် အလောင်းအလျာသူငယ်သည် အသက် ၁၉-နှစ်ကျော်သည် တိုင်အောင် မိဘများနှင့် အတူနေလျက် မိဘတို့၏ အလုပ်အကိုင်ဖြစ်သော စပါးရောင်းဝယ်ခြင်း အမှုကို ကူညီလုပ်ကိုင်လျက် နေခဲ့လေသည်။ မိဘတို့သည် ငါးသိုင်းချောင်းမြို့ ဘုရားကြီးတိုက်ရှိ ဆရာတော်များကို ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်သူများ ဖြစ်ကြရာ ဆရာတော် အလောင်းအလျာ

(ည) ဒုတိယအကြိမ်ရိုက် နိဒါန်း

သူငယ်သည်လည်း ထိုဆရာတော်များကိုပင် ဆည်းကပ်ကိုးကွယ် လျက် ထိုဆရာတော်များ၏ အဆုံးအမကို ကျနစွာ ခံယူရရှိခဲ့ လေသည်။ အထူးအားဖြင့်ကား ထိုစဉ်က တိုက်အုပ်ဆရာတော် (ယခု ဒုတိယဘုရားကြီးဆရာတော်) ဦးရာဇိန္ဒ အရှင်သူမြတ်သည် ဆရာတော် အလောင်းအလျာ သူငယ်၏ အစွမ်းအစကို သိရှိရ၍ ထိုသူငယ်အား သာသနာ့ဘောင်သို့ မရောက်ရောက်အောင် ဆွဲ ဆောင်တော်မူခဲ့ပေသည်။ ဆရာတော် အလောင်းအလျာ သူငယ် သည် ထိုဆရာတော်၏ အဆုံးအမဖြင့်ပင် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၇၅-ခုနှစ်တွင် ဒွါရဝါဒီ မဲဇလီ ဆရာတော်ဘုရားကြီးကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြုလျက် ရဟန်းဘောင်သို့ တက်လှမ်းခဲ့ပေသည်။

ဓမ္မကထိကဘဝ - အစပျိုးပုံ

ရဟန်းဖြစ်သစ်စဖြစ်သော ဦးပညဝန္တ အရှင်မြတ်သည် မိမိ ဘဝ၏ အနာဂတ်ကို ထင်ထင်ရှားရှား ပြသခဲ့ပေသည်။ အ ကြောင်းကား မိမိ၏ ရဟန်းခံပွဲတွင် မိမိကိုယ်တိုင် တရားဟော ခြင်းဖြင့် နောင်အခါတွင် နိုင်ငံကျော် ဓမ္မကထိက ဖြစ်လာမည့် အရိပ်နိမိတ်ကို ကိုယ်တိုင် ပြခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။ ထို တရားပွဲ၌ ရဟန်းသစ်၏ စွမ်းဆောင်မှုသည် အလွန်ပြောင် မြောက်ခဲ့လေရကား မိဘနှစ်ပါး အပါအဝင် တရားနာပရိသတ် ကြီးမှာ ဖရဏာပီတိ ငှမ်းဆီထိသကဲ့သို့ ကြီးကျယ်သော ပီတိ သောမနဿကို ခံစားကြရလေသည်။

ယင်းကဲ့သို့ အောင်မြင်စွာ စွမ်းဆောင် နိုင်ခြင်းမှာလည်း အကြောင်းမဲ့မဟုတ်ပေ။ ရဟန်းဘဝသို့ မတက်လှမ်းမီ မိဘများ နှင့် နေစဉ်ကပင် ထိုစဉ်က နိုင်ငံကျော် ဖြစ်တော်မူကြသည့်

လယ်တီဆရာတော်၊ နှဲကြိုးဆရာတော် စသော ဆရာတော်တို့၏ တရားများကို နာယူခြင်း၊ သူတပါးတို့အား တဆင့်ပြန်၍ ဟောပြောခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ခဲ့လေရာ ထိုသို့ပြုလုပ်ခဲ့သော အလေ့အကျင့်ကြောင့်၎င်း ဆရာတော်၏ ဘဝပါရမီ အထုံကြောင့်၎င်း ယင်းသို့ စွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ပညာသင်ချိန်

ရဟန်းဘဝကို ရတော်မူပြီးနောက် ဆရာတော် အလောင်းအလျာ ရဟန်းတော်အရှင်သည် ငါးသိုင်းချောင်းမြို့၊ ဘုရားကြီးတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေထိုင်လျက် ၎င်းတိုက်ဆရာတော်၊ တိုက်အုပ်ဆရာတော်စသော ဆရာတော်တို့ အထံတွင် ၃-နှစ်မျှ နေထိုင်လျက် ပိဋကတ်၏ အခြေဖြစ်သော စာပေကျမ်းဂန်များကို သင်ယူပြီးနောက် ပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ၊ ဂန္ထရတို့ကို ခရီးရောက်အောင် ဆည်းပူးလိုပြန်သောကြောင့် ဆရာမြတ်တို့ ခြေတော်ရင်းမှ ဖဲခွါခဲ့၍ ပခုက္ကူမြို့သို့ စာသင်ထွက်ခဲ့လေသည်။

ပခုက္ကူမြို့ မဟာဝိသုတာရာမတိုက်ကြီး၌ နေထိုင်လျက် စာချအကျော်ဖြစ်တော်မူကြသော ဆရာတော်ဦးပညာ (အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)၊ ဆရာတော် ဦးနန္ဒဝံသ (အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)၊ ဆရာတော် ဦးသုန္ဒရ (ယခု အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂူရု) စသော ဆရာများအထံ၌ နည်းနာခံလျက် ပိဋကတ်စာပေများကို ၃-နှစ်မျှအရည်ဝအောင် သင်ယူခဲ့လေသည်။

ပခုက္ကူမြို့၌ ၃-နှစ်မျှ ပိဋကတ်စာပေတို့ကို သင်ယူပြီးနောက် ၁၂၀၂-ခုနှစ်တွင် တဖန် ပိဋကတ်စာပေပညာ၏ တက္ကသိုလ်တဆူဖြစ်သော မန္တလေးမြို့သို့ တက်ခဲ့ပြန်လေသည်။ မန္တလေးမြို့

(၄)

ဒုတိယအကြိမ်ရိုက် နိဒါန်း

တောင်ပြင် ဘုရားကြီးတိုက် ကျိုက်လတ်ကျောင်း၌ ၂-နှစ်မျှ နေထိုင်လျက် စာချအကျော်အမော်ဖြစ်တော်မူကြသည့် ဘုရားကြီးတိုက် ဆရာတော် ဦးပုခန်းကြီး၊ ဆရာတော် ဦးဥယျကြီး၊ ဆရာတော် ဦးဇာဂရကြီး၊ ဆရာတော် ဦးငြိမ်း၊ ဆရာတော် ဦးခန္တီ စသော ဆရာတော်တို့အထံတွင်၎င်း၊ ညောင်ကန်တိုက် ဆရာတော် ရှေ့ရေးဆောင်တိုက် ဆရာတော်စသော ဆရာတော်တို့အထံတွင်၎င်း နေ့ဝါညာပါများကို သင်ယူခဲ့ပြန်လေသည်။

၁၂၇၄-ခုနှစ်တွင်ကား ဆရာတော်သည် မန္တလေးမြို့ အနောက်ပြင် မဟာဝေယန်ဘုံသာတိုက် ဆရာတော်ဦးစက္ကပါလ (မော်လမြိုင် တောင်ပေါက် ဆရာတော်) ၏ အထံတော်တွင် သက္ကတဘာသာကို လေ့လာသင်ယူခဲ့ပြန်သည်။

သက္ကတဘာသာကို တနှစ်မျှ သင်ယူပြီး နောက်တွင်ကား ဆရာတော်သည် “ညဝါတက္ကသိုလ်” ဟု ခေါ်ဆိုအပ်သည့် အမရပူရမြို့ တူမောင်းတိုက်၌ ၂-နှစ်မျှ နေထိုင်လျက် ညဝါကျမ်းဂန်များကို အဝါးဝစွာ လေ့လာဆည်းပူးခဲ့ပြန်လေသည်။

ခဏ်တိုင်း တောင်ကြီးရိုးသို့

ဤသို့လျှင် ရဟန်းတော်တို့ တတ်သင့် တတ်ထိုက်သော ပိဋကတ်စာပေနှင့် သက္ကတစသော ဘာသန္တရ စာပေများကို လုံလောက်အောင်သင်ယူပြီးနောက် ၁၂၇၇-ခုနှစ်တွင် စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ဓမ္မပါမောက္ခချောင်း၌ စာပေများကိုပြန်လည်ကြည့်ရှုသုံးသပ်လျက် တနှစ်မျှ သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့ပြန်သည်။ -

ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည့် အတိုင်း ၉-နှစ်ခန့်မျှ စာပေများကို မြန်မာပြည်အရပ်ရပ်သို့ လှည့်လည်လျက် သင်ယူလေ့လာတော်မူ

ပြီးသောအခါ ငါးသိုင်းချောင်းမြို့ ဘုရားကြီးတိုက်၊ မူလဆရာ
တော်ဘုရားများ၏ အမိန့်တော်အရ ငါးသိုင်းချောင်းမြို့ ဘုရား
ကြီးတိုက်၌ သီတင်းသုံး နေထိုင်လျက် ကျောင်းတိုက်ရှိ သံဃာ
တို့အား စာပေပို့ချခြင်း၊ ဒကာ ဒကာမတို့အား တရားဓမ္မဟော
ကြားပြသ ဆုံးမခြင်း တို့ဖြင့် သာသနာ့တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်
ခဲ့လေသည်။

ထိုသို့ သာသနာ့တာဝန်ကို ကျေပွန်စွာထမ်းဆောင်နေသော
၁၀-နှစ်တာအတွင်းတွင် မြန်မာပြည် အရပ်ရပ်ရှိ မြို့များသို့သွား
ရောက်၍လည်း တရားဓမ္မ ဟောကြားရလေသည်။ ထို့ကြောင့်
လည်း မော်လမြိုင်၊ သထုံ၊ ဘီလူးကျွန်းစသော ကျို့ကွမီခရိုင်
မြို့နယ်များနှင့် ညောင်တုံး၊ မအူပင်၊ ခရမ်း၊ ရန်ကုန်စသော
မြို့များတွင် ဆရာတော်၏ တရားဒေသနာသံကို နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း
ကြားနာကြရခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ယင်းသို့ ၁၀-နှစ်တာမျှ ပရိယတ္တိလုပ်ငန်းနှင့် ဓမ္မဒေသနာ
ကိစ္စတို့ကို ဆောင်ရွက်တော်မူပြီးနောက် တကိုယ်တည်း အေး
ချမ်းစွာနေလိုသော ပင်ကိုယ်ရင်း ဆန္ဒကြောင့် ဆရာတော်သည်
ယခင်က မိမိ ဝါဆိုခဲဘူးသော စစ်ကိုင်းတောင်သို့ ကြွတော်မူ
လေသည်။ ထိုအခါတွင် ဆရာတော်၏ တရားဒေသနာတို့ကို
ကြားနာရ၍ ဆရာတော်ကို ကြည်ညိုရင်းစွဲရှိသော ဓမ္မပါမောက္ခ
ချောင်ပိုင် ဘုန်းတော်ကြီး ဦးဂန္ဓမာက ၁၂၉၇-ခုနှစ် ပြာသို့
လတွင် ဓမ္မပါမောက္ခချောင်ကိုင်း ယခုမဟာဝိဇ္ဇောဒယချောင်
တည်ရှိသော မြေနေရာကိုင်း ဆရာတော်အား အပြီးအပိုင်
လွဲအပ်လှူ ဒါန်းလေသည်။

(၁) ဒုတိယအကြိမ်ရိုက် နိဒါန်း

မဟာဝိဇ္ဇောဒယချောင်း တည်ထောင်ခဲ့ပုံ

ဆရာတော်သည်လည်း ဘုန်းတော်ကြီး ဦးဂန္ဓမာ လှူဒါန်းသော မြေနေရာမှာပင် ကျောင်းအမကြီး ဒေါ်အို ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းသော “မင်္ဂလာဧကျောင်း” ခေါ် တပါးနေကျောင်းငယ်ကလေး၌ သီတင်းသုံးလျက် ထိုကျောင်းတည်ရှိသည့် မြေနေရာကိုလည်း “မဟာဝိဇ္ဇောဒယချောင်း” ဟု သမုတ်ကာ ချောင်သစ်တည်တော်မူလေသည်။

ဤသို့လျှင် ပရိသတ်ကို ရှောင်ရှားလျက် အေးချမ်းစွာ နေလိုသော အကြံဖြင့် စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးသို့ ကြွခဲ့သော်လည်း ဆရာတော်မှာ ရည်ရွယ်ခဲ့သလောက် ကြောင့်ကြမဲ့ နေခွင့်မရခဲ့ပေ။ အောက်မြန်မာပြည်မှ ဒကာ ဒကာမတို့ ပင့်လျှောက်ချက်အရ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်းပင် တရားဟောရန် အောက်နယ်များသို့ ကြွသွားရပေသည်။ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးတွင်လည်း မလွဲမရှောင်သာ၍ တကြိမ်စ၊ နှစ်ကြိမ်စ တရားဟောရာမှ လှူသိများသွားပြန်ရာ ဆရာတော်မှာ မနေသာတော့ဘဲ တရားဟောခြင်းကိစ္စကို ဆက်လက်ရပြန်လေသည်။

နိုဗင်ဘာ ၁၉၅၆ ခုနှစ်က အဖြစ်

၎င်းပြင် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းက မြန်မာပြည် အနယ်နယ် အရပ်ရပ်မှ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးသို့ လာ၍ စစ်ဘေးခိုလှုံကြသော ဒကာ၊ ဒကာမတို့အားလည်း တရားဟောရပြန်ရာ အထူးသဖြင့် မန္တလေးမြို့မှ ဒကာ၊ ဒကာမများကလည်း ဆရာတော်၏ တရားကို နှစ်ခြိုက်သွားကြပြန်လေသည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးဆုံးပြီးသည့် နောက်တွင်လည်း မန္တလေးမြို့ မလွန်စေ့ ဆန်လှူအသင်းကြီး၏ ပင့်လျှောက်ချက်ကို လက်ခံ၍ မန္တလေးတွင် တရားဟောတော် မူရပြန်လေသည်။ ထိုအခါမှစ၍ ဆရာတော်၏ တရားကို နာယူလိုသူတို့ တစတစ များပြားလာသည့် အလျောက် ဆရာတော်သည်လည်း မိမိ၏ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်မှုကိုပခာနာမထားဘဲ လွန်ကဲသောကရုဏာဖြင့် ဆုံးမဟောကြားတော် မူရလေသည်။ ထိုသို့ လွန်ကဲလှသော မေတ္တာကရုဏာ ထက်သန်လှသော စေတနာတို့ဖြင့် တခါတရံတွင် ၄-နာရီကြာမျှ ထိုင်ရာမထဘဲ တရားဓမ္မကို ဟောညွှန်ပြသ ဆုံးမတော်မူတတ်ရာ တရားနာယူကြရသော ဒကာ၊ ဒကာမ အပေါင်းမှာ ဆရာတော်၏ ကျန်းမာရေးအတွက် စိုးရိမ်မကင်းပင် ဖြစ်ကြရလေသည်။

ပျံလွန်တော်မူရပြီ

ဤသို့လျှင် ပရဟိတ-ခေါ် သူတပါးတို့၏ အစီးအပွားကို ၂၄-နှစ်ကြာမျှ သူမတူတန်အောင် ဆောင်ရွက်တော် မူခဲ့သော မဟာဝိဇ္ဇာဒေယ ဆရာတော် ဘုရားသည် သက်တော် ၆၈၊ ဝါသတ် ၄၈-ဝါအရတွင် နက္ခတ်ရိုင်းစွဲဖြစ်သော ဆီးရောဂါ ဖီးစီးနှိပ်စက်သဖြင့် ၁၃၂၂-ခု၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း(၈)ရက်နေ့ညနေ ၃-နာရီအချိန်တွင် ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော် မူလေတော့သည်။

ဤကျမ်းစာ

ဆရာတော်သည် တရားဟောခြင်းကိစ္စကို ဆောင်ရွက်တော် မူရင်း အချိန်အားရတိုင်း ကျမ်းစာတို့ကိုလည်း ရေးသားခဲ့ပေ

(တ) ဒုတိယအကြိမ်ရိုက် နိဒါန်း

သေးရာ ဤဒါဌာဝံသင်္ဂီတိကျမ်းသည် ဆရာတော်၏ ပဌမကျမ်း စာပင်ဖြစ်လေသည်။ ဆရာတော် ရေးသားတော်မူသည့် နိဒါန်း တွင် ပါရှိသည့်အတိုင်း ဤကျမ်းကို အိန္ဒိယ၊ သီဟိုဠ်မှ ဘုရားဖူး အပြန် ၁၂၇၅-ခုနှစ်တွင် ရေးသားပြီးစီးခဲ့ရာ ဆရာတော်သည် ရဟန်းဝါ ၁၀-ဝါ၊ စာသင်ချိန် ၁၀-နှစ်မျှသာ ရသေးသော အချိန်ဖြစ်လေသည်။ ဤမျှ အချိန်အတွင်းတွင် ပါဠိဂါထာ ၄၀၀-ကျော်ပါသော ကျမ်းစာတစ်စောင်ကို ရေးသား စီရင်နိုင်ခြင်းကပင်လျှင် ဆရာတော်၏ ဉာဏ်စွမ်းရည်ကို ဖော်ပြလျက်ရှိပေသည်။ ဤကျမ်း တကျမ်းတည်းဖြင့်ပင် ဆရာတော်သည် နောက်ခေတ်တွင် ရခဲ့လှသော “ပါဠိကျမ်းပြုပုဂ္ဂိုလ်” ဟူသော အမည်ကိုလည်း ပိုင်ပိုင်ကြီး ရရှိခဲ့ပေတော့သည်။

ချွတ်ယွင်းချက်အနည်းငယ်

ဤသို့လျှင် ဤဒါဌာဝံသ ကျမ်းသည် ဆရာတော် ပဌမဆုံး ရေးခဲ့သော ကျမ်းစာလည်းဖြစ်၊ ဆရာတော် ကိုယ်တော်တိုင် သက်တော် ထင်ရှားရှိစဉ်ကပင် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ တောင်းပန် လျှောက်ထားချက်အရ ပြန်လည်ရိုက်နှိပ်ရန် ရည်ရွယ် ခဲ့သော ကျမ်းစာလည်းဖြစ်၍ ဆရာတော် ဘဝနတ်ထံပို့လွှန်တော်မူသည့် ပဌမ နှစ်ပတ်လည် အထိမ်းအမှတ်ပွဲအမှီ ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေလိုက်ရခြင်းဖြစ်ပေသည်။ တို့တောင်းလှသော ၂-လမျှသော အချိန်အတွင်း ပြီးစီးအောင် ရိုက်နှိပ်ရသဖြင့် ပါရှိသွားသော ချွတ်ယွင်းချက် အနည်းငယ်ကိုကား စာရှုသူတို့ ခွင့်လွှတ်လိမ့်မည်ဟု မြော်လင့်ပါသည်။

ရည်ရွယ်ချက်

ဆရာတော် ရေးသားတော်မူခဲ့သော အခြား ကျမ်းစာများ ကို၎င်း၊ အထူးသဖြင့် အသံသွင်း ကော်ကြိုးခွေတို့၌ သွင်းထား သော ဆရာတော်၏ တရားများကို၎င်း၊ အခါအားလျော်စွာ ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေရန် ရည်ရွယ်ချက်ရှိသေးရာ ထိုသို့ ရည်ရွယ်သည့် အတိုင်း အထမြောက်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်လိမ့်မည်ဟုလည်း မြော်လင့် ယုံကြည်လျက် ရှိပါကြောင်း။

၁၃၂၃-ခုနှစ်
ဝါခေါင်လဆန်း ၁၂-ရက်
ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

အရှင်သီလာနန္ဒာဘိဝံသ
မဟာဝိဇ္ဇောဒယချောင်း
စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး

ဆရာတော်ရေးသားပြုစုခဲ့သော ကျမ်းစာများ

- ၁။ ဒါဠာဝံသဂီတိကျမ်း
- ၂။ နမောတဿဂီတိနှင့် ဩဝါဒဂီတိကျမ်း
- ၃။ အမတသောပါနုကျမ်း
- ၄။ အဝေရာစလဂီတိကျမ်း
- ၅။ ဇေယျာစလဂီတိကျမ်း
- ၆။ ဇေယျာစလဗျူ
- ၇။ ဘာဝနာနယသင်္ခေပလင်္ကာကျမ်း
- ၈။ သုတဗောဓ သက္ကတဆန်းကျမ်းနိဿယ
- ၉။ ဆန်းသံခိပ်
- ၁၀။ မြတ်ကိုးပါး ဘုရားသမိုင်း နှင့် ငါးသိုင်းချောင်းမြို့
ဘုရားကြီးတိုက်သမိုင်း

ဒါဠာဝိသုဒ္ဓိတိကျမ်း

မာတိကာ

ဥပုဇ္ဈာန်ပါတ်	အကြောင်းအရာ	မျက်နှာနံပါတ်
(က)	ဂန္ထကာရ ပဏာမ နိဒါန်း	၁
၁	နိယတဗျာဒိတ် ခံယူပြီး၍ ပါရမီ ဆယ်ပါးကို ဖြည့်ကျင့်တော်မူခဏ်း	၃
၂	နတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့ တောင်းပန်သဖြင့် မယ်တော်ဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေ တည်နေတော်မူခဏ်း	၉
၃	နိမိတ်ကြီး လေးပါးကို မြင်တော်မူ သဖြင့် တောထွက်တော်မူခဏ်း	၁၅
၄	သုဇာတာ၏ သနာဆွမ်းကို ခံယူတော်မူပြီး၍ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်သို့ ကြွတော်မူခဏ်း	၁၈
၅	ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူပြီး၍ သတ္တဋ္ဌာန တို့၌စံနေတော်မူခဏ်း	၂၄
၆	မိဂဒါဝုန် တော၌ ဓမ္မစကြာ တရားနှင့် အနတ္တလက္ခဏ သုတ်ကို ဟောတော် မူခဏ်း	၃၁
၇	သီဟိုဠ် ကျွန်းသို့ ပဌမ ကြွတော် မူခဏ်း	၃၃
၈	သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ဒုတိယ အကြိမ်မြောက် ကြွတော် မူခဏ်း။	၃၈
၉	သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ တတိယအကြိမ် ကြွတော်မူခဏ်း	၄၂
၁၀	မာရ်နတ် တောင်းပန်၍ အာယုသင်္ခါရ လွှတ် တော်မူခဏ်း	၄၈

(၈)

မာတိကာ

ဥပဒေရန်ပီတ်

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာနံပါတ်

- ၁၁ ဝေသာလီပြည်မှကုသိနာရုံပြည်သို့ကြွတော်မူခင်း ၅၅
- ၁၂ အပ္ပမာဒတရားကို ဟောတော်မူပြီး၍ ကုသိနာရုံ
ပြည် အင်ကြင်းဥယျာဉ်၌ ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံတော်
မူခင်း ၆၂
- ၁၃ မင်း အများတို့သည် အလောင်းတော်ကို နံသာ
ထင်းပုံထက်သို့ တင်၍ မီးသင်္ဂြိုဟ်ခင်း ၆၇
- ၁၄ အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်ကြီးသည် တပည့်
အပေါင်းတို့နှင့်ပါဝါပြည်မှကြွလာတော်မူခင်း ၆၉
- ၁၅ တေဇောဓာတ် လောင်ပြီး၍ ကြွင်းကျန်သော
ဓာတ်တော်တို့ကို ရှစ်ပြည်ထောင် မင်းတို့အား
ခွဲဝေပေးခင်း ၇၂
- ၁၆ “ခေမ” မည်သော ရဟန္တာမြတ်သည် စွယ်တော်
ကိုဆောင်၍ “ကလိဂ်” တိုင်းရှင် ဗြဟ္မဒတ်မင်း
အားအပ်နှင်းခင်း ၈၀
- ၁၇ “ဂုဟသီဝ” မင်းသည် မိစ္ဆာအယူကို စွန့်ပစ်၍
ရတနာသုံးပါး၌ အားထားကြည်ညိုခင်း ၈၄
- ၁၈ တိတ္ထိ တက္ကတုန်းတို့ကို တိုင်းပြည်မှ နှင်ထုတ်ခင်း ၈၉
- ၁၉ တိတ္ထိတို့သည် ရန်ငြိုးဖဲ့၍ ပါဒုလိပုတ်ပြည် ပဏ္ဍု
မင်းထံ၌ ကိုးချောစကား ပြောကြားခင်း ၉၁
- ၂၀ “ပဏ္ဍု” မင်းသည် တိတ္ထိတို့ ကိုးချောသော
စကားကို ယုံကြည်၍ “ဂုဟသီဝ” မင်းကို
ဘမ်းဆီးရန် စေလွှတ်ခင်း ၉၂

ဥးရေနံပါတ်

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာနံပါတ်

- ၂၁ “ဂုဟသီဝ” မင်းသည် ဘုရားဂုဏ်ကို ချီးဝဲ့၍
ဘမ်းဆီးရန်လာသော “စိတ္တယာန” မင်းအား
စွယ်တော် တိုက်သို့ ခေါ်ဆောင်ခဏ်း ၉၄
- ၂၂ “စိတ္တယာန” မင်းသည် စွယ်တော်မြတ်၏ တန်း
ခိုးတော်ကို ဖူးမြော်ရသဖြင့်ကြည်ညို နှစ်သက်
တော်မူခဏ်း ၉၈
- ၂၃ “ဂုဟသီဝ” မင်းသည် စွယ်တော်ကို ပင့်၍
ပါဠိလိပုတ်ပြည်သို့လိုက်သွားခဏ်း ၁၀၁
- ၂၄ “ပဏ္ဍု” မည်သော တိတ္ထိမင်းသည် စွယ်တော်
မြတ်အား မီးကျိုးတုင်းသို့ ပစ်ချရန် တိတ္ထိတို့ကို
စေခိုင်းခဏ်း ၁၀၃
- ၂၅ မီးမလောင်နိုင်သဖြင့် တဘန် ပေပြင်ထက်၌တင်
၍ မှန်မှန်ညက်ညက် ထုနှက်ရန် စေခိုင်းခဏ်း ၁၀၆
- ၂၆ ပေထဲ၌ စူးဝင်၍နေသော စွယ်တော်မြတ်ကို
ထုတ်နှုတ်ရန် “သုဘဒ္ဒ” သူဌေးသား “ပဏ္ဍု”
မင်းအထံသို့သွားခဏ်း ၁၀၉
- ၂၇ သူဌေးသားသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အဖြစ် သနပ်
တော်များကို သစ္စာဆို၍ တန်းခိုးပြရန် တောင်း
ပန်ခဏ်း ၁၁၁
- ၂၈ စွယ်တော်မြတ်သည် ကောင်းကင်၌ တန်းခိုးပြ
တော်မူပြီး၍ “သုဘဒ္ဒ” ၏ ဦးခေါင်း ထက်၌
တည်လာခဏ်း ၁၁၅

(၅)

မာတိကာ

ဥဒါနနိပါတ်

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာနိပါတ်

- ၂၉ ရွှေခွက်အတွင်း နံ့သာရေ၌ ဟင်္သာမင်းကဲ့သို့ ပျော်မြူးကူးသန်းလျက် တန်းခိုးပြတော်မူခဏ်း ၁၁၇
- ၃၀ “ပဏ္ဍု” မင်းသည် တဘန် နက်လှစွာသော တွင်း၌ထည့်မြုပ်၍ ဆင်ဖြင့် နင်းရန် စေခိုင်းခဏ်း ၁၁၈
- ၃၁ စွယ်တော်မြတ်ကို တဘန်အပုပ် အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ပြည့်သော ကျုံးမြောင်းတွင်းသို့ ပစ်ချခဏ်း ၁၂၀
- ၃၂ ကျုံးတွင်း၌ တန်းခိုးတော် ပြုပြန်သဖြင့် လူအပေါင်းတို့သည် “ပဏ္ဍု” မင်းအားဝိုင်း၍ သံတော်ဦးတင်ခဏ်း ၁၂၂
- ၃၃။ “ပဏ္ဍု” မင်းသည် စွယ်တော်မြတ်ကို ပင့်ဆောင်ရန် စစ်သူကြီးအား စေလွှတ်ခဏ်း ၂၁၄
- ၃၄ စစ်သူကြီး စွယ်တော်မြတ်ကို ရိုသေစွာ ပင့်လျှောက်ခဏ်း ၁၂၆
- ၃၅ “ပဏ္ဍု” မင်းသည်ခိမိကိုယ်တိုင်သွား၍စွယ်တော်မြတ်ကို ပင့်ဆောင်ခဏ်း ၁၂၈
- ၃၆ “ပဏ္ဍု” မင်းနှင့် “ခိရဓာရ” မင်းတို့ စစ်ပြိုင်ခဏ်း ၁၃၃
- ၃၇ “ဒန္တကုမာရ” မင်းသားအခဏ်း ၁၃၆
- ၃၈ “ဟေမမာလာ” မင်းသမီးအခဏ်း ၁၃၉
- ၃၉ “ဒန္တကုမာရ” မင်းသားနှင့် “ဟေမမာလာ” မင်းသမီးလက်ထပ်ထိမ်းမြားခဏ်း ၁၄၂
- ၄၀ “ဂုဟသီဝ” မင်းနှင့် “မလယ” မင်းညီနောင်တို့ စစ်ထိုးခဏ်း ၁၄၃

ဥးရေနံပါတ်

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာနံပါတ်

- ၄၁ “ဂုဟသီဝ” မင်းစစ်ပဲ့၌ ကျဆုံးကြောင်းကို သိ၍ သွီးတော်နှင့် သမက်တော်တို့ စွယ်တော်ကိုပင် ဆောင်ထွက်ပြေးခဏ်း ၁၄၈
- ၄၂ သဲပုံတွင်းရှိ စွယ်တော် ဓာတ်၏ ရောင်ခြည်တော် ကို မြင်သဖြင့် ကောင်းကင်မှ သက်ဆင်း၍ ရဟန္တာတပါးရှိခိုးခဏ်း ၁၅၀
- ၄၃ သဲပုံတွင်းမှ “ပဏ္ဍုဟာရ” နဂါးမင်းသည်စွယ် တော်ကို တိတ်တဆိတ်ဆောင်ယူခဏ်း ၁၅၃
- ၄၄ ရဟန္တာ အရှင်မြတ်သည် နဂါးမင်းထံမှစွယ် တော်ကို ယူဆောင်၍ မင်းနှစ်ပါးတို့အားပေး အပ်ခဏ်း ၁၅၄
- ၄၅ မင်းနှစ်ပါးတို့သည် စွယ်တော်မြတ်ကို သိဟိုဠ် ကျန်းသို့ ပင်ဆောင်ခဏ်း ၁၅၉
- ၄၆ ရေနတ်နဂါးတို့ ပင်လယ်ပြင်၌ စွယ်တော်မြတ် အား ရှိခိုးပူဇော်ခဏ်း ၁၆၂
- ၄၇ မောင်နှံနှစ်ပါးတို့သိဟိုဠ်ကျန်း “ဇမ္ဗူကောလ” သဘောဆိပ်သို့ ဆိုက်ရောက်ခဏ်း ၁၆၅
- ၄၈ မောင်နှံနှစ်ပါးတို့သည် “ဇမ္ဗူကောလ” သဘော ဆိပ်မှ “အနုရာဇ” မြို့သို့ သွားခဏ်း ၁၆၇
- ၄၉ “အနုရာဇ” မြို့ “မေဃဂီရိ” ကျောင်းတိုက်သို့ ရောက်၍ မထေရ်ကြီးသည် ရဟန်းတပါးအား မင်းထံသို့ စေလွှတ်ခဏ်း ၁၇၁

(ဘ)

မာတိကာ

ဥပဒေနိပါတ်

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာနိပါတ်

- ၅၀ “ကိတ္တိသီရိမေဃ” မင်းသည် ကျောင်းတိုက်သို့ သွား၍ စွယ်တော်အား တကျွန်းလုံးဖြင့် ပူဇော်ခဏ်း ၁၇၄
- ၅၁ ပရိသတ်တို့ အလယ်၌ တန်းခိုး အမျိုးမျိုး ပြတော်မူခဏ်း ၁၇၈
- ၅၂ မင်းကြီးသည် စွယ်တော်မြတ်ကို ရထားဖြင့် နန်းတော်သို့ ပင့်ဆောင်ခဏ်း ၁၈၂
- ၅၃ စွယ်တော်မြတ်ကို မဖူးမြော်ရသဖြင့် တိုင်းသား ပြည်သူတို့ ဆူပူဟစ်အော်ကြသောအခဏ်း ၁၈၅
- ၅၄ မင်းကြီးသည် မထေရ်ကြီးတို့အား စွယ်တော်ပဲ့ ခင်းကျင်းရန် သင့်လျော်သော အရပ်ကို မေး လျှောက်ခဏ်း ၁၉၂
- ၅၅ မထေရ်ကြီးတို့သည် အချင်းချင်း သဘောကွဲလွဲ ကြသဖြင့် “ဖုဿ” ရထားလှတ်ခဏ်း ၁၉၄
- ၅၆ “ဖုဿ” ရထားသည် အနုရာဇမြို့ မြောက်တံခါး မှထွက်၍ “မဟိန္ဒ” ထေရ် ဓမ္မစကြာ ဟောရာ အရပ်၌ တန့်ရပ်ခဏ်း ၁၉၆
- ၅၇ မင်းကြီးသည် နှစ်စဉ်ပဲ့တော်ပြုလုပ်ရန် ကမ္မည်း စာတမ်း ရေးသားခဏ်း ၂၀၀
- ၅၈ ဘာဝနာညာဏ် ဖြစ်ကြစေရန် သတိပေးတိုက် တွန်းချက် ၂၀၅

ဒါဌာဝံသဂီတိကျမ်း မာတိကာ ပြီး၏။

ဂန္ထကဉာဏ် ပဏာမ နိဒါန်း

(က) နမော တေ ဓာတုဒဿာဝိ၊ နမော တေ ဓာတုဒေသက။
ဓာတုက္ခန္ဓော ဝရော နာထ၊ ဓာတုယာ တံ နမာမဟံ။

(က) ဓာတုဒဿာဝိ၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ လေးဖြာမဟာဘုတ်၊ နာမ်-
ရုပ်-နှစ်ခု၊ ဓာတ်အစုကို၊ ဖုဖုဆစ်ဆစ်၊ သစ်သစ်ကုန်စင်၊ သိမြင်
တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ တေ၊ ရှင်ပင်ဘုရားအား။ နမော၊
ဆယ်ချောင်းဟတ္ထာ၊ ပဒုကြာဖြင့်၊ ခါခါတုပ်ဝပ်၊ ဦးညှိတ်ပါ၏။
ဓာတုဒေသက၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ သူငါ့မဟုတ်၊ နာမ်-ရုပ်
နှစ်ဖြာ၊ ဓာတ်စုသာ ဟု၊ စိတ်ဖြာ ခဲ့ခြား၊ ဓာတ်တရားကို၊
ထင်ရှားဆတ်ဆတ်၊ ဟောတော် မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား။
တေ၊ ရှင်ပင်ဘုရားအား။ နမော၊ နဖူးထက်ပြင်၊ ဆယ်လက်
တင်၍၊ ကြည်လင်သဒ္ဓါ၊ ဦးနှိုမ်ပါ၏။ နာထ၊ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်
တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ တေ၊ သုံးဘုံထင်ရှား၊ ရှင်ပင်
ဘုရား၏။ ဓာတုက္ခန္ဓော၊ သုံးဆဲ့နှစ်ဖြာ၊ လက္ခဏာဝယ်၊
ခြောက်သွယ်ရောင်ခြည်၊ ရှက်လည်ကုန်မြူးသဖြင့်၊ ချီးကျူး
ဖွဲ့နွဲ့၊ အံ့မဆုံးနိုင်သော၊ ဓာတ်တုံး ဓာတ်စုတော်သည်။ ဝရော၊
ဗြဟ္မာ-လူ-နတ်၊ တောင့်တအပ်သဖြင့်၊ မြင့်မြတ်တော်မူ၏။ တံ၊
ထို-ပဉ္စကဒြင်၊ ရှင်ခတ်မြတ်ကို။ အဟံ၊ သူ-ငါ-မဟုတ်၊ နာမ်ရုပ်
နှစ်ခု၊ ဓာတ်စု-ဓာတ်လုံး၊ ဓာတ်တုံး- ဓာတ်ခဲသာ ဖြစ်သော
အကျွန်ုပ်သည်။ ဓာတုယာ၊ ဒွါရသုံးပါး၊ ဓာတ်တရားဖြင့်။
နမာမံ၊ ကြည်ညိုလှစွာ၊ ဦးနှိုမ်ပါ၏။

(ခ) ဒါဠုပ္ပတ္တိံ ပဝက္ခာမိ၊ တဝ နာထဘိနန္ဒိနိံ။
ဒေဟိဒါနိ မမောကာသံ၊ သာဓဝေါပျတိနန္ဒထ။

(ခ) နာထ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တဝ၊ သုံးလူ့ ဥက္ကဋ္ဌ၊ ရှင်တော်မြတ်
၏။ အဘိနန္ဒိနိံ၊ နောင်ခါစဉ်ဆက်၊ သဒ္ဓါတက်၍၊ နှစ်သက်
ဘုယ်ရာဖြစ်သော။ ဒါဠုပ္ပတ္တိံ၊ စွယ်တော်ဓာတ်၏၊ မြင့်မြတ်
ထင်ပေ။ အဖြစ်-သနစ်တော်ကို။ ဒါနိ၊ ယခု။ ပဝက္ခာမိ၊ ဂါထာ
ကိုး၍၊ ရှင်ပြုံးသံချို၊ မြက်ဆိုကျူးရင့်ပါတော့အံ့။ တံ၊ ဓာတ်
မြတ် မှန်ကူ၊ သယမ္ဘူဟု၊ တဆူထုတ်ထား၊ ရှင်ပင်ဘုရားသည်။
မမ၊ ဘွဲ့မည်ပညဝန်၊ ဘုရားကျွန်အား။ သြကာသံ၊ မြက်ဆို
လှစ်ဖွင့်၊ ရေးသားခွင့်ကို။ ဒေဟိ၊ သနားကြည်ဖြူပေးတော်မူ။
သာဓဝေါပိ၊ ကောင်းကျိုးလိုလား၊ သူတော်ကောင်းအများ
တို့သည်လည်း။ အဘိနန္ဒထ၊ ပြည်တန်မြ၊ ကျောက်၊ လက်ဝယ်
ရောက်သို့၊ ဝမ်းမြောက် နှစ်သက်တော်မူကြကုန်။

ဒါဠာပုံသင်္ဂြိုဟ်ကျမ်း

နမောဘဿ ဘဂဝတော ဧရေဟတော

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

၁-နိယတဗျာဒိတ် ခံယူပြီး၍ ပါရမီဆယ်ပါးကို
ဖြည့်ကျင့်တော်မူဏှ်း

၁။ ဝဇီရာစလသင်္ကာသော၊ သဗ္ဗလောကဟိတာဝဟော။
ဒီပင်္ကရော မဟာပုညော၊ ဥပ္ပန္နော သာရမဏ္ဍကေ။

၁။ သာရမဏ္ဍကေ၊ လေးဆူဘုရား၊ ထင်ရှားပွင့်ရာ၊ သာရ
မဏ္ဍ ကမ္ဘာ၌။ ဝဇီရာစလသင်္ကာသော၊ ခြောက်မျိုးရှက်သန်း၊
ရောင်ခြည်ပန်းတို့ဖြင့်၊ တောက်လျှမ်းထိန်ညှိ၊ စိန်တောင်ကြီး
နှင့် တူတော်မူထသော။ သဗ္ဗလောကဟိတာဝဟော၊ လုံးစုံ
များစွာ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ သံသာ-ပစ္စုပ္ပန်၊ လောကုတ်လောကီ၊
နှစ်လီအကျိုး၊ ပွားတိုးလေအောင်၊ ရှက်ဆောင်တော်မူထသော။
မဟာပုညော၊ ပြိုင်ဘက်မရှိ၊ နှံ့သိကျော်ကြား၊ ကြီးမားသော

ဘုန်းတော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ဒီပင်္ကရာ၊ ဒီပင်္ကရာ၊
ထွင်ချာဥက္ကဋ္ဌ၊ ဘုရားမြတ်သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ သစ္စာလေးဆင့်၊
မုံအာရင်၍၊ ပွင့်တော်မူလေ၏။

၂။ သုမေဓော လောကဟိတာယ၊ တဿ နာထဿ သန္တိကေ။
ဗျာဒိတံ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စိတု၊ ပူရေသိ တိံ သပါရမီ။

၂။ တဿနာထဿ၊ ထိုဒီပင်္ကရာ၊ ထွတ်ချာမှန်ကင်း၊ သုံးလှူ
မင်း၏။ သန္တိကေ၊ တရားရှစ်ကွက်၊ ရှေ့စက်စုံအောက်၊ ထံတော်
မှောက်၌။ သုမေဓော၊ သံသရာကြော၊ နစ်မြောရှည်ကြာ၊
သတ္တဝါကို၊ ခေမာသောင်သို့၊ ဘောင်ကူးတို့ဖြင့်၊ ဆောင်ပို့
ကယ်ရန်၊ ရည်သန်စွဲငြိ၊ ဗောဓိလောင်းလျာ၊ သုမေဓာသည်။
လောကဟိတာယ၊ သတ္တလောက၏- အကျိုးငှါ။ ဗျာဒိတံ၊
နိယတ-ခေါင်ဟိတ်၊ အောင်တံဆိပ်ဟု၊ ရောင်ဖိတ်တင့်ဆန်း၊
ဗျာဒိတ်ပန်းကို။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စိတု၊ ရှင်လန်းကြည်ဖြူ၊ ပန်ဆင်တော်
မူ၍။ တိံ သပါရမီ၊ ဒါနအစ၊ များလှပေါ့ယယ်၊ သုံးဆယ်
သော-ပါရမီတော်တို့ကို။ ပူရေသိ၊ တဆင့်-တဆင့်၊ မြင့်ထက်
မြင့်အောင်၊ ဖြည့်ကျင့်တော်မူလေ၏။

၃။ သိဝိရာဇတ္တဘာဝေ စ၊ ဗုဒ္ဓကုရော သုဒ္ဓက္ကရံ။
သသကာလေ စ အတ္တာနံ၊ ပူရေသိ ဒါနပါရမီ။

၃။ ဗုဒ္ဓကုရော၊ ဘိုးအနန္တံ၊ ဗောဓိဉာဏ်ကို၊ ရှာကြံစုပေါင်း၊
ဘုရားလောင်းသည်။ သိဝိရာဇတ္တဘာဝေ စ၊ မျက်စိနားနှာ၊
အင်္ဂါခြေလက်၊ ကိုယ်အသက်၌၊ ငဲ့ကွက်မတုန်၊ ပေးစွန့်လှဘိ၊
“သိဝိ” မင်းမြတ်၊ ဖြစ်လတ်သောအခါ၌၎င်း။ သသ-ကာလေစ၊
ဒါနအရာ၊ မယှဉ်သာအောင်၊ လှန်စွာရဲတင်း၊ “ယုန်” မင်းဖြစ်

တော်မူသောအခါ၌၎င်း။ အတ္တဘနံ၊ သန့်ရှင်းနုပျို၊ မိမိကိုယ်ကို။
စဇိတု၊ အလှူခံအား၊ စိတ်ထားမတန်၊ ကြံစဉ်တော်မူ၍။
သုဒက္ကရံ၊ လှူသာမန်တို့၊ ပြုရန်လွန်မင်း၊ ခဲယဉ်းလှစွာသော။
ဒါနပါရမိံ၊ ပရမတ္ထ၊ “ဒါန”စာင်၊ ပါရမီကို။ ပူရေသိ၊ ဆန္ဒ
လွန်ကဲ၊ စိတ်တော်စွဲ၍၊ ရဲရဲရင့်ရင့်၊ ဖြည့်ကျင့်တော်မူလေ၏။

၄။ စမ္ပေယျနာဂကာလေ စ၊ ဘောဇပုတ္တေ နိကာရုဏေ။
အကုပ္ပံ ဘူရိဒတ္တေ စ၊ ပူရေသိ သီလပါရမိံ ။

၄။ စမ္ပေယျနာဂကာလေစ၊ “စမ္ပေယျ”ဟု၊ နာမထင်လင်း၊
နဂါးမင်းဖြစ်တော်မူသောအခါ၌၎င်း။ ဘူရိဒတ္တေစ၊ ဘောဂဝတီ၊
ပူရီပိုင်သ၊ နာဂမျိုးဇာတ်၊ “ဘူရိဒတ်” ဖြစ်တော်မူသောအခါ၌
၎င်း။ နိကာရုဏေ၊ ကြမ်းတမ်းယုတ်မာ၊ မေတ္တာအရှင်း၊ ကရုဏာ
ကင်းကုန်သော။ ဘောဇပုတ္တေ၊ တံကျင်လျှိုထိုး၊ နှောင်ကြီး
ဖွဲ့တုပ်၊ မုဆိုးယုတ်တို့ကို။ အကုပ္ပံ(အကုပ္ပန္နော)၊ ဒေါသအမျက်၊
ထွက်တော်မမူဘဲ။ သီလပါရမိံ၊ သဗ္ဗညုညာဏ်၊ ရည်သန်
တောင့်တ၊ “သီလ” ထူးလည်၊ ပရမတ္ထပါရမီကို။ ပူရေသိ၊
မြန်စွာမဖင့်၊ သမ္ဘာ,ရင့်အောင်၊ ဖြည့်ကျင့်တော်မူလေ၏။

၅။ ဟတ္ထိပါလတ္တဘာဝေ စ၊ ဆဋ္ဌေတွာန မဟာရဇ္ဇံ။
အယောဃရတ္တဘာဝေ စ၊ အကာ နေက္ခမ္မပါရမိံ ။

၅။ ဟတ္ထိပါလတ္တဘာဝေ စ၊ “ဟတ္ထိပါလ”၊ နာမထင်ပေါ်၊
အလောင်းတော်စစ်၊ ဖြစ်သော အခါ၌၎င်း။ အယောဃရတ္တ
ဘာဝေစ၊ “အယောဃရ”၊ နာမထင်လင်း၊ အလောင်းမင်းစစ်၊
ဖြစ်တော်မူသောအခါ၌၎င်း။ မဟာရဇ္ဇံ၊ သိကြားစံရာ၊ ဝတိံ
သာသို့၊ သာယာဒေချမ်း၊ ရှေ့နန်းရှေ့ထီး၊ တိုင်းပြည်ကြီးကို။

ဆဇ္ဇေတုာန၊ မခင်မချစ်၊ စွန့်ပစ်တော်မူ၍။ နေက္ခမ္မပါရမိံ၊
သုံးခုမြောက်ကျ၊ “နေက္ခမ္မ” မည်၊ ပရမတ္ထပါရမီကို။ အကာ၊
မရှောင်မလှဲ၊ ရဲရဲရင့်ရင့်၊ ဖြည့်ကျင့် ဆည်းစု၊ ပြုတော်မူလေ၏။

၆။ ဝိဇုရအတ္တဘာဝမိ၊ ပညာဒီပံ သုဇောတယံ။
မဟောသဓတ္တဘာဝေ စ၊ ပူရေသိ ပညပါရမိံ။

၆။ ဝိဇုရအတ္တဘာဝမိစ၊ “ပုဏ္ဏက” ဟု၊ မာနမောက်ကြူး၊
တောဘီလူးကို၊ ကြည်နူးလှစွာ၊ စေတနာဖြင့်၊ ကောင်းစွာ
ဆုံးမ၊ နည်းလမ်းပြသည်။ “ဝိဇုရ” မတ်၊ ဘဝဇာတ်၌၎င်း။
မဟောသဓတ္တဘာဝေစ၊ “မဟောသဓာ”၊ လောင်းလျာဗောဓိ၊
ပညာရှိ ဖြစ်တော်မူသောအခါ၌၎င်း။ ပညာဒီပံ၊ ကောင်းဆိုး
နှစ်တန်၊ ဝေဘန်ပိုင်းခြား၊ ထင်ရှားလှစွာ၊ ရောင်ဝါဦးဦး
ပညာတည်းဟူသောဆီမီးကို။ သုဇောတယံ(သုဇောတယန္တော)၊
အရောင်ဝင်းဝင်း၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေလျက်။ ပညာပါရမိံ၊
စိန်ကျောက် တပဲ၊ နက်နဲထူးလည်၊ “ပညာ” ပါရမီကို။ ပူရေသိ၊
သဗ္ဗညုဉာဏ်၊ ရည်သန်ဆင့်ဆင့်၊ ဖြည့်ကျင့်တော်မူလေ၏။

၇။ မဟာဇနကကာလေ စ၊ သိန္ဓုမဇ္ဈေ သုဂမ္ဘိရေ။
တရံ ပုရိသထာမေန၊ အကာ ဝီရိယပါရမိံ။

၇။ မဟာဇနကကာလေစ၊ “ဇနက” ဟု၊ ဗုဒ္ဓလောင်းလျာ၊
ဖြစ်စဉ် အခါ၌လည်း။ သုဂမ္ဘိရေ၊ ဆုံးကမ်းမထင်၊ မမြင်
ဝေးကွာ၊ နက်လှစွာသော။ သိန္ဓုမဇ္ဈေ၊ ငါးလိပ်မကန်း၊
ဘေးဘျမ်းပေါ်ယယ်၊ သမုဒ်လယ်၌။ ပုရိသထာမေန၊ ယောက်ျား
မြတ်တို့၊ ပြုအပ် ထုံးတမ်း၊ လုံ့လစွမ်းဖြင့်။ တရံ (တရန္တော)၊

နောက်သို့မတူန့်၊ အားကုန်စွန့်၍၊ ဝံဝံစူးစူး၊ ကူးတော်မူလျက်။
ဝီရိယပါရမီ၊ ငါးခုမြောက်ကျ၊ “ဝီရိယ” မည်၊ ပါရမီကို။
အကာ၊ ရဲရဲရင့်ရင့်၊ ဖြည့်ကျင့်သမှု၊ ပြုတော်မူလေ၏။

၈။ ခန္တိဝါဒိတ္တဘာဝေ စ၊ မဟာဒုက္ခာဓိဝါသေတွာ။
ကာသိရာဇေ အကပ္ပန္နော၊ ပူရေသိ ခန္တိပါရမီ။

၈။ ခန္တိဝါဒိတ္တဘာဝေစ၊ ပါရမီစ၊ နုတုံးအခါ၊ “ခန္တိဝါ”
ဟု၊ ဝနာပျော်မွှေ၊ ရသေ့သူမြတ်၊ ဖြစ်လတ်သော အခါ၌လည်း။
မဟာဒုက္ခ၊ “ကာသိ” မင်း၏၊ ထန်ပြင်းနှိပ်စက်၊ ခြေလက်
ဖြတ်ချိုး၊ အမျိုးမျိုးညှဉ်းဆဲ၊ ကြီးလှစွာသောဆင်းရဲကို။ အဓိဝါ
သေတွာ၊ ရန်တုံ့မပြန်၊ သည်းခံတော်မူ၍။ ကာသိရာဇေ၊
အမုက်ဒေါသ၊ ခြောင်းခြောင်းထ၍၊ မှုမုတ်စင်း၊ “ကာသိ”
မင်း၌။ အကပ္ပန္နော၊ အနည်းငယ်မျှ၊ ဒေါသအမုက်၊ ထွက်
တော် မမူဘဲ။ ခန္တိပါရမီ၊ မြေကြီး အလား၊ စိတ်ထား
ဖြောင့်စင်း၊ သည်းခံခြင်း “ခန္တိ” ပါရမီကို။ ပူရေသိ၊ ကိုယ်နှင့်
အသက်၊ မငဲ့ကွက်ဘဲ၊ ရဲရဲရင့်ရင့်၊ ဖြည့်ကျင့်တော်မူလေ၏။

၉။ သုတသောမတ္တဘာဝေ စ၊ ဧကသတေ သုမောစယံ။
စဇိတွာ ဇီဝိတံကာယံ၊ ပူရေသိ သစ္စပါရမီ။

၉။ သုတသောမတ္တဘာဝေ စ၊ “ပေါရိသာဒ” မင်းယက္ခကို၊
ဆုံးမနှိပ်နင်း၊ သတင်းကြေငြာ၊ “သုတသောမ” မင်းဖြစ်တော်
မူသော အခါ၌လည်း။ ဇီဝိတံ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၊ မကြေမပျက်၊ မိမိ
အသက်ကို၎င်း။ ကာယံ၊ ရှေ့တိုင်အလား၊ နုထွားရှန်းစို၊ မိမိကိုယ်
ကို၎င်း။ စဇိတွာ၊ မလဲမတူန့်၊ ကြဲစွန့်တော်မူ၍။ ဧကသတေ၊
ယဇ်ပူဇော်ရန်၊ ရည်သန် ဖမ်းဆီး၊ သီးသီးများပြား၊ ရာတုပါး

သောမင်းတို့ကို။ သုမောစယံ (သုမောစယန္တော)၊ သေမည့်
ဘေးမှ၊ဝေးဝေး ရှင်းကျွတ်၊ ကင်းလွတ်စေလျက်။ သစ္စပါရမီံ၊
မဘောက်မပြန်၊မှန်ကန်တည်ကြည်၊ “သစ္စာ”ပါရမီကို။ ပူရေသိ၊
ဗောဓိညာဏ်ကို၊ ရည်သန်မျှော်လင့်၊ ဖြည့်ကျင့်တော်မူလေ၏။

၁၀။ မုဂပက္ခတ္တဘာဝေ စ၊ မဟာဒုက္ခမနုပ္ပကံ။
ဗုဒ္ဓတ္တာယာခိဝါသေတွာ၊ အကာခိဋ္ဌာနုပါရမီံ။

၁၀။ မုဂပက္ခတ္တဘာဝေစ၊မင်းအဖြစ်ကို၊ စင်စစ် ကြောက်ဘိ၊
“တေမိ”လောင်းမြတ်၊ ဘဝဇာတ်၌လည်း။ ဗုဒ္ဓတ္တာယ၊ သုံးဘုံ
ထင်ရှား၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူရန် အကျိုးငှါ။ အနုပ္ပကံ၊ သင်္ချာ
ဂဏန်း၊ ဆုံးခန်းမရ၊ များလှစွာသော။ မဟာဒုက္ခံ၊ အမျိုးမျိုး
အခက်ခက်၊ အလိုစမ်းခံရခြင်း စသော-ဆင်းရဲကြီးကို။ အခိ
ဝါသေတွာ၊ မဆွံ-အ-ဘဲ၊ဆွံ-အ-လေဟန်၊ သည်းခံတော်မူ၍။
အခိဋ္ဌာနုပါရမီံ၊ ကျောက်စာတိုင်သို့၊ မယိုင်မတ်မတ်၊ စိတ်
ဓာတ်တည်ကြည်၊ “အခိဋ္ဌာန်” ပါရမီကို။ အကာ၊ ဖြည့်ကျင့်
ဆည်းစု၊ ပြုတော်မူလေ၏။

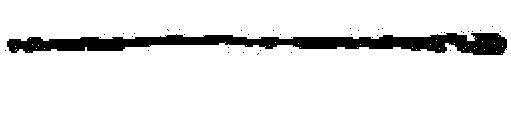
၁၁။ ဧကရာဇတ္တဘာဝေ စ၊ နိသီဒိတွာ မဟာဝနေ။
ဇီဝိတံ အနုပေက္ခန္တော၊ ပူရေသိ မေတ္တာပါရမီံ။

၁၁။ ဧကရာဇတ္တဘာဝေစ၊ “ဧကရာဇ်” မင်းမြတ်၊ ဘဝဇာတ်၌
လည်း။ ဇီဝိတံ၊ ဇီဝိတိန္ဒြ၊ နှစ်ထွေ-နာမ်-ရုပ်၊ မချုပ်မပျက်၊ မိမိ
အသက်ကို။ အနုပေက္ခန္တော၊ ခင်တွယ်နှစ်သက်၊ ငဲ့ကွက်တော်မူ
ဘဲ။ မဟာဝနေ၊ သားရဲပြောထူ၊ လူသူမနိုး၊ တောမြိုင်ကြီး၌။ နိသီ
ဒိတွာ၊ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း၊ စွဲလမ်းမွေ့လျော်၊ နေတော်မူ၍။
မေတ္တာပါရမီံ၊ သတ္တဝါပေါင်း၊ ချမ်းသာကြောင်းဟု၊ သွန်း

လောင်း ဖြန့်ချိ၊ “မေတ္တာ” ပါရမီကို။ ပူရေသိ၊ သစ္စာလေးဆင့်၊
ရင့်ကြီးရင့်အောင်၊ ဖြည့်ကျင့်တော်မူလေ၏။

၁၂။ ဇာတကေ လောမဟံသေ စ၊ ဆဝဠိကံ ဘယာနကံ။
သုသာနေဝ ကရံ သေယံ၊ အကာ ဥပေက္ခာပါရမိံ။

၁၂။ လောမဟံသေ ဇာတကေစ၊ သဗ္ဗောဓိဉာဏ်၊ မရင့်သန်မီ၊
ဖန်ဖန် လှည့်ပတ်၊ “လောမဟံသ” ဇာတ်၌လည်း။ ဘယာနကံ၊
မြင်သမျှလူ၊ ဘွင်ကြဆူအောင်၊ အမှုယုင်းပျက်၊ ကြောက်မက်
ဖွယ်ဖြစ်သော။ ဆဝဠိကံ၊ ညှိဟောင်ပုပ်သိုး၊ လူသေရိုးကို။ ဥပ
နိဓာယ၊ မရွံ့မမုန်း၊ ခေါင်းအုံးတော်မူ၍။ သုသာနေဝ၊ ကျိုး၊
ခွေး၊ လင်းတ၊ စသည်အသံ၊ ဆူညံသောင်းသောင်း၊ မကောင်း
ပုပ်နံ၊ မြေသုသာန်၌ သာလျှင်။ သေယံ၊ လျောင်းစက်မွေလျော်၊
အိပ်တော်မူခြင်းကို။ ကရံ (ကရောဇ္ဇော)၊ နှလုံးကြည်လင်၊ ရှင်
ရှင်ပျော်ပျော်၊ ပြုတော်မူလျက်။ ဥပေက္ခာပါရမိံ၊ မမုန်း မချစ်၊
အပြစ်ကင်းမှု၊ လျစ်လျူရှုသည့်၊ “ဥပေက္ခာ” ပါရမီကို။ အကာ၊
ကြိုးကြိုးပမ်းပမ်း၊ ဖြည့်စွမ်းဆည်းစု၊ ပြုတော်မူလေ၏။ (၎င်း
ဝတ္ထုများကို အကျယ်အလျှောက်ပါလျှင် ငါးရာ့ငါးဆယ် ဇာတ်
ဝတ္ထုတို့၌ ကြည့်ရှုကြပါကုန်)။

၂-နတ်မြဟွာ အပေါင်းတို့ တောင်းပန်သဖြင့် မယ်တော်
ဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေတည်နေတော်မူလေ၏။

၁၃။ ဧဝံ ပါကဒ္ဒကာလေသု၊ သေသေသု စ ဘဝဏ္ဏဝေ။
ပူရေတွာ အာဂတော သော၊ ပါရမိယော ပုနပုနံ။

၁၃။ ဧဝံ၊ ဤသို့အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ရေးသားပြုပြင်၊ စီစဉ်ထုတ်
 ပြခဲ့သည်အတိုင်း။ သော၊ ထိုအလောင်းတော်မြတ်၊ ဗောဓိသတ်
 သည်။ ပါကဒ္ဒကာလေသုစ၊ သင်္ချေလေးထပ်၊ ကပ်တသိန်းတွင်း၊
 သတင်းကျော်ကြား၊ ထင်ရှားသော ကာလများတို့၌၎င်း။ သေ
 သေသုစ၊ မထင်မရှား၊ ကြွင်းကျန်သော ဘဝတို့၌၎င်း။ ပုနုပ္ပုနံ၊
 အဖန်ဖန် အထပ်ထပ်။ ပါရမိယော၊ ဒါနအစ၊ ဆယ်ဝသုံးလီ၊
 ပါရမီတို့ကို။ ပူရေတွာ၊ မတုန်မဆုတ်၊ အားထုတ် ဖြည့်ကျင့်
 တော်မူ၍။ ဘဝဏ္ဏဝေ၊ အို-နာ-သေရေး၊ ဒုက္ခဘေးတို့၊ ရစ်ထွေး
 နှောင်ဖွဲ့၊ တကယ်ပြင်ကျယ်၊ ဘဝ, တည်းဟူသော ပင်လယ်၌။
 အာဂတော၊ အယုတ် အမြတ်၊ ဘာဇာတ်ဖြင့်၊ လှည့်ပတ်ရှည်
 ကြာ၊ ကြွလာတော်မူရလေ၏။

၁၄။ ဝေဿန္တရတ္တဘာဝဗ္ဗိ၊ မဟာသတ္တော ဥပါဂမိ၊
 တတော ကမ္မက္ခယော ရမ္မေ၊ နိဗ္ဗတ္တိ တုသိတာလယေ။

၁၄။ မဟာသတ္တော၊ သဗ္ဗညုဉာဏ်၊ ရည်သန် ရှုမြော်၊
 အလောင်းတော်သည်။ ဝေဿန္တရတ္တဘာဝဗ္ဗိ၊ “ဝေဿန္တရာ”
 လောင်းလျာ မင်းမြတ်၊ ဘဝဇာတ်သို့လည်း။ ဥပါဂမိ၊ ကပ်
 ရောက်တော်မူရပြန်၏။ တတော၊ ထို“ဝေဿန္တရာ” လောင်းလျာ
 မင်းမြတ်၊ ဘဝဇာတ်မှ။ ကမ္မက္ခယော၊ လှူပြည်ငြီး၍၊ နတ်ထီး
 ပျော်မွှေ၊ စုတေ့လှည့်ကြုံ၊ ကံတော် ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ရမ္မေ၊
 နှစ်လို့ ရှင်ပျော်၊ မွှေလျော်ဘွယ် ကောင်းသော။ ထုသိတာ
 လယေ၊ “တုသိတာ” နန်း၊ နတ်ကြွင်း၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပဋိသန္ဓေ၊
 တည်နေ စံပျော်၊ ဖြစ်တော်မူ၏။

၁၅။ စက္ကဝါဠသဟသေဟံ၊ ဒသဟာဂမ္မ သဗ္ဗသော။
နာနာပုပေဟိ ပူဇေန္တော၊ ဒေဝါ ယာစန္တိ သာဒရံ။

၁၅။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဒသဟံ စက္ကဝါဠသဟသေဟံ၊ စက္ကဝါပေါင်း၊ တသောင်းလောက ဓာတ်၊ အရပ်မျက်နှာတို့မှ။ ဒေဝါ၊ ဇာတ်အမျိုးမျိုး၊ ဂုဏ်ရောင် ဖြိုးသည့်၊ တန်းခိုးကြီးမား၊ နတ်ဗြဟ္မာများတို့သည်။ အာဂမ္မ၊ စည်းဝေးပေါင်းဆုံ၊ လာကြကုန်၍။ နာနာပုပေဟိ၊ ထူးထူး ဆန်းဆန်း၊ နတ်ဖြစ်ပန်းတို့ဖြင့်။ ပူဇေန္တော၊ မြတ်နိုးကော်ရော်၊ ပူဇော်ကြကုန်လျက်။ သာဒရံ၊ ရိုသေ ကောင်းမွန်စွာ။ ယာစန္တိ၊ ဘုရားဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးညွတ်ပျောင်း၍၊ တောင်းပန် ကြလေ ကုန်၏။

၁၆။ ကာလော ဒေဝ မဟာဝီရ၊ ဥပ္ပန္န မာတုကုစ္ဆိယံ။
သဒေဝကံ တာရယန္တော၊ ဗုဇ္ဈဿ အမတံ ပဒံ။

၁၆။ မဟာဝီရ၊ သမ္မောဓိဉာဏ်၊ ရင့်သန်ခိုင်ဖြိုး၊ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော။ ဒေဝ၊ အလောင်းတော်မြတ်၊ နေန္ဒယ် နတ်။ ကာလော၊ စုတေအခြား၊ လူ့ပြည်လား၍၊ ဘုရားဖြစ်ရန်၊ အချိန်တန်ပါပြီ။ မာတုကုစ္ဆိယံ၊ မယ်တော်၏ဝမ်း၊ ကြာတိုက် ခန်း၌။ ဥပ္ပန္န၊ ပဋိသန္ဓေ၊ တည်နေစွဲကပ်၊ ဖြစ်လတ်တော်မူပါ။ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွ၊ များလှသောင်းသောင်း၊ လူ့အပေါင်း ကို။ တာရယန္တော၊ သံသင်္ခါမှ၊ ထုတ်ဆွဲယူငင်၊ ကယ်တင်တော် မူလျက်။ အမတံ၊ စုတိပျက်ကြော၊ သေရခြင်းမရှိသော။ ပဒံ၊ သိဝံအောင်ခန်း၊ နိဗ္ဗာန်နန်းကို။ ဗုဇ္ဈဿ၊ ဉာဏ်တော်စွမ်းဖြင့်၊ ခဲ့ခြမ်းမိမိ၊ သိတော်မူပါလော့။

၁၇။ တဒါ ကာလဉ္စ ဒိပဉ္စ၊ ဒေသံ ကုလ ဇနေတ္တိယာ။
ဝိလောကေတွာ သအာယုဉ္စ၊ သန္ဓိံဂဏိံ မဟေသိယာ။

၁၇။ တဒါ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့၊ ညီညာဖြဖြ၊ တောင်းပန်ကြရာ၊
ထိုအခါ၌။ သ(သော)၊ ထိုအလောင်းတော် နတ်သားသည်။
ကာလဉ္စ၊ ငါးမာရ်အောင်မြင်၊ ဘုရားရှင်တို့၊ လေးအင်သစ္စာ၊
ပွင့်ရာကာလ၊ ခါသမယကို၎င်း။ ဒိပဉ္စ၊ တပြိုင်ဘက်ရှား၊ ဘုရား
ဖြစ်ထွန်း၊ ပွင့်ရာကျန်းကို၎င်း။ ဒေသဉ္စ၊ ဗုဒ္ဓလောင်းလျာ၊ ဖြစ်ရာ
ဒေသ၊ ရပ်ဌာနကို၎င်း။ ကုလဉ္စ၊ ယုတ်နိမ့်မြင့်မြတ်၊ မျိုးနွယ်
ဇာတ်ကို၎င်း။ ဇနေတ္တိယာ၊ ကျေးဇူးပြည့်ကြယ်၊ မွေးမိမယ်၏။
အာယုဉ္စ၊ ရှည်တို-ပိုင်းခြား၊ အသက်များကို၎င်း။ ဝိလောကေ
တွာ၊ ပဉ္စာ-လောကန၊ နှိုင်းဆရှုမျှော်၊ ကြည့်တော်မူ၍။ မဟေ
သိယာ၊ မာယာဒေဝီ၊ မဟေသိဟု၊ ရှေ့ညီထိပ်ထား၊ မိဖုရား၏။
ဂဗ္ဗေ၊ သန်ရှင်းသိုက်မြိုက်၊ ဝမ်းကြာတိုက်၌။ သန္ဓိံဂဏိံ၊ ပဋိ
သန္ဓေ၊ စွဲနေစံပျော်၊ ယူတော်မူ၏။ (သက္ကရာဇ် ၆၇-ခုဝါဆိုလပြည့်
၅-နေ့ သန်းခေါင်အချိန် ပဋိသန္ဓေ တည်နေ၏)။

၁၈။ ဝိသာခေ ပုဏ္ဏမေ သေဋ္ဌေ၊ ဝိဇာယိ လုဗ္ဗိနိဝနေ။
သီဟနာဒံ သုရံ နာဒိ၊ အဟံ ဇေဋ္ဌောတိ သော တဒါ။

၁၈။ သေဋ္ဌေ၊ နက္ခတ်ရာသီ၊ သဋ္ဌိမစောင်း၊ ကောင်းမြတ်
လှစွာသော။ ဝိသာခေပုဏ္ဏမေ၊ ဝိသာခါစန်းကြုံ၊ ကဆုန်လပြည့်၊
သောကြာနေ့၌။ လုဗ္ဗိနိဝနေ၊ ပင်ချင်းရောရှက်၊ ဖူးခက်စုံညီ၊
လုဗ္ဗိနိခေါ်၊ ဥယျာဉ်တော်၌။ ဝိဇာယိ၊ ရှေ့ဆင်းတုသွင်၊ ဖွါးမြင်
တော်မူလေ၏။ တဒါ၊ ထိုသို့ မီးရှူးသန်စင်၊ ဖွါးမြင်တော်မူဆဲ
အခါ၌။ “အဟံ၊ ငါသည်။ ဇေဋ္ဌော၊ ဗြဟ္မာလူနတ်၊ ဘုံသုံးရပ်

တင်၊ အမြတ်ဆုံး အကြီးဆုံးပေတည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သော၊
ထို သာကီရင်သွေး၊ လောင်းတော်ကလေးသည်။ သီဟနာဒံ၊
ကေသရာဟု၊ တေဇာ-တောက်လင်း၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့၊ ရဲတင်း
သော အသံကို။ သုရံ၊ ရဲရဲရင့်ရင့်။ နာဒံ၊ ကျူးရင့်မြက်ကြား၊
ကြိမ်းဝါးတော်မူလေ၏။ (သက္ကရာဇ် ၆၈ ခု၊ ကဆုန်လပြည့်
သောကြာ နေ့ မှန်းတည့် အချိန် ဖွားမြင်တော်မူသည်)။

၁၉။ ဂဏ္ဍန္တာ ဒိဗ္ဗပုပ္ဖါနိ၊ ဒေဝါစ ကမလာသနာ။
သမ္မောဒန္တာဘိပူဇေန္တိ၊ ဗုဒ္ဓကံရဿ တာဝဒေ။

၁၉။ တာဝဒေ၊ အလောင်းမင်းသား၊ ဖွားရာကာလ၊ ထိုခဏ
၌။ ဒေဝါစ၊ ခြောက်ထပ်ကြငှန်း၊ နတ်နန်းပျော်ပါး၊ နတ်အများ
တို့သည်၎င်း။ ကမလာသနာစ၊ တန်းခိုးထိန်ပြောင်၊ အရောင်
ဝါဝင်း၊ ဗြဟ္မာမင်းတို့သည်၎င်း။ ဒိဗ္ဗပုပ္ဖါနိ၊ ရန်ကြိုင်လျှမ်း၊
အလွန်ဆန်းသည်၊ နတ်ပန်းဟူသမျှတို့ကို။ ဂဏ္ဍန္တာ၊ ကိုယ်စီကိုယ်ငှ၊
ဆောင်ယူကြကုန်လျက်။ သမ္မောဒန္တာ၊ နှစ်သက် ရှင်လန်း၊
ဝမ်းမြောက်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓကံရဿ၊ သာကီနွယ်ဘွား၊
လောင်းမင်းသားအား။ အဘိပူဇေန္တိ၊ ရိုသေညွတ်နှူး၊ သဒ္ဓါမြူး၍၊
အထူး ပူဇော်ကြလေကုန်၏။

၂၀။ ကုမာရော ရတုဒေဠာယ၊ စာရုဓာတီဟိ တောသိတော။
ဝုဒ္ဓေါသိ သုသုခံ မောဒံ၊ သကျကညာန မုဒရေ။

၂၀။ ကုမာရော၊ အရွယ် မရောက်၊ မကြီးမြောက်သေး၊
အလောင်းတော် ကလေးသည်။ စာရုဓာတီဟိ၊ ယုယပိုက်ထွေး၊
ကျေးမွေးဖြေဖျော်၊ အထိန်းတော်တို့သည်။ ရတုဒေဠာယ၊ ဇမ္ဗူ
ရာဇရွှေသား၊ ပတ္တမြားနှင့်၊ မြသားပုလဲ၊ မြက်ရွဲသန္တာ၊ ကောင်း

စွာခြယ်စီ၊ ဝဇီရစိန်၊ တောက်ထိန်-ဝင်းလက်၊ ရတနာ ပုခက်ဖြင့်။
 တောသိတော၊ လွဲကာဖြေးညှင်း၊ တေးသီချင်းတို့ဖြင့်၊ ညှင်း
 ညှင်းရင့်ယူ၊ မြူကာမြူကာ၊ သာယာပျောင်းပျော့၊ ချော့မော့
 ကြည်ဆယ်အပ်သည် ဖြစ်၍။ သကျ-ကညာနံ၊ ဒေဝစွရ၊ အလှ
 တူညီ၊ သာကီမျိုးတူ၊ နန်းတော်သူတို့၏။ ဥဒရေ၊ ပျောင်းအိ
 နူးညံ့၊ မွေးနံ့လှန်ကဲ၊ ရင်ခွင်ထဲ၌။ သုသုခံ၊ ကိုယ်-စိတ်မပန်း၊ ချမ်း
 ချမ်းသာသာ။ မောဒံ (မောဒန္တော)၊ ကြည်လင် ရှင်လန်း၊
 ဝမ်းမြောက်- မြူးပျော်တော်မူလျက်။ ဝုဒ္ဓေါ၊ တနေ့တခြား
 ကြီးပွားတော်မူသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။

၂၁။ သောဠသဝသိကော ဓီရော၊ ပိတရေနာဘိသိဉ္စိတော။
 ဒေဝသိရိမနုဘောသိ၊ ပါသာဒေ သဟ ဒေဝိယာ။

၂၁။ ဓီရော၊ မယိမ်းမယိုင်၊ ကျောက်စာတိုင်သို့၊ ခိုင်ခိုင်တည့်
 မတ်၊ အလောင်းတော်မြတ်သည်။ သောဠသ- ဝသိကော၊
 သက်တော် ဆွဲခြောက်၊ အရွယ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်။ “ပိတ
 ရေန”၊ “သုဒ္ဓေါဒန” မွေးဘသေ၌နင်း၊ တရားမင်းသည်။
 အဘိသိဉ္စိတော၊ တောင်သရေရိပ်၊ အောင်စေဟိတ်ဖြင့်၊ နိမိတ်
 ရည်ညွှန်း၊ ဘိသိက်သွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍။ ပါသာဒေ၊ ရမ္မ-သုဘ၊
 သုရမ္မဟု၊ သုံးဝတင့်ဆန်း၊ ပြာသာဒ်နန်း၌။ ဒေဝိယာ၊ ဗိမ္ဗာရွှေ
 လျော်၊ ယသော် ဒေဝိ၊ မဟေသိထုတ်ထား၊ မိဖုယားနှင့်။ သဟ၊
 တူစုံ။ ဒေဝသိရိ၊ ကြည့်ရှုမခန်း၊ ဝတိ နန်းသို့၊ တင့်ဆန်းထူးထွေ၊
 နတ်၏ အသရေကဲ့သို့သော - အသရေကို။ အနုဘောသိ၊ ရံရွှေ
 အပေါင်း၊ ခညောင်းပျော်ပါး၊ စံစားတော်မူလေ၏။ -

၃-နိမိတ်ကြီးလေးပါးကို မြင်တော်မူသဖြင့်
တောထွက်တော်မူခဏ်း

၂၂။ ကျေနုတိံသမေ ဝဿေ၊ ဝိသာခပုဏ္ဏမေ ဝရေ။
ယာနေန ဒဠုမုယျာသိ၊ ပုဗ္ဗုယျာနံ သုသောဘဏံ။

၂၂။ ကျေနုတိံသမေ ဝဿေ၊ သက်တော်ပြည့်ဖို့ ၂၉-မြောက်
ရောက်လတ်သည် ရှိသော်။ ဝရေ၊ မြတ်စွာထသော။ ဝိသာခ
ပုဏ္ဏမေ၊ ဝိသာခါစန်းကြုံ၊ ကဆုန်လပြည့်၊ တနင်းလာနေ၌။
သုသောဘဏံ၊ ပိတုန်းကျေးငှက်၊ ထွေးကာယုက်၍၊ ပွင့်ခက်ငုံ
ဖူး၊ အထူးသဖြင့် တင့်တယ်လှစွာသော။ ပုဗ္ဗုယျာနံ၊ ရန်ကြိုင်
လှောင်း၊ ပန်းပေါင်းစုံလင်၊ ပန်းဥယျာဉ်သို့။ ဒဠု၊ ရွှေစိတ်
ပျော်မှု၊ ကြည့်ရှုတော်မူရန် အကျိုးငှါ။ ယာနေန၊ တင့်တယ်
ဆန်းပြား၊ ယာဉ်ရထားဖြင့်။ ဥယျာသိ၊ သောင်းသောင်း ဖြဖြ၊
ထွက်ကြွတော်မူလေ၏။ (သက္ကရာဇ် ၉၇-ခု၊ ကဆုန်လပြည့်
တနင်းလာနေ-ဥယျာဉ်သို့ ထွက်တော်မူသည်။

၂၃။ နိမိတ္တေ စတုရော ဒိသ္မာ၊ ရာဟုလဿ ဝိဇာယနံ။
သုတာ နိဗ္ဗိန္ဒိတိတ္တေန၊ န ရမိတ္ထ ပုရေ တဟိံ။

၂၃။ တဟိံ၊ ထိုယျာဉ်တော်သို့၊ ရှင်ပျော်နှစ်သက်၊ ထွက်
တော်မူဆဲအခါ၌။ စတုရောနိမိတ္တေ၊ သူအို-သူနာ၊ သူသေတခန်း၊
ရဟန်းတခြား၊ လေးပါးသော နိမိတ်ကြီးတို့ကို။ ဒိသ္မာစ၊ မျက်ဝါး
ထင်ထင် တွေ့မြင်တော် မူရသောကြောင့်၎င်း။ ရာဟုလဿ၊
သားဦးသည်းချာ၊ ရာဟုလာ၏။ ဝိဇာယနံ၊ ပုဏ္ဏိန္ဒု-စန်း၊ လပြည့်
ဝန်းသို့၊ ရှင်လန်းကြည်လင်၊ ဖူးသန့်စင်ခြင်းကို။ သုတာစ၊
ရွှေနားတော်တွင်း၊ သတင်းစကား၊ ကြားတော်မူရခြင်းကြောင့်

၎င်း။ နိဗ္ဗိန္ဒစိတ္တေန၊ သံဝေဂဉာဏ်၊ ရင်သန်လန်ထိတ်၊ ငြီးငွေ့သော
စိတ်ဖြင့်။ ပုရေ၊ “ကပ္ပိလ”ခေါ်၊ ရှေ့ပြည်တော်၌။ နရမိတ္ထ၊
နှစ်ခြိုက်မွေ့လျော်၊ ပျော်တော်မူ။ ။(ထိုနေ့ပင်-သားတော်
ရာဟုလကံ ဖွားမြင်တော်မူသည်)။

၂၄။ ပါသာဒဉ္စေဝ ရဠဉ္စ၊ တထာ ဒေဝိဉ္စ ရာဟုလံ။
ခေဠပိဏ္ဍိတံ ဟိတုာန၊ နိက္ခမိ အစုရတ္ထိယံ။

၂၄။ ပါသာဒဉ္စေဝ၊ ရမ္မ-သုဘ၊ သုရမ္မဟု၊ ရှေ့နန်းမ-သုံးဆောင်
ကို၎င်း။ ရဠဉ္စ၊ ကပ္ပိလခေါ်၊ နေပြည်တော်ကို၎င်း။ တထာ၊
ထိုမြို့။ ရာဟုလဉ္စ၊ ရင်သွေးမျက်ရှု၊ သားရာဟုကို၎င်း။ ဒေဝိဉ္စ၊
ဘဒ္ဒကဉ္စနာ၊ ဗိမ္ဗာရှေလျော်၊ ကြင်ဘက်တော်ကို၎င်း။ ခေဠ
ပိဏ္ဍိတံ၊ မရူမထောက်၊ တံထွေးပေါက်ကဲ့သို့။ ဟိတုာန၊ မခင်
မချစ်၊ စွန့်ပစ်ပယ်ရှားတော်မူ၍။ အစုရတ္ထိယံ၊ လရောင်ဝင်းထိန်၊
သန်းခေါင်အချိန်၌။ နိက္ခမိ၊ နတ်တူရိယာ၊ ဝန်းရံကာလျက်၊
ရောင်ဝါထွေထွေး၊ နတ်မီးရှူးဖြင့်၊ ကုန်မြူး ထွက်ကြတော်မူလေ၏။
(ထိုနေ့-ညဉ့်သန်းခေါင် အချိန် တောထွက်တော်မူသည်)။

၂၅။ ကဏ္ဍကံ သုက္ကမာရယု၊ ဆန္ဒေန သဟ နိက္ခမံ။
တိဏ္ဍိ ရဇ္ဇာနိ တိက္ကမ္မ၊ သမ္ပတ္တော သ နဒိတိရံ။

၂၅။ သ(သော)၊ ထိုအလောင်းတော်မြတ်၊ သိဒ္ဓတ်မင်းသား
သည်။ သုက္ကံ၊ ခရုသင်းပွတ်သစ်၊ ပုလဲစစ်တူ၊ ကိုယ်လုံးဖြူသော။
ကဏ္ဍကံ၊ “ကဏ္ဍက”မည်၊ ဇာနည်ကော့ကော့၊ မြင်းယာန်
ကျော့ကို။ အာရယု၊ အသော့လွယ်ကူ၊ တက်စီးတော်မူ၍။
ဆန္ဒေန၊ “ဆန္ဒ”မည်ခေါ်၊ ဖွားဘက်တော်နှင့်။ သဟ၊ အတူ
တကွ။ နိက္ခမံ၊ (နိက္ခမန္တော)၊ ဖြည်းညှင်းသာယာ၊ ထွက်ခွါ

ကြမြန်းတော်-မူလတ်သည်ရှိသော်။ တီဏ်ရဇ္ဇာနိ၊ ဒေဝဒဟ၊
ကပ္ပိလ၊ နှင်း၊ သက္က၊ တိုင်းဘောင်၊ သုံးပြည်ထောင်ကို။ အတိက္ကမ္မ၊
ထိုညဉ့်တွင်းပင်၊ ကျော်နှင်းထွင်းဖောက်၊ လွန်မြောက်တော်
မူ၍။ နဒီတီရံ၊ “အနောမာ” မည်၊ နဒီသောင်တန်း၊ တဘက်
ကမ်းသို့။ သမ္ပတ္တော၊ ခုန်လွှားကူးမြောက်၊ ရောက်တော်မူလေ၏။
(ထိုညဉ့်တွင်းပင် အနောမာမြစ်သို့ ရောက်တော် မူသည်။
၎င်းမြစ်ကိုတွေ့မြင်ခဲ့ရ၏)။

၂၆။ ဗိမ္ဗာယ ဗန္ဓိတံ မောဠိံ၊ သဏ္ဍံ သုဂန္ဓဝါသိတံ။
ဆေတုာ တိဏ္ဍေန ခဂ္ဂေန၊ ဥက္ခိပိတ္ထ နဘမ္ပိ တံ။

၂၆။ ဗိမ္ဗာယ၊ ဗိမ္ဗာရွှေလျော်၊ မင်းယသော်သည်။ ဗန္ဓိတံ၊ ကြည်
လင်ရှင်ပျိုး၊ ထုံး၍မပြတ်၊ ပေးအပ်ထသော။ သဏ္ဍံ၊ သိမ်မွေ့
ရှင်းသန့်၊ နူးညံ့ ထသော။ သုဂန္ဓဝါသိတံ၊ နုံသာမျိုးကုန်၊
မွေးပေါင်းစုံတို့ဖြင့်၊ ထုံအပ်ထသော။ မောဠိံ၊ ကြင်ဘက်
နန်းပျော်၊ မင်းယသော်၏၊ ရွှေလက်တော်သုံး၊ ဥသျှောင်
ထုံးကို။ တိဏ္ဍေန၊ ထက်လှစွာသော။ ခဂ္ဂေန၊ နန်းရိုးစဉ်ဆက်၊
လက်သုံးတော်သန်လျက်ဖြင့်။ ဆေတုာ၊ ရိတ်လှည်း ပယ်ဖြတ်
တော်မူ၍။ တံ၊ ထိုပိတုန်းရောင်သို့၊ ညိုမှောင်မည်းနက်၊ နုညက်
လှစွာ၊ ဥသျှောင် ရတနာကို။ နဘမ္ပိ၊ ရေးခြစ်မထင်၊ ကောင်း
ကင်ပြင်၌၊ ဥက္ခိပိတ္ထ၊ လက်တော်မြောက်ပင့်၊ ပစ်လွှင့်တော်
မူလေ၏။ (ထိုညဉ့်ပင် ဆံတော်ပယ်သည်။ ၎င်းနေရာကိုလည်း
တွေ့မြင်ခဲ့ရ၏)။

၂၇။ ပရိက္ခာရေ ဌ တတ္ထေဝ၊ ဓာရေတွာ ပြဟ္မုနာဘတေ။
ဟိတွာ မဟာရဟံ ဒုဿံ၊ ဘိက္ခုဘာဝမုပါဂမိ။

၂၇။ တတ္ထေဝ၊ ထို“အနောမာ”မြစ်ထူး၊ ကမ်းထိပ်ဦး၌သာ
 လျှင်။ ဗြဟ္မာနာ၊ “ဆာဋ္ဌိကာရ”၊ သဟာယ၊ ရင်း၊ ဗြဟ္မာမင်းသည်။
 အာဘတေ၊ သဒ္ဓါကြည်ဖြူ၊ ဆောင်ယူလူဒါန်းအပ်ကုန်သော။
 အဋ္ဌပရိက္ခာရေ၊ ကမ္ဘာ့ တန်းဆာ၊ ရှစ်ပါးသော-ပရိက္ခာတို့
 ကို။ ဓာရေတွာ၊ ဝတ်ရုံစံပယ်၊ ဆောင်လွယ်ဆင်မြန်းတော်မူ၍။
 မဟာရဟံ၊ သမ္မုတိ၊ နတ်၊ မြတ်သောသူတို့နှင့်သာ- ထိုက်တန်
 သော။ ဒုဿံ၊ အရောင်မသိုး၊ ဝတ်လဲတော်ပုဆိုးကို။ ဟိတွာ၊ မခင်
 မတွယ်၊ စွန့်ပယ်တော်မူ၍။ ဘိက္ခုဘာဝံ၊ ရှေ့ကြာသင်္ကန်း၊
 ဝတ်ဆင်မြန်းလျက်၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့။ ဥပါဂမံ၊ ကပ်ရောက်
 တော် မူလေ၏။ (ထိုညဉ့်ပင်- လင်းအားကြီးအချိန်၌ ရဟန်း
 ပြုတော်မူသည်)။

၄-သုဇာတာ၏ ဆနာဆွမ်းကို ခံယူတော်မူပြီး၍
 ဗောဓိမဏ္ဍိုင်သို့ ကြွတော်မူလျက်

၂၈။ ပဓာနံ ပဒဟိတွာန၊ ဆဗ္ဗဿာနိ ဗြဟ္မာဝနေ။
 ဝိသာခပုဏ္ဏမာ ဂဏှိ၊ သုဇာတာ ဒိန္နဘောဇနံ။

၂၈။ ဗြဟ္မာဝနေ၊ မြို့နှင့်ကွာလှမ်း၊ နန်းနှင့်မဆံ၊ လူသံမနီး၊
 တောမြိုင်ကြီး၌။ ဆဗ္ဗဿာနိ၊ သင်္ချာတွက်စစ်၊ ခြောက်နှစ်တို့
 ပတ်လုံး။ ပဓာနံ၊ ဘုရားဖြစ်ရန်၊ ရည်သန်ကြိုးကုတ်၊ မဟာ
 ပဓာန-အလုပ်ကို။ ပဒဟိတွာန၊ အရိုးကျေကျေ၊ အရေစုတ်စုတ်၊
 နောက်မဆုတ်ဘဲ၊ အားခံကျင့်ကြံတော်မူ၍။ ဝိသာခပုဏ္ဏမာ
 (ဝိသာခပုဏ္ဏမာယံ)၊ ဝိသာခါစန်းကြုံ၊ ကဆုန်လပြည့်၊ ဗုဒ္ဓ
 ဟူးနေ၌။ သုဇာတာ (သုဇာတာယ)၊ သူဌေးသိုး၊ ဝေးနီး

ကြေငြာ၊ “သုဇာတာ” သည်။ ဝါ၊ “သုဇာတာ” ၏။ ဒိန္န
ဘောဇနံ၊ ရုက္ခစိုးနတ်၊ စွဲထင်မှတ်၍၊ ဆက်ကပ်လှဒါနိး၊ သနာ
ဆွမ်းကို။ ဂဏှိ၊ သနားကြည်ဖြူ၊ ခံယူတော်မူလေ၏။ (၁၀၃-
ခု-ကဆုန်လပြည့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့- သုဇာတာ၏ ဆွမ်းကို အလှူခံ
တော်မူသည်။ သုဇာတာဆွမ်းလှူသောနေရာနှင့်၎င်းနေသောရွာ
ဟူ၍လည်းတွေ့မြင်ခဲ့ရ၏)။

၂၉။ နေရဉ္စရာယ တီရမ္ပိ၊ ဘုဉ္စိတုာ ဒိန္နပါယာသံ။
နုတုာ သုပ္ပတိတ္ထေဝ၊ ပဝါဟေသိ သယံ ပါတိံ။

၂၉။ နေရဉ္စရာယတီရမ္ပိ၊ ရေညိုသွင်သွင်၊ “နေရဉ္စရာ”၊ မြစ်
ကမ်းသာ၌။ ဒိန္န၊ “သုဇာတာ” သည်၊ ကောင်းစွာကြည်ဖြူ၊
ကပ်လှအပ်သော။ ပါယာသံ၊ နို့နှင့်ရောပြွမ်း၊ သနာဆွမ်းကို။
ဘုဉ္စိတုာ၊ ၄၉-လုပ်-၊ မယုတ်မပျက်၊ မြိန်ရှက်ဇေးဇေး၊ ဘုဉ်းပေး
သုံးဆောင်တော်မူ၍။ သုပ္ပတိတ္ထေဝ၊ “နေရဉ္စရာ”၊ မြစ်ညာကမ်း
ထိပ်၊ “သုပ္ပတိတ္ထ” ဆိပ်၌သာလျှင်။ နုတုာ၊ ကိုယ်လက်ရှင်ဖြိုး၊
အားအင်တိုးအောင်၊ ရေချိုးတော်မူ၍။ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။
ပါတိံ၊ ဘောဇဉ်ထည့်စွက်၊ သိန်းတန်ခွက်ကို။ ပဝါဟေသိ၊
မြစ်ရေကြော၌၊ မျှောတော်မူလေ၏။

(သက္ကရာဇ် ၁၀၃-ခု၊ ကဆုန်လပြည့်-ဗုဒ္ဓဟူးနေ့-နေရဉ္စရာမြစ်၌
ရွှေခွက်မျှောတော်မူသည်။ ။ရွှေခွက်မျှောသော နေရာ ဟူ၍
လည်း တွေ့မြင်ခဲ့ရ၏။)

၃၀။ ဒိဝသံ တတ္ထ ခေပေတုာ၊ သောတ္တိယံ ဒိန္နမုဉ္ဇိကံ။
ဂဏှန္ဓော ဒေဝမဂ္ဂေန၊ ဥပပတိ ဗောဓိမဏ္ဍလံ။

၃၀။ တတ္ထ၊ ထို “နေရဉ္ဇရာ”၊ မြစ်သာကမ်းထိပ်၊ တောမြိုင်
 ရိပ်၌။ ဒိဝသံ၊ လင်းရောင်မချို၊ နေ့အဘို့ကို။ ခေပေတွာ၊ စျားန်
 တရားကို၊ ပွားများစွဲလမ်း၊ ကုန်ခန်းစေတော်မူ၍။ သောတ္တိယံ
 (သောတ္တိယေန)၊ ဗေဒင်အရာ၊ လိုမ္မာတတ်မြောက်၊ ပုဏ္ဏား
 တယောက်သည်။ ဒိန္နံ၊ ခရီးလမ်း၌၊ လူဒါန်း၊ ဆက်ကပ်အပ်
 သော။ မုဠိကံ၊ မထွေးမရှုပ်၊ မြက်ရှစ်ဆုပ်ကို။ ဂဏှန္တော၊
 ရွှေလက်ဆန်တန်း၊ ရှင်လန်းကြည်ဖြူ၊ ခံယူတော်မူလျက်။ ဒေဝ
 မဂ္ဂေန၊ နတ်တို့ဖန်တီး၊ နတ်လမ်းခရီးဖြင့်။ ဗောဓိမဏ္ဍလံ၊
 ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၊ မြေဦးခိုင်သို့။ ဥပေတိ၊ ရွှေစက်မြန်းချော၊ ကြလှမ်း
 ချဉ်းကပ်တော်မူလေ၏။ (ထိုနေ့ပင်... ညချမ်းအချိန်၊ ဗောဓိ
 မဏ္ဍိုင်သို့ ချဉ်းကပ်တော်မူသည်။)

၃၁။ မဟေသက္ခာ တဒါ ဒေဝါ၊ ဗောဓိမဏ္ဍမုပါဂတံ။
 ဒိဗ္ဗပုပေဟိ ပူဇေန္တိ၊ ဗုဒ္ဓကံရံ သမာဒရံ။

၃၁။ တဒါ၊ ထို-နတ်တို့ဖန်သ၊ နတ်လမ်းမဖြင့်၊ ကြတော်မူ
 သောအခါ၌။ မဟေသက္ခာ၊ အရောင်အဝါ၊ တေဇာမောက်ဖြိုး၊
 ကြီးသော တန်းခိုး ရှိကုန်သော။ ဒေဝါ၊ ဘုမ္မာ-ရုက္ခ၊
 အာကာသ၊ ဟု၊ စရှိသောင်းသောင်း၊ နတ်အပေါင်းတို့သည်။
 ဒိဗ္ဗပုပေဟိ၊ မွေးကြိုင်ထူးဆန်း၊ နတ်မြို့ပန်းတို့ဖြင့်။ ဗောဓိမဏ္ဍံ၊
 ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၊ ဦးခိုင်ထွတ်မြတ်၊ အောင်မြေရပ်သို့။ ဥပါဂတံ၊
 ကြည့်ရှုမခန်း၊ နတ်တို့လမ်းဖြင့်၊ ကြလှမ်းချဉ်းကပ်တော်မူသော။
 ဗုဒ္ဓကံရံ၊ ပွင့်အံ့လူလူ၊ ဗုဒ္ဓကံကို။ သမာဒရံ၊ နှစ်သက်ကြည်ညို၊
 ရိုသေခြင်းနှင့်တကွ။ ပူဇေန္တိ၊ ကြဲဖြန့်ကော်ရော်၊ ပူဇော်ကြလေ
 ကုန်၏။

၃၂။ ဒိဗ္ဗံ မန္ဒာရဝံ ပုပ္ဖံ၊ ကမလံ ပါရိဆတ္တကံ။
ဒိသောဒိသံ ဝိကီရန္တိ၊ အာကာသေန ဂတာ မရူ။

၃၂။ အာကာသေန၊ အဇဇ္ဇာနန်း၊ ကောင်းကင်လမ်းဖြင့်။
ဂတာ၊ ညီညာ ဖျဖျ၊ လိုက်ပါကြကုန်သော။ မရူ၊ နတ်
အပေါင်းတို့သည်။ ဒိဗ္ဗံ၊ နတ်ပန်းအစစ်၊ နတ်၌ဖြစ်သော။ မန္ဒာ
ရဝံပုပ္ဖံ၊ ရန်ကြိုင်လျှမ်း၊ ထင်ရှား ပန်းကိုင်း။ ကမလံ၊
ကြက်သရေ တင့်ဆန်း၊ နတ်ကြာပန်းကိုင်း။ ပါရိဆတ္တကံ၊
ရောင်ဝါနီမြန်း၊ ကသပ်ပန်းကိုင်း။ ဒိသောဒိသံ၊ ထိုမှ-ဤမှ။
ဝိကီရန္တိ၊ သဒ္ဓါလွန်ကဲ၊ အာရုံစွဲ၍၊ ဖြန့်ကြဲကြလေကုန်၏။

၃၃။ ဒိဗ္ဗံ စန္ဒနစက္ကဉ္စ၊ ဝရဂန္ဓဉ္စ ကုက္ကံမံ။
ဒိသောဒိသံ ဝိကီရန္တိ၊ အာကာသေန ဂတာ မရူ။

၃၃။ အာကာသေန၊ တိမ်ပြာ တိမ်ဝါ၊ မိလ္လာရှက်သန်း၊
ကောင်းကင်လမ်းဖြင့်။ ဂတာ၊ သူ့ထက်ငါသာ၊ ညီညာဝိုင်းအံ့၊
လိုက်ကြကုန်သော။ မရူ၊ တန်းခိုးကြီးမား၊ နတ်အများတို့သည်။
ဒိဗ္ဗံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော။ စန္ဒနစက္ကဉ္စ၊ မှေးနံ့လွန်ထူး၊ စန္ဒကူးမန်ကို
ငိုင်း။ ဝရဂန္ဓဉ္စ၊ ကောင်းမြတ်ယဉ်ကျေး၊ မှေးနံ့စုံစုံ၊ ဂန္ဓာရုံကို
ငိုင်း။ ကုက္ကံမံ၊ မာလာကျိကျူး၊ ပန်းထူးပန်းမြတ်ကိုင်း။
ဒိသောဒိသံ၊ အရှေ့အနောက်၊ တောင်-မြောက်တံ၊ ထိုမှဤမှ။
ဝိကီရန္တိ၊ မြတ်နိုးကော်ရော်၊ ပူဇော်ဖြန့်ကြဲကြလေကုန်၏။

၃၄။ စမ္ပကံ သုမနံ ကုန္ဒံ၊ နာဂပုန္နာဂကေတကံ။
ဒိသောဒိသံ ဝိကီရန္တိ၊ ဘူမိတလဂတာ မရူ။

၃၄။ ဘူမိတလဂတာ၊ မြေအပြင်၌၊ ခြေကျင်ခစား၊ လိုက်
 သွားကြကုန်သော။ မရူ၊ များစွာ သောင်းသောင်း၊ နတ်
 အပေါင်းတို့သည်။ စမ္ပကံ၊ ရှေ့အဆင်းသို့၊ ဝါဝင်းတင့်ဆန်း၊
 စကားပန်းကို၎င်း။ သုမနံ၊ ဖြူစင်ဖွေးဖွေး၊ ပြစ်ကင်းဝေးသည့်၊
 မှေးနံ့ ပြည့်လျှမ်း၊ မြတ်လေးပန်းကို၎င်း။ ကုန္ဒ၊ တောလုံး
 ပွင့်လန်း၊ သင်းခွေပန်းကို၎င်း။ နာဂ- ပုန္နာဂ- ကေတကံ၊
 ဂန့်ဂေါပုန်းညက်၊ ဖူးရွက်ဝေလန်း၊ ဆတ်သွားပန်းကို၎င်း။
 ဒိသောဒိသံ၊ ဝန်းကျင်တစ်ခု၊ ထိုမှ-ဤမှ၊ ဝိကီရန္တိ၊ မြူးပျော်
 ကခုန်၊ ကြဲဖြန့်ကြလေကုန်၏။

၃၅။ ဗောဓိမဏ္ဍံ သမာရုယျ၊ ဘိန္ဒုဿာမိ န တာဝိမံ။
 နာသဝေဟိတိမိဋ္ဌေသိ၊ ယာဝ စိတ္တံ ဝိမုစ္စတိ။

၃၅။ ဗောဓိမဏ္ဍံ၊ ဗောဓိစံခန်း၊ အောင်မြေနှန်းသို့။ သမာရုယျ၊
 ဖြည်းညှင်းသာယာ၊ ကောင်းစွာတက်တော်မူ၍။ “အဟံ၊ ငါ
 သည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ အာသဝေဟံ၊ ကာမာသဝ၊ စရှိ
 လေးပါး၊ အာသဝေါတရားတို့မှ။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ နဝိမုစ္စတိ၊
 သန့်ရှင်းကျွတ်ကျွတ်၊ မကင်းလွတ်သေး။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်
 သော၊ ကာလပတ်လုံး၊ ဣမံပလ္လက္ခံ၊ ယခုထိုင်နေ၊ ဤပလ္လင်ခွေ
 ကို။ နဘိန္ဒုဿာမိ၊ ပျင်းရိလက်သျှော့၊ မဖျက်တော့အံ့”။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ အမိဋ္ဌေသိ၊ ရှေ့စိတ်ချည်သန်၊ ခိဋ္ဌာန်တော်မူလေ၏။

၃၆။ ဒေဝိန္ဒော ဓမယံ သင်္ခံ၊ သေတစ္ဆတ္တံ ပိတာမဟော။
 ဓာရယံ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿ၊ သန္တိကေဝ ဌိတော တဟိံ။

၃၆။ တဟိံ၊ ထို-ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ၊ ထိုင်နေတော်မူသောအခါ
 ၌။ ဒေဝိန္ဒော၊ နတ်များသေ၌နင်း၊ “သိကြား” မင်းသည်။

သင်္ဂီ၊ “ဝိဇယုတ္တ”၊ မည်ရထင်လင်း၊ ခရုသင်းကို။ ဓမယံ
(ဓမယန္တော)၊ မှုတ်လျက်။ ဗုဒ္ဓသေဌဿ၊ ပလ္လင်တော်ထက်၊
ငြိမ်သက် စံပျော်၊ ဘုန်းတော်ကြီးမား၊ မြတ်ဘုရား၏။ သန္တိ
ကေဝ၊ အနီးအနား၊ ထံတော်ပါး၌သာလျှင်။ ဌိတော၊ ကြည်ညို
လေးမြတ်၊ ရပ်တည်လာ၏။ ပိတာမဟော၊ တန်းခိုးထိန်ပြောင်၊
အရောင်ဝါဝင်း၊ ဗြဟ္မာမင်းသည်။ သေတစ္ဆတ္တံ၊ ထီးဖြူတော်ကို။
ဓာရယံ (ဓာရယန္တော)၊ ရိုသေ-ညွတ်ပျောင်း၊ ဆောင်းမိုး
လျက်။ ဌိတော၊ အနီးသိပ်ခါ၊ ရပ်တည်လာ၏။

၃၇။ ဝါဒေန္တော မခုရံဝိဇ္ဇံ၊ ပဉ္စသိခေါ ဌိတော တထာ။
သာဓုဂီတာနိ ဂါယန္တိ၊ အဌာသုံ ဒေဝသုန္ဒရီ။

၃၇။ ပဉ္စသိခေါ၊ “ပဉ္စသိခ”၊ မည်ရ ထင်ရှား၊ “ဂန္ထဗ္ဗ”
နတ်သားသည်။ ဝိဇ္ဇံ၊ “ဗေလုဝ”ခေါ်၊ နတ်စောင်းတော်ကို။
မခုရံ၊ မလျော့မတင်း၊ ညှင်းညှင်းသာသာ၊ ကောင်းမွန်စွာ။
ဝါဒေန္တော၊ သဒ္ဓါရှင်မြူး၊ ဂုဏ်တော်ထူးကို၊ ချီးကျူးပြုံးပြုံး၊
ဖွဲ့နွဲ့တီးခတ်လျက်။ ဌိတော၊ ဝမ်းမြောက်ကြည်သာ၊ ရပ်တည်
လာ၏။ တထာ၊ ထိုမြို့။ ဒေဝသုန္ဒရီ၊ အဆင်းအရောင်၊ ဝင်းပြောင်
ထိန်ညှီး၊ နတ်သွီးတို့သည်။ သာဓု-ဂီတာနိ၊ သာယာငြိမ်ညောင်း၊
ကောင်းမြတ်သန့်ရှင်း၊ ဂါထာသီချင်းတို့ကို။ ဂါယန္တိ၊ သံပြိုင်
လေးလေး၊ ဇေးဇေးညှင်းညှင်း၊ လျော့တင်းညီညီ၊ ရှုတ်သီကြကုန်
လျက်။ အဌာသုံ၊ လက်အုပ်ချီကာ၊ ရပ်တည်လာကြကုန်၏။

၅-ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူပြီး၍ သတ္တဌာန
တို့၌စံနေတော်မူခဏ်း

၃၈။ မာရသေနံ ပရာဇေတော၊ အနတ္ထမေန္တမိံ သူရိယေ။
အရုဏ္ဏဂ္ဂမနေ ကာလေ၊ သိခါပတ္တော ပရက္ကမော။

၃၈။ ပရက္ကမော၊ ဝီရိယဓာတ်၊ မြင့်မြတ်ကြီးမား၊ လောင်း
ဘုရားသည်။ သူရိယေ၊ နေမင်းသည်။ အနတ္ထမေန္တမိံ၊ အနောက်
တောင်စွန်းသို့၊ မဟုန်းမဝင်သေးမီ။ မာရသေနံ၊ ဗောဓိ
အောင်ခန်း၊ ပလ္လင်နန်းကို၊ ရမ်းရမ်းကားကား၊ လူလိုငြား၍၊
စစ်များပြင်ဆင်၊ “သေနင်” ချီတက်၊ မာရ်စစ်မက်ကို။ ပရာ
ဇေတော၊ ဖရိုဖရဲ၊ တက္ကဲတခြား၊ ပျက်ပြားလုံးလုံး၊ ရှုံးစေတော်
မူ၍။ အရုဏ္ဏဂ္ဂမနေကာလေ၊ ဥဒည်တောင်မှ၊ အရောင်ဝင်းလက်၊
အရုဏ် တက်သောအခါ၌။ သိခါပတ္တော၊ ဘုရားလုပ်ငန်း၊
ဆုံးခန်းပြီးမြောက်၊ အထွတ် အထိပ်သို့ ရောက်တော်မူလေ၏။
(ကဆုန်လပြည့်-ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ဘုရားဖြစ်တော်မူသည်)။

၃၉။ ဗာတ္ထိံ သလက္ခဏပေတော၊ သတ္တာဟံယတ္ထ သော ဇီနော။
နိသီဒိ ပစ္စဝေက္ခန္ဓော၊ ဧတံ ပလ္လင်္ကနာမကံ။

၃၉။ ဗာတ္ထိံ သလက္ခဏပေတော၊ သုံးဆဲ့နှစ်ဖြာ၊ လက္ခဏာတို့
နှင့်၊ ကောင်းစွာကံလုံ၊ ပြည့်စုံတော်မူထသော။ ဇီနော၊ ပြင်ပ-
အတွင်း၊ မာရ်ခပင်းကို၊ နှိပ်နင်းဆုံးမ၊ အောင်ပွဲရတော်မူထ
သော။ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ယတ္ထ၊ အကြင်ဗောဓိ
ခန်းဝါ၊ အောင်မြေ့ချာ၌။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ပစ္စ
ဝေက္ခန္ဓော၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ တရားမြတ်ကို၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်
တော်မူလျက်။ နိသီဒိ၊ မရွှေ့မသွား၊ စံစားမွေ့လျော်၊ နေတော်

မူ၏။ တေံဌာနံ၊ ထို-ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ ရှင်ပြုံးမွေ့လျော်၊ စံစား
တော်မူလတ်၊ နေရာမြတ်သည်။ ပလ္လင်္ကနာမကံ၊ ငါးမာရ်
ပယ်ရှား၊ ဘုရားဖြစ်ရာ၊ ရတနာရောင်လွင်၊ “ပလ္လင်” သတ္တဘဟ၊
စေတီတော်ဌာနမည်၏။ (၎င်းနေရာ၌ စေတီတော်တည်ထား
သည်ကိုလည်း ဖူးတွေ့ခဲ့ရ၏)။

၄၀။ တမ္ပာ ဝုဋ္ဌာယ လောကဂ္ဂေါ၊
ဩလောကေသိ ဌိတော ယဟိံ။
အနိမိဿေဟိ စက္ခုဟိ၊
တံ အနိမ္မိသနာမကံ။

၄၀။ လောကဂ္ဂေါ၊ လောကသုံးခွင်၊ ဘုံအပြင်၌၊ ပြိုင်ယှဉ်
ဘက်ရှား၊ မြတ်ဘုရားသည်။ တမ္ပာ၊ ထို-ဗောဓိအောင်ခန်း၊
ပလ္လင်နန်းမှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ကွန်မြူးလှမ်းကြ၊ ထတော်မူ၍။ ယဟိံ၊
အကြင်-ပလ္လင်ရှေ့စွန်း၊ မြောက်ယွန်းယွန်းဖြစ်သော အရပ်၌။
ဌိတော၊ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင်၊ ရှေ့ဆိုင်တရထည်၊ ခိုင်ကျည်တည့်
မတ်၊ ရပ်တော်မူလျက်။ အနိမိဿေဟိ စက္ခုဟိ၊ ပတ္တမြား
ညိုသွင်၊ ကြည်လင်ရှန်းအိ၊ မမှိတ်သော-မပျက်စိတို့ဖြင့်။ ဩလော
ကေသိ၊ ပလ္လင်တော်ကို၊ မျှော်ကာစိစိ၊ ကြည့်ရှုတော်မူလေ၏။
တံဌာနံ၊ ခုနစ်ရက်ခန့်၊ ရပ်တန့်ရှုမျှော်၊ ကြည့်တော်မူရာ၊ ထို
ခန်းဝါသည်။ အနိမ္မိသနာမကံ၊ ဒုတိယ-သတ္တဘဟ၊ “အနိ
မိသ”-စေတီတော်ဌာန မည်၏။ (၎င်းသတ္တဘဟကိုလည်း ဖူးတွေ့
ခဲ့ရ၏)။

၄၁။ ဇဟံ ရဋ္ဌမယံ ဒါနိ၊ ပလ္လင်္ကမ္ပိ ဝိလဂ္ဂတိ။
ကတ္တဗ္ဗံ တဿ အတ္ထိတိ၊ တက္ကော ဒေဝါန ဇာယတိ။

၄၁။ အယံ ကုမာရော၊ သာကီန္ဒယံဘွား၊ ဤ“သိဒ္ဓတ္”မင်း
 သားသည်။ ရဋ္ဌံ၊ ရင်သွေးမျက်ရွာ၊ ရာဟု၊ တဘော်၊ ယသော်
 တခန်း၊ ရှေ့နန်းရှေ့ထိး၊ တိုင်းပြည်ကြီးကို။ ဇဟံ(ဇဟန္တော)၊
 တံထွေးပေါက်သွင်၊ မခင်မတယ်၊ စွန့်ပယ်တော်မူနိုင်ပါလျက်။
 ဒါနိ၊ ယခု။ ပလ္လက္ခိ၊ သ သဘာဝ၊ မြေကထက်ပေါ်၊ ပလ္လင်
 တော်၌။ ဝိလဂ္ဂတိ၊ မမှိတ်မျက်စိ၊ စိန်းစိန်းကြည့်ကာ၊ ကပ်ငြိ
 ရှာ၏။ တဿ၊ ထို-အာသာ၊ မပြတ်၊ မင်းသိဒ္ဓတ်အား။ ကတ္တဗ္ဗံ၊
 ဘုရားဖြစ်မှု၊ ပြုဘယ်ကိစ္စသည်။ အတ္ထိ၊ များစွာရှုပ်ထွေး၊ ရှိချေ
 သေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေဝါနံ၊ ပညာနည်းပါး၊ နတ်အများ
 တို့အား။ တက္ကော၊ မဟုတ်မမှန်၊ ဘောက်ပြန်သော- အကြံ
 အစည်သည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာပေ၏။

၄၂။ တာသံ ဝိတက္ကနာသာယ၊ သမုဂ္ဂမ္မ နဘန္တရံ။
 ဝိဝိဓေန မဟာညာဏော၊ ဒဿေသိ ပါဠိဟာရိယံ။

၄၂။ တာသံ၊ ထို-ပညာနည်းပါး၊ နတ်အများတို့၏။ ဝိတက္က
 နာသာယ၊ ဘောက်ပြန်ပြစ်မှား၊ အကြံများကို၊ ပယ်ရှားဖျက်ဆီး
 ခြင်းအကျိုးငှါ။ မဟာညာဏော၊ သဗ္ဗညုတ၊ မည်ရထင်ပေါ်၊
 ညာဏ်တော်သခင်၊ ဘုရားရှင်သည်။ နဘန္တရံ၊ မြူတိမ်သန့်ရှင်း၊
 ကောင်းကင်တွင်းသို့။ သမုဂ္ဂမ္မ၊ ယုဂန်စွန်းမှု၊ နေဝန်းပမာ၊
 ကောင်းစွာ တက်တော်မူ၍။ ဝိဝိဓေန၊ ထူးထူး ပြားပြား၊
 အမျိုးမျိုးအားဖြင့်။ ပါဠိဟာရိယံ၊ ရေ-မီးအစုံ၊ မြေကြီးတုန်မှု၊
 လုံးစုံဝေဖြာ၊ ပါဠိဟာကို။ ဒဿေသိ၊ ရှုမဝအောင်၊ ပြတော်
 မူလေ၏။

၄၃။ အာကာသတော သ ဩရုယု၊ ဒိန္နံ ဌာနာနမန္တရေ။
သတ္တာဟမေဝ စင်္ကာမိ၊ ဧတံ စင်္ကာမနာမကံ။

၄၃။ သ(သော)၊ ထို-တန်းခိုး ကြီးမား၊ မြတ်ဘုရားသည်။
အာကာသတော၊ ကောင်းကင်မှ။ ဩရုယု၊ တန်းခိုးချုပ်ငြိမ်း၊
ရုပ်သိမ်းသက်ဆင်းတော်မူ၍။ ဒိန္နံဌာနာနံ၊ ပလ္လင်၊ အနိမိသ၊
နှစ်ဌာနတို့၏။ အန္တရေ၊ ရှေး-နောက်အလျား၊ အကြားဖြစ်သော
အရပ်၌။ သတ္တာဟမေဝ၊ ရှေးနည်းမပျက်၊ ခုနစ်ရက်ပတ်
လုံးပင်လျှင်။ စင်္ကာမိ၊ ကေသရာ၊ နှယ်၊ စံပယ်ဖြည်းည့်၊ စက်ဖြန့်
တော်မူလေ၏။ ဧတံဌာနံ၊ မြတ်ဘုရား၏၊ ကြွသွားခေါက်ခေါက်၊
စင်္ကာလျှောက်ရာ၊ ထိုခန်းဝါသည်။ စင်္ကာမနာမကံ၊ “ရတနာ
စင်္ကာမ” နာမထင်ပေါ်၊ “စင်္ကာတော်” သတ္တာဟ၊ စေတီတော်
ဌာနမည်၏။ (ထိုသတ္တာဟကိုလည်း ဖူးတွေ့ခဲ့ရ၏)။

၄၄။ တမ္ဘာ ပက္ကမ္မ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အဘိဓမ္မံ သုဒ္ဓဒ္ဓသံ။
သမ္ဗုဒ္ဓန္တောထ ဉာဏေန၊ နိဿိန္တော ပစ္စိမုတ္တရေ။

၄၄။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာသိမြင်၊ ဘုရား
ရှင်သည်။ တမ္ဘာ၊ ထို တတိယသတ္တာဟ၊ စင်္ကာတော်ဌာနမှ။
ပက္ကမ္မ၊ ရှေ့မျက်နှာလုံး၊ ဘဲကြတော်မူ၍။ ပစ္စိမုတ္တရေ၊ အနောက်
မြောက်စွန်း၊ စဉ်းငယ်ယုန်းသော အရပ်၌။ နိဿိန္တော၊ ထက်ဝက်
ဖဲ့ခွေ၊ နေထိုင်တော်မူလျက်။ ဉာဏေန၊ သဗ္ဗညုတ၊ မည်ရထင်
ပေါ်၊ ရှေ့ဉာဏ်တော်ဖြင့်။ သုဒ္ဓဒ္ဓသံ၊ ပိုင်းခြားထင်ထင်၊ သိမြင်
နိုင်ခဲ့သော။ အဘိဓမ္မံ၊ ဒေသနာနက်ဝှမ်း၊ အဘိဓမ္မာ ၇-ကျမ်း
ကို။ သမ္ဗုဒ္ဓန္တော၊ ဉာဏ်၌ ထင်ဒေသင်၊ ဆင်ခြင်ရှုမျှော်၊ သုံးသပ်
တော်မူလေ၏။

၄၅။ ပတုာ ကမေန ပဋ္ဌာနံ၊ ဂမ္ဘီရံ ဒေဟတော သုဘာ၊
ဆဗ္ဗဏ္ဍာဘာ ဝိဓာဝန္တိ၊ တံ ရတုသရနာမကံ။

၄၅။ ကမေန၊ မကျော်မလွှား၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ဂမ္ဘီရံ၊ မဟာ
သမုဒါ၊ ရေအစုတ်သို့၊ အဟုတ်ခက်ခဲ၊ နက်နဲလှစွာသော။ ပဋ္ဌာနံ၊
အနန္တနယ၊ သမန္တ၊ မည်ဆန်း၊ “ပဋ္ဌာနံ” ကျမ်းသို့။ ပတုာ၊
ညာဏ်တော်ရှေးရှု၊ ရောက်တော်မူ၍။ ဝါ၊ ညာဏ်တော်ရှေးရှု၊
ရောက်တော်မူသည် ရှိသော်။ ဒေဟတော၊ သုံးဆဲ့နှစ်သွယ်၊
ပြည့်ကြယ်သပ်ယပ်၊ ကိုယ်တော်မြတ်မှ။ သုဘာ၊ မမြင်စဘူး၊
အထူးဆန်းကြယ်၊ တင့်တယ်ကုန်သော။ ဆဗ္ဗဏ္ဍာဘာ၊ ခြောက်
မျိုးယှက်သန်း၊ ရောင်ခြည်ပန်းတို့သည်။ ဝိဓာဝန္တိ၊ အရောင်
ချင်းယှက်ကူးလျက်၊ ကုန်မြူးထွက်ကြတော်မူကြ လေကုန်၏။
တံဌာနံ၊ အဘိဓမ္မာ၊ ဒေသနာမြတ်၊ သုံးသပ် ကြည်နူး၊
ရောင်ခြည် မြူးရာ၊ ထိုခန်းဝါသည်။ ရတုသရ နာမကံ၊ “ရတနာ
ဆံရ” နာမထင်ပေ၊ ရှေ့အိမ်တော် သတ္တာဟ၊ စေတီတော်ဌာန
မည်၏။ ။(ထိုသတ္တာဟကိုလည်း ဖူးတွေ့ခဲ့ရ၏)။

၄၆။ ဝဒ္ဓမူလေ နိသိန္ဓောထ၊ မဟာဗြဟ္မေန သာဓုကံ။
ယာစိတံ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စိတုာ၊ တံ အဇပ္ပါလနာမကံ။

၄၆။ အထ၊ ထို့နောက်မှ။ ဝဒ္ဓမူလေ၊ ကိုင်းခက်ဝေဖြာ၊
သာယာသန့်ရှင်း၊ ပညောင်ပင်ရင်း၌။ မဟာဗြဟ္မေန၊ “သဟမ္ပု
တိ” နှိုသိကြေငြာ၊ မိုးသုံးဗြဟ္မာသည်။ သာဓုကံ၊ လက်အုပ်
ချီကာ၊ ကောင်းမွန်စွာ။ ယာစိတံ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါအား၊
တရားဟောရန်၊ ရည်သန်လေးနက်၊ တောင်းပန် ချက်ကို။
သမ္ပုဋ္ဌိစ္စိတုာ၊ သနားကြည်ဖြူဝန်ခံတော်မူ၍။ နိသိန္ဓော၊ ၇-ရက်

ပတ်လုံး၊ ရှင်ပြုံးမွေ့လျော်၊ စံတော်မူ၏။ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သည်။ အဇပ္ပါလနာမကံ၊ “အဇပါလ”၊ နာမလင်းပြောင်၊ “ပညောင်ပင်” သတ္တဘဟ၊ စေတီတော်ဌာနမည်၏။ (ထိုသတ္တဘဟကိုလည်း ဖူးတွေ့ခဲ့ရ၏)။

၄၇။ ပူဇော် ဘောဂေဟိ ဘူဇင်္ဂံ၊ ဖဏံ ကတုာန မုဒ္ဒနိ။
ယတ္ထ နိသီဒိ ပဂ္ဂယု၊ တံ မုစလိန္ဒနာမကံ။

၄၇။ မုဒ္ဒနိ၊ မြတ်ဘုရား၏၊ နုထွား မွေ့ညက်၊ ဦးထိပ်ထက်၌၊ ဖဏံ၊ ပါးပျဉ်းကို။ ကတုာ၊ ရှေ့ဘီးပမာ၊ ကောင်းစွာဖြန့်မိုး၍။ ဘောဂေဟိ၊ ဖြူစင်နုထွတ်၊ ချောမွတ်ညက်ပြေ၊ အခွေတို့ဖြင့်။ ပူဇော်၊ လေးမြတ်ရိုသေ၊ ၇-ခွေ ၇-ထပ်၊ ရစ်ပတ် ပူဇော်သော။ ဘူဇင်္ဂံ၊ “မုစလိန္ဒ”၊ နာမပျံ့သင်း၊ နဂါးမင်းကို။ ပဂ္ဂယု၊ သနားငဲ့ထောက်၊ ချီးမြှောက်တော်မူ၍။ ယတ္ထ၊ အကြင်-ကျည်းပင်အခြေ၊ နဂါးမြေမင်း၊ အခွေတိုင်း၌။ နိသီဒိ၊ ၇-ရက်ပတ်လုံး၊ ရှင်ပြုံးမွေ့လျော် စံတော်မူ၏။ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သည်။ မုစလိန္ဒနာမကံ၊ “မုစလိန္ဒ”၊ နာမမည်တွင်၊ ကျည်းပင် သတ္တဘဟ၊ စေတီတော် ဌာနမည်၏။ (ထိုသတ္တဘဟကိုလည်း ဖူးတွေ့ခဲ့ရ၏)။

၄၈။ ကေသေ ဒတုာ ဝဏိဇ္ဇာနံ၊ တေသံ မန္တဉ္စ ပိဏ္ဍိကံ။
ဂဏ္ဍန္တော ယတ္ထ နိသီဒိ၊ တံ ရာဇာယတုနာမကံ။

၄၈။ ယတ္ထ၊ အကြင်ဒေသ။ ရပ်ဌာန၌။ ဝဏိဇ္ဇာနံ၊ တပုဿ-ဘလ္လိက, ဟု၊ နှစ်ဝနောင်ညီ၊ လှည်းကုန်သည်တို့အား။ ကေသေ၊ ဓာတ်မြတ်ရတနာ၊ ဆံကေသာတို့ကို။ ဒတုာ၊ ကိုးကွယ်စေရန်၊ ရည်သန်မြော်စား၊ ပေးသနားတော်မူ၍။ တေသံ၊ ထိုနှစ်ယောက် နောင်ညီ၊ လှည်းကုန်သည်တို့၏။ မန္တဉ္စ၊ မုံကြက်ကျစ်

ကို၎င်း။ ပိဏ္ဍိကဉ္စ၊ ပျားခုံ ဆုပ်ကို၎င်း။ ဂဏှန္တော၊ သနား
 ကြည်ဖြူ၊ ခံယူတော်မူလျက်။ နိသီဒိ၊ ၇-ရက်ပတ်လုံး ရှင်ပြုံး
 မွေ့လျော်၊ စံနေတော်မူ၏။ တံဌာနံ၊ ထို-တင့်တယ် လျောက်
 ပတ်၊ နေရာမြတ်သည်။ ရာဇာယတုနာမကံ၊ “ရာဇာယတု”၊ နာမ
 မည်တိုင်၊ လင်းလွန်းပင် သတ္တာဟ၊ စေတီတော်ဌာန မည်၏။
 (ထိုသတ္တာဟကိုလည်း ဖူးတွေ့ခဲ့ရ၏)။

၄၉။ ဧဝံ သတ္တသု ဌာနေသု၊ နိသီဒိတုန လက္ခိယာ။
 အဇပါလံ ပုနာပေတိ၊ တမ္ပာ ပက္ကမ္မ ဘဂ္ဂဝါ။

၄၉။ ဧဝံ၊ ဤသို့-ပိုင်းခြား၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ဘဂ္ဂဝါ၊ ကိလေ
 သာစက်၊ သုံးထောင်ဝက်ကို၊ လေးမဂ်စိန်ပြောင်း၊ လက်နက်
 ကောင်းဖြင့်၊ ထောင်းထောင်းကြေညက်၊ ချိုးဖျက်တော်မူသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ သတ္တသုဌာနေသု၊ ပလ္လင်တော်အစ၊ ခုနစ်
 ပါးသော-ဌာနတို့၌။ လက္ခိယာ၊ ၃၂-ဖြာ၊ လက္ခဏာဝင်းပြောင်၊
 အရောင်ခြောက်ထွေ၊ ဘုရားတို့၏-အသရေ တော်ဖြင့်။ နိသီ
 ဒိတု၊ ၇-ရက်အညီ၊ ရှင်ကြည်စံပျော်၊ နေတော်မူ၍။ တမ္ပာ၊
 ထို-လင်းလွန်းပင် သတ္တာဟ၊ စေတီတော်ဌာနမှ။ ပက္ကမ္မ၊ ဘဲကြ
 တော်မူ၍။ အဇပါလံ၊ ပဉ္စမဌာန၊ ဆိတ်ကျောင်း၊ ညောင်ပင်
 သတ္တာဟသို့။ ပုနာပေတိ၊ နောက်ထပ်တဖန်၊ ချဉ်းကပ်တော်
 မူပြန်၏။

၆-မိဂဒါဝုန်တော၌ဓမ္မစကြာ တရားနှင့် အနတ္တ
လက္ခဏသုတ်ကို ဟောတော်မူခဏ်း

၅၀။ ဓမ္မက္ကံ ပဝတ္ထေတုံ၊ မိဂဒါပံ မဟာဝနံ။

အဇ္ဈေသနံထ ဗြဟ္မုနော၊ ဗုဒ္ဓေါ ပက္ကမိ ဗောဓိယာ။

၅၀။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ ဗြဟ္မုနော၊ “သဟမ္ပတိ”၊ မည်ရှိ
ထင်လင်း၊ ဗြဟ္မာမင်း၏။ အဇ္ဈေသနံ၊ တရားဟောရန်၊ တောင်း
ပန် တိုက်တွန်းချက်ကို။ ပဋိစ္စ၊ ကရုဏာရှေးရှု၊ အစွဲပြု၍။ ဗုဒ္ဓေါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မစက္ကံ၊ နက်နဲလှစွာ၊ တရားတည်းဟူသော
စကြာရတနာကို။ ပဝတ္ထေတုံ၊ ဟောကြားမြှောက်ချီ၊ လည်စေ
တော်မူခြင်း အကျိုးငှါ။ မိဂဒါပံ မဟာဝနံ၊ မိဂဒါဝုန်၊ ရဂုံ
သာမော၊ စုံမြိုင်တောသို့။ ဗောဓိယာ၊ ငါးမာရ်ပယ်ရှား၊ ဘုရား
ဖြစ်ရာ၊ မဟာဗောဓိ၊ မြေသိရိမှ။ ပက္ကမိ၊ ဘဲကြတော်မူလေ၏။

၅၁။ နာယကော တတ္ထ ပတွာန၊ ဘိက္ခုနံ ပဉ္စဝဂ္ဂိနံ။
သညာပေတွာန ဗုဒ္ဓတ္တံ၊ အာသဠိ ပဏ္ဏမာသိယံ။

၅၂။ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္ထေန္ဓော၊ အညေဟျပုဋ္ဌိဝတ္တိယံ။
ဒေဝါနံမတပါယေသိ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိယမုခါနံ။

၅၁-၅၂။ နာယကော၊ လူသုံးပါးတို့၏၊ ရှေ့သွား ဦးစီး၊
အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ တတ္ထ၊ ထို
မိဂဒါဝုန်၊ ရဂုံသာမော၊ ဘေးမဲ့တောသို့။ ပတွာန၊ ကြည်လင်
ဝမ်းမြောက်၊ ရောက်တော်မူ၍။ ပဉ္စဝဂ္ဂိနံ-ဘိက္ခုနံ၊ “ပဉ္စဝဂ္ဂိ”၊
အမည်ထင်ရှား၊ ရဟန်းများတို့အား။ ဗုဒ္ဓတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓဘွဲ့ကြီး၊ ရပြီး
စင်စစ်၊ ဘုရားအဖြစ်ကို။ သညာပေတွာန၊ ရှေ့နှုတ်မြှောက်ဘော်၊

သိစေတော်မူ၍။ အာသဠိပဏ္ဍမာသိယံ၊ ဝါဆိုလပြည့်၊ စနေ
 နေ့၌။ အညေဟိ၊ ဘုရားမှတပါး၊ အခြားသော သူတို့သည်။
 အပ္ပဋ္ဌိဝတ္တိယံ၊ အရာမဟုတ်၊ အားထုတ်ကြံစည်၊ မလည်စေနိုင်
 သော။ ဓမ္မစက္ကံ၊ တရားစကြာ၊ ဒေသနာကို။ ပဝတ္ထေန္တော၊
 ဟောကြား မြှောက်ချီ၊ လည်စေတော်မူလျက်။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယမုခါနံ၊
 “ပဉ္စဝဂ္ဂိ” မထေရ်ငါးဦး၊ အကြီးအမှူး ရှိကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊
 နတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့အား။ အမတံ၊ အပြစ်ကင်းဝေး၊ အမြှိုက်
 ဆေးကို။ ပါယေသိ၊ သံသာချိုဇေး၊ တိုက်ကျွေးတော်မူလေ၏။
 (၁၀၃ ခု-ဝါဆိုလပြည့် စနေနေ့တွင် ဓမ္မစကြာတရားကို ဟော
 တော်မူသည်။ ဓမ္မစကြာတရား ဟောတော်မူသော နေရာ၌
 တည်ထားသော စေတီတော်လည်း ယခုတိုင် ထင်ရှားသည်။)

၅၃။ အနတ္တလက္ခဏံ သုတ္တံ၊ တေသမေဝ သုဒ္ဒဒ္ဒသံ။
 တတ္ထေဝ မုနိ ဒေသေသိ၊ ဣသိပတနနာမကေ။

၅၃။ ဣသိပတနနာမကေ၊ “ဣသိပတန”၊ အမည်ရသော။
 တတ္ထေဝ၊ ထိုမိဂဒါဝုန်၊ ရဂုံသာမော၊ စုံမြိုင်တော၌ ပင်လျှင်။
 မုနိ၊ မုနိငါးဦး၊ ကြီးမှူးဥက္ကဋ္ဌ၊ ဘုရားမြတ်သည်။ တေသမေဝ၊
 “ထိုပဉ္စဝဂ္ဂိ” မထေရ်ငါးဦး၊ ကြီးမှူးများစွာ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့အား
 သာလျှင်။ သုဒ္ဒဒ္ဒသံ၊ အလွန်နက်နဲ၊ သိနိုင်ခဲ့သော။ အနတ္တလက္ခ
 သုတ္တံ၊ “အနတ္တလက္ခဏာ”၊ သုတ်ဒေသနာကို။ ဒေသေသိ၊
 သာယာလှစွာ၊ ကျူးရင့်မြှောက်တော်၊ ဟောတော်မူလေ၏။
 (ထိုနှစ်-ထိုလပြည့်ကျော် ၅-ရက် ကြာသပတေးနေ့တွင် အနတ္တ
 လက္ခဏသုတ်ကို ဟောတော်မူသည်။ အနတ္တလက္ခဏသုတ် ဟော
 သော နေရာဟူ၍လည်း ထင်ရှားရှိလေသတတ်။)

၅၄။ ဝသံဝုတ္ထော မဟာဝီရော၊ ဗောဓနေယျံ မဟာနိဒ္ဒံ။
ဓမ္မဘေရိံ ပဟာရိတွာ၊ တမ္ပာ ပက္ကမိ ဗောဓေတုံ။

၅၄။ မဟာဝီရော၊ ဝီရိယဓာတ်၊ မြင့်မြတ်ကြီးမား၊ မြတ်
ဘုရားသည်။ ဝသံဝုတ္ထော၊ လမ်းပန်းသာယာ၊ မိုသ်းရွာကင်း
ပြတ်၊ ဝါကျွတ်လတ်သော်။ မဟာနိဒ္ဒံ၊ ကာမဂုဏ်ရိပ်၊ ပြင်းစွာ
အိပ်သော။ ဗောဓနေယျံ၊ ကျွတ်ထိုက်သသူ၊ နတ်လူ ဗြဟ္မာ၊
သတ္တဝါကို။ ဓမ္မဘေရိံ၊ တရားတည်းဟူသော စည်တော်ကြီးကို။
ပဟာရိတွာ၊ သံပြိုင်ဟီးဟီး၊ ရိုက်တီးဆော်ခတ်တော်မူ၍။ ဗော
ဓေတုံ၊ ကြည်သာရှင်ဖြိုး၊ နိုးစေခြင်းငှါ။ တမ္ပာ၊ ထို-မံဂဒါဝုန်၊
ရဂုံသာခင်း၊ စံမြိုင်တွင်းမှ။ ပက္ကမိ၊ ရှေ့ပဒုံညွန့်၊ ခြေစုံလှန်၍၊
မြူးကန်တော်မူလေ၏။

၇-သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ပထမ ကြွတော်မူခဏ်း

၅၅။ တတော ပဠာယ သော သတ္တဝါ၊
ဝိနေန္တော ဒေဝမာနုသေ။
ဗုဿမာသေ လင်္ဂံ ဂဗ္ဘိ၊
နဝမေ ပုဏ္ဏမာသိယံ။

၅၅။ တတော၊ ထိုဝါကျွတ်တော်မူသော အခါမှ။ ပဠာယ၊
စ၍။ သော သတ္တဝါ၊ ထိုလူနတ်တို့၏ ဆရာ ဖြစ်တော်မူသော
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေဝမာနုသေ၊ သံသရာကြော၊ နစ်မြော
ကြသူ၊ နတ်လူများစွာ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဝိနေန္တော၊ ရှေ့ရင်တော်
ဘွား၊ ရာဟုသားသို့၊ သနားကြည်ဖြူ၊ ဆုံးမတော်မူလျက်။
ဗုဿမာသေ၊ ဗောဓိညာဏ်ကြီး၊ ရပြီးသည့်နောက်၊ ကိုးလ

မြောက်ကျ၊ ပြာသိုလ၌။ နဝမေ ပုဏ္ဏမာသိယံ၊ ငွေဝန်းပုဏ္ဏမိ၊
တိထိစန်းပြည့်၊ ကိုးရက်မြောက်သော နေ၌။ လက်၊ ဒီပရန်းစို၊
ရေညိုပတ်ဝန်း၊ လက်ကျန်းသို့။ ဂဠိ၊ ပဌမခေါက်၊ ကြရောက်
ဖြည်းည့်၊ စက်ဖြန့်တော်မူလေ၏။

၅၆။ လက်မာဂမ္မ ဂင်္ဂါယ၊ တီရေ ယောဇနဝိတ္ထတေ။
မဟာနာဂဝနုယျာနေ၊ အာယာမေန တိယောဇနေ။

၅၇။ ယက္ခာနံ သမိတိံ ဂန္ဓာ၊ ဌတုာန ဂဂနေ တဟိံ။
ဝါတန္ဓကာရ ဝုဠိဟိ၊ အကာ ယက္ခေ ဘယဠိတေ။

၅၆-၅၇။ လက်၊ လက်ဒီပ၊ သီဟဠ၊ ခေါ်ညှန်း၊ ဘီလူး
ကျန်းသို့။ အာဂမ္မ၊ နောက်လိုက်မခေါ်၊ ကိုယ်တော်တည်းသာ၊
ကြလာတော်မူ၍။ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏။ တီရေ၊ ရှုဘယ်မငြီး၊
ကမ်းအနီး၌။ ယောဇနဝိတ္ထတေ၊ သာယာသန့်ရှင်း၊ မြေခင်း ညီ
ညာ၊ အပြန်တယူဇနာကျယ်သော။ အာယာမေန၊ အလျားအဘို့
အားဖြင့်။ တိယောဇနေ၊ သုံးယူဇနာ၊ သင်္ချာမစွန်း၊ လွန်ကျယ်
ဝန်းသော။ မဟာနာဂဝနုယျာနေ၊ သရက်ပိန္နဲ၊ နဘဲထောက်ရှာ၊
မာလကာနှင့်၊ စကဝါဂနွံဂေါ၊ စွယ်တော်ပုန်းညက်၊ ရောရှက်
သောင်းပြောင်း၊ ရှုမညောင်းအောင်၊ ငှက်ပေါင်း ပျော်မြူး၊
ပွင့်ဖူး စုံလင်၊ “မဟာ နာဂဝန” ဥယျာဉ်၌။ ။ယက္ခာနံ၊
ကြောက်ပါးလန့်ဘယ်၊ မာန်စွယ် ပြူးပြူး၊ တောဘီလူးတို့၏။
သမိတိံ၊ စုပေါင်းရောက်လာ၊ ညီညာဆွေးနွေး၊ အစည်း
အဝေးသို့။ ဂန္ဓာ၊ မတ်မတ်မားမား၊ ကြသွားတော်မူ၍။ ဂဂနေ၊
စည်းဝေးထက်ခွင်၊ ကောင်းကင်ပြင်၌။ ဌတုာန၊ ရပ်တည်တော်
မူ၍။ တဟိံ၊ ထိုဘီလူးတို့၏ အစည်းအဝေး၌။ ဝါတန္ဓကာရဝုဠိဟိ၊

လေပြင်းရောဆောင်၊ မိုက်မှောင် ဖုံးလွမ်း၊ မိုသ်းကြမ်း မိုသ်းသဲ
ကြီးတို့ဖြင့်။ ယက္ခေ၊ ဘိလူးတို့ကို။ ဘယဋ္ဌိတေ၊ နှလုံးရင်တွင်း၊
ကြောက်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သည်တို့ကို။ အကာ၊ ပြုတော်
မူလေ၏။

၅၇။ လဒ္ဓါဘယေဟိ ယက္ခေဟိ၊ တေဟိ ဒိန္နာယ ဘူမိယာ။
စမ္မခဏ္ဍံ ပသာရေတွာ၊ နာထော နိသိဒိ တခံဏေ။

၅၇။ တခံဏေ၊ ထိုခဏ၌။ နာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ လဒ္ဓါ
ဘယေဟိ၊ အူသဲလှိုက်ခုံ၊ တုန်တုန် ဆတ်ဆတ်၊ ရအပ်သော
ကြောက်လန့်ခြင်း ရှိကုန်သော။ တေဟိ ယက္ခေဟိ၊ ထိုဘိလူး
တို့သည်။ ဒိန္နာယ၊ ကြောက်လန့်စိတ်ပူ၊ ပေးလှအပ်သော။
ဘူမိယာ၊ ဣဉ္ဇယျာန်တော်ခွင်၊ မြေအပြင်၌။ စမ္မခဏ္ဍံ၊ ကိုယ်တော်
ဆောင်လွယ်၊ သားရေနယ်- သားရေပိုင်းကို။ ပသာရေတွာ၊
ညီညာစန့်စန့်၊ ခင်းဖြန့်တော်မူ၍၊ နိသိဒိ၊ ထက်ဝယ်ဘွဲ့ခွေ၊
ထိုင်နေတော်မူလေ၏။

၅၉။ စမ္မခဏ္ဍံ ပဒိတ္တဂ္ဂိ၊ ဇာလမာလာသမာကုလံ။
အကာသိ ဣဒ္ဓိယာ နာထော၊ ယာဝ သိန္နု သမန္တတော။

၅၉။ နာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမန္တတော၊ အရှေ့
အနောက်၊ တောင်မြောက်တစ်ခု၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ယာဝသိန္နု၊
သီဟိုဠ်ကျွန်းကို၊ လှည့်ဝန်းရစ်ကာ၊ သမုဒြာတိုင်အောင်။ စမ္မ
ခဏ္ဍံ၊ ကိုယ်တော်ထိုင်လျက်၊ ငြိမ်သက်စံပယ်၊ သားရေနယ်ကို။
ပဒိတ္တဂ္ဂိဇာလမာလာသမာကုလံ၊ အလှုံပြောင်ပြောင်၊ စွဲလောင်
ညီတောက်၊ မီးပေါက်မီးပန်း၊ ကြောက်ခမန်းတို့ဖြင့်၊ ရောပြွမ်း
ရှက်ထွေးသည်ကို။ အကာသိ၊ ဘန်ဆင်းပြုတော်မူလေ၏။

၆၀။ ဇဝေနေ သိန္ဓုဝေလာယ၊ ရာသိဘူတေ နိသာစရေ။
ဂီရိဒီပမိတော နေတွာ၊ ပတိဌာပေသိ တေ တဟိံ ။

၆၀။ ဇဝေနေ၊ သေရမလောကံ၊ ကြောက်လန့်တကြား၊ ပြေး
သွားသော အဟုန်ဖြင့်။ သိန္ဓုဝေလာယ၊ သိဟိုဠ်ကျွန်း၏၊ အစွန်း
နခမ်း၊ ပင်လယ်ကမ်း၌။ ရာသိဘူတေ၊ အပေါင်းအစုဖြစ်၍
ဖြစ်ကုန်သော။ နိသာစရေ၊ မကောင်းဆိုးဝါး၊ ဘီလူးများတို့
ကို။ ဣတော၊ ဤသိဟိုဠ်ကျွန်းမှ။ ဂီရိဒီပံ၊ ဝေးရပ်ဌာန၊ ဂီရိ
ဒီပ-ကျွန်းသို့။ နေတွာ၊ တန်းခုံးဖြင့်ဆောင်တော်မူ၍။ တေ၊
ထိုမကောင်းဆိုးဝါး၊ ဘီလူးများတို့ကို။ တဟိံ၊ ထို-ဂီရိဒီပ၊
ကျွန်းဌာန၌။ ပတိဌာပေသိ၊ တည်စေတော်မူ၏။

၆၁။ ဒေသယိတွာ ဇိနော ဓမ္မံ၊ တဒါ ဒေဝသမာဂမေ။
ဗဟုနံ ပါဏကောဋီနံ၊ ဓမ္မာဘိသမယံ အကာ။

၆၁။ တဒါ၊ ထိုမကောင်းဆိုးဝါး၊ ဘီလူးများကို၊ ပယ်ရှားပြီး
သောအခါ၌။ ဇိနော၊ ငါးမာရ်အောင်မြင်၊ ဘုရားရှင်သည်။
ဒေဝသမာဂမေ၊ နတ်ဘီလူးတို့၊ ရှင်မြူးဆွေးနှေး၊ အစည်း
အဝေး၌။ ဓမ္မံ၊ လူ့နတ်၊ နိဗ္ဗာန်၊ သုံးတန်ရောက်ကြောင်း၊ တရား
ကောင်းတရားမြတ်ကို။ ဒေသယိတွာ၊ သာယာမြက်ဖော်၊ ဟော
တော်မူ၍။ ဗဟုနံ၊ ရေတွက်သင်္ချာ၊ များစွာကုန်သော။ ပါဏ
ကောဋီနံ၊ သတ္တဝါဝေနေ၊ တကုဋေတို့အား။ ဓမ္မာဘိသမယံ၊
သစ္စာလေးပါး၊ ပိုင်းခြားထင်လင်း၊ ထိုးထွင်း၍ သိမြင်ခြင်းကို။
အကာ၊ ပြုတော်မူလေ၏။

၆၂။ မဟာသုမနဒေဝဿ၊ သေလေ သုမနကုဋကေ။
ဒတွာ နမသိတံ ကေသေ၊ အဂါ ဇမ္ဗုဒီပံ ဇိနော။

၆၂။ ဇိနော၊မာရိစစ်မက်ကို၊ တျက်တျက်ကုန်စင်၊ အောင်မြင်
 တော်မူသော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မဟာသုမနဒေဝဿ၊ တန်းခိုး
 တေဇာ၊ ရောင်ဝါထိန်လင်း၊ “မဟာသုမန” နတ်မင်း၏။
 သေလေ၊ အလွန်မြင့်မောက်၊ ကျောက်အတိပြီးသော။ သုမန
 ကုဒ္ဒကေ၊ “သုမန” ပြောင်မှတ်၊ တောင်အထွတ်၌။ ကေသေ၊
 ညိုမှောင်မည်းနက်၊ နုညက်ချောမှတ်၊ ဆံတော် မြတ်တို့ကို။
 နမသိတုံ၊ သဒ္ဓါမြတ်နိုး၊ ရှိခိုးပူဇော်ရန်အကျိုးငှါ။ ဒတုာန၊
 လက်တော်သုံးသပ်၊ ပေးအပ်တော်မူ၍။ ဇမ္ဗုဒီပံ၊ ဇမ္ဗုဒီပင်၊
 သညာတောက်ထွန်း၊ သပြေကျန်းသို့။ အဂါ၊ သိဟိဋ္ဌနန်းမှ၊
 စခန်းထ၍၊ မြန်းကြတော်မူလေ၏။

၆၃။ ပတိဋ္ဌပေတွာ တေ သတ္ထု၊ နိသိန္ဒာသနဘူမိယံ။
 ဣန္ဒနီလမယံ ထူပံ၊ ကရိတွာ သော အပူဇယံ။

၆၃။ သော၊ထို“သုမန” နတ်မင်းကြီးသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ တေ(ကေသေ)၊ ချီးမြှင့် မြှောက်စား၊ သနားပေး
 အပ်၊ ဆံတော်မြတ်တို့ကို။ နိသိန္ဒာသနဘူမိယံ၊ ဖလသမာပတ်၊
 စွဲကပ်စံပျော်၊ နေတော်မူရာ၊ ရတနာဘူမိ၊ မြေသီရိ၌။ ဣန္ဒနီလ
 မယံ၊ ဣန္ဒနီလာ၊ ရတနာခေါ်ဆို၊ ပတ္တမြားညိုဖြင့်ပြီးသော။
 ထူပံ၊ “မဟိယဂံဏ”၊ နာမထင်ပေါ်၊ စေတီတော်ကို။ ကရိတွာ၊
 တည်ထားပြုစု၍၊ အပူဇယံ၊ တမလွန်ကျိုး၊ ရည်မျှော်ကိုးလျက်၊
 ရှိခိုးပူဇော်လေ၏။

(ထိုစေတီတော်သည်- အမြင့် ၁၂-တောင်ရှိသည်၊ စူဠာ
 ဘယမင်းလက်ထက် အတောင် ၃၀-မြင့်သည်၊ ဒုဋ္ဌဂါမဏိမင်း

လက်ထက် သံတောင် ၈၀-မြင့်သည်။ ထိုစေတီ၌ လည်ရိုးဓာတ်
ဌာပနာလတ္တံ့။

ဘိုးတော် အဉ္စနမင်း ဖြိုကြင်းသက္ကရာဇ် ၁၀၃-ခု၊ ပြာသိုလ
ပြည့်ကျော် ၉-ရက်နေ့ ပထမအကြိမ် ကြွတော်မူသည်။

၈-သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ဒုတိယအကြိမ်မြောက်ကြွတော်မူမိနား

၆၄။ နိဿာယ မဏိပလ္လင်္ဂံ၊ ပဗ္ဗတဏ္ဍဝဝါသိနော။

ပဿိ ယုဒ္ဓတ္ထိကေ နာဂေါ၊ စူဠောဒရမဟောဒရေ။

၆၄။ မဏိပလ္လင်္ဂံ၊ ပတ္တမြားမျိုးမှန်၊ ပလ္လင်ပျံ့ကို။ နိဿာယ၊
သုဆိုင်၊ ငါပိုင်၊ ယှဉ်ပြိုင်၊ လူမ၊ အမှီပြု၍။ ယုဒ္ဓတ္ထိကေ၊ မေတ္တာ
ပျက်သိုး၊ ရန်စပျိုး၍၊ စစ်ထိုးခြင်းငှါ အလိုရှိကြကုန်သော။
ပဗ္ဗတဏ္ဍဝဝါသိနော၊ နှစ်မျိုးနှစ်ထွေ၊ တောင်နေ-ရေနေ၊
ဖြစ်ကြကုန်သော။ စူဠောဒရ-မဟောဒရေ၊ “စူဠောဒရ၊ မဟော
ဒရ” အမည်ရှိကုန်သော။ နာဂေါ၊ တူ-ဦးရီးရင်း၊ နဂါးမင်းတို့ကို။
ပဿိ၊ ဉာဏ်စက္ခုဖြင့်၊ မြော်ရှုဆင်ခြင်၊ မြင်တော်မူလေ၏။

၆၅။ ဗောဓိတော ပဉ္စမေ ဝဿေ၊ စိတ္တမာသေ မဟာမုနိ။

ဥပေါသထေ ကာလပက္ခေ၊ နာဂဒီပမုပါဂမိ။

၆၅။ မဟာမုနိ၊ မုနိဥက္ကဋ်၊ ဘုရားမြတ်သည်။ ဗောဓိတော၊
ဗောဓိဉာဏ်ကြီး၊ ရပြီးစင်စစ်၊ ဘုရားဖြစ်သည်မှ။ ပဉ္စမေဝဿေ၊
တန်းခိုးကြေငြာ၊ သာသနာဝင်းတောက်၊ ငါးနှစ်မြောက်၌။
စိတ္တမာသေ၊ သစ်ပင်အပေါင်း၊ ရွက်သစ်လောင်း၍၊ ရွက်
ဟောင်းကြေကျ၊ မာသ, အထူး၊ လ-တန်းခူး၌။ ကာလပက္ခေ၊
မိုသ်းလုံးမိုက်မှောင်၊ အရောင်ကင်းပ၊ လဆုတ်ပက္ခဖြစ်သော။

ဥပေါသထေ၊ ဆဲငါးရက်စေ၊ ဥပုသ်နေ့၌။ နာဂဒီပံ၊ “နာဂဒီပ”
မည်ရခေါ်ညွှန်း၊ သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့။ ဥပါဂမိ၊ ဒုတိယခေါက်၊
ကြရောက်ချဉ်းကပ်တော်မူလေ၏။

၆၆။ တဒါ သမိဒ္ဓိသုမနော၊ ဒေဝေါ ဇေတဝနေ ဌိတံ။
အတ္တနော ဘဝနံယေဝ၊ ဂဟေတွာ တုဠမာနသော။

၆၇။ ဣန္ဒနီလဒ္ဓိကုဋ္ဌံ၊ ရာဇာယတနပါဒပံ။
ဓာရယိတွာနနုဂဉ္စိ၊ ဆတ္တံ ကတွာန သတ္ထုနော။

၆၆-၆၇။ တဒါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၊ ကြသွားတော်မူသော
အခါ၌။ သမိဒ္ဓိသုမနော၊ “သမိဒ္ဓိသုမန” အမည်ရှိသော။ ဒေဝေါ၊
မြတ်ဘုရား၌၊ ခစားဆည်းကပ်၊ ရုက္ခစိုးနတ်သည်။ တုဠ-မာန
သော၊ နှစ်သက်ရှင်လန်း၊ ဝမ်းသာသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။
ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၏အနီး၌။ ဌိတံ၊ ပေါက်
ရောက် တည်ရှိသော။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဘဝနံ၊ ပျော် ရှင်စံမြန်း၊
ဘုံနန်း ဗိမာန် ဖြစ်သော။ ။ ဣန္ဒနီလဒ္ဓိကုဋ္ဌံ၊ ဣန္ဒနီလာ၊
ရတနာတောင်ထုတ်နှင့် တူသော။ ရာဇာယတနပါဒပံယေဝ၊
စိမ်းရှင်ညွှန်လန်း၊ လင်းလန်းပင်နန်းကိုသာလျှင်။ ဂဟေတွာ၊
ဆောင်ယူခဲ့၍။ သတ္ထုနော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဆတ္တံကတွာန၊
ပူ-ဇေးနှစ်ဖြာ၊ ကွယ်ကာစေမှု၊ ထီးတော်ပြု၍၊ ဓာရယိတွာန၊
ရိုသေညွတ်ပျောင်း၊ မိုးကာဆောင်းလျက်။ အနုဂဉ္စိ၊ အစဉ်
ခစား၊ နောက်တော်ပါးက၊ လိုက်သွားလေ၏။

၆၈။ ဥဘိန္ဒူ နာဂရာဇနံ၊ ဝတ္တမာနေ မဟာရဏေ။
နိသိန္ဒော ဂဂနေ နာထော၊ မာပယိတ္ထ မဟာတမံ။

၆၈။ ဥဘိန္ဒ၊ တောင်နေ-ရေနေ၊ နှစ်ထွေကွဲပြား၊ နှစ်ပါး
 ကုန်သော။ နာဂရာဇ္ဇနံ၊ “စူဠောဒရာ၊ မဟောဒရာ”၊ တေဇခိုင်ဖြိုး၊
 တူဦးရီးရင်း၊ နဂါးမင်းတို့၏။ ဝတ္တမာနေ၊ ယမ်းပုံမီးကျ၊ ဟူးဟူး
 ထလျက်၊ ဒေါသလွန်ကဲ၊ ရန်ဖြစ်ဆဲဖြစ်သော။ မဟာရဏေး၊
 နှစ်ဘက်သားတို့၊ ဆုံးပါးပျက်စီး၊ စစ်ပွဲကြီး၌။ နာထော၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂဂနေ၊ စစ်ပွဲထက်ခွင်၊ ကောင်းကင်ပြင်၌။
 နိသိန္ဒော၊ ကြက်သရေ ရှုန်းဝေ၊ ရပ်နေတော်မူလျက်။ မဟာ
 တမံ၊ ကြောက်လန့်ဘွယ်ရာ၊ လွန်စွာထူထဲ၊ မှောင်တိုက်-မှောင်
 ခဲကို။ မာပယိတ္ထ၊ နှစ်ဦးဘက်သား၊ နဂါးစစ်ချင်း၊ အမြင်
 ကင်းအောင်၊ ဘန်ဆင်းတော်မူလေ၏။

၆၉။ အာလောကံ ဒဿယိတွာထ၊
 အဿာသေတွာန ဘောဂိနော။
 သာမဂ္ဂိကရဏံ ဓမ္မံ၊ အဘာသိ ပုရိသာသဘော။

၆၉။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ ပုရိသာသဘော၊ အာဇာနည်
 ဇာတ်၊ ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော၊ ဘုရားကိုယ်တော်
 မြတ်သည်။ အာလောကံ၊ ထွန်းလင်းပြောင်ပြောင်၊ မိုက်မှောင်
 ပယ်ရှင်း၊ အရောင်အလင်းကို။ ဒဿယိတွာ၊ ပြုတော်မူ၍။ ဘောဂိ
 နော၊ စစ်မက်ဖြစ်ပွား၊ နှစ်ဦးသော နဂါးတို့ကို။ အဿာ
 သေတွာ၊ ထိတ်လန့်ပျောက်ပြေ၊ သက်သာစေ၍။ သာမဂ္ဂိ
 ကရဏံ၊ ဒေါသကင်းကွာ၊ မေတ္တာသက်ဝင်၊ ချစ်ခင်ပေါင်းသင်း၊
 ညီညွတ်ခြင်းကို၊ ပြုကြောင်းဖြစ်သော။ ဓမ္မံ၊ အစေ့အစပ်၊
 တရားမြတ်ကို။ အဘာသိ၊ ကရုဏာရွှေ့ထား၍၊ ဟောကြား
 တော်မူလေ၏။

၇၀။ အသီတိ ကောဋ္ဌိယော နာဂါ၊ အစလမ္ဗုဓိဝါသိနော။
ပတိဋ္ဌဟိံ သု မုဒိတာ၊ သီလေသု သရဏေသုစ။

၇၀။ အစလမ္ဗုဓိဝါသိနော၊ တောင်၊ သမုဒ်ရေ၊ နှစ်ထွေဌာန၊
ပျော်နေကြကုန်သော။ အသီတိကောဋ္ဌိယော၊ သင်္ချာတွက်ရေ၊
ကုဋေရှစ်ဆယ်ရှိကုန်သော။ နာဂါ၊ ဗိုလ်ပါရဲမက်၊ နှစ်ဘက်
စစ်သား၊ နဂါးဟူသမျှတို့သည်။ မုဒိတာ၊ မသေပျောက်ဘဲ၊
စစ်ပွဲပျက်ပြား၊ တရားနာရ၊ ဝမ်းမြောက်ကြသည်ဖြစ်၍။ သီလေ
သုစ၊ ငါး-ရှစ်-ဆယ်ပါး၊ သီလများတို့၌၎င်း။ သရဏေသုစ၊
သုံးပါးလုံးစုံ၊ သရဏဂုံတို့၌၎င်း။ ပတိဋ္ဌဟိံ သု၊ နှစ်သက်ကြည်
ယုံ၊ တည်ကြလေကုန်၏။

၇၁။ ဒတွာန မဏိပလ္လင်္ဂံ၊ သတ္ထုနော ဘုဇဂါဓိပါ။
တတ္ထာသိနံ မဟာဝီရံ၊ အန္ဓုပါနေဟိ တပုယံ။

၇၁။ ဘုဇဂါဓိပါ၊ “စူဠောဒရ၊ မဟောဒရ”၊ နာမထင်လင်း၊
နဂါးမင်းတို့သည်။ သတ္ထုနော၊ ရန်မပွါးအောင်၊ တရားပြုသ၊
ဆုံးမဟောကြား၊ မြတ်ဘုရားအား။ မဏိပလ္လင်္ဂံ၊ ဒေတ္တာမတိုး၊
ရန်စပျိုးသည့်၊ အဘိုးထိုက်တန်၊ ပလ္လင်ပျံကို။ ဒတွာန၊ နှစ်ဦး
နှစ်ဘက်၊ စိတ်လက်ကြည်ဖြူ၊ ပေးလှူကြကုန်၍။ တတ္ထ၊ လှို-
ထိန်ပြောင်ဝင်းလက်၊ ပတ္တမြားပလ္လင်ထက်၌။ အာသိနံ၊ လေးလီ
ယာပထ၊ မျှတမွေ့လျော်၊ နေတော်မူသော။ မဟာဝီရံ၊ လုံ့လ
ကြီးမား၊ မြတ်ဘုရားကို။ အန္ဓုပါနေဟိ၊ ရသာပြည့်လျှမ်း၊ ပထမ
တန်းအကျော်၊ ဆွမ်းအဖျော်တို့ဖြင့်။ တပုယံ၊ ဆက်ကပ်ဖုံဖုံ၊
ရောင်ရဲစေကြလေကုန်၏။

၇၂။ ပတိဋ္ဌာပေတွာ သော တတ္ထ၊ ရာဇာယတနပါဒပံ။
ပလ္လက္ခံ တဉ္စ နာဂါနံ၊ အဂါ ဒတွာန ပူဇိတံ။

၇၂။ သော၊ ထို-ပလ္လင်ပျံဝယ်၊ ရှင်စံ ပျော်ပါး၊ မြတ်ဘုရား
သည်။ တတ္ထ၊ ထို-ပတ္တမြားပြစ်စင်၊ ရောင်ထင်ညီးညီး၊ ပလ္လင်
တော်အနီး၌။ ရာဇာယတနပါဒပံ၊ ရှေ့ထီးအလား၊ နတ်သား
ဆောင်ငင်၊ လင်းလွန်းပင်ကို။ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ ထင်ထင်ရှားရှား၊
စိုက်ထားစေတော်မူ၍။ ပလ္လက္ခံ၊ ကိုယ်တော်စံမြန်း၊ ပလ္လင်
နန်းကို၎င်း။ တဉ္စ၊ ထို-ထီးတော်အသွင်၊ လင်းလွန်းပင်ကို၎င်း။
ပူဇိတံ၊ အလွန်မြတ်နိုး၊ ပူဇော်ရန် အကျိုးငှါ။ နာဂါနံ၊
သဒ္ဓါပြန်ပွား၊ နတ်နဂါးတို့အား။ ဒတွာန၊ ကုသိုလ်ပွားအောင်၊
ပေးသနားတော်မူ၍။ အဂါ၊ ကျန်းသိဟိုဠ်မှ၊ ရှေ့ကိုယ်မြတ်ဖျား၊
ကြံသွားတော်မူလေ၏။

(၎င်းသက္ကရာဇ် ၁၀၇-ခု၊ တန်းခူးလကွယ်နေ့ နံနက် ဒုတိယ
အကြိမ်ကြတော်မူသည်)။

၉-သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ဘကိယအကြိမ်ကြတော်မူခဏ်း

၇၃။ ဗောဓိတော အဋ္ဌမေ ဝသော၊ ဝေသာဓေ ပုဏ္ဏမာသိယံ။
မဏိအက္ခိကနာမေန၊ နာဂိန္ဒေန နိမန္တိတော။

၇၄။ နာဂရာဇဿ တသေဝ၊ ဘဝနံ သာဓု သဇ္ဇိတံ။
ကလျာဏိယံ ပဉ္စဘိက္ခု၊ သတေဟိ သဟ အာဂမိ။

၇၃-၇၄။ ဗောဓိတော၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၊ ခန်းဝါပိုင်သည်မှ။ အဋ္ဌ
မေဝသော၊ သာသနာရောင်၊ ထိန်ပြောင်ဝင်းတောက်၊ ရှစ်နှစ်

မြောက်၌။ ဝေသာဝေပုဏ္ဏမာသိယံ၊ ဝိသာခါစန်းကြုံ၊ ကဆုန်
 လပြည့်နေ့၌။ မဏိအက္ခိကနာမေန၊ ပတ္တမြားတရထည်၊ နိသော
 မျက်စိ-ရှိသောကြောင့်၊ “မဏိအက္ခိက” အမည်ရှိသော။ နာဂိန္ဒေန၊
 ရေနတ်မျိုးကို၊ လွှမ်းမိုးပိုင်နင်း၊ နဂါးမင်းသည်။ နိမန္တိတော၊
 ကြွရန်အကြောင်း၊ ဝပ်ညောင်းထပ်ထပ်၊ ပင့်လျှောက်အပ်သည်
 ဖြစ်၍။ ။ ကလျာဏီယံ၊ “ကလျာဏီဟု၊ နဒိသောင်” ဆိပ်၊
 မြစ်ကမ်းထိပ်၌။ သာဓုသဇ္ဇိတံ၊ ခမ်းခမ်းနားနား ဆန်းပြား
 ကြီးကျယ်၊ ဘွယ်ဘွယ်ရာရာ၊ ကောင်းစွာ စီရင်အပ်သော။
 တဿေဝနာဂရာဇဿ၊ ထို “မဏိအက္ခိက”၊ နာမထင်ရှား၊
 နတ်နဂါး၏သာလျှင်။ ဘဝနံ၊ ပျော်ပါးရွှင်စံ၊ ဘုံဗိမာန်သို့။
 ပဉ္စဘိက္ခုသတေဟိ၊ တပည့်နောက်ပါ၊ ရဟန်းငါးရာတို့နှင့်။
 သဟ၊ တကွ။ အာဂမိ၊ တတိယခေါက်၊ ကြွရောက်တော်
 မူလေ၏။

၇၅။ ကလျာဏီစေတီယဋ္ဌာနေ၊ ကတေ ရတနမဏ္ဍပေ။
 မဟာရဟမ္ပိ ပလ္လင်္ကေ၊ ဥပါဝိသိ နရာသဘော။

၇၅။ နရာသဘော၊ လူတို့ဥက္ကဋ္ဌ၊ ဘုရားမြတ်သည်။ ကလျာဏီ
 စေတီယဋ္ဌာနေ၊ “ကလျာဏီဟု”၊ စေတီတော်မြတ်၊ တည်လတ်
 ခုခါ၊ ရပ်ခန်းဝါ၌။ ကတေ၊ နတ်နဂါးတို့၊ ကြီးစားကပ်ကုတ်၊
 ဆောက်လုပ်ပြုပြင်၊ စီရင်အပ်သော။ ရတနမဏ္ဍပေ၊ စိန်ရောင်-
 မြရောင်၊ ပြောင်ပြောင်ဝင်းလှုပ်၊ ရတနာမဏ္ဍပ်၌။ မဟာရဟမ္ပိ၊
 ရတနာရောင်၊ တောက်လောင်ဝင်းလှုပ်၊ မြတ်သောသူတို့နှင့်သာ
 ထိုက်တန်သော။ ပလ္လင်္ကမ္ပိ၊ နဝရတ်ပလ္လင်၊ အထက်ခွင်၌။ ဥပါဝိသိ၊
 ဝင်ရောက်စံပျော်၊ နေတော်မူလေ၏။

၇၆။ ဒိဗ္ဗေဟိ ခဇ္ဇဘောဇ္ဇေဟိ၊ သသံဃံ လောကနာယကံ။
သန္တပေသိ ဖဏိန္ဒောသော၊ ဘုဇင်္ဂေဟိ ပုရက္ခတော။

၇၆။ သောဖဏိန္ဒော၊ ထို “မဏိအက္ခိက”၊ မည်ရထင်လင်း၊
နဂါးမင်းသည်။ ဘုဇင်္ဂေဟိ၊ ရေ၌ကျက်စား၊ မြေနဂါးတို့ဖြင့်။
ပုရက္ခတော၊ ဝန်းကျင်ရံပတ်၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ သသံဃံ၊
တပည့်နောက်ပါ၊ ရဟန်းသံဃာနှင့်တကွဖြစ်သော။ လောက
နာယကံ၊ လူသုံးဦးတို့၊ ကြီးမားဥက္ကဋ္ဌ၊ ဘုရားမြတ်ကို။ ဒိဗ္ဗေဟိ၊
မေးကြိုင် သိုက်မြိုက်၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ခဇ္ဇဘောဇ္ဇေဟိ၊
ရသာပြည့်ဖြိုး၊ ခဲဘွယ်၊ ဘောဇဉ် အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့်။ သန္တပေသိ၊
ကောင်းစွာအင်အဲ၊ ရောင့်ရဲစေ၏။

၇၇။ ဒေသယိတွာန သဒ္ဓမ္မံ၊ သဂ္ဂမောက္ခသုခါဝဟံ။
သော သတ္တာ သုမနေ ကုဒ္ဓေ၊ ဌပေသိ ပဒလဉ္ဇနံ။

၇၇။ သောသတ္တာ၊ ထို-လူနတ်တို့ဆရာ၊ စောမြတ်စွာသည်။
သဂ္ဂမောက္ခသုခါဝဟံ၊ လူနတ်၊ နိဗ္ဗာန်၊ သုံးတန်သော ချမ်းသာ
ကို၊ ကောင်းစွာပိုင်ပိုင်၊ ပို့ဆောင်နိုင်သော။ သဒ္ဓမ္မံ၊ နိဗ္ဗာန်
ရောက်ကြောင်း၊ သူတော်ကောင်းတရားကို။ ဒေသယိတွာန၊
သာယာနာပျော်၊ အသံတော်ဖြင့်၊ မြက်ဘော်ထင်ရှား၊ ဟော
ကြားတော်မူ၍။ သုမနေကုဒ္ဓေ၊ “သုမန” နတ်မင်း၊ ပျော်ခင်း
ရိပ်မြို့၊ မှေးမျိုးစုံသည်၊ ပန်းရံရစ်ထပ်၊ တောင်ထွတ်မြတ်၌။ ပဒ
လဉ္ဇနံ၊ တရားရှစ်ကွက်၊ ရွှေစက်ရတနာ၊ ခြေတော်ရာကို။ ဌပေသိ၊
နတ်လူအများ၊ အကျိုးပွားအောင်၊ ချထားတော်မူလေ၏၊
(၎င်းစက်တော်ရာသည် အလွန်အံ့ဩဘွယ် ကောင်း၏။ နေ
ဦးတိုက်ရသည်)။

၇၈။ တတော ပဗ္ဗတပါဒမိ၊ သသံဃော သော ဝိနာယကော။
ဒိဝါဝိဟာရံ ကတုာန၊ ဒိဃဝါပိ မုပါဂမိ။

၇၈။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ သသံဃော၊ တပည့်ပေါင်း
ငါးရာ၊ ရဟန်းသံဃာနှင့်တကွဖြစ်သော။ သောဝိနာယကော၊ ထို
နိဗ္ဗာန်ဆောင်ပို့၊ ဘောင်ကူးတံမား၊ ဦးစီးရွှေသွား၊ မြတ်ဘုရား
သည်။ ပဗ္ဗတပါဒမိ၊ “သုမနုကုဒ္ဒ”၊ တောင်၊ များဥက္ကဋ္ဌ၊ ခြေ
ရင်းရပ်၌၊ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ မေးနံသင်းသင်း၊ လေညှင်းတော်ခ၊
ဒေးမြကြည်လင်၊ နေသန့်စင်ခြင်းကို။ ကတုာန၊ ပြုတော်မူ၍။
ဒိဃဝါပိ၊ “ဒိဃဝါပိ”၊ ဘူမိအထွတ်၊ နေရာမြတ်သို့။ ဥပါဂမိ၊
ကြရောက် ချဉ်းကပ်တော်မူလေ၏။

၇၉။ ထူပဋ္ဌာနေ တဟိံ ဗုဒ္ဓေါ၊ သသံဃောဘိနိသိဒိယ။
သမာပတ္တိသမုဗ္ဗုတံ၊ အဝိန္ဒိ အသမံ သုခံ။

၇၉။ သသံဃော၊ ရှေ့ရင်တော်နှစ်၊ သားချစ်ရတနာ၊ ရဟန်း
သံဃာနှင့်တကွ ဖြစ်သော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာသိမြင်၊ ဘုရားရှင်
ကိုယ်တော်မြတ်သည်။ တဟိံ ထူပဋ္ဌာနေ၊ ထို“ဒိဃဝါပိ”၊ ဘူမိ
ဥက္ကဋ္ဌ၊ စေတီတော် တည်ရာအရပ်၌။ အဘိနိသိဒိယ၊ ထက်ဝယ်
ဖဲ့ခွေ၊ ထိုင်နေတော်မူ၍။ အသမံ၊ ပြိုင်ဘက်မပြု၊ အတူမရှိသော။
သမာပတ္တိသမုဗ္ဗုတံ၊ ဖလသမာပတ်၊ စွဲမှတ်ပွားများ၊ ဝင်စား
ခြင်းကြောင့် ကောင်းစွာ ဖြစ်သော။ သုခံ၊ ဓမ္မရတနာ၊ ဖိုလ်ချမ်း
သာကို။ အဝိန္ဒိ၊ ခံစားစွဲငြိ၊ ရရှိတော်မူလေ၏။

၈၀။ မဟာဗောဓိတရုဋ္ဌာနေ၊ သမာဓိံ အပ္ပယီ ဇိနာ။
မဟာထူပဿဒေသေ စ၊ ဝိဟရိတ္ထ သမာဓိနာ။

၈၀။ ဇိနော၊ မာရ်ခပဲဉ်၊ အောင်ပဲတော်ရာ၊ မြတ်ဇိနသည်။
 မဟာဗောဓိတဗျဉ္ဇာနေ၊ “သဃ်ခိတ္တာ”မည်၊ ထေရီအခေါင်၊
 ပင့်ဆောင်ယူလာ၊ မဟာဗောဓိ၊ ဒက္ခိညောင်မြတ်၊ ယခုတည်
 သောအရပ်ဉ်။ သမာခိ၊ သမာပတ္တိ၊ စွဲငြိပွားများ၊ သမာခိ
 တရားကို။ အပ္ပယိ၊ ငြိမ်သက်တန်နား၊ ဝင်စားတော်မူလေ၏။
 မဟာထူပဿ၊ “ဟေမမာလာ”၊ သညာတွင်ခေါ်၊ မဟာစေတီ
 တော်၏။ ဒေသေစ၊ ရာနှစ်ဆယ်တောင်၊ မြင့်ခေါင်မတ်မတ်၊ ယခု
 တည်ရာ၊ အရပ်ဉ်လည်း။ သမာခိနာ၊ ဖလသမာပတ္တိ၊ သမာခိ
 ဖြင့်။ ဝိဟရိတ္ထ၊ ငြိမ်သက်စံပျော် နေတော်မူ၏။

၈၁။ ထူပါရာမဿ ဌာနမိ၊ နာထော စျာနသုခေန သော။
 သဘိက္ခသံဃော သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မုဟုတ္တံ ဝိတိနာမယိ။

၈၁။ သဘိက္ခသံဃော၊ ကိုယ်တော်ထံပါး၊ ခစားလိုက်ပါ၊
 ရဟန်းသံဃာနှင့်တကွ ဖြစ်သော။ နာထော၊ လူသုံးပါးတို့၏၊
 ကိုးစားမှီခိုရာအစစ်၊ ဖြစ်တော်မူသော။ သော သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထို
 သစ္စာလေးစုံ၊ အကုန်သိမြင်၊ ဘုရားရှင်သည်။ ထူပါရာမဿ၊
 ညှပ်ရိုးတော်ဓာတ်၊ ကိန်းဝပ်စံပျော်၊ “ထူပါရာမ”စေတီတော်
 ၏။ ဌာနမိ၊ ယခုတည်ရာ၊ ရပ်ခန်းဝါဉ်။ စျာနသုခေန၊ သမာ
 ပတ္တိ၊ စွဲငြိပျော်ခါ၊ စျာန်ချမ်းသာဖြင့်။ မုဟုတ္တံ၊ မကြာမြင့်လှ၊
 တမုဟုတ်မျှ၊ ဝိတိနာမယိ၊ ဝင်စားမှီပျော်၊ လွန်စေတော်မူ၏။

၈၂။ တမှာ ပက္ကမ္မ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သန္နိသိန္ဓော မုဒုဂ်ဏေ။
 သမာပတ္တိသုခံ ဝေဒိ၊ သသံဃော လောကနာယကော။

၈၂။ သသံဃော၊ တပည့်နောက်ပါ၊ ရဟန်းသံဃာနှင့်တကွ-
 ဖြစ်တော်မူထသော။ လောကနာယကော၊ လူသုံးဦးတို့၏၊ ကြီး

မူးဥသျှောင်၊ ခေါင်းဆောင် အစစ်၊ ဖြစ်ကြီး ဖြစ်တော်မူ
ထသော။ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာသိမြင်၊ ဘုရားရှင်သည်။ တမှာ၊ ထို
“ထူပါရာမ”၊ စေတီတော်ဌာနမှ။ ပက္ကမ၊ ဘဲကြဲတော်မူ၍၊
မုဒုဂံဏေ၊ “မုဒုဂံဏ”၊ စေတီတော် တည်ရာဌာန၌။ သန္နိသိန္ဓော၊
မလှုပ်မရွက်၊ ငြိမ်သက်လှမြေ့၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်။ သမာပတ္တိ
သုခံ၊ နိရောဓသမာပတ်၊ ချမ်းသာမြတ်ကို။ အဝေဒိ၊ ဝင်စံ
ပျော်ပါး၊ ခံစားတော်မူလေ၏။

၇၃။ သေလထူပဿ ဒေသမှိ၊ ဌတှာ ကာလဝိဒ္ဓ မုနိ။
ဒေဝေ သမနုသာသိတှာ၊ တတော ဇေတဝနံ အဂါ။

၇၃။ ကာလဝိဒ္ဓ၊ နာဂတ်-တိတံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကို၊ ဝေဘန်ပိုင်းဖြတ်၊
သိတော်မူတတ်သော။ မုနိ၊ မုနိထွတ်ထား၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
သေလထူပဿ၊ ဥဏှလုံခတ်၊ ကိန်းဝပ်စံပျော်၊ “သေလ” စေတီ
တော်၏။ ဒေသမှိ၊ ခိုင်ခိုင်မတ်မတ်၊ တည်တော်မူရာ၊ အရပ်၌။
ဌတှာ၊ နိရောဓသမာပတ္တိ၊ စွဲငြိစံပျော်၊ တည်နေတော်မူ၍။ ဒေဝေ၊
ရိုသေဝပ်ညောင်း၊ နတ်အပေါင်းတို့ကို။ သမနုသာသိတှာ၊ ယဉ်
ကျေးစေမှု၊ ဓမ္မပဒေ၊ မိန့်ချေလှစ်ဟ၊ ဆုံးမတော်မူ၍။ တတော၊
ထိုရေညှိပတ်ဝန်း၊ သီဟိုဠ်ကျွန်းမှ။ ဇေတဝနံ၊ သာဝတ္ထိနန်းမြေ၊
ဇေတဝန်ခေါ်၊ ရွှေကျောင်းတော်သို့။ အဂါ၊ ကောင်းကင်
လမ်းဖြင့်၊ ကြမြန်းလှည့်လည်၊ စက်ချီတော်မူလေ၏။ (၁၁၀-ခု၊
ကဆုန်လပြည့်နေ့--တတိယ အကြိမ် ကြဲတော်မူသည်)။

၇၄။ သဉ္ဇောဒိတော ကရုဏာယ၊ ဂါမာ ဂါမံ ပုရာ ပုရံ။
ဓမ္မဝဿံ ဝဿာပေသိ၊ ဇနုပ္ပဒါ ဇနုပ္ပဒံ။

၈၄။ ကရုဏာယ၊ သုံးတိုက် ဘုံသား၊ သတ္တဝါများ၌၊ သနား
 ကြင်နာ၊ မဟာကရုဏာသည်။ သဉ္ဇောဒိတော၊ ခါခါထပ်ထပ်၊
 တိုက်တွန်းအပ်သည် ဖြစ်၍။ ဂါမာ၊ တရွာမှ။ ဂါမံ၊ တရွာသို့။
 ပုရာ၊ တမြို့မှ၊ ပုရံ၊ တမြို့သို့။ ဇနပုဒါ၊ ဇနပုဒ်တခုမှ။ ဇနပုဒံ၊
 ဇနပုဒ်တခုသို့။ (ဂန္ဓာ)၊ ဒေသစာရီ၊ ကြွချီတော်မူ၍။ ဓမ္မဝဿံ၊
 လူ၊ နတ်၊ နိဗ္ဗာန်၊ သုံးတန်ချမ်းသာ၊ ပေးတတ်စွာသည့်၊ ရသာ
 ပြည့်ဖြိုး၊ တရားမှိုင်းကို။ ဝဿာပေသိ၊ ခြိမ်းသဲဗျန်းစွေ၊ ရွာသွန်း
 တော်မူစေ၏။

၁၀-မာရ်နတ်တောင်းပန်၍ အာယုသင်္ခါရ
 လွှတ်တော်မူလျှင်

၈၅။ ဧဝံ ဓမ္မံ ကထေန္တဿ၊ လောကနာထဿဇီဝိတံ။
 ပဉ္စတာလီသဝဿာနိ၊ ယဒါ အာသိ အသိတိကော။
 တဒါ မာရော ဥပါဂမ္မ၊ အာယာစိ မာယုသင်္ခါရံ။

၈၅။ ဧဝံ၊ ဤသို့-ဇနပုဒ်-မြို့ရွာ၊ လှည့်လည်ခါဖြင့်။ ပဉ္စတာ
 လီသဝဿာနိ၊ လေးဆွဲငါးဝါ၊ ရှည်ကြာသမျှ၊ ကာလပတ်လုံး။
 ဓမ္မံ၊ လူ၊ နတ်၊ နိဗ္ဗာန်၊ သုံးတန်ရောက်ကြောင်း၊ တရားကောင်း
 တရားမှန်ကို။ ကထေန္တဿ၊ သာယာကျူးရင့်၊ လှစ်ဖွင့်ချီငေါ်၊
 ဟောတော်မူသော။ လောကနာထဿ၊ လူများ ဥက္ကဋ္ဌ၊ လောက
 နတ်၏။ ဇီဝိတံ၊ ဥပါဒ်ဌီ-ဘင်၊ အစဉ်ရင့်ရော်၊ အသက်တော်သည်။
 ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ အသိတိကော၊ ရှစ်ဆယ်ဝေါဟာ၊
 နှစ်ကောဇာသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်လတ်ပြီ၊ တဒါ၊ ထိုသို့-အသက်
 ရှစ်ဆယ်၊ ပြည့်ကြယ်တော်မူသော-အခါ၌။ မာရော၊ ဝံသဝတ္ထီ၊
 နတ်ပြည်ပိုင်နင်း၊ မာရ်နတ်မင်းသည်။ ဥပါဂမ္မ၊ အနီးထံပါး၊

ခစားချဉ်းကပ်၍။ အာယုသင်္ခါရံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်၊ ဝင်ရန်ကိစ္စ၊
အာယုသင်္ခါရကို။ အာယာစိ၊ မထောက်မညှာ၊ တောင်းပန်
လာ၏။

၈၆။ ပရိနိဗ္ဗာဟိ တံ ဝီရ၊ ပရိနိဗ္ဗာတု သုဂ္ဂတော၊
နိဗ္ဗာနသမယော ဒါနိ၊ ဧဝံ ယာစိ မဟန္တကော။

၈၆။ ဝီရ၊ လုံ့လကြီးမား၊ မြတ်ဘုရား။ တံ၊ နှိုင်းဘက်မပြု၊
သယမ္ဘူ၊ ဟု၊ တဆူထင်ရှား၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ပရိနိဗ္ဗာဟိ၊ ပရိ
နိဗ္ဗာန်၊ ဝင်စံတော်မူပါလော့။ သုဂ္ဂတော၊ စကားကောင်းကို၊
မစောင်းမတ်မတ်၊ ဆိုတော်မူတတ်သော-မြတ်စွာဘုရား။ ပရိ
နိဗ္ဗာတု၊ သိဝံအောင်ခန်း၊ နိဗ္ဗာန်နန်းသို့၊ ကြလှမ်း ခိုဝင်တော်
မူပါလော့။ ဒါနိ၊ သက်တော်ရင့်မာ၊ ယခုအခါ၌။ နိဗ္ဗာန
သမယော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်၊ ပြုရန်ကာလ၊ အချိန်ကျပါပြီ။ ဧဝံ၊
ဤသို့။ မဟန္တကော၊ အမှိုက်ဗိုလ်ချုပ်၊ မာရ်နတ်ယုတ်သည်။
ယာစိ၊ သုံးကြိမ်သုံးခါ၊ တောင်းပန်လာ၏။

၈၇။ အပ္ပေ၊ သုက္ကောဝ တံ မာရ၊ နိဗ္ဗာယိဿာမိ ဟဉ္စိရံ။
တိဏ္ဏံ မာသာနမိတောဝ၊ အစ္စယေန အသင်္ခတံ။

၈၇။ မာရ၊ ရှေ့ပြည်နိဗ္ဗာန်၊ ဝင်ရန်အကြောင်း၊ တောင်းပန်
ပေလတ်၊ အိုမာရ်နတ်။ တံ၊ သင်မာရ်နတ်သည်။ အပ္ပေ၊ သုက္ကောဝ၊
ငါဘုရားတို့က၊ စိတ်လက်ဖြောင့်ဖြောင့်၊ ကြောင့်ကြမဲ့သာလျှင်။
ဟောဟိ၊ ချမ်းသာယာ၊ ဖြစ်လိုက်ပါလော့။ အဟံ၊ သုံးတိုက်
ဘုံသူ၊ နတ်နှင့်လူကို၊ ကယ်ယူဆောင်ပို့၊ ကူးတို့အလား၊ ငါ
ဘုရားသည်။ အစိရံ၊ မကြာမြင့်မီ။ နိဗ္ဗာယိဿာမိ၊ ရှေ့ပြည်
နိဗ္ဗာန်၊ ဝင်စံပေတော့အံ့။ ဣတောဝ၊ နှစ်-လ-မရွှေ့၊ ဤယနေ့မှ

သာလျှင်။ တိဏ္ဏံမာသာနံ၊ သုံးလတို့ကို။ အစွယေန၊ ကျော်လှန်
သောအခါ၌။ အသင်္ခတံ၊ အသင်္ခတ၊ နန်းမခေမံ၊ မြတ်နိဗ္ဗာန်သို့။
ဂမိဿံ၊ ကြံသွားမနေ၊ ဝင်တော့ပေအံ့။

၈၈။ ဝတှာ ဝစန မေတဉ္စ၊ သြဿဇ္ဇိ အာယုသင်္ခါရံ။
ဘူမိစာလော တဒါဟောသိ၊ ဘိံသနက္ကောဝ ယန္တကံ။

၈၈။ တေဝစနံ၊ ဤသို့-မကြာမတင်၊ နိဗ္ဗာန်ဝင်မည်-ဟူသော
စကားကို။ ဝတှာ၊ ပဋိညာဉ်ထား၊ မြက်ကြားတော်မူ၍။
အာယုသင်္ခါရံ၊ အာယုသင်္ခါရကို။ သြဿဇ္ဇိ၊ စွန့်လွှတ်တော်မူ
လေ၏။ တဒါ၊ ထိုအာယုသင်္ခါရ၊ လွှတ်တော်မူသောကာလ၌။
ယန္တကံ၊ ချာချာပတ်ပတ်၊ စက်ရဟတ်ကဲ့သို့။ ဘိံသနက္ကော၊
ကြောက်မက်ဘူယ် ကောင်းသော။ ဘူမိစာလော၊ အလှန်
ထန်ပြင်း၊ မြေလှုပ်ခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာလေ၏။

၈၉။ အာနန္ဒော ဥပသင်္ကမ္မ၊ မုနိသေဠဿ သန္တိကံ။
ဘူမိစာလဿ ကော ဟေတု၊ ဣတိ ပုစ္ဆိ သဝိမှယံ။

၈၉။ အာနန္ဒော၊ ညီလှသည်းချာ၊ အာနန္ဒာသည်။ မုနိ-
သေဠဿ၊ မုနိဥက္ကဋ္ဌ၊ ဘုရားမြတ်၏။ သန္တိကံ၊ မျက်မှောက်
မြင်မျှော်၊ အထံတော်သို့။ ဥပသင်္ကမ္မ၊ အနီးဝပ်တား၊ ခစား
ချဉ်းကပ်၍။ “ဘန္တေ၊ နောင်တော်ဘုရား။ ဘူမိစာလဿ၊
ကြောက်လန့်ခမန်း၊ ကြမ်းထန်း ထန်ပြင်း၊ မြေလှုပ်ခြင်း၏။
ဟေတု၊ အကြောင်းကား။ ကော၊ အဘယ်ပါနည်း”။ ဣတိ၊
ဤသို့။ သဝိမှယံ၊ ထိတ်လန့်မရဲ၊ အံ့အဲခြင်းနှင့်တကွ။ ပုစ္ဆိ၊ ရှိခိုး
ပန်ထွာ၊ လျှောက်မေးလာ၏။

၉၀။ သုဏောဟိ ဒါနိ အာနန္ဒ၊ မာရေန ယာစိတော မယာ။
ဩဿဋ္ဌော အာယုသင်္ခါရော၊ ပထဝီ တေန ကမ္မတိ။

၉၀။ အာနန္ဒ၊ ငါဘုရား၌၊ ခ-စား လိမ္မာ၊ အာနန္ဒာ။ တံ၊ သင်
သည်။ သုဏောဟိ၊ မှတ်သားသေချာ၊ ထောင်နားနာ-လော့။
ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မာရေန၊ ဝသဝတ္တိ၊ နတ်ပြည်ပိုင်နင်း၊ မာရ်
နတ်မင်းသည်။ ယာစိတော၊ အနီးချဉ်းကပ်၊ တောင်းပန်အပ်
သည်ဖြစ်၍။ မယာ၊ သင်တို့ကိုးစား၊ ငါဘုရားသည်။ အာယု
သင်္ခါရော၊ အာယု သင်္ခါရကို။ ဩဿဋ္ဌော၊ စွန့်လွှတ်အပ်ပြီ။
တေန၊ ထိုသို့ အာယုသင်္ခါရ- လွှတ်တော်မူခြင်း ဟူသော
အကြောင်းကြောင့်။ ပထဝီ၊ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသည်။
ကမ္မတိ၊ တုန်လှုပ်ပေ၏။

၉၁။ ဧတံ ဝစန သုတုာန၊ ကပ္ပံ တိဋ္ဌတု နာယက။
သဗ္ဗလောကဟိတတ္ထာယ၊ ကပ္ပံ တိဋ္ဌတု ဘဂ္ဂဝါ။

၉၁။ ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့မြှောက်တော်၊ စကားတော်ကို။ သုတုာန၊
ကြားသိ လတ်သည် ရှိသော်။ နာယက၊ လူသုံးဦးတို့၊ ကြီးမှူး
ရွှေဆောင်၊ နောင်တော်ဘုရား။ ကပ္ပံ၊ ရွှေတောင်ကြီးအလား၊
မားမားမတ်မတ်၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး။ တိဋ္ဌတု၊ အမတနန်း၊
မကြာလှမ်းဘဲ၊ ခန့်ကျန်းရှည်ကြာ၊ တည်တော်မူပါလော့။ သဗ္ဗ
လောကဟိတတ္ထာယ၊ အလုံးစုံသော၊ သတ္တလောက၏၊ အကျိုး
စီးပွား အလို့ငှါ။ ဘဂ္ဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးမား၊ နောင်ဘုရား
သည်။ ကပ္ပံ၊ နေမင်းအလား၊ မားမားမတ်မတ်၊ အာယုကပ်
ပတ်လုံး။ တိဋ္ဌတု၊ လေးမြင့်ရှည်ကြာ၊ တည်တော်မူပါလော့။

၉၂။ အဇိဏ္ဏော သုဝယော စေဝ၊ အာဂမေဟိ တထာဂတ။
အဿပုဏ္ဏေန နေတ္ထေန၊ ဧဝံ ယာစိ ပုနပ္ပုနံ။

၉၂။ တထာဂတ၊ ရှေးဘုရားကဲ့သို့၊ မမှားမစောင်း၊ လာခြင်း
ကောင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ တံ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။
အဇိဏ္ဏော၊ အလွန်ယှဉ်းယို၊ မအိုလှသေးပါ။ သုဝယောစေဝ၊
နှူးညံ့ ပျော့ပျောင်း၊ အရွယ်ကောင်းပါသေးသည် သာလျှင်
တည်း။ အာဂမေဟိ၊ သိဝံနန်းမ၊ မလှမ်းကြွဘဲ၊ ချမ်းမြ
ကြည်သာ ဆိုင်းငံ့တော်မူပါလော့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ထေရော၊
အရှင်အာနန္ဒာ၊ မထေရ်မြတ်သည်။ အဿပုဏ္ဏေန၊ မျက်ရည်ဖြင့်
ပြည့်၍နေသော။ နေတ္ထေန၊ မျက်စိဖြင့်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်
တလဲလဲ။ ယာစိ၊ ငိုကြွေးခါခါ၊ တောင်းပန်လာ၏။

၉၃။ အလဗ္ဗိ ဒါနိ အာနန္ဒ၊ မာ ယာစိ မံ တထာဂတံ။
အကာလော ဒါနိ အာနန္ဒ၊ အဒေဇ္ဈဝစနာ ဇိနာ။

၉၃။ အာနန္ဒ၊ ရှေ့ပြည်နိဗ္ဗာန်၊ မဝင်စံကြောင်း၊ ခွင့်တောင်း
လျှောက်လာ၊ အာနန္ဒာ။ ဒါနိ၊ ခွင့်ပေးပြီးရာ၊ ယခုအခါ၌။
အလဗ္ဗိ (အလံဇေ)၊ လျှောက်ရန် အခွင့်၊ မသင့်တော့သည်
သာလျှင်တည်း။ တထာဂတံ၊ ရှေးဘုရားသို့၊ မမှားမစောင်း၊
လာခြင်း ကောင်းတော်မူသော။ မံ၊ သင်၏နောင်ဖျား၊ ငါဘုရား
ကို။ မာယာစိ၊ အနီးကပ်၍၊ ထပ်ခါထပ်ခါ၊ မလျှောက်လာနှင့်
တော့။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဒါနိ၊ အရိပ်စကား၊ မိန့်ကြားပြီး
နောက်၊ မလျှောက်မလာ၊ ယခုအခါ၌။ အကာလော၊ ယူကြုံး
မရာ၊ ပူလုံးကြ၍၊ တ-ခါ တ-ခါ၊ လျှောက်ရမည့်အခါ
မဟုတ်။ ဇိနာ၊ ငါးမာရ်အောင်မြင်၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ အဒေဇ္ဈ

ဝစနာ၊ ရွှေနှောက်စကား၊ ပျက်ပြားမတည်၊ နှစ်လီ-နှစ်စွန်း၊
နှစ်ခွန်းသော စကား ရှိတော်မမူကုန်။

၉၄။ ပဋိကစေ့ဝ အာနန္ဒ၊ အက္ခာတော နနု တေ မယာ။
နာနာဘာဝ-ဝိနာဘာဝေါ၊ မနာပေဟိ ပိယေဟိစ။

၉၄။ အာနန္ဒ၊ သောကမီးဓာတ်၊ အပူဟပ်၍၊ ချဉ်းကပ်
လျှောက်လာ၊ အာနန္ဒာ။ တေ၊ သင်ချစ်သားအား။ မယာ၊ ငါ
ဘုရားသည်။ ပဋိကစေ့ဝ၊ တရားပြသ၊ ရှေးမဆွကပင်လျှင်။
မနာပေဟိစ၊ ကြည်လင်မမုန်း၊ ရယ်ရွှင်ပျုံး၍၊ နှလုံးကို ပွားစေ
တတ်ကုန်သော သူတို့နှင့်၎င်း။ ပိယေဟိစ၊ အသက်ပမာ၊ မေတ္တာ
သက်ဝင်၊ ချစ်ခင်သော သူတို့နှင့်၎င်း။ နာနာဘာဝ-ဝိနာဘာ
ဝေါ၊ ရှင်ကဲ့-သေကဲ့၊ အနဲနဲဖြင့်၊ မမြဲစင်းစင်း၊ ကဲ့ရဲခြင်းကို။
အက္ခာတော-နနု၊ ဗျာပါပူဇော်၊ မြူမတွေ့ခင်၊ ကြိုတင်ထပ်ထပ်၊
ဟောကြားအပ်သည် မဟုတ်တုံလော။

၉၅။ တမ္ပာ ဓမ္မံ ပကာသေတွာ၊ ဗုဒ္ဓေါ စရံ မဟာဝနံ။
ဗဟူနံ တတ္ထ ဘိက္ခုနံ၊ ပေသလာနမဝေါစိဒံ။

၉၅။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာသိမြင်၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဓမ္မံ၊ မခိုင်မမြဲ၊
ဘောက်လဲ့ဘောက်ပြား၊ ကဲ့ရဲခြင်း သဘောတရားကို။ ပကာ
သေတွာ၊ အာနန္ဒညီထွေး၊ အပူဇေးအောင်၊ ပြေးပြေးဆုံးမ၊
ပြတော်မူ၍။ တမ္ပာ၊ ထို “စာပါလယ”၊ စေတီတော်ဌာနမှ။
မဟာဝနံ၊ ညိုညို မိုင်းမိုင်း၊ ရှုတိုင်းသာယာ၊ တမာကျေးဇူး၊
ထွေးရှက်ကျူးရင်း၊ ဖူးပွင့်စုံစုံ၊ မဟာဝနံတော၊ စုံမြိုင်ကြောသို့။
စရံ (စရန္တော)၊ ကြံသွားတော် မူလျက်။ တတ္ထ၊ ထိုမဟာဝနံ
မည်သီး၊ တောအုပ်ကြီး၌။ ပေသလာနံ၊ သားတော်အစစ်၊

သီလကိုချစ်ကြကုန်သော။ ဗဟုနံ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းအပေါင်းတို့အား။ ဣဒံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့ သော စကားကို။ အဝေါစ၊ ကျူးရင့်မြက်ဘော်၊ မိန့်ဆိုတော်မူလေ၏။

၉၆။ ပရိပက္ခော ဝယော မယံ၊ ပရိတ္တံ မမ ဇီဝိတံ။
ပဟာယ ဝေါ ဂမိဿာမံ၊ ကတံ မေ သရဏမတ္တနော။

၉၆။ ဘိက္ခဝေါရဟန်းတို့။ မယံ၊ သင်တို့ကိုယ်စား၊ ငါဘုရား၏။ ဝယော၊ အရွယ်တော်သည်။ ပရိပက္ခော၊ ဇရာထောင်း၍၊ ပျောင်းပျောင်းသွီးခွေ၊ ရင့်ရော်ခွဲလေပြီတကား။ မမ၊ သင်တို့ဘဘား၊ ငါဘုရား၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်တော်သည်။ ပရိတ္တံ၊ နေ့ရှိန်လန်ကြောက်၊ နှင်းပေါက်တပဲ၊ ချုပ်ပျောက်စဲ၍၊ နည်းခွဲလေပြီတကား။ ဝေါ၊ အနီးခစား၊ သင်ချစ်သား တို့အား။ ပဟာယ၊ ရှောင်ကွင်းပယ်ရှား၊ ထားတော်မူခဲ့၍။ ဂမိဿာမံ၊ သိဝံအောင်ခန်း၊ နိဗ္ဗာန်နန်းသို့၊ စံမြန်းခိုင်ရပေတော့အံ့။ မေ (မယာ)၊ ငါဘုရားသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သရဏံ၊ အပြစ်ကင်းကွာ၊ ကိုးကွယ်ရာကို။ ကတံ၊ ခါခါထပ်ထပ်၊ ပြုအပ်ပေပြီ။

၉၇။ အပ္ပမတ္တာ သတိမန္တော၊ သုသီလာ ဟောထ ဘိက္ခဝေါ။
သုသမာဟိတသင်္ကပ္ပံ၊ သစိတ္တမနုရက္ခထ။

၉၇။ ဘိက္ခဝေါ ရဟန်းတို့။ တုမော၊ သင်ချစ်သား-ရဟန်းများတို့သည်။ အပ္ပမတ္တာ၊ ကုသိုလ်အရာ၊ သဒ္ဓါ၊ ရှင်ပြုံး၊ လုံးလုံးလလ၊ မမေ့လျော့ကြကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ရစ်ကြကုန်လော့။ သတိမန္တော၊ သံသရာထောင်တွင်း၊ ပယ်ရှောင်ကွင်းဘို့၊ မပျင်းမရိ၊ သတိရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုသီလာ၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း၊ ကောင်းသော အကျင့်သီလရှိကြကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ရစ်ကြ

လေကုန်လော။ သုသမာဟိတသင်္ကပ္ပါ၊ မိစ္ဆာမသီ၊ တည်ကြည်
ဖြောင့်မှန်၊ ကောင်းမြတ်သော အကြံရှိကြကုန်သည် ဖြစ်၍။
သစိတ္တံ၊ အာရုံငါးပါး၊ ပြေးသွားယိုဖိတ်၊ မိမိစိတ်ကို။ အနု
ရက္ခထ၊ အစဉ်ဖြောင့်ဖြောင့်၊ စောင့်ရှောက် ရစ်ကြလေကုန်
လော။

၁၁-ဝေသာလီပြည်မှ ကုသိနာရုံပြည်သို့
ကြွေးတော်မူဇော်

၉၈။ ဝေသာလီ° ပန ပိဏ္ဏာယ၊ ပါဝီသိ သကျပုဂံဝေါ။
တမှာ နိက္ခမ္မ နာဂေါ၊ ဩလောကေန္ဓော အဝေါစိဒံ။

၉၈။ သကျပုဂံဝေါ၊ ဘုရားမြတ်စွာ၊ စောသတ္တာသည်။ ပုဗ္ဗဏ္ဍ
သမယံ၊ ဥဒည်စွန်းမှ၊ နေဝန်းပေါ်ထွက်၊ နံနက်အခါ၌။ ပိဏ္ဏာယ၊
ဆွမ်းခံတော်မူရန်အကျိုးငှါ။ ဝေသာလီ°၊ ဝေသာလီမြို့တွင်းသို့။
ပါဝီသိ၊ ခြောက်ရောင်ထိန်ညီး၊ ရှေ့တောင်ကြီးသွင်၊ ကြောင်တော်
မူလေ၏။ တမှာ၊ ထိုဆွမ်းခံကြချီ၊ ဝေသာလီပြည်မှ။ နိက္ခမ္မ၊
ထွက်ကြတော်မူ၍။ တံ၊ ထိုဝေသာလီပြည်ကြီးကို။ နာဂေါ၊
ဆဒ္ဒန်မည်သီး၊ ဆင်ပြောင် ကြီးကဲ့သို့။ ဩလောကေန္ဓော၊
ကိုယ်တော်ယမ်းနဲ့၊ တိမ်းငဲ့စောင်းလှည့်၊ ကြည့်တော်မူလျက်။
ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောစကားကို။ အဝေါစ၊ သာယာသံချို၊
မိန့်ဆိုတော်မူလေ၏။

၉၉။ ဝေသာလီမိဒမာနန္ဒ၊ ပစ္ဆိမံ ဒဿနံ မမ။
ပုန ဒဠှံ န လစ္ဆာမံ၊ ဝတှာ ပက္ကမံ ဂေါတမော။

၉၉။ အာနန္ဒ၊ ညီရင်းသည်းချာ၊ အာနန္ဒာ။ ဝေသာလိံ၊
 ဝေသာလိပြည်ကြီးကို။ ဣဒံဒဿနံ၊ ဤခါယခု၊ ကြည့်ရှုရခြင်း
 သည်။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ ပစ္ဆိမံဒဿနံ၊ နောက်ဆုံးကြည့်ရှုရ
 ခြင်းပေတည်း။ ပုန၊ နောင်ခါကြရောက်၊ တခေါက်တဘန်။
 ဒဠှ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါ။ နလစ္ဆာမံ၊ ရှေ့ပြည်နန်းမ၊ ဝင်စံကြ၍၊
 ခွင့်မရပေတော့အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတှာ၊ ရှေ့တံးဒေး၊ လေးလေး
 မြက်ဆိတော်မူ၍။ ဂေါတမော၊ ဂေါတမနွယ်ဘွား၊ မြတ်ဘုရား
 သည်။ ပက္ကမံ၊ ဘဲကြတော်မူလေ၏။

၁၀၀။ အနုက္ကမေန ဂစ္ဆန္တော၊ သမ္ပတ္တော ဘဂဝါ ပါဝံ။
 ဒိန္နံ စုန္ဒေန သက္ကစ္စံ၊ ပရိဘုဉ္ဇိ ဝရာဟာရံ။

၁၀၀။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တော၊ ဒေသစာလှမ်း၊
 ကြမြန်းတော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်သခင်၊ ဘုရားရှင်
 ကိုယ်တော်မြတ်သည်။ ပါဝံ၊ “ပါဝါ”ပြည်သို့။ သမ္ပတ္တော၊
 ချမ်းချမ်းသာသာ၊ ရောဂါမကပ်၊ ရောက်တော်မူလတ်သော်။
 စုန္ဒေန၊ စုန္ဒတိုင်မည်၊ ပန်းထိမ်သည်-သည်။ သက္ကစ္စံ၊ သဒ္ဓါ
 ဇောပြတ်၊ သောမနသ်ဖြင့်၊ လေးမြတ်ကြည်ညို၊ ရိုသေစွာ။
 ဒိန္နံ၊ မဂ်ဖိုလ်ရည်မှန်း၊ လှူဒါန်းအပ်သော။ ဝရာဟာရံ၊ အသား
 ရောပြွမ်း၊ ဝက်ပျိုဆွမ်းကို။ ပရိဘုဉ္ဇိ၊ ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်
 တော်မူလေ၏။

၁၀၁။ နာယကော တဿ ဘုတုာန၊ စုန္ဒဿ ဝရဘောဇနံ။
 ဝိရေစနဉ္စ ဥပဇိ၊ ပဗာဠိ မရဏန္တိကံ။

၁၀၁။ နာယကော၊ လှူသုံးဦးတို့၊ ကြီးမှူးရှေ့သွား၊ မြတ်ဘုရား
 သည်။ တဿစုန္ဒဿ၊ ထို-“စုန္ဒ”တိုင်မည်၊ ပန်းထိမ်သည်၏။

ဝရဘောဇနံ၊ အသားရောစပ်၊ ဘောဇဉ်မြတ်ကို။ ဘုတုာန၊
ဘုဉ်းပေး သုံးဆောင်တော်မူမိသောကြောင့်။ ပဗာဠံ၊ အလွန်
အမင်း၊ ပြင်းထန်လှစွာသော။ မရဏန္တိကံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်၊ ဝင်စံ
ရလှပါးနီးဖြစ်သော။ ဝိရေစနံ၊ သွေးဓာတ်ရောနှော၊ ဝမ်းသက်
လျှောခြင်း ဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇိ၊ စွဲရောက်ငြိကပ်၊ ဖြစ်လတ်
လေ၏။

၁၀၂။ ပါဝါ ပက္ကမ္မ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဂစ္ဆန္တော ကုသိနာရကံ။
မဂ္ဂါ သြက္ကမ္မ ကိလန္တော၊ ရုက္ခမူလမုပါဂမံ။

၁၀၂။ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝမ်းသွေးတော်ဓာတ်၊ မရပ်လျှောပါး၊
မြတ်ဘုရားသည်။ ပါဝါ၊ “ပါဝါ”မြို့မှ။ ပက္ကမ္မ၊ ဘဲခွါတော်မူ၍။
ကုသိနာရကံ၊ “ကုသိနာရုံ”ပြည်သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ ဖေးဖေးမမ၊
ကြဲတော်မူလတ်သည်ရှိသော်။ ကိလန္တော၊ သွီးခွေရိနှမ်း၊ ပင်ပန်း
တော်မူလှသည်ဖြစ်၍။ မဂ္ဂါ၊ အဖြောင့်ခရီး၊ လမ်းမကြီးမှ။
သြက္ကမ္မ၊ အသာဖြည်းညှင်း၊ သက်ဆင်းတော်မူ၍။ ရုက္ခမူလံ၊
မြေသန့်ရှင်း၊ သစ်ပင်ရင်းသို့။ ဥပါဂမံ၊ အပန်းတော်ပြေ၊
ကပ်ရောက်လေ၏။

၁၀၃။ သံဃာဋ္ဌိမိဃံ အာနန္ဒ၊ ပညပေဟိ စတုဂ္ဂုဏံ။
မေဃဝဏ္ဏံ တုရံ ဝေ၊ ကိလန္တေတ္ထ ဝသာမဟံ။

၁၀၃။ အာနန္ဒ၊ ငါဘုရားကို၊ ကြည်ညိုလေးမြတ်၊ ဆည်းကပ်
လိမ္မာ၊ အာနန္ဒာ။ ဣဃံ၊ အကြောင်းပြခါ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။
မေဃဝဏ္ဏံ၊ မိုဃ်းတိမ် အရောင်၊ ညိုမှောင်သော အဆင်း
ရှိသော။ သံဃာဋ္ဌိံ၊ အပေါ်တင်လှမ်း၊ ဒူးကုဋ်သက်န်းကို။
စတုဂ္ဂုဏံ၊ ထူထဲစေမှု၊ လေးထပ်ပြု၍။ တုရံဝေ၊ လျင်မြန်စွာ

လျှင်။ ပညပေဟံ၊ စင်းစင်းညီညာ၊ ခင်းစမ်းပါလော့။ အဟံ၊
ငါဘုရားသည်။ ကိလန္ဒော၊ သိုးခွေရိန္ဒမ်း၊ ပင်ပန်းတော်
မူလှသည်ဖြစ်၍။ ဧတ္ထ၊ ဤသစ်ပင်ရင်း၊ သင့်အခင်း၌။ ဝသာမိ၊
အပန်းဖြေကာ၊ နားနေပါအံ့။

၁၀၄။ ပိပါသိတောသ္မိ အာနန္ဒ၊ ဂစ္ဆာဟရ သိတောဒကံ။
မမေဝ ဟဒယံ ဥဏှံ၊ တဿှာ သိတမိစ္ဆာမဟံ။

၁၀၄။ အာနန္ဒ၊ ညီလှသည်းချာ၊ အာနန္ဒာ။ အဟံ၊ သင်၏
နောင်ဖျား၊ ငါဘုရားသည်။ ပိပါသိတော၊ နှလုံးတော်မြတ်၊
အပူဟပ်၍၊ ရေငတ်တော်မူသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်ပါချေ၏။ ဂစ္ဆ၊
ငါဘုရား၌၊ သနားကြင်နာ၊ သွားစမ်းပါလော့။ သိတောဒကံ၊
အပြစ်ကင်းဝေး၊ သောက်ရေဧကို။ အာဟရ၊ မနှေးလျှင်စွာ၊
ဆောင်ခဲ့ပါလော့။ မမေဝ၊ ငါဘုရား၏သာလျှင်။ ဟဒယံ၊
ရွှေဆိုင်အလား၊ နှလုံးသားသည်။ ဥဏှံ၊ ကျိုက်ကျိုက်ဆူမျှ၊
ပူလောင်လှ၏။ တဿှာ၊ ထို့ကြောင့်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။
သိတံ၊ အပြစ်ကင်းဝေး၊ သောက်ရေဧကို။ ဣစ္ဆာမိ၊ တောင့်တ
ခါခါ၊ သောက်လိုပါ၏။

၁၀၅။ ဗုဒ္ဓဿ ဝစနံ သုတှာ၊ ဗုဒ္ဓါရဟံ သုအာသနံ။
ကတှာ ဓာရိယ ပါနီယံ၊ သိသံ နာထဿ သော အဒါ။

၁၀၅။ သော၊ ထိုညီရင်းသည်းချာ၊ အာနန္ဒာသည်။ ဗုဒ္ဓဿ၊
နှမ်းနယ်ရိရှား၊ နောင်တော်ဘုရား၏။ ဝစနံ၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်၊
စကားတော်ကို။ သုတှာ၊ မကြားရက်အား၊ ကြားတော်မူရ၍။
ဗုဒ္ဓါရဟံ၊ သုံးဘုံထင်ရှား၊ ဘုရားတို့နှင့်သာ ထိုက်တန်သော။
သုအာသနံ၊ ချောမြေ့သန့်ရှင်း၊ ကောင်းမြတ်သော အခင်းကို။

ကံတွာ၊ ခင်းကျင်းပြုပြင်၊ စီရင်ပြီး၍။ ပါနီယံ၊ အပြစ်ကင်းဝေး၊
သောက်ရေဇေးကို။ သီသံ၊ လျင်မြန်စွာ။ ဓာရယ၊ သပိတ်တော်
တွင်း၊ ထည့်သွင်းဆောင်ယူ၍။ နာထဿ၊ နှမ်းနယ်ရိရူး၊
နောင်ဘုရားအား။ အဒါ၊ ရိုသေလေးမြတ်၊ ဆက်ကပ်လေ၏။

၁၀၆။ တမ္ပာ ပက္ကမ္မ လောကဂ္ဂေါ၊ သမ္ပတ္တော ကကုဓံ နဒိံ။
ပိဝိတွာ တတ္ထ နှတွာ စ၊ အမ္မဝနမုပဂါဂမိ။

၁၀၆။ လောကဂ္ဂေါ၊ လူတို့ ဥက္ကဋ္ဌ၊ ဘုရားမြတ်သည်။ တမ္ပာ၊
ထိုပန်းဖြေမှီတင်း၊ သစ်ပင်ရင်းမှ။ ပက္ကမ္မ၊ ရွှေစိတ်တော်တင်း၊
ဖြေးညှင်းသာယာ၊ ထွက်ခွါတော်မူ၍။ ကကုဓံ နဒိံ၊ “ကကုဓာ”
မြစ်သို့။ သမ္ပတ္တော၊ ကောင်းစွာ ဆိုက်ကပ်၊ ရောက်တော်မူလတ်
သည်ရှိသော်။ တတ္ထ၊ ထို“ကကုဓာ” မြစ်၌။ ပိဝိတွာစ၊ အပူကင်း
ပျောက်၊ အေးရောက်အောင်၊ ရေသောက်တော် မူ၍၎င်း။
နှတွာစ၊ သန့်ရှင်းပြည့်ဖြိုး၊ အားအင်တိုးအောင်၊ ရေချိုးတော်
မူ၍၎င်း။ အမ္မဝနံ၊ ဇေးမြကြည်လင်၊ သရက်ဥယျာဉ်သို့။ ဥပဂါဂမိ၊
ချဉ်းကပ်တော်မူလေ၏။

၁၀၇။ တတ္ထ ခေဒံ ဝိနောဒေန္တော၊ တမ္ပာ ဝုဠာယ နာယကော။
မလ္လာနံ သာလဝ္ဋံ ရမ္မံ၊ သဟ သိဿေဟိ ပက္ကမိ။

၁၀၇။ တတ္ထ၊ ထိုသရက်ဥယျာဉ်တွင်း၌။ ခေဒံ၊ သွိုးခွေရိနှမ်း၊
ပင်ပန်းခြင်းကို။ ဝိနောဒေန္တော၊ နားနေ ပယ်ဖျောက်တော်
မူလျက်။ နာယကော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သိဿေဟိ၊ တပည့်
ပေါင်းများစွာ၊ ရံသဿံတို့နှင့်။ သဟ၊ အတူတကွ။ တမ္ပာ၊ ထို
သရက်ဥယျာဉ်မှ။ ဝုဠာယ၊ ထတော်မူ၍။ မလ္လာနံ၊ ကုသိန္နာရုံ၊
ရွှေဘုံပိုင်နင်း၊ “မလ္လာ” မင်းတို့၏။ ရမ္မံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်၊ ပျော်

ဘွယ်ကောင်းသော။ သာလဝံ၊ တင်္ဂတယ်သာမော၊ အင်ကြင်း
တောသို့။ ပက္ကမိ၊ ကြချီတော်မူလေ၏။

၁၀၈။ နာတိဒုရောပိ သော မဂ္ဂေါ၊ ခိဏဗ္ဗလော ဝိနာယကော။
အနေကက္ခတ္တု ဌတုာန၊ မဟုဿာဟေန ဂစ္ဆတိ။

၁၀၈။ သောမဂ္ဂေါ၊ ထို ကုဿိန္ဒာရုံ၊ ရှေ့ဘုံကြငှန်း၊ ခရီးလမ်း
သည်။ နာတိဒုရောပိ၊ အခွန်ယူဇနာ၊ သင်္ချာတုက်ရေး၊ မက္ခာ
ဝေးသော်လည်း။ ဝိနာယကော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ခိဏဗ္ဗ
လော၊ မရှင်မလန်း၊ ပင်ပန်းသိုးကြုံ၊ အားတော်ကုန်သည်ဖြစ်၍။
အနေကက္ခတ္တု၊ အကြိမ်များစွာ။ ဌတုာန၊ အပန်းတော်ဖြေ၊
နားနေ ရပ်တည်တော်မူ၍။ မဟုဿာဟေန၊ များစွာ အားခဲ
တော်မူခြင်းဖြင့်။ ဂစ္ဆတိ၊ နားခါ-နားခါ၊ ကြတော်မူရရှာ
လေ၏။

၁၀၉။ သာလုယျာနံ ပဝိဋ္ဌော သော၊ ဌိတမုယျာနမဏ္ဍလေ။
မဉ္ဇမေကံ သုပဿိတုာ၊ မန္ဒံ ဝါစမဝေါစိဒံ။

၁၀၉။ သော၊ ထို-အားတော် ကုန်ခန်း၊ ပင်ပန်းရိရှား၊ မြတ်
ဘုရားသည်။ သာလုယျာနံ၊ “မလ္လာ” မင်းများ၊ ကစားပျော်ရွှင်၊
အင်ကြင်းဥယျာဉ်သို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဆိုက်ရောက်ချဉ်းကပ်၊ ဝင်တော်
မူလတ်သည်ရှိသော်။ ဉယျာနမဏ္ဍလေ၊ သန့်ရှင်း ကြည်လင်၊
ဥယျာဉ်ပြင်၌။ ဌိတံ၊ တည်ရှိသော။ ကေမဉ္ဇံ၊ ရှေ့သားချောနှု၊
ညောင်စောင်းတခုကို။ သုပဿိတုာ၊ ကောင်းစွာရှုမျှော်၊ မြင်
တော်မူ၍။ ဣဒံ ဝါစံ၊ ဤ-ဆိုလတ္တံ့ သောစကားကို။ မန္ဒံ၊ လေသံ
မပြင်း၊ ညှင်းညှင်းသာသာ။ အဝေါစ၊ မိန့်ဆိုတော်မူလေ၏။

၁၁၀။ ပညပေဟိ ဣဃံနန္ဒ၊ မဉ္ဇမတ္တရသီသကံ။
နိပုဇ္ဇိဿာမိ တတ္ထေဝ၊ ယုဂသာလာန မန္တရေ။

၁၁၀။ အာနန္ဒ၊ ညီလှသည်းချာ၊ အာနန္ဒာ။ ဣဃံ၊ ရောဂါတော်
ခ၊ မချီလှ၍၊ မြက်ဟမိန်ခါ၊ တိုက်တုန်းပါ၏။ ယုဂသာလာနံ၊
အစုံရောယုက်၊ ခက်ရွက်စိမ်းစို၊ အင်ကြင်းပျိုတို့၏။ အန္တရေ၊
အကြား၌။ မဉ္ဇ၊ “မလ္လာ” မင်းများ၊ ပျော်ပါး ထိုင်လျောင်း၊
ရှေ့ညောင်စောင်းကို။ ဥတ္တရသီသကံ၊ မြောက်သို့ တည့်တည့်၊
ဦးခေါင်းလှည့်၍။ ပညပေဟိ၊ မြောက်ချီရှေ့ခါ၊ ခင်းစမ်း
ပါလော့။ တတ္ထေဝ၊ သင်တို့ရှေ့ပြောင်း၊ ထိုညောင်စောင်း၌
ပင်လျှင်။ နိပုဇ္ဇိဿာမိ၊ လကျောနံတောင်း၊ အသာစောင်း၍၊
လျောင်းစက်တော်မူဦးအံ့။

၁၁၁။ နိပန္နော သီဟသေယျာယ၊ သုပညတ္ထေ မဟာရဟေ။
မဉ္ဇေ ကိလန္တကာယောဝ၊ သာလုယျာနေ တထာဂတော။

၁၁၁။ ကိလန္တကာယော၊ ညှိုးခွေရိန္ဒမ်း၊ ပင်ပန်းသော ကိုယ်ရှိ
တော်မူသော။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာလု
ယျာနေ၊ တင့်တယ်သာမော၊ အင်ကြင်းတော၌။ သုပညတ္ထေ၊
အာနန္ဒ၊ ညီရင်း၊ ကောင်းစွာ ခင်းအပ်သော။ မဟာရဟေ၊
မြတ်သောသူတို့နှင့်သာ ထိုက်တန်သော။ မဉ္ဇေ၊ ညောင်စောင်း
တော်၌။ သီဟသေယျာယ၊ ကေသရာ၊ နှယ်၊ တင့်တယ်မွှေးရွက်၊
အိပ်စက်တော်မူခြင်းဖြင့်။ နိပန္နော၊ မွေးမှိတ် စောင်းခွေ၊
လျောင်းစက်တော်မူလေ၏။

၁၁၂။ သာလရုက္ခာ တဒုယျာနေ၊ နာနာပုပ္ဖါနိ ပုပ္ဖရေ။
မန္တာရဝါဒိပုပ္ဖါနိ၊ ပပတန္တိ နဘန္တရာ။

၁၁၂။ တဒါ၊ ထို-ညောင်စောင်း ထက်ဝယ်၊ လျောင်းစက်
 စံပျော်၊ နေ့တော်မူသော အခါ၌။ သာလရုက္ခာစ၊ ညီညာ
 မကောက်၊ စီကာလျှောက်၍၊ ပေါက်ရောက်ဆန်းပြား၊ အင်
 ကြင်းပင်များတို့သည်၎င်း။ နာနာပုပ္ဖါစ၊ အဖြူအပြာ၊ အဝါ
 ထွေဆန်း၊ အထူးထူးသော ပန်းတို့သည်၎င်း။ ပုပ္ဖရေ (ပုပ္ဖန္တိ)၊
 ညှစ်ခါအသင့်၊ ဝတ်လွှာဆင့်၍၊ ဖူးပွင့်ကြလေကုန်၏။ မန္ဒာရ
 ဝါဒီပုပ္ဖါနိစ၊ မန္ဒာရဝ၊ စသည် ထူးဆန်း၊ နတ်မြို့ပန်းတို့သည်
 လည်း။ နဘန္တရာ၊ မိုဗ်းတိမ်သန့်ရှင်း၊ ကောင်းကင်တွင်းမှ။ ပပ
 တန္တိ၊ ရံခါမစ၊ ပျံခါဝဲလျက်၊ တွဲကာတွဲကာ၊ ကျလာကြလေ
 ကုန်၏။

၁၂ - အပ္ပမာဒတရားကို ဟောတော်မူပြီး၍ ကုသိနာရုံပြည်
 အင်ကြင်းဥယျာဉ်၌ ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံတော်မူခင်း

၁၁၃။ မလ္လာနံ ပထမေ ယာမေ၊ ဒေသေတွာ ဓမ္မမုတ္တမံ။
 သုဘဒ္ဒံ မဇ္ဈိမေ သုဠု၊ ပါယေသိ အမတံ ဝရံ။

၁၁၃။ ပထမေ-ယာမေ၊ ရှေးဦးအစ၊ ပထမယာမ် ကာလ၌။
 မလ္လာနံ၊ ကိုယ်တော်ထံပါး၊ ခစားဝပ်စင်း၊ “မလ္လာ” မင်းတို့အား။
 ဥတ္တမံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်၊ မြတ်လှစွာသော။ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါး
 တရားတော်ကို။ ဒေသေတွာ၊ သာယာမြက်ဘော်၊ ဟောတော်
 မူပြီး၍။ မဇ္ဈိမေ၊ အချိန်မဇ္ဈိမ၊ သန်းခေါင်ယာမ်-ကာလ၌။
 သုဘဒ္ဒံ၊ ပစ္ဆိမသာဝကာ၊ “သုဘ” မည်ဆန်း၊ မြတ်ရဟန်းကို။
 သုဠု၊ ကောင်းမွန်စွာ။ ဝရံ၊ မြတ်သော။ အမတံ၊ အလွန်ချိုး၊
 အမြိုက်ဆေးကို။ ပါယေသိ၊ တိုက်ကျွေးတော်မူလေ၏။

၁၁၄။ ဘိက္ခု ပစ္ဆိမယာမမှိ၊ အာမန္တိယ သပုတ္တကေ။
ပစ္ဆိမံ ဝစနံ ဘာသိ၊ သမ္ပာဒေထာပုမာဒေန။

၁၁၄။ ပစ္ဆိမယာမမှိ၊ ပစ္ဆိမယာမံ၌။ သပုတ္တကေ၊ မိမိရင်နှစ်၊
သားရင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ အနီးဝပ်ညောင်း၊ ရဟန်း
အပေါင်းတို့ကို။ အာမန္တိယ၊ ခေါ်တော်မူ၍။ “ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့။ အပုမာဒေန၊ မမေ့မလျော့၊ မပေါ့မစား၊ အပုမာဒ-
တရားနှင့်။ သမ္ပာဒေထ၊ ကောင်းစွာကံလုံ၊ ပြည့်စုံကြစေကုန်
လော”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္ဆိမံ-ဝစနံ၊ အသံတော်သံသ့၊ တကံ
စကား၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော တရားကို။ အဘာသိ၊ ကျူးရင်း
မြက်ကြား၊ မှာထားတော်မူ၏။

၁၁၅။ ယထာ ဟိ ဇနကော ပုတ္တေ၊ ဩဝဒိ မာရဏန္တိကေ။
ဧဝံ သောကာတုရေ သတ္တေ၊ ဒေသေသိ မတမဉ္ဇကေ။

၁၁၅။ ဟိ၊ ဥပမာဖြင့်၊ ထင်စွာပြဦးအံ့။ ဇနကော၊ မြင့်မိုရ်
မေရု၊ နှိုင်းတုမမြင်၊ မွေးဘခင်သည်။ မာရဏန္တိကေ၊ ရောဂါ
ဘိစီး၊ သေခါနီးအခါ၌။ ပုတ္တေ၊ မိမိရင်သွေး၊ သားငယ်
သွီးငယ် ကလေးတို့ကို။ ဩဝဒိယထာ၊ အနီးခေါ်ကာ၊ ချမ်းသာ
စေကြောင်း၊ နည်းကောင်း ညွှန်ပြ၊ ဆုံးမမှာထားဘိ သကဲ့သို့။
ဧဝံ၊ ဤအတူ။ သောကာတုရေ၊ သောက မီးဖြင့်၊ ဘိစီး
နှိပ်စက်၊ လောင်ကျွမ်းလျက် ရှိကြကုန်သော။ သတ္တေ၊ လူနတ်
ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့ကို။ မတမဉ္ဇကေ၊ ရှေ့ပြည်နန်းမ၊
လှမ်းကြွခါနီး၊ နေမှီးစံပျော်၊ ညောင်စောင်းတော်၌။ နိပဇ္ဇော၊
လျောင်းစက်တော်မူလျက်။ ဒေသေသိ၊ သတိ-တလုံး၊ အမြဲ
သုံးဘို့၊ နောက်ဆုံးစကား၊ ဟောကြား ဆုံးမတော်မူလေ၏။

၁၁၆။ နိဗ္ဗာယိဿတိ လောကသ္မိံ၊ အဂ္ဂိက္ခန္ဓော နာယတော။
ဣတိ စိန္တယ အာနန္ဒော၊ အနာထောဝ ပရောဒသိ။

၁၁၆။ “လောကသ္မိံ၊ လောကသုံးခွင်။ ဘုံအပြင်၌။ အဂ္ဂိက္ခန္ဓော၊
အလှုံပြောင်ပြောင်၊ တောက်လောင်ထိန်ညှိး၊ မီးပုံကြီးသည်။
နိဗ္ဗာယတိဣဝ၊ အလှုံမတောက်၊ ချုပ်ပျောက်ရုပ်သိမ်း၊ ငြိမ်း
လေဘိသကဲ့သို့။ နာယကော၊ နောင်တော်ဘုရားသည်။ နိဗ္ဗာ
ယိဿတိ၊ ဘဝပြတ်ယိမ်း၊ ဇာတ်တော်သိမ်း၍၊ ချုပ်ငြိမ်းချေ
တော့မည်တကား”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တယ၊ စိတ်လက်မကြည်၊
ကြံစည်တွေးကော၍။ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာ-မထေရ်မြတ်
သည်။ အနာထောဝ၊ ကိုးကွယ်ရာမဲ့သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ပရော
ဒသိ၊ ပြင်းထန်ဆူဝေ၊ ငိုကြွေးလေ၏။

၁၁၇။ ယော ဝေါ အာနန္ဒ ဓမ္မောစ၊ ဒေသိတော ဝိနယောမယာ။
မမစ္စယေန ပညတ္တော၊ သတ္တာနန္ဒ ဘဝိဿတိ။

၁၁၇။ အာနန္ဒ၊ ညီရင်းလိမ္မာ၊ အာနန္ဒာ။ ဝေါ၊ သင်ချစ်သား
တို့အား။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ယောဓမ္မောစ၊ အကြင်-သုတ်
အဘိဓမ္မာ၊ ဒေသနာကိုလည်း။ ဒေသိတော၊ ထင်ထင်ရှားရှား၊
ဟောကြားအပ်ပြီ။ ယောဝိနယောစ၊ အကြင် ဝိနည်း တရား
တော်မြတ်ကိုလည်း။ ပညတ္တော၊ ပိုင်းခြားသတ်မှတ်၊ ပညတ်
အပ်ပြီ။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ သော၊ ထိုသုံးပုံပိဋကတ်၊ တရား
တော် မြတ်သည်။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ အစ္စယေန၊ ရှေ့ပြည်နန်းမ၊
လှမ်းကြစံပျော်၊ လွန်တော်မူသောအခါ၌။ သတ္တာ၊ ငါဘုရားသို့၊
သနား ညွှာတာ၊ ဆုံးမတတ်သော ဆရာသည်။ ဘဝိဿတိ၊
အမှန်စင်စစ်၊ ဖြစ်ရစ်ပေလတ္တံ့။

၁၁၈။ ပဋ္ဌာယ သန္ဓိတော ဒေဝါ၊ စိရံ ဂန္ဓမနိဋ္ဌိတံ။
ပုပ္ဖဒါမံ ဂဏ္ဍန္တာဝ၊ ပူဇာကံသု တဒါန္တိမံ။

၁၁၈။ တဒါ၊ ထိုညောင်းစောင်းတော်ထက်၊ လျောင်းစက်
စံပျော်၊ နှုတ်တော်မူသောအခါ၌။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ သန္ဓိ
တော၊ မယ်တော်ငမ်း၌၊ စွဲလမ်းသန္ဓေ၊ တည်နေသောအခါမှ။
ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ စိရံ၊ နှစ်-လတွက်ချင့်၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလ
ပတ်လုံး။ ဂန္ဓံ၊ ဖွဲ့ထုံးညီညီ၊ ကုံးသီအပ်သော။ အနိဋ္ဌိတံ၊ ဆုံးခန်း
တိုင်ရောက်၊ မပြီးမြောက်သေးသော။ ပုပ္ဖဒါမံ၊ အံ့ဘယ်မဆုံး၊
နတ်ပန်းကုံးကို။ ဂဏ္ဍန္တာဝ၊ စက္ကဝါတံတိုင်း၊ ရစ်ဝိုင်းပြူးခုန်၊
ကိုင်ကြကုန်လျက်သာလျှင်။ အန္တိမံ၊ သက်တော်ရှိခိုက်၊ နောင်၌
ဖြစ်သော။ ပူဇံ၊ မြတ်နိုးကော်ရော်၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ အကံသု၊
ပြုကြလေကုန်၏။

၁၁၉။ ပစ္စုသသမယေ နာထော၊ သမာပတ္တိဝိဟာရတော။
အနိစ္စတံ ပကာသေန္တော၊ ဝုဋ္ဌာယ ပရိနိဗ္ဗာယံ။

၁၁၉။ ပစ္စုသ-သမယေ၊ မိုးသောက်ထနိုး၊ လင်းအားကြီး
အခါ၌။ နာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမာပတ္တိဝိဟာရတော၊
ဖလသမာပတ်၊ ကိန်းဝပ် မွေ့လျော်၊ ဝင်စားတော်မူခြင်းမှ။
ဝုဋ္ဌာယ၊ ထတော်မူ၍။ အနိစ္စတံ၊ သံသရာဝဋ်၊ မလွတ်သမျှ၊
အနိစ္စစင်စစ်၊ မမြဲသည့်အဖြစ်ကို။ ပကာသေန္တော၊ ကိုယ်တော်
တိုင်ပင်၊ မျက်မြင်ဒိဋ္ဌ၊ ပြတော်မူလျက်။ ပရိနိဗ္ဗာယံ၊ ဘဝဇာတ်
သိမ်း၍၊ ချုပ်ငြိမ်းတော် မူလေ၏။ (၁၄၈ ခု- ကဆုန်လပြည့်
၃-နေ့တွင် နိဗ္ဗာန်ဝင်စံတော်မူ၍ ထိုနေ့ရာ၌ စေတီတည်လျက်

ထိုအနီးမှာပင်- နိဗ္ဗာန်စံတော်မူပုံ ၁၃-တောင်ရှိ ရုပ်ပွားတဆူ
ထင်ရှားရှိသည်။)

၁၂၀။ ဘူမိကမ္မာဒယော အာသုံ၊ ဒေဝါစ မာနုဿာ တဒါ။
ပူဇာဝိသေသမာကံသုံ၊ ပရောဒန္တာ မဟေသိနော။

၁၂၀။ တဒါ၊ ထို- ပရိနိဗ္ဗာန်၊ ဝင်စံတော်မူသော အခါ၌
ဘူမိကမ္မာဒယော၊ ပုံတင်ရိုက်ဟီး၊ မြေကြီးတုန်လှုပ်ခြင်းအစရှိ
သော၊ ဝမ်းနည်းသော အထိမ်းအမှတ်တို့သည်။ အာသုံ၊ များစွာ
ဖုံဖုံ၊ ဖြစ်ကြလေကုန်၏။ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်၎င်း။ မာနုဿာစ၊
လူတို့သည်၎င်း။ ပရောဒန္တာ၊ ဟစ်အော်ပူဆွေး၊ ငိုကြွေးကြဲကုန်။
လျက်။ မဟေသိနော၊ ရွှေပြည်နန်းမ၊ လှမ်းကြာခုံဝင်၊ ဘုရားရှင်
အား။ ပူဇာဝိသေသံ၊ တသက်-တခါ၊ စိတ်မှာရည်စူး၊ ပူဇော်
အထူးကို။ အကံသု၊ ပြုကြလေကုန်၏။

၁၂၁။ ဧကေ ဥရံ ဝဓိတုာန၊ ဧကေ ခိပိယ ဘူမိယံ။
ဧကေ ဇနာ ဝိလပ္ပန္တာ၊ ရောဒိံ သု နာ ထသန္တိကေ။

၁၂၁။ နာထသန္တိကေ၊ သိဝံနန်းမ၊ လှမ်းကြာစံပျော်၊ ဘုရားရှင်
အထံတော်၌။ ဧကေ၊ အချို့ ကုန်သောသူတို့သည်။ ဥရံ၊ ရင်ကို။
ဝဓိတုာန၊ သောက-ဆူလှိုက်၊ ထရိုက်ကြကုန်၍။ ဧကေ၊ အချို့
ကုန်သောသူတို့သည်။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ခိပိယ၊ ကိုယ်ကိုရစ်ဝဲ၊
ပစ်လွှဲကြကုန်၍။ ဧကေဇနာ၊ အချို့ ကုန်သော သူတို့သည်။
ဝိလပ္ပန္တာ၊ ဟိုဟို သည်သည်၊ အော်မြည် ရောင်ရမ်းကုန်၍။
ရောဒိံ သု၊ ဆွေ့ ဆွေ့ လှိုက်ခုန်၊ ငိုကြွေးကြဲလေကုန်၏။

၁၂၂။ နာဂရာ ဇာနပဒါ စ၊ နေဂမာ စ သမာဂတာ။
ဗာဟာ ပဂ္ဂယု ရောဒန္တာ၊ နာထံ ပူဇေန္တိ သာဒရံ။

၁၂၂။ နာဂရာဇာ၊ တိုင်းသားပြည်သူ၊ လူအပေါင်းတို့သည်၎င်း။
ဇာနပဒါ၊ ဇနပုဒ်ပျော်ပါး၊ လူအများတို့သည်၎င်း။ နေဂမာဇာ၊
နိဂုံးခိုအောင်း၊ လူအပေါင်းတို့သည်၎င်း။ သမာဂတာ၊ ညီညာ
စုအုံ၊ လာရောက်ကြကုန်၍။ ဗာဟာ၊ လက်မောင်းတို့ကို။
ပဂ္ဂယု၊ ချီမြောက်ကြကုန်၍။ ရောဒန္တာ၊ ကြကြလှိုက်လှဲ၊ ငိုပွဲ
ဆင်ကြကုန်လျက်။ နာထံ၊ အမတ၊ နန်း၊ ကြလှမ်းစံဝင်၊ ဘုရား
ရှင်ကို။ သာဒရံ၊ ရိုသေစွာ။ ပူဇော်၊ မြတ်နိုးကော်ရော်၊ ပူဇော်
ကြလေကုန်၏။

၁၂၃။ ပရိနိဗ္ဗာနသုတ္တန္တေ၊ သုတ္တာနုကမတော ပန။
ပူဇာဝိသေသော ဝိညေယျော၊ ဣစ္ဆန္တေဟိ အသေသတော။

၁၂၃။ ပန၊ ကျမ်းညွှန်းလိုက်ဦးအံ့။ အသေသတော၊ အကြွင်းမဲ့။
ပူဇာဝိသေသော၊ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်း၊ ဝပ်ညောင်း ကော်
ရော်၊ ပူဇော်ပုံအခန်းခန်း၊ အဆန်းအကြယ်ဟူသမျှကို။ ပရိနိဗ္ဗာန
သုတ္တန္တေ၊ သုတ် မဟာဝဂါ ပါဠိတော်၊ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်၌။
သုတ္တာနုကမတော၊ ဘုရားဟောဘော်၊ ပါဠိတော်အစဉ်အား
ဖြင့်။ ဣစ္ဆန္တေဟိ၊ အကျယ်အထူး၊ ဆည်းပူးလိုလား၊ ပညဝန်
များတို့သည်။ ဝိညေယျော၊ ကြည့်ရှုမုတ်၊ သတိချုပ်၍၊ သိအပ်
လေတော့၏။

၁၃ - မင်းအများတို့သည် အလောင်းတော်ကို နံ့သာ
ထင်းပုံသက်သို့ တင်၍ မီးသဂြိုဟ်ခင်း

၁၂၄။ ဗုဒ္ဓဿ ကနကံ ဒေဟံ၊ ဝတ္ထေဟိ အဟတေဟိ စ။
ဝေဌယိတွာန ခိပ္ပိံ သု၊ သုဝဏ္ဏတေလဒေါဏိယာ။

၁၂၄။ ဗုဒ္ဓဿ၊ သီဝံအမတ၊ လှမ်းကြာခိုဝင်၊ ဘုရားရှင်၏။ ကနကံ
 ဒေဟံ၊ ရှေ့အဆင်းသို့၊ ဝါဝင်းထင်ပေါ်၊ အလောင်းတော်ကို။
 အဟတေဟံ၊ ဖြူစင်မည်၊ အသစ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝတ္ထေဟံ၊ နူးညံ့
 ပျော့ပျောင်း၊ အထည်အဝတ်ကောင်းတို့ဖြင့်။ ဝေဌယိတှာန၊
 တင်းတင်းကြပ်ကြပ်၊ ရစ်ပတ်ကြကုန်၍။ သုဝဏ္ဏတေလဒေါဏီ
 ယာ၊ ဆီပြည့်ထည့်သွင်း၊ ရှေ့ကျင်း၌။ ခိပ္ပံသု၊ ငိုကြွေးဝိုင်းအံ၊
 ထည့်သွင်းကြလေကုန်၏။

၁၂၅။ ဒေါဏီယာ သဟ ကာယဉ္စ၊ ဂန္ဓဒါရူဟိ သခံတံ။
 သဗ္ဗေ ဇနာ ပရောဒန္တာ၊ အာရောပယိံ သု စိတကံ။

၁၂၅။ သဗ္ဗေဇနာ၊ အလုံးစုံသော သူတို့သည်။ ပရောဒန္တာ၊
 ပြင်းစွာလှိုက်ဖို့၊ ငိုယို-တမ်းတကုန်လျက်။ ဒေါဏီယာ၊ ဆီပြည့်
 ထည့်သွင်း၊ ရှေ့ကျင်း၌။ သဟ၊ တက။ ကာယဉ္စ၊ အဝတ်
 အထည်၊ လှည့်လည်ရစ်ပတ်၊ ကိုယ်တော်မြတ်ကိုလည်း။ ဂန္ဓ
 ဒါရူဟိ၊ မေးကြိုင် ပျံ့သင်း၊ နံ့သာ ထင်းတို့ဖြင့်။ သခံတံ၊
 ကောင်းစွာပြုပြင်၊ စီရင်အပ်သော။ စိတကံ၊ တောင်တရာဝယ်၊
 နှစ်ဆယ်ကျော်ထွက်၊ ထင်းပုံ ထက်သို့။ အာရောပယိံသု၊
 မြောက်ပင့်ဝိုင်းအံ၊ တင်ကြလေကုန်၏။

၁၂၆။ မဟာကဿပထေရေန၊ ဗုဒ္ဓသေဠေ အဝန္ဒိတေ။
 စိတကံ မာ ဇလိတ္တာတံ၊ ဒေါဝါ ဝါရေန္တိ တာဝဒေ။

၁၂၆။ တာဝဒေ၊ ထို-ထင်းပုံထက်သို့၊ အလောင်းတော်ကို
 တင်သောခဏ၌။ မဟာကဿပထေရေန၊ ငါတို့ ဆရာအရှင်
 “မဟာကဿပ” မထေရ်မြတ်သည်။ ဗုဒ္ဓသေဠေ၊ ရှေ့ပြည့်နိဗ္ဗာန်၊
 ဝင်စံကြလတ်၊ ဘုရားမြတ်ကို။ အဝန္ဒိတေ၊ လက်အုပ်ချီငေါ်၊ ပူဇော်

မြတ်နိုး၊ ရှိမခိုးအပ်ရသေးသည်ရှိသော်။ စိတကံ၊ ထင်းပုံကို။
မာဇလိတ္ထ၊ မီးလျှံစွဲ၍၊ ရဲရဲပြောင်ပြောင်၊ မလောင်ပါစေ
သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ဝါရေန္တိ၊ မလောင်
ကျမ်းရန်၊ စိတ်ရည်သန်၍၊ ခိဋ္ဌာန်တားမြစ်ကြလေကုန်၏။

၁၂၇။ မလ္လရာဇပမ္မာပိ၊ ဝါယမန္တာ ဗဟု ဇနာ။
ပဇ္ဇလိတံ န သက္ခိံ သု၊ စိတကံ ဂန္ဓသင်္ခတံ။

၁၂၇။ မလ္လရာဇပမ္မာပိ၊ “မလ္လာ”မင်းများ၊ ရှေ့သွားကြီးမှူး၊
ဦးစီးခေါင်းဆောင်ရှိကုန်သော။ ဗဟုဇနာ၊ များစွာသောင်း
သောင်း၊ လူအပေါင်း တို့သည်။ ဝါယမန္တာပိ၊ မလောင်
လောင်ကြောင်း၊ စုပေါင်းဝိုင်းအုံ၊ အားထုတ်ကြကုန်သော်
လည်း။ ဂန္ဓသင်္ခတံ၊ နှံသာထင်းတို့ဖြင့်၊ ခင်းကျင်းပြုပြင်၊ စီရင်
အပ်သော။ စိတကံ၊ ထင်းပုံကို။ ပဇ္ဇလိတံ၊ မီးလျှံစွဲ၍၊ ရဲရဲ
ပြောင်ပြောင်၊ လောင်စေခြင်းငှါ။ နသက္ခိံ သု၊ အလွန်ပန်း၍၊
မစွမ်းနိုင်ကြလေကုန်သတည်း။

၁၄-အရှင်မဟာကဿပမထေရ်ကြီးသည် တပည့်အပေါင်းတို့နှင့်
ပါဝါပြည်မှ ကြွလာတော်မူခဏ်း

၁၂၈။ အာဂန္ဓာထ မဟာထေရော၊ သတ္ထုဂုဏမနုဿရံ။
ကတုာ ပဒက္ခိဏံ ဝန္ဒ၊ အဋ္ဌာသိ ပါဒမူလကေ။

၁၂၈။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ ထေရော၊ သားကြီးရတနာ၊ အရှင်
“မဟာကဿပ” မထေရ်မြတ်သည်။ အာဂန္ဓာ၊ ကြွလာတော်
မူ၍။ သတ္ထုဂုဏံ၊ ဘ-ဘုရား၏၊ များပြားဖုံဖုံ၊ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို။
အနုဿရံ (အနုဿရန္တော)၊ ဘန်ဘန်စေ့စေ့၊ အောက်မေ့တော်

မူလျက်။ ပဒက္ခိဏံ၊ လကျာရစ်လှည့်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍၊
ဝန္ဒိ(ဝန္ဒန္တော)၊ မြင်သူခဲ၊ ဝမ်းနည်းစဖွယ်၊ သွယ်သွယ်
ညှတ်ပျောင်း၊ ဦးခေါင်းရိုကြိုး၊ ရှိခိုးတော်မူလျက်။ ပါဒမူလ
ကော၊ ခြေတော်ရင်း၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ခြေစုံမတ်မတ်၊ ရပ်တော်မူ
လေ၏။

၁၂၉။ သုဝဏ္ဏဒေါဏိံ ဘေတွာန၊ ပါဒါ တိဋ္ဌန္တု မေ သိရေ။
ထေရော ဝေမဓိဋ္ဌာသိ၊ အရာ သဟဿမဏ္ဍိတာ။

၁၂၉။ သုဝဏ္ဏဒေါဏိံ၊ ရှေ့ခေါင်းတော်ကို။ ဘေတွာန၊ အများ
ဗိုလ်ထု၊ ကြည့်ရှုကြဆဲ၊ ဖေဂိက်ခဲတော်မူ၍။ အရာသဟဿမဏ္ဍိ
တာ၊ ကန်ရေးတထောင်၊ ပြောင်ပြောင်လှိုင်လှိုင်၊ တန်းဆာ
ဆင်အပ်ကုန်သော။ ပါဒါ၊ ဘ-ဘုရား၏၊ ပတ္တမြားနှစ်ငုံ၊
ခြေတော်စုံတို့သည်။ မေ(မမ)၊ သက်တော်ရှိစဉ်၊ မမြင်တွေ့ရ၊
နောက်ကျသော တပည့်တော် “ကဿပ” ၏။ သိရေ၊ ဦးခေါင်း
ထက်၌။ တိဋ္ဌန္တု၊ ကွန်မြူးညီညာ၊ တည်လာတော်မူပါစေကုန်
သတည်း။ ဝေ၊ ဤသို့။ ထေရော၊ အရှင် “မဟာကဿပ” မထေရ်
မြတ်သည်။ အဓိဋ္ဌာသိ၊ ရှေ့စိတ်ရည်သန်၊ ဓိဋ္ဌာန်တော်မူလေ၏။

၁၃၀။ အဓိဋ္ဌာနေန သဟေဝ၊ စန္ဒော ဝိယ နဘန္တရာ။
နိက္ခမ္မ သတ္ထုနော ပါဒါ၊ ပဒသေန္တိ မဟာပုတ္တံ။

၁၃၀။ အဓိဋ္ဌာနေန၊ ရှေ့စိတ်ရည်သန်၊ ဓိဋ္ဌာန်တော်မူလိုက်သည်
နှင့်။ သဟေဝ၊ တကွနက်သာလျှင်။ နဘန္တရာ၊ ဆီးနှင်း၊
မြူတိမ်၊ သူရိန်၊ မီးခိုး၊ ပြစ်မျိုးသန့်ရှင်း၊ ကောင်းကင်တိုင်းမှ။
စန္ဒော၊ ပုဏ္ဏိန္ဒ၊ စန်း၊ လ-ယုန်နန်းသည်။ နိက္ခမတိဝိယ၊ အလျှံ
ပြောင်ပြောင်၊ အရောင် ဝင်းလက်၊ ပေါ်ထွက်၍ လာသကဲ့သို့။

သတ္တုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒါ၊ ရှေ့ကြောပဒံ၊ ခြေတော်
စုံတို့သည်။ နိက္ခမ္မ၊ ရှေ့ခေါင်းတွင်းမှ၊ ဝင်းဝင်း ထိန်လက်၊
ထွက်ကြကုန်၍။ မဟာပုတ္တံ၊ သားကြီးရတနာကို။ ပဒယေန္တိ၊
မမြင်နေောက်ကျ၊ မရှိရအောင်၊ ပြတော်မူကြလေကုန်၏။

၁၃၁။ ထေရော ဟတ္ထေ ပသာရေတွာ၊ ရတ္ထပင်္ကဇသန္ဓိဘေ။
ပါဒေ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏေ စ၊ သိရေ ဌပေသိ တာဝဒေ။

၁၃၁။ တာဝဒေ၊ ထိုရှေ့ကြောနှစ်ငုံ၊ ရောင်စုံဝင်းလက်၊ ထွက်
ပြတော်မူဆဲခဏ၌။ ထေရော၊ သားကြီးရတနာ၊ အရှင် “မဟာ
ကဿပ” မထေရ်မြတ်သည်။ ရတ္ထပင်္ကဇသန္ဓိဘေ၊ ပတ္တမြားတရ
ထည်၊ ကြာနီအသွေးနှင့် တူကုန်သော။ ဟတ္ထေ၊ ချောမြေ့နုညက်၊
လက်တော်နှစ်ဘက်တို့ကို။ ပသာရေတွာ၊ ကြည်လင်ရှင်လန်း၊
ဆန့်တန်းတော်မူ၍။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏေ၊ ရှေ့အဆင်းသို့၊ ဝါဝင်း
တောက်ပသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ပါဒေ၊ မြတ်ဘုရား၏၊
ပတ္တမြားနှစ်ငုံ၊ ခြေတော်အစုံတို့ကို။ သိရေ၊ ဦးခေါင်းထက်၌။
ဌပေသိ၊ မြောက်ချီယူငင်၊ တင်ထားတော်မူလေ၏။

၁၃၂။ တံ ဒိသ္မာန ဗဟူဇနာ၊ ပရောဒန္တိ ဝဒ္ဒန္တိ စ။
ပါဒါပိ တခံဏေယေဝ၊ ယထာဌာနေ သုသဏ္ဍိတာ။

၁၃၂။ ဗဟူဇနာ၊ ထက်နန်းအမတ၊ တက်လှမ်းကြွ၍၊ သောက
ပူပိုး၊ လူအများတို့သည်။ တံ-အာကာရံ၊ ထိုအခြင်းအရာ
စုတေကို။ ဒိသ္မာန၊ မျက်ဝါးထင်ထင်၊ တွေ့မြင်ရကုန်သော
ကြောင့်။ ပရောဒန္တိစ၊ ပင့်သက်လှိုက်၍၊ ရှိုက်ခါ ရှိုက်ခါ၊
ငိုလည်း ငိုကြရှာကုန်၏။ ဝဒ္ဒန္တိစ၊ နောက်ဆုံးဤခါ၊ ဖူးရ
ခြင်းပါဟု၊ အော်ခါတမ်းတ၊ ရှိုခိုးလည်း ရှိုခိုးကြရှာကုန်၏။

တင်္ဂဏေယေဝ၊ အပူပို၍၊ ငိုယိုတမ်းတ၊ ရှိခိုးဖူးမျှော်ကြဆဲ
ခဏ၌ပင်လျှင်။ ပါဒါပိ၊ ခြေတော်အစုံ၊ ကြာပဒုတို့သည်လည်း။
ယထာဌာနေ၊ ရှေ့ခေါင်းတော်တွင်း၊ ကိန်းဝပ်ရင်း အရပ်၌။
သုသဏ္ဍိတာ၊ ကိန်းဝပ်လှည့်လည်၊ ကောင်းစွာတည်တော်မူကြ
လေကုန်၏။

၁၅-တေဇောဓာတ်လောင်ပြီး၍ ကြွင်းကျန်ကုန်သောဓာတ်
ဘော်တို့ကို ရှစ်ပြည်ထောင်မင်းဘို့အား
ခွဲဝေပေးဏ်း

၁၃၃။ တတော ဒေဝါနုဘာဝေန၊ ပဇ္ဇလိတ္ထ သမန္တတော။
သဟ နာထသရီရေန၊ ပဿတံယေဝ စိတကံ။

၁၃၃။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ဒေဝါနုဘာဝေန၊ နတ်တို့၏
တန်းခိုးရှိန်စော်၊ အာနုဘော်ကြောင့်။ ပဿတံယေဝ၊ ရင်ပပ်
စည်တီး၊ ဝမ်းနည်းလှိုက်ဖို့၊ ငိုရိုတသ၊ ရှိခိုးပူဇော်၊ ဖူးမြော်
ကြစဉ်ပင်လျှင်။ နာထသရီရေန၊ မြတ်ဘုရား၏၊ နုထွားရှေ့လှော်၊
အလောင်းတော်နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ စိတကံ၊ မွေးနုံလွန်ကျူး၊
စန္ဒကူးထင်းပုံကို။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ပဇ္ဇလိတ္ထ၊
အလှုံပြောင်ပြောင်၊ တောက်လောင်စွဲငြိလေ၏။ (ကဆုန်
လပြည့်ကျော် ၁၂-ရက် တနင်္ဂနွေနေ့တွင် တေဇောဓာတ်
လောင်ကျွမ်းတော်မူသည်၊ တေဇောဓာတ် လောင်ရာကုန်းဟူ၍
လည်း ယခုတိုင်ထင်ရှားရှိသည်)။

၁၃၄။ ဇလိတွာ စိတကံ ဓူမာ၊ နိက္ခမန္တိဝ သတ္တာနံ။
သောကဂ္ဂိ ဟဒယံ အဿ၊ ဓာရဓူမာ အတိပ္ပာဠိ။

၁၃၄။ စိတကံ၊ အမေ့မုဒ္ဒါ၊ နံသာထင်းပုံကို။ ဇလိတွာ၊
 ပြောင်ပြောင်ရဲရဲ၊ မီးလျှံစဲ၍။ ဓမ္မာ၊ အခိုးအငွေ့တို့သည်။
 နိက္ခမန္တိဏ္ဍ၊ ကောင်းကင်ပြည့်မျှ၊ ထွက်ကြကုန်ဘိသကဲ့သို့။
 တထာ၊ ထို့အတူ။ သတ္တာနံ၊ အနုသယမစင်၊ မြင်မြင်သမျှ၊
 သတ္တ-တသင်း၊ လူခပင်းတို့၏။ ဟဒယံ၊ ထင်းပုံအလား၊ နှလုံး
 သားကို။ သောကဂ္ဂံ၊ အသျှံထိန်ညီး၊ သောကတည်းဟူသော
 မီးသည်။ ဇလိတွာ၊ အပူမခန်း၊ လောင်ကျွမ်းကုန်သည်ဖြစ်၍။
 အဿုဓာရဓမ္မာ၊ မခြောက်မသေ့၊ မျက်ရည် အယဉ်တည်း
 ဟူသော အခိုးအငွေ့တို့သည်။ အတိဗ္ဗာဠံ၊ အလွန်အမင်း၊ ပြင်းပြင်း
 ထန်ထန်။ နိက္ခမန္တိ၊ မျက်စိတွင်းမှ၊ သက်ဆင်း ယိုထွက်ကြလေ
 ကုန်၏။

၁၃၅။ မုတ္တာဘာ ကဉ္စနောဘာဝ၊ အဝသိဿိံသု ဓာတုယော။
 အဓိဋ္ဌာနေန ပုဒ္ဓဿ၊ ဝိပွကိဏ္ဍာ အနေကဓာ။

၁၃၅။ ပုဒ္ဓဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကြွသွား၊ ရှင်တော်ဘုရား၏။ အဓိဋ္ဌာ
 နေန၊ မိန့်ဟထုတ်ပြန်၊ အဓိဋ္ဌာန်ကြောင့်။ ဓာတုယော၊ တန်းခိုး
 ထင်ပေါ်၊ ဓာတ်မေ့တော် တို့သည်။ မုတ္တာဘာဏ္ဍ၊ ဖြူစင်သန့်
 ရှင်း၊ ပုလဲအဆင်းကဲ့သို့၎င်း။ ကဉ္စနောဘာဏ္ဍ၊ ရောင်လျှံဝါ
 ဝင်း၊ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့၎င်း။ အနေကဓာ၊ တပါးမက၊ များသော
 အပြားအားဖြင့်။ ဝိပွကိဏ္ဍာ၊ ရွှေရောင်တောက်လျှမ်း၊ ရော
 ပြမ်းကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဝသိဿိံသု၊ ၃၂-ဖြာ၊ လက္ခဏာ
 ပျောက်ကင်း၊ ရွှေကျင်း၌၊ ဝင်းဝင်းထိန်လျှံ၊ ကြင်းကျန်တော်
 မှုရစ်ကြလေကုန်၏။

၁၃၆။ ဥဏှိသံ စတုရော ဒါဌာ၊ အက္ခကာ ဒေ စ ဓာတုယော။
အသမ္ဘိန္ဒာ ဣမာ သတ္တ၊ သေသာ ဘိန္ဒာဝ ဓာတုယော။

၁၃၆။ ဥဏှိသံစ၊ ထွန်းသစ်လျှံပေါ်၊ သင်းကျစ်တော်၎င်း။ စတု
ရောဒါဌာစ၊ သောက်ရှူးကြယ်သွင်၊ ဖြူစင်နုဖပ်၊ လေးဆူသော
စွယ်တော်မြတ်တို့၎င်း။ ဒေအက္ခကာစ၊ သက်တင့်ရေးနုယ်၊ ညှိတ်
ကွေးရောင်ဖြူ၊ ညှိပ်ရိုးတော် နှစ်ဆူတို့၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တ၊
ခုနစ်ဆူကုန်သော။ ဣမာဓာတုယော၊ ဤတန်းခိုး ထင်ပေါ်၊
ဓာတ်မေ့တော်တို့သည်။ အသမ္ဘိန္ဒာ၊ မကွဲ-မအံ၊ ပကတိ-တည်
ရှိသော၊ “အသမ္ဘိန္ဒ” ဓာတ်တော်တို့ မည်ကုန်၏။ သေသာ၊
ခုနစ်ဆူမျှ၊ ကြင်းကျန်ကြကုန်သော။ ဓာတုယော၊ သွေးဓာတ်-
သားဓာတ်၊ အရပ်ရပ်တို့သည်။ ဘိန္ဒာဝ၊ ပြိုကွဲကြေမှု၊ သမ္ဘိန္ဒ-
ဓာတ်တော်တို့သာ မည်ကုန်၏။

၁၃၇။ မဟန္တာ မဂ္ဂမာသာဝ၊ မဇ္ဈိမာ ဘိန္ဒတဏှုလာ။
ခုဒ္ဒကာ သာသပမတ္တာဝ၊ နာနာဝဏှာစ ဓာတုယော။

၁၃၇။ မဟန္တာ၊ အကြီးဆုံး ဖြစ်ကုန်သော။ ဓာတုယော၊
“သမ္ဘိန္ဒ” ဓာတ်တော်တို့သည်။ မဂ္ဂမာသာဝ၊ ပဲနောက်ခြမ်းမျှ၊
ပမာဏရှိကြကုန်သည် သာလျှင်တည်း။ မဇ္ဈိမာ၊ အလယ်၊ အလတ်
စား ဖြစ်ကုန်သော ဓာတ်တော်တို့သည်။ ဘိန္ဒတဏှုလာ၊ ဆန်
ကျိုးပိုင်းမျှ၊ ပမာဏရှိကြကုန်၏။ ခုဒ္ဒကာ၊ သေးသေးသွယ်သွယ်၊
အငယ်ဆုံးဖြစ်ကုန်သော ဓာတ်တော်တို့သည်။ သာသပမတ္တာဝ၊
မုန်ညှင်းစေ့မျှ၊ ပမာဏရှိကြကုန်သည် သာလျှင်တည်း။ -နာနာ
ဝဏှာစ၊ ရှေ့ရောင်ပုလဲပုံ၊ မြတ်လေးငုံကဲ့သို့၊ ရောင်စုံ ကွန်မြူး၊
အထူးထူးသော အဆင်းလည်း ရှိတော်မူကြကုန်၏။

၁၃၈။ မဟန္တာ ပဉ္စ နာဠိယော၊ နာဠိယော ပဉ္စ မဇ္ဈိမာ။
ခုဒ္ဒကာ ဆနာဠိစေတိ၊ တော သဗ္ဗာပိ ဓာတုယော။

၁၃၈။ မဟန္တာ၊ ရှေ့ရောင်တနှုန်း၊ အကြီးဆုံး ဖြစ်ကုန်သော
ဓာတ်တော်တို့သည်။ ပဉ္စနာဠိယော၊ ငါးကွမ်းစားမျှ၊ ရှိကြလေ
ကုန်၏။ မဇ္ဈိမာ၊ ပုလဲရောင်လား၊ အလတ်စား ဖြစ်ကုန်သော
ဓာတ်တော်တို့သည်။ ပဉ္စနာဠိယော၊ ငါးကွမ်းစားမျှ၊ ရှိကြလေ
ကုန်၏။ ခုဒ္ဒကာ၊ မြတ်လေးငံနှုန်း၊ အငယ်ဆုံး ဖြစ်ကုန်သော
ဓာတ်တော်တို့သည်။ ဆနာဠိစေတိ၊ ခြောက်ကွမ်းစားမျှ၊ ရှိကြ
ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။
တောဓာတုယော၊ ထိုသွေးဓာတ် - သားဓာတ်၊ အရပ်ရပ်တို့
သည်။ အဝသိသိံသု၊ ရှေ့စကျင်း၌၊ ထင်လင်းစွာ ကျန်ရစ်တော်
မူကြလေကုန်၏။

၁၃၉။ အာကာသတော ပတိတုာပိ၊ ဥဂ္ဂန္ဓာပိ မဟိတလာ။
သမန္တာ ဇလဓာရာယော၊ နိဗ္ဗာပေသံ စိတာနလံ။

၁၃၉။ ဇလဓာရာယော၊ ဒေမြကြည်လင်၊ ရေအယဉ် တို့သည်။
အာကာသတော၊ ရေးခြစ်မထင်၊ ထက်ကောင်းကင်မှ။ ပတိ
တုာပိ၊ မြို့မှိုသန်ရှင်း၊ သက်ဆင်း လျှောက်ကျကုန်၍၎င်း။ မဟိ
တလာ၊ နီးနားတခွင်၊ မြေအပြင်မှ။ ဥဂ္ဂန္ဓာပိ၊ ကောင်းစွာ ပေါ်
တက်၊ ရေပန်းထွက်ကုန်၍၎င်း။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။
စိတာနလံ၊ အလျှံပြောင်ညီး၊ မီးပုံကြီးကို။ နိဗ္ဗာပေသံ၊ မီးလျှံ
ရုပ်သိမ်း၊ ငြိမ်းစေကြလေကုန်၏။

၁၄၀။ ထေရဿ သာရိပုတ္တဿ၊ အန္ဓေဝါသီ မဟိဒ္ဓိကော။
သရဘူနာမကော ထေရော၊ သမ္ပတ္တပဋိသမ္ဘိဒေ။

၁၄၀။ ထေရဿ-သာရိပုတ္တဿ၊ အရှင်သာရိပုတြာ၊ မဟာ
 ထေရိမြတ်၏။ အန္တေဝါသီ၊ စစားရှိသေ၊ အတွင်းနေ တပည့်
 ဖြစ်သော။ သရဘူနာမကော၊ “သရဘူ” အမည် ရှိသော။
 ထေရော၊ မထေရိမြတ်သည်။ မဟိဒ္ဓိကော၊ ဣဒ္ဓိအမျိုးမျိုး၊ ကြီး
 သော တန်းခိုးတော် ရှိတော်မူပေ၏။ သမ္ပတ္တပဋိသမ္ဘိဒေ၊
 ကောင်းစွာရအပ် ရောက်အပ်ပြီးသော၊ ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်လည်း
 ရှိတော်မူပေ၏။

၁၄၁။ ဂီဝါဓာတုံ ဂဟေတွာ သော၊ စိတတော မဟိယဂံဏေ။
 ပတိဋ္ဌပေတွာ ထူပမှိ၊ အကာ ကဉ္စုကစေတိယံ။

၁၄၁။ သောထေရော၊ ထို“သရဘူ”မည်လတ်၊ မထေရိမြတ်သည်။
 စိတတော၊ မီးလျှံငြိမ်းခါ၊ များစွာစုခဲ၊ ဓာတ်တော်ထဲမှ။ ဂီဝါဓာ
 တုံ၊ မြတ်ဘုရား၏၊ နုထွားဖြူဖပ်၊ လည်ရိုးဓာတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊
 ပင့်ဆောင်တော်မူ၍။ မဟိယဂံဏေ၊ “မဟိယဂံဏ”၊ အမည်ရ
 သော။ ထူပမှိ၊ ဆံကေသာဓာတ်၊ ကိန်းဝပ်မွေ့လျော်၊ စေတီ
 တော်၌။ ပတိဋ္ဌပေတွာ၊ ထည့်သွင်းဌပနာ၍။ ကဉ္စုကစေတိယံ၊
 “ကဉ္စုက”ခေါ်၊ စေတီတော်ကို။ အကာ၊ ဘွဲ့တော်နောက်ထပ်၊
 သတ်မှတ်မှည့်ခေါ်၊ ပြုတော်မူ၏။ (ထိုစေတီတော်ကို ဆံတော်
 ဓာတ်၊ လည်ရိုးတော်ဓာတ် ထည့်သွင်း ဌပနာ၍ ဖလသမာပတ်
 ဝင်စားရာ၌ တည်တော်မူသည်။)

၁၄၂။ ခေမဝုယော မဟာထေရော၊ ခိဏသညောဇနော မုနိ။
 တတော စိတကတော ဝါမ၊ ဒါဌာဓာတုံ သမဂ္ဂဟိ။

၁၄၂။ ခိဏသညောဇနော၊ ကုန်ပြီးသော သံယောဇဉ်ရှိတော်မူ
 သော။ မုနိ၊ ကောင်းဆိုးနှစ်တန်၊ ဝေဘန်ပိုင်းဖြတ်၊ သိတော်မူ

တတ်သော။ ခေမဝုယော၊ “ခေမ” အမည်ရှိသော။ ထေရော၊ ရဟန္တာ မထေရ်မြတ်သည်။ တတောစိတကတော၊ ထိုအလှူ ချုပ်စံ၊ မီးပုံထဲမှ။ ဝါမဒါဌာဓာတု၊ လက်ဝဲအောက်ဓာတ်၊ စွယ်တော်မြတ်ကို။ သမဂ္ဂဟိ၊ ရှိသေညွတ်ပျောင်း၊ ကောင်းစွာ ယူဆောင်တော်မူလေ၏။

၁၄၃။ ကေံ ပုရိန္ဒဒေါ ဒါဌုံ၊ ကေံ ဂန္ဓာရဝါသိနော။
ကေံ ဘုဇဂ်ရာဇာ စ၊ သဌာနေ အဘိပူဇယံ။

၁၄၃။ ပုရိန္ဒဒေါ၊ သကြား မင်းသည်။ ကေံဒါဌုံ၊ လကျာထက် ဓာတ်၊ တဆူသော စွယ်တော်မြတ်ကို။ သဌာနေ၊ မိမိစံခန်း၊ ဝတိန်နန်း၌။ အဘိပူဇယံ၊ ရှိသေမြတ်နိုး၊ သဒ္ဓါဖြိုး၍၊ ရှိခိုး- ပူဇော်လေ၏။ ဂန္ဓာရဝါသိနော၊ “ဂန္ဓာရာဇ” တိုင်းသား၊ “တရုပ္” များတို့သည်။ ကေံဒါဌုံ၊ လက်ဝဲထက်ဓာတ်၊ တဆူ သော စွယ်တော်မြတ်ကို။ သဌာနေ၊ မိမိပိုင်စံ၊ တိုင်းနိုင်ငံ၌။ အဘိပူဇယံ၊ ရှိသေမြတ်နိုး၊ သဒ္ဓါဖြိုး၍၊ ရှိခိုးပူဇော်ကြလေ ကုန်၏။ ဘုဇဂ်ရာဇာစ၊ တေဇာတောက်လင်း၊ နဂါးမင်းသည် လည်း။ ကေံဒါဌုံ၊ လကျာအောက်ဓာတ်၊ တဆူသောစွယ်တော် မြတ်ကို။ သဌာနေ၊ မိမိ-တိုင်းပြည်၊ “ဘောဂဝတိ”၌။ အဘိ ပူဇယံ၊ အမြတ်တနိုး၊ ရှိခိုးပူဇော်လေ၏။

၁၄၄။ စတ္တာလီသသမာ ဒန္တာ၊ ကေသာ လောမာစ သဗ္ဗသော။
ဒေဝါ ဟရိံသု ဧကေကံ၊ စက္ကဝါဠပရမ္မရာ။

၁၄၄။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ စက္က ဝါဠပရမ္မရာ၊ ရေတွက်များစွာ၊ စကြဝဠာအဆင့်ဆင့်မှ။ ဒေဝါ၊ လာရောက်ခစား၊ နတ်အများတို့သည်။ စတ္တာလီသသမာဒန္တာစ၊

အမျှလေးဆယ်သော သွားတော်တို့ကို၎င်း။ ကေသာ လောမာစ၊
ဆံတော်၊ မွေးညှင်းတော်တို့ကို၎င်း။ ဧကေကံ၊ တဆူစီ-တဆူစီ။
ဟရိံသု၊ ပင့်ဆောင်ကြလေကုန်၏။

၁၄၅။ အဋ္ဌန္တမထ ရာဇ္ဇနံ၊ ဓာတုအတ္ထာယ သတ္ထုနော။
ဥပ္ပန္နံ ဝိဂ္ဂဟံ ဒေါဏော၊ သမေတွာန ဒိဇ္ဇတ္တမော။

၁၄၆။ ကတွာန အဋ္ဌ ကောဋ္ဌာသေ၊
ဘာဇေတွာ သေသ ဓာတုယော။
အဒါသိ အဋ္ဌရာဇ္ဇနံ၊
တံတံ ရဋ္ဌနိဝါသိနံ။

၁၄၅-၁၄၆၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ ဒေါဏော၊ “ဒေါဏ”
အမည်ရှိသော။ ဒိဇ္ဇတ္တမော၊ မင်းတကာတို့၊ ဆရာဖြစ်လတ်၊
ပုဏ္ဏားမြတ်သည်။ သတ္ထုနော၊ ရှေ့ပြည်နန်းမ၊ လှမ်းကြစံဝင်၊
ဘုရားရှင်၏။ ဓာတုအတ္ထာယ၊ ဓာတ်တော်ကို ဆောင်ယူရန်
အကျိုးငှါ။ အာဂတာနံ၊ လာရောက်ကြကုန်သော။ အဋ္ဌန္တရာဇ္ဇနံ၊
ရှစ်ပြည်ထောင်မင်းတို့၏။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပွားသော။ ဝိဂ္ဂဟံ၊ ဒေါသ
ထန်ပြင်း၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်းကို။ သမေတွာန၊ ငြိမ်းစေပြီး၍။
သေသဓာတုယော၊ ကြွင်းကျန် ထင်ရှား၊ ဓာတ်တော်များတို့ကို။
အဋ္ဌကောဋ္ဌာသေ၊ ရှစ်ဘို့-ရှစ်စုတို့ကို။ ကတွာန၊ မလျော့မသာ၊
အညီအညာပြု၍။ ဘာဇေတွာ၊ ရှင်ရှင်လန်းလန်း၊ ခဲ့ခြမ်း
ဝေဘန်၍။ တံတံ ရဋ္ဌနိဝါသိနံ၊ ကာသိ၊ ကောသလ၊ အစရှိသော
ထိုထိုတိုင်းပြည်၌ နေကြကုန်သော။ အဋ္ဌရာဇ္ဇနံ၊ ရှစ်ပြည်ထောင်
မင်းတို့အား။ အဒါသိ၊ ပေးအပ်လိုက်လေ၏။ (ဘိုးတော်အဉ္စန
မင်း ဖြိုကြွင်းသက္ကရာဇ် ၁၄၈-ခု နယုန်လဆန်း ၅-ရက် တနင်းလာ
နေ့ ဓာတ်တော်ဝေသည်။)

၁၄၇။ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌာ ဂဟေတွာန၊ ဓာတုယော တာ မဟိပတီ။
ဂန္ဓာ သကေ သကေ ရဋ္ဌေ၊ စေတိယာနိ အကာရယံ။

၁၄၇။ မဟိပတီ၊ ရှစ်ပြည် ပိုင်စား၊ မင်းအများတို့သည်။ ဟဋ္ဌ
တုဋ္ဌာ၊ စိတ်လက်ကျေချမ်း၊ ရှင်လန်းနှစ်သက်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။
တာ ဓာတုယော၊ ထိုဝေစုရလတ်၊ ဓာတ်တော်မြတ်တို့ကို။
ဂဟေတွာန၊ ကိုယ်စီကိုယ်ငါ ဆောင်ယူကြကုန်လျက်။ ဂန္ဓာ၊
ရှင်မြူးကခုန်၊ ပြန်သွားကြကုန်၍။ သကေသကေရဋ္ဌေ၊ မိမိ-မိမိ
တို့နေရာ၊ တိုင်းအောင်ချော၍။ စေတိယာနိ၊ စေတီတော်မြတ်
တို့ကို။ အကာရယံ၊ တည်ထားပြုစုကြလေကုန်၏။

၁၄၈။ ဓာတုတုဗ္ဗံ ဂဟေတွာန၊ ဗြာဟ္မဏော ဒေါဏနာမကော။
ထူပံ ကတွာန သဋ္ဌာနေ၊ နိစ္စမေဝ ဥပဋ္ဌဟိ။

၁၄၈။ ဒေါဏနာမကော၊ “ဒေါဏ” အမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မ
ဏော၊ စွယ်တော်ဆုံး၍၊ နှလုံးမသာ၊ မင်းဆရာသည်။ ဓာတု
တုဗ္ဗံ၊ ဓာတ်တော်ချင့်စွက်၊ ပြည်ဝင်ခွက်ကို။ ဂဟေတွာန၊
ယူဆောင်၍။ သဋ္ဌာနေ၊ မိမိနေရာ၊ ပုဏ္ဏားရွာ၍။ ထူပံ၊ “တုဗ္ဗံ”
တွင်ခေါ်၊ စေတီတော်ကို။ ကတွာန၊ တည်ထားပြုစု၍။ နိစ္စမေဝ၊
နေညဉ့်မစဲ၊ အမြဲသာလျှင်။ ဥပဋ္ဌဟိ၊ ရှိသေခဝပ်၊ ဆည်းကပ်
ပူဇော်လေ၏။

၁၄၉။ ဝသန္တာ မောရိယာ ဘူပါ၊ ဝနေ ပိပ္ပလိနာမကော။
တတ္ထေဝဂ်ရိမာဒါယ၊ ထူပံ ကတွာ ဘိသက္ကရံ။

၁၄၉။ ပိပ္ပလိနာမကော၊ “ပိပ္ပလိ” အမည်ရှိသော။ ဝနေ၊ တော၌၊
ဝသန္တာ၊ ထီးနန်းစိုက်၍၊ ပျော်ပိုက်ခိုလှုံ၊ နေကြကုန်သော။
မောရိယာဘူပါ၊ ဓာတ်တော် ဝေခိုက်၊ မမှီလိုက်ကုန်သော။

“မောရိယ” မင်းတို့သည်။ အင်္ဂါရံ၊ မီးလျှံချုပ်စဲ၊ မီးသွေးခဲကို။
 အာဒါယ၊ ဝိုင်းကာစုအံ၊ ကောက်ယူကြကုန်၍။ တထွေဝ၊
 ထိုမိမိတို့စံနေ၊ “မောရိယ” တိုင်းပြည်၌သာလျှင်။ ထူပံ၊
 “အင်္ဂါရ” မည်၊ မြတ်စေတီကို။ ကတုာ၊ တည်ထားပြုစုကြကုန်
 ၍။ အဘိသက္ကရံ၊ ရိုသေညွတ်နှူး၊ အထူးကိုးကွယ်ကြလေကုန်၏။

၁၆-“ခေမ”မည်သော ရဟန္တာမြတ်သည် စွယ်တော် နှိုဆောင်၍
 “ကလိဂ်” တိုင်းရှုံး ဗြဟ္မဒတ်မင်းအား အပ်နှင်းပေး၏။

၁၅၀။ ခေမထေရော တတော ဒန္တ၊ ပုရေ ကလိဂ်ရာဇိနော။
 အဒါသိ ဗြဟ္မဒတ္တဿ၊ ဓာတုံ ဂဟိတမတ္တနာ။

၁၅၀။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ခေမထေရော၊ “ခေမ”မည်တွင်၊
 ထေရ်အရှင်သည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဂဟိတံ၊ ပင်ဆောင်အပ်
 သော။ ဓာတုံ၊ လက်ဝဲအောက်ဓာတ်၊ စွယ်တော်မြတ်ကို။ ဒန္တ
 ပုရေ၊ “ဒန္တပူရ”၊ တိုင်းဌာန၌။ ဗြဟ္မဒတ္တဿ၊ ဗြဟ္မဒတ်အမည်
 ရှိသော။ ကလိဂ်ရာဇိနော၊ “ကလိဂ်”မင်းအား။ အဒါသိ၊ ချီးမြှင့်
 မြှောက်စား၊ ကုသိုလ်ပွားအောင်၊ သနား ပေးအပ်တော်မူ
 လေ၏။

၁၅၁။ သော ဓမ္မံ ဒေသယိတုာန၊ ဘေတုာ သုစိရဒိဋ္ဌိယော။
 တံ နရိန္ဒံ ပသာဒေသိ၊ ဥတ္တမေ ရတနတ္တယေ။

၁၅၁။ သော၊ ထို“ခေမ”မည်တွင်၊ ရဟန္တာ အရှင်သည်။ ဓမ္မံ၊
 နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း၊ သူတော်ကောင်း တရားကို။ ဒေသ
 ယိတုာန၊ မေတ္တာရွှေ့ထား၊ သနားကြည်ဖြူ၊ ဟောတော်မူ၍။
 သုစိရဒိဋ္ဌိယော၊ လေးမြင့်ရှည်ကြာ၊ မိစ္ဆာရောက္ခ၊ ဒိဋ္ဌိအယူ

တို့ကို။ ဘေတုာ၊ ချိုးမဲ ဖျက်ဆီးတော်မူ၍။ ဥတ္တမေ၊ မနှိုင်း
ယှဉ်အပ်၊ မြတ်လှစွာသော။ ရတနတ္ထယေ၊ ရတနာသုံးပါး၌။
ပသာဒေသိ၊ လေးမြတ်ရိုသေ၊ ကြည်ညိုစေ၏။

၁၅၂။ အဇ္ဈောဂါဠော မုနိန္ဒယ၊ ဓမ္မာမတမဟဏ္ဏဝံ။
သော နရိန္ဒော ပဝါဟေသိ၊ မလံ မစ္ဆရိယာဒိကံ။

၁၅၂။ သောနရိန္ဒော၊ ထို“ကလိဂ်” သေ၌နင်း၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်း
သည်။ မုနိန္ဒယ၊ မုနိဥက္ကဋ္ဌ၊ ဘုရားမြတ်၏။ ဓမ္မာမတမဟဏ္ဏဝံ၊
တရားအမြိုက်တည်းဟူသော မဟာသမုဒြာသို့။ အဇ္ဈောဂါဠော၊
သဒ္ဓါလွန်မင်း၊ သက်ဆင်းတော်မူလျက်။ မစ္ဆရိယာဒိကံ၊ မပေး
ရက်လို၊ ဝန်တိုနှုမ္မောခြင်းအစရှိသော။ မလံ၊ ကိုယ်မှာရစ်ထွေး၊
အကုသိုလ်တည်းဟူသော အညစ် အကြေးကို။ ပဝါဟေသိ၊
ပယ်ခွါဆေးကြော၊ မျှောတော်မူလေ၏။

၁၅၃။ ဝဇိရာအာဒိ သံကိဏ္ဍံ၊ သောဏ္ဏဇာလေဟိ သောဘိတံ။
ကုဋ္ဌာဂါရသတာကိဏ္ဍံ၊ တရုဏာဒိစ္စသန္နိဘံ။

၁၅၄။ သော ရာဇာ ကာရယိတွာန၊ ဒါဌာခာတုနိကေတကံ။
တတ္ထေဝ ဓာတုပိဌဉ္စ၊ ကာရေသိ ရတနုဇ္ဇလံ။

၁၅၃-၁၅၄။ သောရာဇာ၊ ထို ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ ဝဇိရာအာဒိ
သံကိဏ္ဍံ၊ စိန်ရောင် အစရှိသော၊ ရတနာရောင်တို့ဖြင့်၊ တောက်
လောင်ကူးယှက်၊ တလက်လက်ထွန်းပသော။ သောဏ္ဏဇာလေဟိ၊
ပြုံးပြုံးပြက်ပြက်၊ ရွှေကုန် ရက်တို့ဖြင့်။ သောဘိတံ၊ အထူး
ဆန်းကြယ်၊ တင့်တယ် ထသော။ ကုဋ္ဌာဂါရသတာကိဏ္ဍံ၊
အထုတ်ပေါင်းတရာတို့ဖြင့်၊ ကောင်းစွာ ရောပြုမ်းထသော။

တရုဏာဒိစ္စသန္တိတံ၊ ဥဒဉ်စွန်းမှ၊ ပြောင်ရှန်းထွက်ကြ၊ တက်သစ်
 စနေဝန်းနှင့် တူထသော။ ဒါဌာဓာတု နိကေတကံ၊ စွယ်တော်
 ဓာတ်မြတ်၊ ကိန်းဝပ်မွေလျော်၊ စံကျောင်းတော်ကို။ ကာရ
 ယိတုာန၊ ဆောက်လုပ်စေပြီး၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုရတနာရောင်၊
 ပြောင်ပြောင်ထိန်ဝင်း၊ ကျောင်းတော်တွင်း၌သာလျှင်။ ရတ
 နုဇ္ဇလံ၊ ရတနာရောင်၊ ထိန်ပြောင် ရောစပ်၊ တလျှပ်လျှပ်
 တောက်ပသော။ ဓာတုပိဌဉ္စ၊ ဓာတ်မြတ်ကိန်းရာ၊ ရတနာ
 အင်းပျဉ်ကိုလည်း။ ကာရေသိ၊ မိန့်ခန်းထုတ်ချေ၊ ပြုလုပ်စေ၏။

၁၅၅။ နာနာရတနအာဘာယ၊ ဒုဒိက္ခံ စက္ခုမဂ်လံ။
 ဝရဓာတုကရဏ္ဍဉ္စ၊ ကာရာပေသိ မဟဉ္စကံ။

၁၅၅။ နာနာရတနအာဘာယ၊ ထူးထွေမြားမြောင်၊ ရတနာ
 ရောင်တို့ဖြင့်။ ဒုဒိက္ခံ၊ ထိန်ပြောင်ယှက်တံ၊ မကြည့်ရဲသော။
 စက္ခုမဂ်လံ၊ တုဘက်မရှိ၊ မျက်စိအရသာ၊ မဂ်လာရှိသော။
 မဟဉ္စကံ၊ အဘိုးများစွာ ထိုက်တန်သော။ ဝရဓာတုကရဏ္ဍဉ္စ၊
 စွယ်တော်ဓာတ်မြတ်၊ ကိန်းဝပ်စိမ့်ငှါ၊ ရတနာကြုပ်ကိုလည်း။
 ကာရာပေသိ၊ ဆန်းပြားထူးထွေ၊ ပြုလုပ်စေ၏။

၁၅၆။ တဟိံ သမ္မာ ဌပေတုာန၊ ဒါဌာဓာတု မဟေသိနော။
 ပူဇာဝတ္ထုဟိ ပူဇေသိ၊ ရတ္တိန္ဒြိမတန္ဒြိတော။

၁၅၆။ တဟိံ၊ ထိုကျောင်းတော်တွင်း၌။ ဝါ၊ ထိုရတနာရောင်
 ဝင်း၊ ကြုပ်တော်တွင်း၌။ မဟေသိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဒါဌာဓာ
 တု၊ နုထူးဖြူဖပ်၊ စွယ်တော်မြတ်ကို။ သမ္မာ၊ ရိုသေညွတ်ပျောင်း၊
 ကောင်းမွန်စွာ။ ဌပေတုာန၊ ထားတော်မူလျက်။ ပူဇာဝတ္ထုဟိ၊
 များပြားသွယ်သွယ်၊ ပူဇော်ဘွယ်တို့ဖြင့်။ ရတ္တိန္ဒြိမံ၊ ညဉ့်-နေ-

ပတ်လုံး။ အတန္တိတော၊ သတိလုတ်ကင်း၊ ပျင်းရိခြင်းမရှိဘဲ။
ပူဇေသိ၊ မြတ်နိုးကော်ရော်၊ ပူဇော်လေ၏။

၁၅၇။ ဧဝံ သော ပူဇယိတုာန၊ ဒါဌံ သမန္တစက္ခုနော။
မနုဿတ္တံ ဇဟိတုာန၊ ဒေဝကာယမလကံရိ။

၁၅၇။ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြဆိုခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း။ သော၊ ထိုနရသေဌ်
နင်း၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ သမန္တစက္ခုနော၊ သမန္တစက္ခု၊
သဗ္ဗညုသခင်၊ ဘုရားရှင်၏။ ဒါဌံ၊ လက်ခဲအောက်ဓာတ်၊ စယ်
တော်မြတ်ကို၊ ပူဇယိတုာန၊ ပူဇော်ပြီး၍။ မနုဿတ္တံ၊ လူ၏အဖြစ်
ကို။ ဇဟိတုာန၊ စွန့်ပစ်၍။ ဒေဝကာယံ၊ နတ်မြို့ကြွင်း၊ နတ်တို့
နန်းကို။ အလကံရိ၊ စံမြန်းပျော်ရွှင်၊ တန်းဆာဆင်လေ၏။

၁၅၈။ တဿ ပုတ္တော ကာသိရာဇာ၊
သုနန္ဒော ကာသိနောရသော။
တတော ကာမေန ပူဇေတုာ၊
ဒေဝကာယမုပဂါဂမံ။

၁၅၈။ တဿ၊ ထိုနတ်ရွာစံ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်း၏။ ပုတ္တော၊ သားကြီး
ရတနာကား။ ကာသိရာဇာ၊ “ကာသိ” မင်းပေတည်း။ ကာသိ
နော၊ “ကာသိ” မင်း၏။ ဩရသော၊ သားတော်ကား။
သုနန္ဒော၊ “သုနန္ဒ” မင်းတည်း။ တတော၊ ထို“သုနန္ဒ” မင်း၏
နောကံမှ။ ကာမေန၊ အစဉ်အဆက်အားဖြင့်။ ပူဇေတုာ၊ အယူ
မပြန်၊ တသန်တည်း ပူဇော်ကြကုန်၍။ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်။
ဒေဝကာယံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပဂါဂမံ၊ ဆိုက်ကပ်ခိုလှုံ၊ ရောက်ကြ
လေကုန်၏။

၁၇-ဂုဟသီဝမင်းသည် မိစ္ဆာအယူကို စွန့်ပစ်၍ ရတနာ
သုံးပါး၌ အားထားကြည်ညိုခက်း

၁၅၉။ ဂုဟသီဝဝုယော ရာဇာ၊ ဒုရတိက္ကမသာသနော။
တတော ရဇ္ဇသိရိံ ပတုာ၊ အနုဂဏှိ မဟာဇနံ။

၁၅၉။ တတော၊ ထိုမင်းကောင်း မင်းမြတ်တို့၏-နောက်မှ။ ဒုရ
တိက္ကမသာသနော၊ လွန်မြောက် နိုင်ခဲ့သော အဆုံးအမရှိသော။
ဂုဟသီဝဝုယော၊ “ဂုဟသီဝ” အမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ အယူ
ချွတ်ယှင်း၊ မိစ္ဆာမင်းသည်။ ရဇ္ဇသိရိံ၊ မင်း၏ ကြက်သရေသို့။
ပတုာ၊ ရောက်လတ်၍။ မဟာဇနံ၊ တိုင်းသား ပြည်သူ၊ လူ
အပေါင်းကို။ အနုဂဏှိ၊ သိမ်းမြန်းစိုးချုပ်၊ မင်းပြုလုပ်တော်မူ
လေ၏။

၁၆၀။ သပရတ္တာနဘိညေ သော၊ လာဘသက္ကာရလောလုပေ။
မာယာဝိနော အဝိဇ္ဇန္ဓေ၊ နိဂဏှေ သမုပဋ္ဌဟံ။

၁၆၀။ သော၊ ထို- အယူချွတ်ယှင်း၊ မိစ္ဆာမင်းသည်။ သ-ပရတ္တံ၊
မိမိအကျိုး၊ သူတပါးအကျိုးကို။ အနဘိညေ၊ ဆင်ခြင်နှိုင်းညှိ၊
မသိတတ်ကုန်သော။ လာဘသက္ကာရ လောလုပေ၊ လာဘ်-ပူဇော်
သက္ကာရ၌၊ လွန်စွာ တပ်မက်မောကြကုန်သော။ မာယာဝိနော၊
သွေးဆောင်လှည့်ပတ်၊ ဖြားယောင်းတတ် ကုန်သော။ အဝိဇ္ဇန္ဓေ၊
အဝိဇ္ဇာဖြင့်၊ ပိတ်ကာရစ်လှမ်း၊ ပညာမျက်စိ ကန်းကုန်သော။
နိဂဏှေ၊ အစေလက၊ နိဂဏှတက္ကတုန်း၊ တို့ကို။ သမုပဋ္ဌဟံ၊ ဘုရား
မှတ်၍၊ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်လေ၏။

၁၆၁။ ဒုရာဇ-ဝဿကာလမ္ပိ၊ အဝိဇ္ဇာဗျေန ဆာဒိတော။
ဇလိတုံ သက္ခိ ရံသီဟံ၊ န သော စန္ဒနရာသဘော။

၁၆၁။ ဒုရာဇဝဿကာလမို့၊ မတရားမင်း၊ အုပ်စိုးခြင်းတည်း
ဟူသော၊ မိုဃ်းဥတု-မိုဃ်းအခါ၌။ အဝိဇ္ဇာဗျောန၊ မိုက်မဲလှစွာ၊
အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော - မိုဃ်းတိမ် ပုပ်တို့သည်။ ဆာဒိတော၊
မြေးယုက်ရစ်သန်း၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍။ သောစန္ဒနရာ
သဘော၊ ထို-ရောင်စုံတင်ရှန်း၊ လပြည့်ဝန်း တည်းဟူသော
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရံသီဟိ၊ ဧးမြကြည်လင်၊ ဖြူစင်သောရောင်
ခြည်တော်တို့ဖြင့်။ ဇလိဘုံ၊ ထွန်းလင်း တောက်ပခြင်းငှါ။
နသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်တော့သတည်း။

၁၆၂။ ဟေမတောရဏမာလာဟိ၊ ကဒလီဟိ စ ကေဒါ။
ပုပ္ဖဂ္ဂိယေဟိ နေကေဟိ၊ သဇ္ဇေတုာ နာဂရာ ပုရံ။

၁၆၂။ မင်္ဂလတ္ထုတိသောသေဟိ၊ နစ္စဂီတာဒိကေဟိ စ။
ဟေမရူပိယ ပုပ္ဖေဟိ၊ ပုဇေန္တိ ဝရဒါဌကံ။

၁၆၂-၁၆၃။ ကေဒါ၊ အမှတ်မထား၊ ခါတပါး၌။ နာဂရာ၊
မြို့သူမြို့သား၊ ယောက်ျားမိန်းမ၊ ဟူသမျှတို့သည်။ ဟေမတော
ရဏမာလာဟိစ၊ ရွှေတုရိုက်တိုင်-ရွှေပန်း၊ အခမ်းခမ်း တို့ဖြင့်
၎င်း။ ကဒလီဟိစ၊ စိန်းလဲ့နုစို့၊ ငှက်ပျောင်ပင်ပျိုတို့ဖြင့်၎င်း။
အနေကေဟိ၊ တမျိုးမက၊ များလှကုန်သော။ ပုပ္ဖဂ္ဂိယေဟိစ၊
ကြည့်ရှုမခန်း၊ ထူးဆန်းအံ့လောက်၊ ပန်းပေါက်ပေါက်တို့ဖြင့်
၎င်း။ ပုရံ၊ မြို့တော်ကို။ သဇ္ဇေတုာ၊ ခင်းကျင်းပွဲပြင်၊ တန်းဆာ
ဆင်ကြကုန်၍။ မင်္ဂလတ္ထုတိသောသေဟိစ၊ ကြက်သရေမင်္ဂလာ
ရှိသော- ချီးဝံ့သံတို့ဖြင့်၎င်း။ နစ္စဂီတာဒိကေဟိ၊ ကချင်း-
သီချင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၎င်း။ ဟေမရူပိယပုပ္ဖေဟိစ၊ ရွှေပန်း

ငွေပန်း၊ အဆန်းဆန်းတို့ဖြင့်၎င်း။ ဝရဒါဌကံ၊ တန်းခိုးထင်ပေါ်၊
မြတ်စွယ်တော်ကို။ ပူဇော်၊ ရှင်မြူးကခုန်၊ ပူဇော်ကြလေကုန်၏။

၁၆၄။ ပူဇော် မုနိရာဇာ၊ ဒါဌာဓာတုံ ဝိသေသတော။
အကံသု ကေနိဋ္ဌေ၊ သံဝဋ္ဌမေဃသန္ဓိဘံ။

၁၆၄။ မုနိရာဇာ၊ ရဟန်းတို့၏ မင်းဖြစ်တော်မူသော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ ဒါဌာဓာတုံ၊ စွယ်တော် ဓာတ်ကို။ ဝိသေသတော၊
အလွန်အကြီး၊ အထူးအားဖြင့်။ ပူဇော်၊ မြူးပျော်ကခုန်၊
ပူဇော်ကြကုန်လျက်။ သံဝဋ္ဌမေဃသန္ဓိဘံ၊ ကမ္ဘာ ပျက်မိုသ်း၊
ရှာဖွေ သွန်းချသည့်နှင့် တူသော။ ကေနိဋ္ဌေ၊ မြေကြီး
အက်မျှ၊ တခဲနက်သော ကြေးကြော်သံကို။ အကံသု၊ ပြုကြလေ
ကုန်၏။

၁၆၅။ တသ္မိံ ကာလေ ကိမေတန္တိ၊ စိတ္တိတံ သိဟပဉ္စရံ။
ဥဒ္ဓါဋ္ဌေတုာန ပါသာဒေါနရိန္ဒော သော ဥဒိက္ခသိ။

၁၆၅။ တသ္မိံ ကာလေ၊ ထို-လူအပေါင်းတို့၊ သောင်းပြောင်း
ဟစ်အော်၊ ကြေးကြော်သော အခါ၌။ သောနရိန္ဒော၊ ထို“ဂူဟ
သီဝ” နှုရသေ၌နှင့်၊ မိစ္ဆာမင်းသည်။ ဧတံ၊ ဤအသံကား။ ကံ၊
အဘယ် အသံပေတဲနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့တော့တော့ ဆင်ခြင်
လျက်။ ပါသာဒေါ မိမိစံခမ်း၊ ပြာသာဒ်နန်း၌။ စိတ္တိတံ၊ ခြူးပန်း
ခြူးနွယ်၊ အသွယ်သွယ်တို့ဖြင့်၊ ဆန်းကြယ်ထသော။ သိဟပဉ္စရံ၊
လေသာဆန်းပြား၊ နန်းတံခါးကို။ ဥဒ္ဓါဋ္ဌေတုာန၊ ဖွင့်လစ်တော်
မူ၍။ ဥဒိက္ခသိ၊ ကြည့်ရှုတော်မူလေ၏။

၁၆၆။ တဒါ မဟာဇနံ ဒိသု၊ နာနာဝတ္ထေဟိလင်္ကတံ။
ဂန္ဓမာလာဒိဟတ္တန္တံ၊ ပုစ္ဆိ ဝိမှိတမာနသော။

၁၆၇။ အစ္ဆေရကံ ကိမေတန္တု၊ အာစိက္ခေယျာထ မံ တုရံ။
မမေတံ နဂရံ ကသ္မာ၊ ဆဏနိဿိတကံ ဣတိ။

၁၆၆-၁၆၇။ တဒါ၊ ထို-ကြည့်ရှုတော်မူလိုက်သောအခါ၌။ နာနာ
ဝတ္ထေဟိ၊ အထူးထူးအမျိုးမျိုး၊ အဝတ်ပုဆိုးတို့ဖြင့်။ အလက်တံ၊
ဝတ်စားပြုပြင်၊ တန်းဆာဆင်အပ်သော။ ဂန္ဓမာလာဒိဟတ္ထံ၊ နံ
သာပန်းစသည်၊ လက်၌ရှိသော။ မဟာဇနံ၊ လူများအပေါင်းကို။
ဒိဿာ၊ မြင်ရ၍။ ဝိမှိတမာနသော၊ အံ့ဩသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။
“ဘဏေ”၊ အိုအချင်းတို့။ တေံအစ္ဆေရကန္တု၊ ဤအံ့ဩဘုယ်
သည်ကား။ ကံ၊ အဘယ်ပေနည်း။ မံ၊ ငါမင်းမြတ်ကို။ တုရံ၊
လျင်လျင်-မြန်မြန်။ အာစိက္ခေယျာထ၊ လျှောက်ထား သံတော်
ဦးတင်ကြ ပါကုန်လော့။ မမ၊ ငါ၏။ တေံနဂရံ၊ ဤမြို့တော်
သည်။ ကသ္မာ၊ အဘဲ ကြောင့်။ ဆဏနိဿိတကံ၊ ကခုန် ပျော်ရွှင်
ပွဲလမ်းသဘင်ကို မှီတံသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆံ၊ မေးမြန်းတော်မူ
လေ၏။

၁၆၈။ တဒါမစ္စော သမာစိက္ခံ၊ မေဓာဝီ ဗုဒ္ဓမာမကော။
ရာဇိနော တဿ သမ္ပုဒ္ဓါ၊ နုဘာဝမဝိဇာနတော။

၁၆၈။ တဒါ၊ ထို-မေးမြန်းတော် မူသောအခါ၌။ မေဓာဝီ၊
ပညာရှိသော၊ ဗုဒ္ဓမာမကော၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ အားထားခိုကိုး
မြတ်နိုးသော။ အမစ္စော၊ အမတ်သည်။ သမ္ပုဒ္ဓါ၊ နုဘာဝံ၊ သုံးဘုံ
ထင်ရှား၊ မြတ်ဘုရား၏၊ ကြီးမားရှိန်စော်၊ အာနုဘော်ကို။ အဝိ
ဇာနတော၊ “မောဟ”ဖိ၍၊ မသိမမြင်သော။ တဿရာဇိနော၊
ထို“ဂုဟသီဝ” မင်းအား။ သမာစိက္ခံ၊ ကောင်းစွာ ညှိတ်နှူး၊
သံတော်ဦးတင်လေ၏။

၁၆၉။ သဗ္ဗာဘိဘုဿ ဗုဒ္ဓဿ၊ တဏှာသင်္ခယဒဿိနော။
သော ဓာတု မဟာရာဇ၊ ခေမထေရေန အာဟဒ္ဓာ။

၁၆၉။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ သဗ္ဗာဘိဘုဿ၊ အလုံးစုံသော အကုသိုလ် တရားတို့ကို လှမ်းမိုးနှိပ်စက်၊ ဖျက်ဆီးတော် မူထ သော။ တဏှာသင်္ခယဒဿိနော၊ တဏှာ၏ကုန်ခန်းရာ၊ နိဗ္ဗာန်ကို ပြတော်မူတတ်ထသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သောဓာတု၊ ဤ-လက်ဝဲအောက်ဓာတ်၊ စွယ်တော်မြတ်ကို။ ခေမထေရေန၊ “ခေမ”မည်တွင်၊ ရဟန္တာအရှင်သည်။ အာဟဒ္ဓာ၊ ပင့်ဆောင် အပ်ပါ၏။

၁၇၀။ တံဓာတုံ ပူဇယိတာန၊ ရာဇာနော ပုဗ္ဗကာ ဣဓ။
နာဂရာပိ ဗဟူ ဒေဝ၊ အဂုံ ဒေဝ သဟဗျတံ။

၁၇၀။ တံဓာတုံ၊ ထိုလက်ဝဲအောက်ဓာတ်၊ စွယ်တော်မြတ်ကို။ ပူဇယိတာန၊ ဆည်းကပ်ကော်ရော်၊ ပူဇော်ကြကုန်သောကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤ “ကလိဂ်” တိုင်း၌။ ပုဗ္ဗကာ၊ မှီတင်းပျော်ပိုက်၊ ရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဗဟူဒေဝ၊ ရေတွက်သင်္ချာ၊ များစွာသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ရာဇာနောပိ၊ အရှင်ဘေးဘိုး၊ နန်းရိုးစဉ်လာ၊ မင်းများစွာ တို့သည်၎င်း။ နာဂရာပိ၊ တိုင်းသား ပြည်သူ၊ လူအပေါင်းတို့သည်၎င်း။ ဒေဝသဟဗျတံ၊ နတ်တို့၏ အပေါင်း အဘော်အဖြစ်သို့။ အဂုံ၊ ရောက်ကြပါကုန်၏။

၁၇၁။ နာဂရာပိ ဣမေ သဗ္ဗေ၊ သမ္ပရာယ သုခတ္ထိကာ။
ပူဇယန္တိ သမာဂမ္မ၊ ဓာတုံ တံ သတ္ထုနော ဣတိ။

၁၇၁။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဣမေနာဂရာပိ၊ ဤမြို့သူ မြို့သား၊ လူအများတို့သည်လည်း။ သမ္ပရာယ သုခတ္ထိကာ၊ တမ

လွန်ဘဝ၌၊ ဖြစ်သောချမ်းသာကို၊ အလိုရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။
သမာဂမ္မ၊ ညီညာဖျေဖျ၊ စည်းဝေးပေါင်းဆုံကြကုန်၍။ သတ္တု
နော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ တံခာတုံ၊ ထိုလက်ဝဲအောက်ခတ်၊
စွယ်တော်မြတ်ကို။ ပူဇယန္တိ၊ မြတ်နိုးဝိုင်းအံ့၊ ပူဇော်ကြပါကုန်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ သမာစိက္ခိ၊ ကောင်းစွာညွတ်နှူး၊ သံတော်ဦး
တင်လေ၏။

၁၇၂။ တဿာမစ္စဿ သော ရာဇာ၊ သုတုာ ဓမ္မံ သုဘာသိတံ။
ဒုလ္လဒ္ဓိံ ပဇဟိတုာန၊ ပသိဒ္ဓိ ရတနတ္ထယေ။

၁၇၂။ သောရာဇာ၊ ထို“ဂုဟသီဝ”မင်းသည်။ တဿအမစ္စဿ၊
ထိုနှုတ်ဖွင့်ချိုသာ၊ အမတ်လိမ္မာ၏။ သုဘာသိတံ၊ ဖြည်းညှင်း
သာယာ၊ ကောင်းစွာလျှောက်တင်အပ်သော။ ဓမ္မံ၊ လေးနက်
ခံ့ညား၊ တရားစကားကို။ သုတုာ၊ ကြားတော်မူရ၍။ ဒုလ္လဒ္ဓိံ၊
မကောင်းယုတ်မာ၊ မိစ္ဆာအယူကို။ ပဇဟိတုာန၊ ပယ်ရှား
စွန့်ပစ်၍။ ရတနတ္ထယေ၊ သုံးပါးမြတ်စွာ၊ ရတနာ၌၊ ပသိဒ္ဓိ၊
သဒ္ဓါပိုမို၊ ကြည်ညိုတော်မူလေ၏။

၁၈-ကိတ္တိ-ဘက္ကတုန်းတို့ကို တိုင်းပြည်မှနှင်ထုတ်ဇာတ်

၁၇၃။ ဓာတုပုဇံ ကရောဇ္ဇော သော၊ ရာဇာ အစ္ဆရိယာဝဟံ။
တိတ္ထိယေ ဒုမ္မနေ ကာသိ၊ သုမနေ သာဝကေ ဇနေ။

၁၇၃။ သောရာဇာ၊ ထို“ဂုဟသီဝ”မင်းသည်။ အစ္ဆရိယာဝဟံ၊
မမြင်စဘူး၊ အထူးဆန်းကြယ်၊ ဒုသြဘုယ်ကို ဆောင်သော။
ဓာတုပုဇံ၊ စွယ်တော်ခတ်အား၊ လေးမြတ်ကော်ရော်၊ ပူဇော်
ခြင်းကို။ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုလျက်။ တိတ္ထိယေ၊ တိတ္ထိတက္ကတုန်း၊

တို့ကို။ ဒုမ္မနေ၊ မရွှင်မလန်း၊ ပင်ပန်းသော စိတ်ရှိသည်တို့ကို။
အကာသိ၊ ပြုတော်မူလေ၏။ သာဝကေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
တပည့်သားဖြစ်ကုန်သော။ ဇနေ၊ လူအပေါင်းတို့ကို။ သုမနေ၊
ချီးမြှင့်မြှောက်တင်၊ ကြည်လင်ရွှင်လန်း၊ ချမ်းသာသောစိတ်ရှိ
သည်တို့ကို။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူလေ၏။

၁၇၄။ ဣမေ အဟိရိကာ သဗ္ဗေ၊ သဒ္ဓါဒိဂုဏဝဇ္ဇိတာ။
ထဒ္ဓါ သဌာစ ဒုပ္ပညာ၊ သဂ္ဂမောက္ခဝိဗာဓကာ။

၁၇၄။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံ ကုန်သော။ ဣမေ၊ ဤတိတ္ထိတက္ကတုန်း၊
ကောင်တို့သည်။ အဟိရိကာ၊ အနည်းငယ်မျှ၊ အရှက်မရှိကြ
လေကုန်။ သဒ္ဓါဒိဂုဏဝဇ္ဇိတာ၊ သဒ္ဓါ၊ တရားစသောဂုဏ်မျှ၊
ကင်းကြကုန်၏။ ထဒ္ဓါ၊ ကြောက်လန့်ခမန်း၊ ကြမ်းလည်းကြမ်း
ထန်းကုန်၏။ သဌာစ၊ လွန်လွန်ကဲကဲ၊ စဉ်းလည်းစဉ်းလဲကြ
ကုန်၏။ ဒုပ္ပညာ၊ အသိအလိမ္မာ၊ ဉာဏ်ပညာလည်း မရှိကြလေ
ကုန်။ သဂ္ဂမောက္ခဝိဗာဓကာ၊ နတ်ရွာ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း၊ တားမြစ်
တတ်ကုန်၏။

၁၇၅။ ဣတိ သော စိန္တယိတုာန၊ ဂုဟသီဝေါ နရာဓိပေါ။
ပဗ္ဗာဇေသိ သကာ ရဌာ၊ နိဂဏ္ဍေ တေ အသေသတော။

၁၇၅။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တယိတုာန၊ ကြံစည်တော်မူ၍။ ဂုဟ
သီဝေါ၊ “ဂုဟသီဝ” အမည်ရှိသော၊ သောနရာဓိပေါ၊ ထိုမင်း
မြတ်သည်။ တေနိဂဏ္ဍေ၊ ထိုမိမိဆရာ၊ ယုတ်မာဆိုးသွန်း၊ တက္က
တုန်းတို့ကို။ အသေသတော၊ အကြွင်းမဲ့။ သကာရဌာ၊ မိမိပိုင်စံ၊
တိုင်းနိုင်ငံမျှ။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ထောင်းထုရိုက်ပုတ်၊ နှင်ထုတ်လေ၏။

၁၉ - တိတ္ထိဘို့သည် ရန်ညှိုးဖွဲ့၍ ပါဠိလိပုတ်ပြည်၊ ပဏ္ဍုမင်းထံ၌
ဂုံးချောကောင်း ပြောကြားခဏ်း

၁၇၆။ တေ အာသာတံ ဝိဗန္ဓိတုာ၊ ဂန္ဓာ ပါဠိလိပုတ္တကံ။
ရာဇာနမုပသကံမ္မ၊ ပေသုညမကရုံ တဒါ။

၁၇၆။ တဒါ၊ ထို တိုင်းပြည်မှ နှင်ထုတ်လိုက်သောအခါ၌။ တေ၊
ထိုအဝတ်မဆီး၊ ချည်းနှီးဗလာ၊ တိတ္ထိဆရာတို့သည်။ အာသာတံ၊
ဒေါသပွားတိုး၊ ရန်ငြိုးရန်စကို။ ဝိဗန္ဓိတုာ၊ နေနှင့်ကြဟဲ့၊ ဖွဲ့ကြီး
ဖွဲ့၍။ ပါဠိလိပုတ္တကံ၊ “ပါဠိလိပုတ်” ဟု၊ သမုတ်ထူးလည်၊
မြို့ရွာပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွားကြကုန်၍။ ရာဇာနံ၊ ဒေါသထန်ပြင်း၊
“ပဏ္ဍု” မင်းသို့။ ဥပသကံမ္မ၊ ချဉ်းကပ်ကြကုန်၍။ ပေသုညံ၊
မဟုတ်မမှန်၊ ကြံဖန်သွယ်ဝိုက်၊ ဂုံးတိုက်ခြင်းကို။ အကရုံ၊ ပြုကြ
လေကုန်၏။

၁၇၇။ တုယံ သာမန္တဘူပါလော၊ ဂုဟသီဝေါ နမသိတော။
ဒေဝေ တုမေဟိ နိန္ဒန္တော၊ ဆဝဠိံ ဝန္ဒတေ ဣတိ။

၁၇၇။ ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ တုယံ၊ သင်မင်းမြတ်၏။ သာမန္တဘူပါ
လော၊ အနီးပိုင်စား၊ မင်းတပါးဖြစ်သော။ ဂုဟသီဝေါ၊
“ဂုဟသီဝ” မင်းသည်။ တုမေဟိ၊ အရှင်မင်းမြတ်တို့သည်။ နမသိ
တော၊ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်၊ ရှိခိုးအပ်ကုန်သော။ ဒေဝေ၊ ဗြဟ္မာ
ဗိသနိုး၊ တန်းခိုးကြီးမား၊ နတ်အများတို့ကို။ နိန္ဒန္တော၊ ချီးချီး
ဖွဲ့ဖွဲ့၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချလျက်။ ဆဝဠိံ၊ ကြက်သရေကင်းကွာ၊ မင်္ဂလာ
မတိုး၊ လှသေရိုးကို။ ဝန္ဒတေ၊ ရိုသေလေးမြတ်၊ ရှိခိုးအပ်ပါ
၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပေသုညံ၊ ချောပစ်ဂုံးတိုက်ခြင်းကို။ အကရုံ၊
ပြုကြလေကုန်၏။

၂၁-“ပဏ္ဍု” မင်းသည် တိတ္ထိဘို့ ဂုံးချောစကားကို ယုံကြည်၍
“ဂုဟသီဝ” မင်းကို ဘမ်းဆီးရန် စေလွှတ်ခေါ်

၁၇၈။ တဒါ ရာဇာ မဟာတေဇော၊
ဇမ္ဗုဒိပဿ ဣဿရော။
ပဏ္ဍုနာမော မဟာသေနော၊
အာသိ ကောဓဝသာနုဂေါ။

၁၇၈။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဇမ္ဗုဒိပဿ၊ ဇမ္ဗုဒိပကျွန်းအလုံးကို။
ဣဿရော၊ အာဏာလွှမ်းမိုး၊ အစိုးရသည်ဖြစ်၍။ မဟာတေဇော၊
ထက်မြက်သော တန်းခိုးရှိသော။ မဟာသေနော၊ များသော
စစ်သည် ဗိုလ်ထုရှိသော။ ကောဓဝသာနုဂေါ၊ အမုက်၏နောက်၊
အစဉ်လျှောက်၍၊ ယင်းဖောက် လိုက်စားတတ်သော။ ပဏ္ဍု
နာမော၊ “ပဏ္ဍု” အမည်ရှိသော မင်းသည်။ အာသိ၊ ပိုင်အုပ်
စိုးကွပ်၊ ဖြစ်လတ်လေပြီ။

၁၇၉။ သုတုာန ဝစနံ တေသံ၊ ရာဇာ ကောဓဂ္ဂိပိဋ္ဌိတော။
သုရံ သာမန္တဘူပါလံ၊ စိတ္တယာနမထဗြဝိ။

၁၇၉။ အထ၊ ထိုဂုံးချောစကား၊ ပြောကြားသောအခါ၌။
ရာဇာ၊ ပညာညာဏ်ကင်း၊ “ပဏ္ဍု” မင်းသည်။ တေသံ၊ ထိုတိတ္ထိ
တက္ကတုန်းတို့၏။ ဝစနံ၊ မဟုတ်တန်းဝါး၊ ဂုံးချောသောစကားကို။
သုတုာန၊ ကြားလတ်သည်ရှိသော်။ ကောဓဂ္ဂိပိဋ္ဌိတော၊ ကောဓ၊
မီးသည် ဖိစီးနှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ စိတ္တယာနံ၊ “စိတ္တယာန”
အမည်ရှိသော။ သုရံ၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်း၊ လွန်ရဲတင်းသော။
သာမန္တဘူပါလံ၊ အနီးပိုင်စား၊ မင်းတပါးကို။ အဗြဝိ၊ အမိန့်
တော်မြတ် ချမှတ်လေ၏။

၁၈၀။ ကလိဂ်ရဋ္ဌံ ဂန္ဓာနာ၊ ဂုဟသီဝမိဓာနယ။
ပူဇိတံ တံ ဆဝဋ္ဌိံ စ၊ တေန ရတ္တိန္ဒြိယံ ဣတိ။

၁၈၀။ စိတ္တယာနာ၊ “စိတ္တယာန” မင်း။ တံ၊ သင်သည်။ ကလိဂ်
ရဋ္ဌံ၊ “ကလိဂ်” တိုင်းပြည်သို့။ ဂန္ဓာနာ၊ သွား၍။ ဂုဟသီဝဉ္စ၊
‘ဂုဟသီဝ’ မင်းကို၎င်း။ တေန၊ ထို“ဂုဟသီဝ” မင်းသည်။
ရတ္တိန္ဒြိယံ၊ ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး။ ပူဇိတံ၊ ရိုသေလေးမြတ်၊ ပူဇော်အပ်
သော။ တံဆဝဋ္ဌိံ စ၊ ထို ကြက်သရေကင်းကွာ၊ မင်္ဂလာမတိုး၊
လူသေရိုးကို၎င်း။ ဣဓ၊ ဤငါ၏ရှေ့မှောက်၊ ထံတော်အောက်သို့။
အာနယ၊ အမိန့်တော်ပြန်၍၊ အမြန်နှောင်ဖို့၊ ဆောင်ခဲ့လေ
လော့။

၁၈၁။ တဒါကောဓာဘိဘူတေန၊ သာမန္ဓော တေန ပေသိတော။
စိတ္တယာနော ဂတော ဒါဌံ၊ ဂုဟသီဝဉ္စ အာနိတံ။

၁၈၁။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ကောဓာဘိဘူတေန၊ ကောဓ တရား
သည်။ လှမ်းမှီးနှိပ်စက်အပ်သော။ တေန၊ ထို“ပဏ္ဍု” မင်းသည်။
ပေသိတော၊ အမိန့်ချမှတ်၊ စေလွှတ်အပ်သည်ဖြစ်၍။ စိတ္တယာ
နော၊ “စိတ္တယာန” အမည်ရှိသော။ သာမန္ဓော၊ အနီးထံရင်း၊
လက်အောက်မင်းသည်။ ဒါဌံ၊ လက်ဝဲအောက်ဓာတ်၊ စွယ်
တော်မြတ်ကို၎င်း။ ဂုဟသီဝဉ္စ၊ “ဂုဟသီဝ” မင်းကို၎င်း။ အာနိ
တံ၊ ဘမ်းဆီးချည်နှောင်၊ ဆောင်ယူခြင်းငှါ။ ဂတော၊ ထွက်
သွားလေ၏။

၁၈၂။ ဂန္ဓာနာ သော မဟိပါလော၊ သေနဂေဟိ ပုရက္ခတော။
ဒန္တပုရသဝိဒ္ဓုရော ခန္ဓာဝါရိဘိသခံရိ။

၁၈၂။ သောမဟိပါလော၊ ထို “စိတ္တယာန” အမည်ရှိသော
 မင်းသည်။ သေနင်္ဂဟိ၊ စစ်အင်္ဂါလေးပါးတို့ဖြင့်။ ပုရက္ခတော၊
 ဝန်းကျင်လှည့်ပတ်၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဂန္ဓာန၊ စစ်မောင်း
 ဆော်နှက်၊ မြို့မှထွက်၍။ ဒန္တပုရသဒန္တပုရီ၊ “ကလိဂ်”ပြည်၏။
 အဝိဒ္ဓရေ၊ မလှမ်းမကမ်း၊ တခုသောစခန်း၌။ ခန္ဓာဝါရံ၊ ခေတ္တ
 စံမြန်း၊ သစ်ခက်နှုန်းကို။ အဘိသင်္ခရီ၊ ဆောက်လုပ်ပြုပြင်၊ စီရင်
 လေ၏။

၁၈၃။ တဒါသော ဂုဟသီဝေန၊ ပါဘတေဟိ သုတောသိတော။
 ဟိတဇ္ဈာသယတံ ဥ တွာ၊ ပုရံ သေနာယ ပါဝိသိ။

၁၈၃။ တဒါ၊ ထိုတဲနှုန်းပျော်ရွှင်၊ နေ့စဉ်အခါ၌။ သော၊ ထို
 “စိတ္တယာန” အမည်ရှိသော မင်းသည်။ ဂုဟသီဝေန၊ “ဂုဟသီဝ”
 နှုရသေ၌နှင်း၊ တရားမင်းသည်။ ပါဘတေဟိ၊ ဘိုးထိုက်ဘဏ္ဍာ၊
 ရတနာ လက်ဆောင် တို့ဖြင့်။ သုတောသိတော၊ သိုင်းဝိုင်း
 နှူးလှိုင်း၊ ပီတိစိမ့်အောင်၊ နှစ်သိမ့်စေအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဟိတဇ္ဈာ
 သယတံ၊ အကျိုးစီးပွား၊ များပြားမောက်မို၊ အလိုရှိသည့်
 အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ ဆင်ခြင်နှိုင်းဆ၊ သိရသောကြောင့်။ ပုရံ၊
 “ဒန္တပုရီ” တိုင်းရွှေပြည်သို့။ သေနာယ၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့်။
 သဟ၊ အတူတကွ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူလေ၏။

၂၁-ဂုဟသီဝမင်းသည် ဘုရားဂုဏ်ကို ချီးဝှံ၍ ဘမ်းဆီးရန်လာသော
 “စိတ္တယာန” မင်းအား စွယ်ဖော်ဘိုက်သို့ ခေါ်ဆောင်ခဏ်း

၁၈၄။ ရာဇဂေဟံ ပဝိဠောယ၊ သောစိက္ခိ ပဏ္ဍုသာသနံ။
 သုတွာ မုခပသန္ဓော သော၊ ဂုဏံ ဝဏ္ဏေသိ သတ္ထုနော။

၁၈၄။ ရာဇဂေဟံ၊ မင်းမြတ်စံပျော်၊ ရွှေနန်းတော်သို့။ ပဝိဋ္ဌော၊
 ဝင်သော။ သော၊ ထို“စိတ္တယာန” မင်းသည်။ ပဏ္ဍုသာသနံ၊
 “ပဏ္ဍု” မင်း၏၊ ကြောင်းရင်းဖြစ်ပွား၊ သတင်းစကားကို။
 အဿ၊ ထို“ဂုဟသီဝ” မင်းအား။ အာစိက္ခံ၊ သိထင်ရှားအောင်၊
 ပြောကြားလေ၏။ သော၊ ထို “ဂုဟသီဝ” မင်းမြတ်သည်။
 သုတံ၊ ဖြစ်ပုံကြောင်းရာ၊ သိသာထင်ရှား၊ ကြားတော်မူ၍။
 မုခပသန္ဓော၊ ဇဉ်းငယ်ပျိုးရှင်၊ ကြည်လင်သော မျက်နှာရှိသည်
 ဖြစ်၍။ သတ္တုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဂုဏံ၊ များပြားဖုံဖုံ၊
 ကျေးဇူးဂုဏ်ကို။ ဝဏ္ဏေသိ၊ ဖော်ထုတ်ညွှန်း၍၊ ချီးမွမ်းတော်
 မူလေ၏။

၁၈၅။ သဗ္ဗလောကဟိတတ္ထာယ၊ မံသနေတ္တာဒိဒါနတော။
 အနေကကပ္ပေ သမ္ဘာရေ၊ သမ္ဘရိတံ အတန္ဒိတော။

၁၈၆။ ဇေတံ နမုစိနော သေနံ၊ ပတံ သဗ္ဗာသဝက္ခယံ။
 အနာဝရဏဉာဏေန၊ သဗ္ဗခမ္မေသု ပါရဂူ။

၁၈၅-၁၈၆။ ယောဘဂဝါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနေ
 က-ကပ္ပေ၊ တပါးမက၊ များလှစွာသော ကမ္ဘာတို့ ကာလ
 ပတ်လုံး။ သဗ္ဗလောကဟိတတ္ထာယ၊ လုံးစုံများစွာ၊ သတ္တဝါ
 တို့၏၊ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှါ။ မံသနေတ္တာဒိဒါနတော၊ အသား
 တော်- မျက်လုံးတော် အစရှိသည်တို့ကို၊ စွန့်ကြဲပေးကမ်း၊
 လှူဒါန်းခြင်းအားဖြင့်။ အတန္ဒိတော၊ တွန့်တိုပျင်းရိခြင်းမရှိဘဲ။
 သမ္ဘာရေ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏၊ အဆောက်အဦဖြစ်သော ပါရမီ
 တော်တို့ကို။ သမ္ဘရိတံ၊ ဖြည့်ကျင့် ဆည်းပူးတော်မူ၍။ ။နမုစိ
 နော၊ မာရ်နတ်မင်း၏။ သေနံ၊ စစ်သည်ဗိုလ်ထု၊ ရဲမက်စုကို။

ဇေဘူဝါ ဒုတ်ထားမဆောင်၊ ကြိုးမနှောင်ဘဲ၊ အောင်တော်မှု
 ပြီး၍။ သဗ္ဗာသဝက္ခယံ၊ အလုံးစုံသော၊ အာသဝေါတရားတို့၏-
 ကုန်ခန်းခြင်းသို့။ ပတုဝါ၊ ရောက်တော်မူ၍။ အနာဝရဏဉာဏေန၊
 အပိတ်အပင်၊ အဆီးအတားမရှိသော၊ ဉာဏ်တော်ဖြင့်။ သဗ္ဗ
 ဓမ္မေသု၊ ကြင်းမဲ့ဥသို့၊ အလုံးစုံသောတရားတို့၌။ ပါရဂူ၊ သိမြင်
 ထွင်းဖောက်၊ တဘက်ကမ်းသို့-ရောက်တော်မူပေ၏။

၁၇၇။ ဒိဋ္ဌဓမ္မ သုခဿာဒံ၊ အဂဏေတုာန အတ္တနော။
 ဓမ္မနာဝါယ တာရေသိ၊ ဇနတံ ယော ဘဝဏ္ဏဝါ။

၁၇၇။ ယောဘဝဝါ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္တနော၊
 ကိုယ်တော်မြတ်၏။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဿာဒံ၊ မျက်မှောက် ပစ္စုပ္ပန်၊
 လက်ငင်းဒိဋ္ဌဖြစ်သော ချမ်းသာ၌၊ သာယာခြင်းကို။ အဂဏေ
 တုာန၊ ရှုမြင်ကွက်၊ မရေတွက်မူ၍။ ဓမ္မနာဝါယ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး၊
 တရားအကျင့် တည်းဟူသော၊ သဘော-လေ့ဖြင့်။ ဇနတံ၊
 သံသာ-သမုဒိ၊ ဝဲဇလုတ်၌၊ နှစ်မြုပ်ကြသူ၊ နတ်လူဗြဟ္မာ၊
 သတ္တဝါအပေါင်းကို။ ဘဝဏ္ဏဝါ၊ ဘဝသုံးဖြာ၊ သံသာသမုဒိ၊
 ရေအစုတ်မှ။ တာရေသိ၊ ထုတ်နုတ်ယူငင်၊ ကယ်တင်တော်
 မူပေ၏။

၁၇၈။ ဒေဝါတိဒေဝံ တံ ဗုဒ္ဓံ၊ သရဏံ သဗ္ဗပါဏိနံ။
 ဇနော ဟိ အဝဇာနန္တော၊ အဒ္ဓါသော ဝဉ္စိတော ဣတိ။

၁၇၈။ ဒေဝါတိဒေဝံ၊ နတ်တကာတို့ထက် မြတ်သော၊ နတ်မင်း
 ကြီးအစစ်၊ ဖြစ်တော်မူထသော။ သဗ္ဗပါဏိနံ၊ အလုံးစုံသော
 သတ္တဝါတို့၏။ သရဏံ၊ တောင်ကြီးပမာ၊ ကိုးကွယ်ရာလည်း
 ဖြစ်တော်မူထသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုသို့ဂုဏ်ထူး၊ ကျေးဇူးများဖြင့်၊

ဘုရားရှင်ကို။ ဝါ၊ ထိုသုံးလူ ထွတ်တင်၊ ဘုရားရှင်၏၊ များဖြင့်
ကျော်ကြား၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ အဝဇာနန္ဒော၊ မောဟ၊ ဖိရ်၊ မသိ
မမြင်သော။ သောဇနော၊ ဟံ၊ ယောင်ယမ်းဝိုးဝါး၊ ထိုလူများကို
သာလျှင်။ တေဟံ၊ ထိုတိတ္ထိ-တက္ကတုန်း၊ တို့သည်။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။
ဝဉ္စိတော၊ သွေးဆောင်ထပ်ထပ်၊ လှည့်ပတ်အပ်ပါ၏။ ။ဣတိ၊
ဤသို့။ အဗြဝိ၊ ပြောဆိုလေ၏။

၁၈၉။ တဒါ သုတုာန သော တေန၊ ထောမိတံ သတ္ထုဝဏ္ဏနံ။
အာနန္ဒဿုပ္ပဇ္ဇေဟံ၊ ပဝေဒေသိ ပသန္နတံ။

၁၈၉။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ တေန၊ ထို“ဂုဟသီဝ”၊ နရသေဌ်နင်း၊
တရားမင်းသည်။ ထောမိတံ၊ သဒ္ဓါလွန်ကဲ၊ ချီးဝှဲအပ်သော။
သတ္ထုဝဏ္ဏနံ၊ သုံးဘုံထင်ရှား၊ မြတ်ဘုရား၏၊ များပြားဖုံဖုံ၊
ကျေးဇူးဂုဏ်ကို။ သုတုာန၊ ကြားရ၍။ သော၊ ထို“စိတ္တယာန”
အမည်ရှိသော မင်းသည်။ အာနန္ဒဿုပ္ပဇ္ဇေဟံ၊ နှစ်သက်
ရှင်လန်း၊ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်အစဉ်တို့ဖြင့်။ ပသန္နတံ၊ သုံးပါး
မြတ်စွာ၊ ရတနာ၌၊ သဒ္ဓါပိုမို၊ ကြည်ညိုသည့် အဖြစ်ကို။ ပဝေ
ဒေသိ၊ မြက်ဖော်ထင်ရှား၊ ပြောကြားလေ၏။

၁၉၀။ တတော တံ ဂုဟသီဝေါ သော၊ အာမန္တေတုာ နရာခိပံ။
နာနာရတနသံကိဏ္ဏံ၊ အဂမာ ဓာတုမန္တိရံ။

၁၉၀။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ သော၊ ထို“ဂုဟသီဝ” မင်းမြတ်
သည်။ တံနရာခိပံ၊ ထို တမြို့ပျော်စံ၊ တမန်မင်းကို။ အာမန္တေတုာ၊
ခေါ်ဆောင်၍။ နာနာရတန သံကိဏ္ဏံ၊ အထူးထူးသော ရတနာ
ရောင်တို့ဖြင့်၊ ပြောင်ပြောင်ယှက်သန်း၊ ရောပြွမ်း တောက်ပ
သော။ ဓာတုမန္တိရံ၊ စွယ်တော်ဓာတ်မြတ်၊ ကိန်းဝပ် စံမြန်း၊

ပြာသာဒ်နန်းသို့။ အဂမာ၊ နှစ်ယောက်တူစုံ၊ သွားကြလေ
ကုန်၏။

၂၂ - “စိတ္တယာန” မင်းသည် စွယ်တော်မြတ်၏တန်းခိုးတော်ကို
ဖူးမြော်ရသဖြင့် ကြည်ညိုနှစ်သက်တော်မူလှောင်း

၁၉၁။ ဟရိစန္ဒနသမ္ဘူတံ၊ ဒွါရဗာဟာဒိကေဟိ စ။
ပဝါဠမဏိမာလာဟိ၊ လမ္ဗမုတ္တာလတာဟိ စ။

၁၉၂။ ဣန္ဒနိလကဝါဠေဟိ၊ မဏိကိကိဏိကာဟိ စ။
သောဏ္ဍဘိတ္တိမာလာဟိ စ၊ သောဘိတံ မဏိထူပိကံ။

၁၉၃။ ဥစ္စံ ဝေဠုရိယံ ထမ္ဘံ၊ ဆဒနံ မကရာကုလံ။
ဓာတုမန္ဒိရမဒ္ဒကိ၊ ရတနုဇ္ဇလပီဌကံ။

၁၉၁-၁၉၂-၁၉၃။ ဟရိစန္ဒနသမ္ဘူတံ၊ စန္ဒကူးနှစ်မှ၊ ကောင်း
စွာဖြစ်သော။ ဒွါရဗာဟာဒိကေဟိ စ၊ ချောမွေ့ ညီညာ၊
ကောင်းစွာဖွဲ့နှောင်း၊ တံခါးဘောင်-တံခါးဖွဲ့၊ အစရှိသည်တို့ဖြင့်
၎င်း။ ပဝါဠမဏိမာလာဟိ စ၊ ထိန်ပြောင်ဝင်းဝါ၊ လှန်စွာ
တင့်ဆန်း၊ သန္တာပန်း-မြပန်းတို့ဖြင့်၎င်း။ လမ္ဗမုတ္တာလတာဟိစ၊
တင့်တယ် ဝေဖါး၊ ရှည်လျားယှက်သွယ်၊ ပုလဲနွယ်တို့ဖြင့် ၎င်း။
ဣန္ဒနိလကဝါဠေဟိ စ၊ ဣန္ဒနိလာ၊ ရတနာရောင်၊ ပြောင်ပြောင်
ဝင်းလက်၊ တံခါးရှက် တို့ဖြင့်၎င်း။ မဏိကိကိဏိကာဟိစ၊
ပတ္တမြားဆည်းလည်း၊ ရွှေဆည်းလည်းတို့ဖြင့်၎င်း။ သောဏ္ဍဘိတ္တိ
မာလာဟိစ၊ ရွှေသားတင့်ဆန်း၊ နံရံပန်းတို့ဖြင့်၎င်း။ သောဘိတံ၊
ပြုပြင် ခြယ်လယ်၊ တင့်တယ်ထသော။ မဏိထူပိကံ၊ တုဘက်ကင်း
လွတ်၊ ပတ္တမြား အထုတ်လည်း ရှိထသော။ ဥစ္စံ၊ မြင့်သော။

ဝေဠုရိယံထမ္ဘိ၊ ကြောင်မုက်ရွဲတို့ဖြင့်၊ မြှုပ်တံ့လှည့်လည်၊ ခြယ်
စီသောတိုင်လည်းရှိထသော။ မကရာကုလံဆဒနံ၊ မကရ်းလိန်-
မကရ်းသွားတို့ဖြင့်၊ ဆန်းပြား ထွေးယှက်သော၊ အမိုးလည်း
ရှိထသော။ ဓာတုမန္တိရံစ၊ စွယ်တော်ကိန်းဝပ်၊ နန်းပြာသာဒ်ကို
၎င်း။ ရတနုဇ္ဇလပိဌကံစ၊ စိန်ရောင်မြဲရောင်၊ ပြောင်ပြောင်ဝင်း
လျှပ်၊ အင်းပျဉ်မြတ်ကို၎င်း။ အဒက္ခိ၊ မျက်ဝါးထင်ထင်၊ တွေ့မြင်
ရလေ၏။

၁၉၄။ တတော သေတာတပတ္တဿ၊ ဟေဠာ ရတနစိတ္တိတံ။
ဒိဿာ ဓာတုကရဏ္ဍ၊ တုဠော ဝိမှယမဇ္ဈဂါ။

၁၉၄။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ သေတာတပတ္တဿ၊ မင်္ဂလာ
ထီးဖြူတော်၏။ ဟေဠာ၊ အောက်၌။ ရတနစိတ္တိတံ၊ ရတနာရောင်
အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့်၊ ခြယ်လယ်ယှက်သန်း၊ ဆန်းကြယ်လှစွာသော။
ဓာတုကရဏ္ဍ၊ ဓာတ်တော်ကြုပ်ကိုလည်း။ ဒိဿာ၊ မြင်ရပြန်
သောကြောင့်။ တုဠော၊ နှစ်သက်လှသည်ဖြစ်၍။ ဝိမှယံ၊ လက်
ပစ်ဝှဲတီး၊ အံ့ချီးခြင်းသို့။ အဇ္ဈဂါ၊ ရောက်တော်မူလေ၏။

၁၉၅။ တတော ကလိင်္ဂနာထော သော၊ ဝိဝရိတွာ ကရဏ္ဍကံ။
မဟိတလေ နိဟန္တာန၊ ဒက္ခိဏံ ဇာဏုမဏ္ဍလံ။

၁၉၆။ အဉ္ဇလိံ ပဂ္ဂဟေတွာန၊ နုဿရိတွာ ဗဟံ ဂုဏံ။
သတ္တုနော ဒဿနတ္ထာယ၊ အာယာစိ ပါဠိဟာရိယံ။

၁၉၅-၁၉၆။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ သော ကလိင်္ဂနာထော၊ ထို
“ဂုဟသီဝ”၊ ကလိင်္ဂ၊ ရာဇာသည်။ ကရဏ္ဍကံ၊ စွယ်တော်
ကိန်းရာ၊ ရတနာရွှေကြုပ်ကို။ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်လှစ်ပြီး၍။ ဒက္ခိဏံ
ဇာဏုမဏ္ဍလံ၊ လကျောပုဆိပ်ဒူးဝန်းကို။ မဟိတလေ၊ မြေအပြင်

ဌ်။ နိဟန္တာန၊ ထောက်၍။ ။အဉ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဟေ
 တွာန၊ ချီမြောက်၍။ ဗဟံ၊ တပါးမက၊ များလှ စွာသော။
 ဂုဏံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ထင်ရှားကြော်ကြား၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။
 အနုဿရိတွာ၊ ဖန်ဖန်စေ့စေ့၊ အောက်မေ့တော်မူ၍။ ပါဠိဟာ
 ရိယံ၊ တန်းခိုးပြာဠိဟာကို။ ဒဿနတ္ထာယ၊ ပြတော်မူရန် အကျိုး
 ငှါ။ သတ္တုနော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာယာစံ၊ ရှိခိုးဝပ်
 ညောင်း၊ တောင်းပန်လေ၏။

၁၉၇။ တဒါ ဒါဌာ မုနိန္ဒဿ၊ ဥဂ္ဂန္တာ ဂဂနံ တလံ။
 ပုဏ္ဏစန္ဒောဝ ဝိဿဇိ၊ ဓဝလာ သုဘရံသိယော။

၁၉၇။ တဒါ၊ ထို-တန်းခိုးပြရန်၊ တောင်းပန်သော အခါ၌။
 မုနိန္ဒဿ၊ မုနိဥက္ကဋ်၊ ဘုရားမြတ်၏။ ဒါဌာ၊ လက်ဝဲအောက်
 ဓာတ်၊ စွယ်တော်မြတ်သည်။ ဂဂနံ တလံ၊ မိုဃ်းတိမ်ကင်းစင်၊
 ကောင်းကင်ပြင်သို့။ ဥဂ္ဂန္တာ၊ ရောင်လျှံဝင်းလက်၊ ပျံတက်တော်
 မူ၍။ ပုဏ္ဏစန္ဒောဝ၊ ညစ်ကြေးမစွန်း၊ လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့။ ဓဝလာ၊
 သန်ရှင်းကြည်လင်၊ ဖြူစင်ကုန်သော။ သုဘရံသိယော၊ မမြင်
 စဘူး၊ အထူးဆန်းကြယ်၊ တင်တယ်သော ရောင်ခြည်တော်
 တို့ကို။ ဝိဿဇိ၊ လှူတော်မူလေ၏။

၁၉၈။ ပသာဒနိယမစ္ဆေရံ တံ၊ စိတ္တယာနော တမိက္ခိယ။
 တုဠော ဒိဋ္ဌိမလံ ဟိတွာ၊ သမ္ပုဒ္ဓံ သရဏံ ဂတော။

၁၉၈။ စိတ္တယာနော၊ “စိတ္တယာန”မင်းသည်။ ပသာဒနိယံ၊
 သဒ္ဓါပိုမိုကြည်ညို ထိုက်သော။ တံအစ္ဆေရံ၊ ထို-သို့ ဆန်းကြယ်၊
 အံ့ဩဘွယ်ကို။ ဣက္ခိယ၊ ကိုယ်တိုင် ဒိဋ္ဌိ၊ ဖူးမြင်ရ၍။ တုဠော၊
 နှစ်သက်ရှင်လန်း၊ ဝမ်းမြောက်သည် ဖြစ်၍။ ဒိဋ္ဌိမလံ၊ ရှေးက

ယူသိ၊ ဒိဋ္ဌိမြူမေး၊ အညှစ်အကြေးကို။ ဟိတုာ၊ လုံးလုံးမကျန်၊
ပယ်လှန်စွန်ပစ်၍။ သမ္ပုဒ္ဓံ၊ သစ္စာလေးပါး၊ ပိုင်းခြားသိမြင်၊
ဘုရားရှင်ကို။ သရဏံ၊ ယုံကြည်လေးမြတ်၊ ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်
ခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်တော်မူလေ၏။

၂၃-ဂုဟသီဝမင်းသည် စွယ်တော်ကိုပင့်၍ ပါဒုလိပုတ်
ပြည်သို့ လိုက်သွားခဏ်း

၁၉၉။ တတော ကလိဂံနာထဿ၊ စိတ္တယာနော ပဝေဒယိ။
ဒုရတိက္ကမမေတဿ၊ ပဏ္ဍုနော ခရသာသနံ။

၁၉၉။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ စိတ္တယာနော၊ “စိတ္တယာန” မင်း
သည်။ ပဏ္ဍုနော၊ “ပဏ္ဍု” အမည်ရှိသော။ တေဿ၊ ထိုအာဏား
ထန်ပြင်း၊ တိတ္ထိမင်း၏။ ဒုရတိက္ကမံ၊ မလိုက်နာဘဲ၊ လွန်ဆန်နိုင်
ခဲ့သော။ ခရသာသနံ၊ စွယ်တော်နှင့်မင်း၊ ချက်ခြင်းရှေ့မှောက်၊
အရောက်ဆောင်ချေ၊ ခိုင်းစေဆိုးဝါး၊ သတင်း စကားကို။
ကလိဂံနာထဿ၊ “ကလိဂံ” သေဌ်နှင်း၊ တရားမင်းအား။ ပဝေ
ဒယိ၊ ပြောကြားလေ၏။

၂၀၀။ သုဏိတုာ စိတ္တယာနဿ၊ ဝစနံ ဂမိတုံ တဒါ။
ဂုဟသီဝေါ သောဓာပေသိ၊ မဂ္ဂံ ပါဒုလိပုတ္တကံ။

၂၀၀။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဂုဟသီဝေါ၊ “ဂုဟသီဝ” မင်းမြတ်
သည်။ စိတ္တယာနဿ၊ “စိတ္တယာန” မင်း၏။ ဝစနံ၊ တဆင့်ပြန်
ကြား၊ အမိန့်စကားကို။ သုဏိတုာ၊ ကြားတော်မူရ၍။ ပါဒုလိ
ပုတ္တကံ၊ “ပါဒုလိပုတ်” ဟု သမုတ်ထူးလည်၊ မြို့ရှေ့ပြည်သို့။
ဂမိတုံ၊ စွယ်တော်ပင့်၍၊ အရှင်ထံမှောက်၊ သွားရောက်ခြင်းငှါ။

မဂ္ဂံ၊ လမ်းခရီးကို။ သောဓာပေသိ၊ မိန့်ခွန်းထုတ်ချေ၊ သုတ်သင်
စေ၏။

၂၀၁။ ဂဟေတွာ သိရသာ ရာဇာ၊ ဓာတုကရဏ္ဍကံ ရထံ။
စိတ္တတ္ထရဏမာရုယု၊ ယုဝဘာကရသန္ဓိဘံ။

၂၀၂။ ဂစ္ဆန္ဇော သဟ သေနာယ၊ မဟေသက္ခာ မဟာသုရာ။
နာနာဝတ္ထုဟိ ပူဇေန္တိ၊ သဒါ မဂ္ဂေ ဝနန္တရေ။

၂၀၁-၂၀၂။ ရာဇာ၊ “ဂုဟသီဝ” မင်းမြတ်သည်။ ဓာတုကရဏ္ဍကံ၊
စွယ်တော်ထည့်အုပ်၊ ရတနာကြွပ်ကို။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းရတနာ
ဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ ချီမြောက်လွယ်ကူ၊ ပင့်ဆောင်ယူ၍။ စိတ္တတ္ထ
ရဏံ၊ ဆန်းကြယ်သော အခင်းရှိသော။ ယုဝဘာကရသန္ဓိဘံ၊
ထွက်သစ်စ၊ နေလုလင်နှင့်တူသော။ ရထံ၊ မင်္ဂလာ၊ ရထားထက်
သို့။ အာရုယု၊ တက်စီးတော်မူ၍။ ။ သေနာယ၊ ဆင် မြင်း
ရထား၊ ခြေသည်အားဖြင့်၊ လေးပါးသောစစ်သည်နှင့်။ သဟ၊
တကူ။ ဂစ္ဆန္ဇော၊ ထွက်တော်မူလတ်သည်ရှိသော်။ ဝနန္တရေ
မဂ္ဂေ၊ တောမြိုင်စခန်း၊ တောလမ်းတောခရီး၌။ မဟေသက္ခာ၊
ကြီးသော တန်းခိုးရှိကုန်သော။ မဟာသုရာ၊ ဘုမ္မာရုက္ခ၊ စရှိ
မကြင်း၊ နတ်ပင်းတို့သည်။ နာနာဝတ္ထုဟိ၊ အသီးသီးသော
လူ့ဘယ်ဝတ္ထုတို့ဖြင့်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပူဇေန္တိ၊ ဝိုင်းအံ့
ဖူးမြော်၊ ပူဇော်ကြလေကုန်၏။

၂၀၃။ သုဒ္ဓက္ကမမတိက္ကန္ဇော၊ အဒ္ဓါနံ တံ ကမေန သော။
ပါဝီသိ ဓာတုမာဒါယ၊ ပုရံ ပါဠိလိပုတ္တကံ။

၂၀၃။ သော၊ ထို “ဂုဟသီဝ” မင်းမြတ်သည်။ ကမေန၊ အစဉ်
အားဖြင့်။ သုဒ္ဓက္ကမံ၊ ခရီးလှမ်း၍၊ စခန်းမပေါက်၊ လွန်မြောက်

နိုင်ခဲသော။ တံအဒ္ဓါနံ၊ ထို-အခွန်ခရီးကို။ အတိက္ကန္တော၊
ကျော်နင်း ထွင်းဖောက်၊ လွန်မြောက် တော်မူသည် ရှိသော်။
ဓာတံ၊ စွယ်တော်ဓာတ်မြတ်ကို။ အာဒါယ၊ ပင့်ဆောင်၍။ ပါဒ္ဓလိ
ပုတ္တကံ၊ “ပါဒ္ဓလိပုတ်” အမည်ရှိသော။ ပုရံ၊ “ပဏ္ဍုမ” မင်း၊
ပျော်ခင်းဌာနီ၊ တိုင်းရွှေပြည်သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူလေ၏။

၂၄-ပဏ္ဍုမည်သောတိတ္ထိမင်းသည်စွယ်တော်မြတ်အား
မိ.ကျီးတွင်းသို့ပစ်ချရန် တိတ္ထိဘိုကိုစေခိုင်းဇော်

၂၀၄။ တဒါ ဌိတော သဘာမဇ္ဈေ၊ ရာဇိန္ဒော ပဏ္ဍုနာမကော။
ဒိသ္မာ ဇိနဒါဌိ တေ၊ ကုဒ္ဓေါဘာသိ အဟိရိကေ။

၂၀၄။ တဒါ၊ ထို-မြို့တွင်းသို့ ဝင်သောအခါ၌။ သဘာမဇ္ဈေ၊
မင်းခမ်းမင်းနား၊ ဆန်းပြား ကြီးကျယ်၊ သဘင်အလယ်၌။
ဌိတော၊ ဗိုလ်ထုဝန်းရံ၊ ညီလာခံလျက်နေသော။ ပဏ္ဍုနာမ
ကော၊ “ပဏ္ဍု” အမည်ရှိသော။ ရာဇိန္ဒော၊ ဇမ္ဗူကျွန်းလုံး၊
သိမ်းရုံးပိုင်နင်း၊ ကေရာဇ်မင်းသည်။ တေ ဇိနဒါဌိ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ စွယ်တော်မြတ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရသည်ရှိသော်။
ကုဒ္ဓေါ၊ အမျက်ဒေါသ၊ ခြောင်းခြောင်းထသည်ဖြစ်၍။ အဟိရိ
ကေ၊ အရှက်ကုန်ပြီး၊ တိတ္ထိကြီးတို့ကို။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။
အဘာသိ၊ ပြောဆိုလေ၏။

၂၀၅။ ဝန္ဒိတေရေထ အမေဟိ၊ ဝရဒေဝေ သိဝါဒယော။
နိန္ဒိတာ သဗ္ဗဒါယေဝ၊ ဆဝဋ္ဌိံ တေန ဝန္ဒိတံ။

၂၀၅။ အရေ၊ အိုအချင်းတို့။ အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဝန္ဒိတေ၊
ရိုသေလေးမြတ်၊ ရှိခိုးအပ်ကုန်သော။ သိဝါဒယော၊ မဟာသိဝ

အစရှိကုန်သော။ ဝရဒေဝေ၊ နတ်ကောင်း၊ နတ်မြတ် တို့ကို။
နိန္ဒိတော၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ၍။ တေန၊ ထို “ဂုဟသီဝ” မင်းသည်။ ဆဝဋ္ဌိံ၊
ကြက်သရေကင်းကွာ၊ မင်္ဂလာမတိုး၊ လူသေရိုးကို။ ဝန္ဒိတံ၊ နေ့ညဉ့်
မပြတ်၊ ရှိခိုးအပ်၏။

၂၀၆။ နိက္ခိပိတော ဂဟေတော တံ၊ ခိပ္ပံ သဇောတိဘူတကော၊
အာဒိတ္တင်္ဂါရရာသိမ္ပိ၊ အဓုနာ ဒဟထာ ဣတိ။

၂၀၆။ အဓုနာ၊ ငါ့ရှေ့ရောက်လာ၊ ယခုအခါ၌။ တံ၊ ထို
“ဂုဟသီဝ”၊ နေ့ညမပြတ်၊ ဆည်းကပ်ရိုကျိုး၊ လူသေရိုးကို။
ခိပ္ပံ၊ မကြာမတင်၊ လျင်မြန်စွာ။ ဂဟေတော၊ ယူကြကုန်၍။
သဇောတိဘူတကော၊ အလှူညှီးညှီး၊ မီးနှင့်တကွဖြစ်သော။ အာ
ဒိတ္တင်္ဂါရရာသိမ္ပိ၊ အလှူပြောင်ပြောင်၊ တောက်လောင်သော
မီးကျိုးစဉ်။ နိက္ခိပိတော၊ ပစ်ချကြကုန်၍။ ဒဟထာ၊ အကုန်မြှိုက်
အောင်၊ မီးတိုက်ကြလေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဘာသိ၊
ပြောဆိုစေခိုင်းတော်မူလေ၏။

၂၀၇။ ဟဋ္ဌတဋ္ဌာ နိဂဏ္ဌာ တေ၊ ဝိတစ္စင်္ဂါရပုဏ္ဏကံ။
သခိရိံ သု မဟင်္ဂါရ၊ ကာသု ရာဇင်္ဂဏေ တဒါ။

၂၀၇။ တဒါ၊ ထို-စေခိုင်းသောအခါ၌။ တေနိဂဏ္ဌာ၊ ထို-
ရန်ငြိုးလက်ရို၊ တိတ္ထိတက္ကတုန်း၊ တို့သည်။ ဟဋ္ဌတဋ္ဌာ၊ ဖျက်ဆီး
ဘို့ရာ၊ အခင်သာ၍၊ လှန်စွာစိတ်ဝမ်း၊ ရှင်လန်းနှစ်သက်ကြ
ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ရာဇင်္ဂဏေ၊ နန်းယင်ပြင်၌။ ဝိတစ္စင်္ဂါရပုဏ္ဏကံ၊
အလှူရဲရဲ၊ မီးကျိုးခဲတို့ဖြင့်ပြည့်သော။ မဟင်္ဂါရကာသု၊ ကြီးလှ
စွာသော၊ မီးကျိုးတိုင်းကို။ သခိရိံ သု၊ အားရပါးရ၊ ပြုပြင်ကြ
လေကုန်၏။

၂၀၈။ သမန္တာ ပဇ္ဇလိတာယ၊ ရောရုဝဘေရဝါယစ။
ဂမ္ဘီရကာသုယာ တာယ၊ တံ နိက္ခိပိံ သု သတ္ထုနော။

၂၀၈။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ပဇ္ဇလိတာယ၊ အလျှံ
ပြောင်ပြောင်၊ တောက်လောင်သော။ ရောရုဝ-ဘေရဝါယ၊
ရောရုဝ, ငရဲကဲ့သို့၊ အလွန်အကဲ၊ ကြောက်မက်ဘွယ် ကောင်း
သော။ တာယဂမ္ဘီရကာသုယာ၊ ထို-နက်လှစွာသော၊ မီးကျိုး
တိုင်းထဲ၌။ သတ္ထုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ တံ၊ ထို-နှမ့်ဖြူဖပ်၊
စွယ်တော်မြတ်ကို။ နိက္ခိပိံ သု၊ ပစ်ချလိုက်ကြလေကုန်၏။

၂၀၉။ တဒါ တဿာနုဘာဝေန၊ ဘေတွာနဂံါရရာသိကံ။
သရောရဟံ သမုဋ္ဌာသိ၊ ရထစက္ကပမာဏကံ။

၂၀၉။ တဒါ၊ ထို-မီးပုံတိုင်းသို့၊ ထည့်သွင်း ပစ်ချသောအခါ၌။
တဿာ၊ ထိုစွယ်တော်မြတ်၏။ အာနုဘာဝေန၊ တန်းခိုးရှိန်စော်၊
အာနုဘော်ကြောင့်။ အဂံါရရာသိကံ၊ အလျှံပြောင်ပြောင်၊
တောက်လောင်ရောရု၊ မီးကျိုးစုကို။ ဘေတွာန၊ ဘောက်ခဲ့၍။
ရထစက္ကပမာဏကံ၊ ရထားစက်ဘီးမျှ၊ ပမာဏရှိသော။ သရော
ရဟံ၊ ပွင့်ချပ်တရာ၊ ပဒုမ္မာကြာပန်းသည်။ သမုဋ္ဌာသိ၊ လက်ပစ်
ဝှံတီး၊ အံ့မပြီးအောင်၊ ငှီးငှီးကြီးပေါ်ပေါက်၍ လာလေ၏။

၂၁၀။ သာ ပကံဇကဏ္ဍိကာယ၊ ဌတုာ သဗ္ဗဒိသာ တဒါ။
ကုဇ္ဇောဒါတာဟိ ဘာသေသိ၊ ပဘဿရာဟိ ရံသိဘိ။

၂၁၀။ တဒါ၊ ထိုသို့ အံ့ဩမခန်း၊ ကြာပန်း ပေါ်ထွက်လာ
သော အခါ၌။ သာဓာတု၊ ထိုစွယ်တော်မြတ်သည်။ ပကံဇကဏ္ဍိ
ကာယ၊ ရှေ့ကြာပဒုံ၊ ဝတ်မှုရောပြွမ်း၊ လယ်ချက်နန်း၌။ ဌတုာ၊

စိုင်းရှူးကြယ်အလား၊ တန်နားရပ်တည်တော်မူ၍။ ကုန္ဒောဒါတာ
 ဟိစ၊ သင်းခေပန်းသို့၊ တင့်ဆန်းကုန်လည်၊ ဖြူသောရောင်ခြည်
 တို့ဖြင့်၎င်း။ ပဘဿရာဟိ၊ ပြုံးပြုံးပြက်ပြက်၊ တလက်လက်
 ကုန်မြူးကုန်သော။ ရံသီဘိ၊ ကူးခပ်ယှက်သန်း၊ ရောင်ခြည်ပန်း
 တို့ဖြင့်။ သဗ္ဗဒိသာ၊ လုံးစုံပတ်ချာ၊ ရပ်မျက်နှာတို့ကို။ သြဘာ
 သေသိ၊ အရောင် တဝင်းဝင်း၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေတော်မူ၏။

၂၁၁။ ဇနာ ဒိသ္မာ တမစ္ဆေရံ၊ ပသန္နာ ရတနာဒိဟိ။
 ပူဇေတော ပါပိမံ ဒိဋ္ဌိံ၊ သြသဇ္ဇိံ သု သကံ သကံ။

၂၁၁။ ဇနာ၊ များစွာသောင်းသောင်း၊ လူအပေါင်းတို့သည်။
 တံ အစ္ဆေရံ၊ ထို-စွယ်တော်ဓာတ်၏၊ ထူးမြတ်ဆန်းကျယ်၊ အံ့သြ
 ဘွယ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ နီးနီးကပ်ကပ်၊ တပ်အပ်ထင်ထင်၊ ဖူးမြင်ရ
 ကုန်သည်ရှိသော်။ ပသန္နာ၊ သဒ္ဓါယိုဖိုတ်၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိ
 ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ရတနာဒိဟိ၊ ရှေ့ငွေဘဏ္ဍာ၊ ရတနာ-အစရှိ
 သည်တို့ဖြင့်။ ပူဇေတော၊ လူဒါန်း ပူဇော်ကြကုန်၍။ သကံသကံ၊
 မိမိ-မိမိတို့၏၊ ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာဖြစ်သော။ ပါပိမံ ဒိဋ္ဌိံ၊ ဆိုးဝါး
 ယုတ်မာ၊ မိစ္ဆာအယူကို။ သြသဇ္ဇိံ သု၊ စွန့်ပယ်ကြလေကုန်၏။

၂၅-မီးမလောင်နိုင်သဖြင့် တဖန် ပေပြင်ထက်၌တင်၍ မှန်မှန်
 ညက်ညက် ထုနှက်ရန် စေခိုင်းခဏ်း

၂၁၂။ သော ရာဇာ အဇဟိတုာန၊ ဒိဋ္ဌိဇာလံ စိရာတနံ။
 ဌပေတုာခိကရညံ တံ၊ ကုဒ္ဓေန ပုန သာတယိ။

၂၁၂။ သောရာဇာ၊ ထိုဒေါသထန်ပြင်း၊ “ပဏ္ဍု” မင်းသည်။
 စိရာတနံ၊ လေးမြင့်ရှည်ကြာ၊ ယူမှားလာသော။ ဒိဋ္ဌိဇာလံ၊ မိစ္ဆာ

ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော၊ ကုန်ရက်ကို။ အဇဟိတုာန၊ မပယ်စွန်မရှိ။
အဓိကရည်၊ ပန်းဘဲသည်တို့၊ လုံချီထုနှက်၊ ပေပြင်ထက်၌။ တံ၊
ထိုရောင်တော် ထူးမြတ်၊ စွယ်တော် ဓာတ်ကို။ ဌပေတုာ၊
တင်ထား၍။ ကုဋ္ဌေန၊ လေးလံစွာလှ၊ သံတူမဖြင့်။ ပုန၊ တဖန်။
သံတယံ၊ မှန်မှန်ညက်အောင်၊ ထုနှက်စေ၏။

၂၁၃။ နိမုဂ္ဂါတာယုပဒ္ဓေန၊ ဒိဿမာနာ ဇုတိဟိ သာ။
ဒိဿယော ပရိဇောတေသိ၊ ဥဒယဋ္ဌောဝ စန္ဒိမာ။

၂၁၃။ တာယ၊ ပြင်းစွာထုနှက်၊ ထိုပေထက်၌။ နိမုဂ္ဂါ၊ စူးဝင်
နှစ်မြုပ်သည်ဖြစ်၍။ သာ၊ ထိုလက်ငဲအောက်ဓာတ်၊ စွယ်တော်
မြတ်သည်။ ဥပဒ္ဓေန၊ ပေထဲစူးဝင်၊ ပေပြင်တချို့၊ ထက်ဝက်
အဘို့အားဖြင့်။ ဒိဿမာနာ၊ ထင်စွာပြလျက်။ ဥဒယဋ္ဌော၊
ဥဒည်စွန်းမှ၊ ရောင်ဝန်းထက်ဝက်၊ ပေါ်ထွက်စ ဖြစ်သော။
စန္ဒိမာဣဝ၊ လဝန်းကြီးကဲ့သို့။ ဇုတိဟိ၊ ကူးသန်းရှက်လည်၊
ဖြူသောရောင်ခြည်တို့ဖြင့်။ ဒိဿယော၊ အရပ်မျက်နှာတို့ကို။
ပရိဇောတေသိ၊ ဝန်းကျင်ရှက်ကူး၊ ကုန်မြူး တောက်ပတော်
မူလေ၏။

၂၁၄။ ရာဇာ ဒိဿာနုဘာဝံ တံ၊ ပဏ္ဍု အာပဇ္ဇိ ဝိမှယံ။
မဟိဿုကီ နိဂဏ္ဍေကော၊ ရာဇာနံ တမိဒံဗြဝိ။

၂၁၄။ ပဏ္ဍုရာဇာ၊ “ပဏ္ဍုမ”ဟု၊ ကောဓထန်ပြင်း၊ မိစ္ဆာမင်း
သည်။ တံအာနုဘာဝံ၊ တူဖြင့်နှက်လည်း၊ မအက်မကဲ့၊ ယှက်ဝဲ
ရောင်တော်၊ ထိုအာနုဘော်ကို။ ဒိဿာ၊ မြင်လတ်သည်ရှိသော်။
ဝိမှယံ၊ ကြောက်စိတ်ရောနှော၊ အံ့ဩခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိ၊ ရောက်
လေ၏။ တံရာဇာနံ၊ ထိုအံ့ဩလျက် နေသောမင်းကို။ မဟိဿုကီ၊

ဌာနစောင်းမြောင်း၊ မကောင်းသောသဘောရှိသော။ ကော
နိဂဏ္ဍော၊ အစေလက၊ နိဂဏ္ဍ တက္ကတုန်း၊ တယောက်သည်။
ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော စကားကို။ အဗြဝံ၊ ဝါကြားပြောဆို
လေ၏။

၂၁၅။ ပဿ ဒေဝ မဟိဒ္ဓိံ နော၊ နိဟရိဿာမ ဣဒ္ဓိယာ။
ဝတှာ တောယေန သိဒ္ဓိံ သု၊ ဒါဌာ တထာပိ နာစလိ။

၂၁၅။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်။ နော၊ ငါတို့၏။ မဟိဒ္ဓိံ၊ ဣဒ္ဓိ
အမျိုးမျိုး၊ ကြီးသောတန်းခိုးကို။ ပဿ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ၊
ရှုစမ်းပါလော။ ဣဒ္ဓိယာ၊ ငါတို့တန်းခိုးတော်ဖြင့်။ နိဟရိဿာမ၊
ပေ-မှကျွတ်အောင်၊ ထုတ်ဆောင်ကြကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဝတှာ၊ ဟိတ်ဟန်ပိုမို၊ ပြောဆိုပြီး၍။ တောယေန၊ ရေဖြင့်။
သိဒ္ဓိံ သု၊ ပေ-မှအထက်၊ ကျွတ်ထွက်စေကြောင်း၊ သွန်းလောင်း
ကြလေကုန်၏။ တထာပိ၊ ထိုသို့အားထုတ်၊ တိတ္ထိတုန်းခိုးဖြင့်
နှုတ်သော်လည်း။ ဒါဌာ၊ စွယ်တော်မြတ်သည်။ နာစလိ၊ ဆံခြည်
ဖျားမျှ၊ ရွှေရွှားနှုပ်နှုပ်၊ လှုပ်တော်မမူ။

၂၁၆။ ဇိဂုစ္ဆံ အထ တေ ရာဇာ၊ နိဟာရေ ဝရဓာတုယာ။
ဥပဂါယမန္နေသံ ဘေရိံ၊ စရာပေသိ သကေ ပုရေ။

၂၁၆။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ရာဇာ၊ “ပဏ္ဍု” မင်းသည်။ နိဟာရေ၊
ရေဖြင့်လောင်း၍၊ စုပေါင်းဝိုင်းအုံ၊ ထုတ်ဆောင်ကြကုန်သော။
တေ၊ ထိုနိဂဏ္ဍတက္ကတုန်း၊ တို့ကို။ ဇိဂုစ္ဆံ (ဇိဂုစ္ဆန္တော)၊ ဟန်ပန်းမရ၊
စက်ဆုပ်လှသည်ဖြစ်၍။ ဝရဓာတုယာ၊ စွယ်တော်မြတ်၏။ ဥပဂါယံ၊
ပေ-မှလှုတ်၍၊ ကျွတ်ထွက်နိုင်ကြောင်း၊ နည်းလမ်းကောင်းကို။
အန္နေသံ (အန္နေသန္တော)၊ ရှာမှီးတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ သကေ

ပုရေ၊ မိမိပိုင်နင်း၊ နိုင်ငံတော်အတွင်း၌။ ဘေရီ၊ စည်ကို။ စရာ
ပေသိ၊ တွင်းပြင်မလပ်၊ ဝန်းကျင်စပ်အောင်၊ တီးခပ်ရှာဖွေ၊
လှည့်လည်စေတော်မူလေ၏။

၂၁၇။ တောယဇ္ဇ နိမ္မဂ္ဂံ တံ၊ ဗဟိ ယော နိဟရေယျ သော။
သုလဒ္ဓါန ဝရံ ရညာ၊ သုခတ္ထမေဿတိ တဒါ။

၂၁၇။ တောယဇ္ဇော၊ တိုင်းသူပြည်သား၊ အိုလူအများတို့။ အဇ္ဇ၊
ယနေ။ ယော၊ ယောကျ်ား မိန်းမ မဟူ၊ အကြင်သူသည်။ တောယ၊
ထိုပေထက်၌။ နိမ္မဂ္ဂံ၊ ကျောက်စာတိုင်သို့၊ မယိုင်မလှုပ်၊ ထက်ဝက်
မြုပ်သော။ တံ၊ ထိုကြက်သရေမတိုး၊ ဂေါတမအရိုးကို။ ဗဟိ၊
ပြင်ဘက်သို့။ နိဟရေယျ၊ ထုတ်ဆောင်နိုင်ငြားအံ့။ တဒါ၊
ထိုအခါ၌။ သော၊ ထိုယောကျ်ား မိန်းမ-မဟူ၊ ထုတ်ဆောင်နိုင်
သော သူသည်။ ရညာ၊ မင်း၏ အထံတော်မှ။ ဝရံ၊ ဆုတော်
လာဘ်တော်ကို။ သုလဒ္ဓါန၊ ကောင်းစွာရ၍။ သုခတ္တံ၊ ကိုယ်
စိတ်နှစ်ဖြာ၊ ကြည်သာ ရှင်လန်း၊ ချမ်းသာသည့် အဖြစ်သို့။
မေဿတိ၊ ဒိဋ္ဌ မျက်မှောက်၊ ရောက်ရလတ္တံ့။

၂၆-ပေထဲ၌ စူးဝင်၍နေသော စွယ်တော်မြတ်ကို တုတ်နုတ်ရန်
“သုဘဒ္ဓ” သူဌေးသား ပဏ္ဍုမင်းအထံသို့ သွားဇော်

၂၁၈။ ဘေရီသဒ္ဓံ တဒါ သုတွာ၊ သုဘဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓမာမကော။
တသ္မိံ ပုရေ သုတော သေဋ္ဌိ၊ ရညော ဥပေတိ သန္တိကံ။

၂၁၈။ တဒါ၊ ထိုသို့ တီးခတ်ကြော်ငြာ၊ စည်လည်သောအခါ၌။
တသ္မိံ ပုရေ၊ ထို“ပါဠိလိပုတ်” နေပြည်တော်၌။ ဗုဒ္ဓမာမကော၊

မြတ်ဘုရား၌၊ အားထားခိုကိုး၊ လွန်မြတ်နိုးသော။ သုဘဒ္ဒေါ၊
“သုဘဒ္ဒ” အမည်ရှိသော။ သေဌ်သုတော၊ သူဌေးသားသည်။
ဘေရိသဒ္ဒါ၊ လှည့်စေထုတ်ပြန်၊ စည်တော်သံကို။ သုတော၊ ကြား
လတ်၍။ ရညော၊ နရသေဌ်နင်း၊ “ပဏ္ဍ” မင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံ
တော်သို့။ ဥပေတိ၊ ပျပ်ဝပ်ရှိသေ၊ ချဉ်းကပ်လေ၏။

၂၁၉။ ရာဇာနံ သော နမိတုာန၊ သာရဇ္ဇမုတ္တမာနသော။
ဗုဒ္ဓဝဏ္ဏပဘာဝံဝ၊ ဗဟံ ဝဏ္ဏသိ သဗ္ဗသော။

၂၁၉။ သော၊ ထို“သုဘဒ္ဒ” ဟု၊ နာမထင်ရှား၊ သူဌေးသားသည်။
ရာဇာနံ၊ “ပဏ္ဍ” မင်းကို။ နမိတုာန၊ ဦးညွတ်ပြီး၍။ သဗ္ဗသော၊
ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ သာရဇ္ဇမုတ္တမာနသော၊
ရဲရဲတင်းတင်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းမှ ကင်းလွတ်သော စိတ်ရှိသည်
ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓဝဏ္ဏပဘာဝံဝ၊ မြတ်ဘုရား၏၊ ကြီးမားကဲလွန်၊ ဂုဏ်
တော်သာလျှင် အမွန်ရှိသော။ ဗဟံ၊ တပါးမက၊ များလှဖုံဖုံ၊
ကျေးဇူးဂုဏ်ကို။ ဝဏ္ဏသိ၊ များဖြင့်ခဲ၊ ပရိသတ်ထဲ၌၊ ချီးဝှံ
မြှက်ဆိုလေ၏။

၂၂၀။ ကိဏိတုာ ဗဟုမုလေန၊ ဘူမိံ ဇေတဝနံ အကာ။
ယောနာထပိဏ္ဍိကော သေဌ်၊ မမ သော ပပိတာမဟော။

၂၂၀။ အနာထပိဏ္ဍိကော၊ “အနာထပိဏ္ဍိ” အမည်ရှိသော။
ယောသေဌ်၊ အကြင်သူဌေးကြီးသည်။ ဘူမိံ၊ “ဇေတ” မင်းသား၊
ပျော်ပါးစံနေ၊ ဥယျာဉ်မြေကို။ ဗဟုမုလေန၊ ကုဋေသင်္ချာ၊
ဘိုးများစွာဖြင့်။ ကိဏိတုာ၊ မနှေးလွယ်ကူ၊ ဝယ်ခဲ ယူ၍။
ဇေတဝနံ၊ “ဇေတဝနံ” ခေါ်၊ ရွှေကျောင်းတော်ကို။ အကာ၊ စီမံ
အားထုတ်၊ ဆောက်လုပ်လေ၏။ သော၊ ထို“အနာထပိဏ္ဍိ”

ဂုဏ်သိမ်ကျော်ဟီး၊ သူဌေးကြီးသည်။ မမ၊ “သုဘဒ္ဒ”ဟု၊ နာမ
သမုတ်၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပပိတာမဟော၊ “အဘေး”ပေတည်း။

၂၂၁။ သော တံ ဗုဒ္ဓဿ ဒတုာန၊ ပစ္စယေဟိ ဥပဋ္ဌဟိ။
ဘတ္တိဟာရံ မမဉ္ဇေဝ၊ သမ္ဗုဒ္ဓေ ပဿထာဓုနာ။

၂၂၁။ သော၊ ထို ကျွန်ုပ်အဘေး၊ “အနာထပိဏ်”သူဌေးသည်။
တံ၊ ထို“ဇေတဝန်”ခေါ်၊ ရွှေကျောင်းတော်ကို။ ဗုဒ္ဓဿ၊
သက်တော်ထင်ရှား၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဒတုာန၊ သဒ္ဓါ
ရှင်လန်း၊ လှူဒါန်းပြီး၍။ ပစ္စယေဟိ၊ လေးပါးသောပစ္စည်း
တို့ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟိ၊ ရှိသေလေးမြတ်၊ ဆည်းကပ် လုပ်ကျွေး၏။
အဓုနာ၊ ယခုအခါ၌။ မမဉ္ဇေဝ၊ သူဌေးမင်း၏၊ မြစ်ရင်းမှန်လှ၊
ကျွန်ုပ် “သုဘဒ္ဓ”၏သာလျှင်။ သမ္ဗုဒ္ဓေ၊ သစ္စာသိမြင်၊ ဘုရား
ရှင်၌။ ဘတ္တိဟာရံ၊ ဆည်းကပ်ခစား၊ ဝပ်တားပုံကို။ တုမေ၊
သင်လှ အပေါင်းတို့သည်။ ပဿထ၊ ဂရုစိုက်၍၊ ရှုလိုက်ကြလေ
ကုန်လော။

၂၇-သူဌေးသားသည် မြတ်စွာဘုရား၏ အဖြစ်သနစ်တော်များကို
သစ္စာဆို၍ တန်းခိုးပြုရန် တောင်းပန်ခဏ်း

၂၂၂။ ဣစ္စာဒိံ သော နဒိတုာန၊ ကေသုတ္တရိယံ ကရံ။
ဒက္ခိဏဇာဏုနာ ဘူမိံ၊ အာဟစ္စ ကတအဉ္ဇလီ။

၂၂၃။ ဆဒ္ဒန္တာဒိကကာလေသု၊ သဗ္ဗမုပ္ပန္နစာရိတံ။
သံဝဏ္ဏေတုာ ဣဒံ သစ္စံ၊ အကာသိ ပဏ္ဍိတော ဝရံ။

၂၂၂-၂၂၃။ ပဏ္ဍိတော၊ ကျိုးကြောင်းမြင်သိ၊ ပညာရှိသော။
သော၊ ထို “သုဘဒ္ဓ” ဟု၊ နာမထင်ရှား၊ သူဌေးသားသည်။

ဣစ္စာဒိံ၊ ဤသို့ အစရှိသော စကားကို။ နဒိတုာန၊ မြက်ဆို
 ကြိမ်းဝါး၍။ ဧကံသုတ္တရိယံ၊ လက်ဝဲတဘက်၊ ပခုံးထက်၌၊ ဖွဲ့ရှက်
 လှမ်းဆင်၊ စုလျားတင်သည်ကို။ ကရံ (ကရောန္တော)၊ ပြုလျက်။
 ဒက္ခိဏဇာဏုနာ၊ လကျောပတ်ဆံ့ဒူးဖြင့်။ ဘူမိံ၊ မြေကို။ အာဟစ္စ၊
 ထိ၍။ ကတအဉ္ဇလီ၊ ဆယ်ခုပေါင်းစပ်၊ ပြုအပ်သော လက်အုပ်ချီ
 ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ။ ဆဒ္ဒန္တဒိကကာလေသု၊ “ဆဒ္ဒန်” ဆင်မင်း
 အစရှိသော အဖြစ်တော်တို့၌။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်တော်မူခဲ့ရသော။ သဗ္ဗံ
 စာရိတံ၊ ကြွင်းမဲ့ ဥသံ၊ အလုံးစုံသော အကျင့်တော်ကို။
 သံဝဏ္ဏေတုာ၊ အများလူဗိုလ်၊ ကြည်ညိုစဖွယ်၊ အကျယ် ဖော်
 ညွှန်း၊ ချီးမွမ်းပြီး၍။ ဝရံ၊ မြတ်လှစွာသော။ ဣဒံသစ္စံ၊ ဤဟုတ်မှန်
 သောသစ္စာစကားကို။ အကာသိ၊ ပြုလေ၏။

၂၂၄။ ဗုဒ္ဓေါ ဆဒ္ဒန္တကာလေထ၊ အဂဏေတုာ မဟာဒုခံ။
 သာမံ ဆေတုာန လုဒ္ဒါယ၊ အဒါသိ ဒန္တယုဂ္ဂဋံ။

၂၂၄။ ဗုဒ္ဓေါ၊ လေးအင်သစ္စာ၊ ငါးဖြာဉှေ ယု၊ မြတ်ဓမ္မကို၊
 တစမကျန်၊ ဝေဘန်ပိုင်းဖြတ်၊ အတတ်သိမြင်၊ ဘုရားရှင်သည်။
 ဆဒ္ဒန္တကာလေ၊ ဝူဠ-သုဘဒ်၊ ညာနတ်ထိပ်ပန်၊ “ဆဒ္ဒန်” ရာဇာ၊
 ဆင်မင်း ဖြစ်တော်မူသောအခါ၌။ မဟာဒုခံ၊ မုဆိုးလက်နက်၊
 မြားဒဏ်ချက်ကြောင့်၊ သွေးစက်ယိုလျှံ၊ ပြင်းထန် လှိုက်လဲ၊
 ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို။ အဂဏေတုာ၊ မေတ္တာရွှေပြေး၊ အရေး
 မယု၊ မရေတွက်မူ၍။ ဒန္တယုဂ္ဂဋံ၊ ဖြူစင်သန့်ရှင်း၊ ငွေဆင်းရောင်
 ဟုန်၊ စွယ်တော်စုံကို။ သာမံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။ ဆေတုာန၊ လှ-
 သံစောင်းကို၊ နှာမောင်းရစ်ပတ်၊ တိုက်ဖြတ်တော်မူ၍။ လုဒ္ဒါယ၊

မုဆိုးမိုက်များ၊ သူကောင်သားအား။ အဒါသိ၊ ရန်တုံ့မပြန်၊
ဗောဓိညာဏ်ကို၊ ရည်သန်ရွယ်ချူ၊ ပေးလှူတော်မူလေ၏။

၂၂၅။ လောကဂေါ၊ သသကာလေ စ၊ အနပေက္ခော သဒေဟကံ။
အဂ္ဂိခန္ဓံ ပတိတုာန၊ ဗြာဟ္မဏဿ အဒါ သုဘံ။

၂၂၅။ လောကဂေါ၊ လူတို့ဥက္ကဋ္ဌ၊ ဘုရားမြတ်သည်။ သသကာ
လေစ၊ လောကဓာတ်တွင်း၊ သတင်းကြေငြာ၊ ယုန်မင်းဖြစ်တော်
မူသောအခါ၌လည်း။ သုဘံ၊ နှုပျိုသေးသွယ်၊ တင့်တယ် လှပ
သော။ သဒေဟကံ၊ ခင်မင်ချစ်မက်၊ မပစ်ရက်အောင်၊ နှစ်သက်
ကြည်ညို၊ မိမိကိုယ်ကို။ အနပေက္ခော၊ ခင်တယ်နှစ်သက်၊ ငဲ့ကွက်
တော်မမူဘဲ။ အဂ္ဂိခန္ဓံ၊ တောက်လောင်ပူရှိန်၊ ထိန်ထိန်ဝင်းဝင်း၊
မီးပုံတွင်းသို့။ ပတိတုာန၊ ရဲရဲတင်းတင်း၊ ခုန်ဆင်းတော်မူ၍။
ဗြာဟ္မဏဿ၊ မိုးနတ်သိကြား၊ ပုဏ္ဏားရုပ်ဖန်၊ အလှူခံအား။
အဒါ၊ စိတ်ထားကြည်ဖြူ၊ ပေးလှူတော်မူလေ၏။

၂၂၆။ ဓမ္မပါလတ္တဘာဝေ စ၊ ဟတ္ထပါဒဝိစ္ဆေဒနံ။
သဟံ စိတ္တေ ပတာပဿ၊ အပ္ပမတ္တံ န ကမ္မတိ။

၂၂၆။ ဓမ္မပါလတ္တဘာဝေစ၊ စန္ဒာဒေဝီ၊ မဟေသီ၏၊ ရင်ဆီ
ရင်နှစ်၊ သားချစ်ရတနာ၊ ဓမ္မပါလ--မင်းသား ဖြစ်တော်မူသော
အခါ၌လည်း။ ပတာပဿ၊ ခမည်းတော်ရင်း၊ “မဟာပတာပ”
မင်း၏။ ဟတ္ထပါဒဝိစ္ဆေဒနံ၊ လက်၊ ခြေ-နှစ်ပြင်၊ အရှင်လတ်လတ်၊
ခုတ်သတ်ကြဲမြောက်၊ ဖြတ်တောက်ခြင်းကို။ သဟံ (သဟန္ဓော)၊
ခုနှစ်လ-ရွယ်၊ သူငယ်မတန်၊ သည်းခံတော်မူလျက်။ စိတ္တေ၊
သမ္မောဓိညာဏ်၊ ရည်သန်စွဲကပ်၊ စိတ်တော်မြတ်၌။ အပ္ပမတ္တံ၊

ပမာဒ္ဓိင်္ဂ်းဆ၊ မပြောပဘွယ်၊ အနည်းငယ်မျှ။ နကမ္မတိ၊ မြင့်မိုရ်
မဟေ၊ လေပြေဌေသို့၊ ရွှေရွှေနှပ်နှပ်၊ လှုပ်တော်မမှု။

၂၂၇။ တာဒိသံ ဒုက္ကရံ ကတု၊ အာဂတဿ မဟေသိနော။
အနန္တဉာဏဗုဒ္ဓဿ၊ ဒါဌေသာ ဓမ္မရာဇိနော။

၂၂၇။ သော၊ ဤပေ-ထဲစူးဝင်၊ စွယ်တော်ရှင်သည်။ တာဒိသံ၊
ထိုကဲ့သို့သဘောရှိသော။ ဒုက္ကရံ၊ ခဲယဉ်းသော အမှုမျိုးကို။
ကတု၊ ဖြည့်ကျင့်ဆည်းစု၊ ပြုတော်မူ၍။ အာဂတဿ၊ ဘဝ
များစွာ၊ ကြွလာတော်မူရသော။ မဟေသိနော၊ သီလက္ခန္ဓာ၊
စသည့်ကျေးဇူး၊ ဂုဏ်အထူးကို၊ ဆည်းပူး ရှာမှီးတော် မူပြီးထ
သော။ ဓမ္မရာဇိနော၊ တရားမင်းစင်၊ ဖြစ်ကြီး ဖြစ်တော်မူထ
သော။ အနန္တဉာဏဗုဒ္ဓဿ၊ အဆုံးမရှိသော၊ ဉာဏ်တော်သခင်၊
ဘုရားရှင်၏။ ဒါဌာ၊ လက်ဝဲအောက်ဓာတ်၊ စွယ်တော်မြတ်
ပေတည်း။

၂၂၈။ တေန သစ္စေန သာ ဓာတု၊ သမာရုယု နဘန္တရံ။
ဇောတယန္တိ ဝိနောဒေတု၊ ဇနဿ ဝိမတိံ ဣတိ။

၂၂၈။ တေနသစ္စေန၊ ထိုထိုမြက်ကြား၊ မှန်ကန်သော သစ္စာ
စကားကြောင့်။ သာဓာတု၊ ထိုပေထဲစူးဝင်၊ စွယ်တော်ရှင်သည်။
နဘန္တရံ၊ ကောင်းကင်တွင်းသို့။ သမာရုယု၊ ရောင်ခြည်ထူးယှက်၊
ပျံတက်တော်မူ၍။ ဇောတယန္တိ၊ အရောင်တဝင်းဝင်း၊ ထွန်းလင်း
တောက်ပလျက်။ ဇနဿ၊ ဥဩဝါသောင်းသောင်း၊ လူအပေါင်း
၏။ ဝိမတိံ၊ သို့လော သို့လော၊ တွေးတော ယုံမှားခြင်းကို။
ဝိနောဒေတု၊ အရှင်းပျောက်အောင်၊ ပယ်ဖျောက်တော်မူပါ။

အရှင်ဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အကာသိ၊ သစ္စာမြက်ချေ၊ ပြုလိုက်
လေ၏။

၂၈-စွယ်တော်မြတ်သည် ကောင်းကင်၌ တန်းခိုးပြတော်မူပြီး၍
“သုဘဒ္ဒ”၏ ဦးခေါင်းထက်၌ တည်လာခဏ်း

၂၂၉။ တဒါ နဘံ သမုဂ္ဂမ္မာ၊ သောသဓိံ သမန္တတော။
ဇောတယန္တိ ပသာဒေသိ၊ ဝိတိဏ္ဏဝိမတိံ ဇနံ။

၂၂၉။ တဒါ၊ ထိုသို့-သစ္စာမြက်ကြား၊ လျှောက်ထား တောင်း
ပန်လိုက်သော အခါ၌။ သာဓာတု၊ ထိုသုံးလူ့ရှင်ဓာတ်၊ စွယ်
တော်မြတ်သည်။ နဘံ၊ အဇ္ဇာပြင်၊ ထက်ကောင်းကင်သို့။
သမုဂ္ဂမ္မာ၊ ဝင်းဝင်းထိန်လက်၊ ကောင်းစွာတက်၍။ သောသဓိံ၊
ရောင်လျှံကုန်မြူး၊ အထူးတင့်တယ်၊ သောက်ရူး ကြယ်ကဲ့သို့။
သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဇောတယန္တိ၊ ထိန်ပြောင်
ပြုံးပြက်၊ တလက်လက် ကုန်မြူးလျက်၊ ဝိတိဏ္ဏဝိမတိံ၊ မလွန်
မြောက်သေးသော၊ ယုံမှားသံသယ၊ ဒွိဟရှိသော။ ဇနံ၊ လူ
အပေါင်းကို။ ပသာဒေသိ၊ ယုံမှားပျောက်ပြေ၊ ကြည်ညိုစေ၏။

၂၃၀။ တတော သာ သြတရိတုာန၊ ဌတုာ သုဘဒ္ဒမတ္တကေ။
သုဓာဘိသိတ္တဂတ္တံ၊ တံ သံပိဏေသိ သတ္တုနော။

၂၃၀။ သတ္တုနော၊ သုံးလူ့ဆရာ၊ စောသတ္တာ၏။ သာ၊ ထိုရောင်
တော်ဝင်းလျှပ်၊ စွယ်တော်ဓာတ်သည်။ တတော၊ တို့အဇ္ဇာပြင်၊
ထက်ကောင်းကင်မှ။ သြတရိတုာန၊ ရောင်လျှံဝင်းဝင်း၊ သက်
ဆင်းတော်မူ၍။ သုဘဒ္ဒမတ္တကေ၊ “သုဘဒ္ဒ”၏၊ သီသပလ္လင်၊
ဦးထိပ်ပြင်၌။ ဌတုာ၊ ရောင်စုံ ကုန်လည်၊ ရပ်တည်တော်မူလျက်။

တံ၊ ထို“သုဘဒ္ဒ” သူဌေးသားကို။ သုဓာဘိသိတ္တဂတ္တံ၊ နတ်
သုဓာဖြင့် သွန်းလောင်းအပ်သော ကိုယ်ကဲ့သို့။ သံပိဏေသိ၊
ရှင်အားနှစ်လို့၊ ပျိုစေတော်မူလေ၏။

၂၃၁။ နိဂဏ္ဍာ တံ သုပဿိတု၊ ရာဇာနံ တမိဒံဗြု။
ရာဇ ဝိဇ္ဇာဗလံ တေ၊ န သတ္တိ ဓာတုယာ ဣတံ။

၂၃၁။ နိဂဏ္ဍာ၊ အစေလက၊ နိဂဏ္ဍတက္ကတုန်း၊ တို့သည်။ တံ၊ ထို
သို့ထင်ပေါ်၊ တန်းခိုးတော်ကို။ သုပဿိတု၊ စိတ်ထား မရှင်၊
ကောင်းစွာ မြင်ကြကုန်သည်ရှိသော်။ တံရာဇာနံ၊ ထို“ပဏ္ဍမ”
ဟု၊ နရသေဋ္ဌ်နင်း၊ မိစ္ဆာမင်းကို။ “ရာဇ၊ မင်းမြတ်။ တေ၊ ဤသို့
အရောင်ယှက်ကူး၊ တန်းခိုးမြူးခြင်း အစရှိသောအမှုသည်။ ဝိဇ္ဇာ
ဗလံ၊ သူဌေးသား၏၊ ဆေးဝါးတတ်ကျွမ်း၊ “ဝိဇ္ဇာ” စမ်းပါ
တည်း။ ဓာတုယာ၊ အရိုးဓာတ်၏။ နသတ္တိ၊ တန်းခိုးလူဒို့၊
အစမ်းသတ္တိမဟုတ်”။ ဣတံ (ဣဒံ ဝစနံ)၊ ဤသို့ လှည့်ဖြား၊
မဟုတ်မမှန်သော စကားကို။ အဗြု၊ သွယ်ဝိုက်ဖုံဖုံ၊ ပြောဆိုကြ
လေကုန်၏။

၂၃၂။ တေသံ နိသမ္မ တံ ဝါစံ၊ ရာဇာ သုဘဒ္ဒမဗြုဝိ။
ယထေတေ သဒ္ဒဟိဿန္တိ၊ တထာညိဒ္ဓိဉ္စ ဒဿယ။

၂၃၂။ ရာဇာ၊ “ပဏ္ဍ” မင်းသည်။ တေသံ၊ ထိုတိတ္တိတက္ကတုန်း၊
တို့၏။ တံဝါစံ၊ ထို-သွယ်ဝိုက်လှည့်ဖြား၊ မဟုတ် မမှန်သော
စကားကို။ နိသမ္မ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍။ သုဘဒ္ဒ၊ “သုဘဒ္ဒ” သူဌေး
သားကို။ သုဘဒ္ဒ၊ အို“သုဘဒ္ဒ”။ ယထာ၊ အကြံင့် သို့သော
အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပြသည်ရှိသော်။ တေ၊ ထိုလူအပေါင်း
တို့သည်။ သဒ္ဒဟိဿန္တိ၊ ယုံကြည်ကြကုန်လတ္တံ့။ တထာ၊ ထိုသို့

ယုံကြည် နိုင်လောက်အောင်သော အခြင်း အရာ အားဖြင့်။
အညိဒ္ဓိဉ္စ၊ ယခုတန်းခိုးမှ၊ တမျိုးတခြား၊ တန်းခိုးများကိုလည်း။
ဒဿယ၊ လဲဖယ်တခန်း၊ ပြစမ်းပါဦးလော။ ဣတံ၊ ဤသို့။
အဗြဝိ၊ မိန့်ဆိုတော်မူလေ၏။

၂၃-ရွှေခွက်အတွင်း နံ့သာရေ၌ ဟင်္သာမင်းကဲ့သို့ ဖျော်မြူး
ကူသနားလျက် တန်းခိုးပြတော်မူခဏ်း

၂၃၃။ တပနိယပတ္တေ သေဌိ၊ ဂန္ဓသီတောဒပူရိတေ။
ဓာတုံ ဌပေသိ နာထဿ၊ စရိတံနုဿရံ တဒါ။

၂၃၃။ တဒါ၊ ထို-ခိုင်းစေသော အခါ၌။ သေဌိ၊ “သုဘဒ္ဒ”
သုဌေးသည်။ စရိတံ၊ ပါရမီအဆင့်ဆင့်၊ ဖြည့်ကျင့်တော် မူခဲ့ရ
ပုံကို။ အနုဿရံ (အနုဿရန္တော)၊ ဖန်ဖန်စေ့စေ့၊ အောက်မေ့
တော်မူလျက်။ ဂန္ဓသီတောဒပူရိတေ၊ သင်းကြည် ကြိုင်မွေး၊
နံ့သာရေဒေတို့ဖြင့် ပြည့်သော။ တပနိယပတ္တေ၊ ရွှေခွက်၌။
နာထဿ၊ လူသုံးပါးတို့၏၊ ကိုးစား မှီခိုရာအစစ်၊ ဖြစ်ကြီး
ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓာတုံ၊ စွယ်တော်ဓာတ်ကို။
ဌပေသိ၊ ထည့်လိုက်လေ၏။

၂၃၄။ ရာဇဟံသီဝ ဓာဝန္တိ၊ ပဒက္ခိဏေန သာ ဒကေ။
နိမ္မုဒ္ဓမာနာစုမ္မုဇ္ဇ-မာနာ ဇနေ ပမောဒသိ။

၂၃၄။ ဒကေ၊ ရွှေခွက်အတွင်း၊ ပျံ့သင်းထူးထူး၊ နံ့သာရေ၌။
သာ၊ ထိုစွယ်တော်မြတ်သည်။ ရာဇဟံသီဝ၊ ဟင်္သာမင်းကဲ့သို့။
ပဒက္ခိဏေန၊ ရွှေခွက်-နခမ်း၊ ယှက်သန်းထိန်ကြည်၊ လကျော်ရစ်
လည်သဖြင့်။ ဓာဝန္တိ၊ ထိုဤလူးလာ၊ ကူးခါ ပြေးသွားလျက်။

နိမ္မုဒ္ဓမာနာစ၊ ရေတွင် နှစ်မြုပ်၊ ငုပ်သည် ဖြစ်၍၎င်း။ ဥမ္မုဒ္ဓ
မာနာစ၊ ရေ၏ အထက်၊ ပေါ်တက်သည် ဖြစ်၍၎င်း။ ဇနေ၊
ဝိုင်းအံ့ရှုညောင်း၊ လူအပေါင်းတို့ကို။ ပမောဒယိ၊ နှစ်သက်
ရှင်မြူး၊ အထူးဝမ်းမြောက်စေတော်မူလေ၏။

၂၃၅။ ပဿိတာပိ တမစ္ဆေရံ၊ ဒိဋ္ဌိဇာလံ သကံ ခနံ။
အဇဟိတာဝ သော ရာဇာ၊ စိန္တေသိ ဒုဋ္ဌမာနသာ။

၂၃၅။ သောရာဇာ၊ ထိုပညာ ဉာဏ်ကင်း၊ မိစ္ဆာမင်းသည်။ တံ
အစ္ဆေရံ၊ ထို-အံ့ဘွယ်အခန်းခန်း၊ အဆန်းဆန်း အစုံစုံကို။ ပဿိ
တာပိ၊ ကိုယ်တိုင်ဒိဋ္ဌ၊ တွေ့မြင်ရသော်လည်း။ သကံခနံ၊ မိမိကိုယ်
ပိုင် ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဒိဋ္ဌိဇာလံ၊ ဆိုးဝါးယုတ်မာ၊ မိစ္ဆာ အယူ
တည်းဟူသော ကုန်ရှက်ကို။ အဇဟိတာဝ၊ မပယ် မစွန့်မချီ
သာလျှင်။ ဒုဋ္ဌမာနသာ၊ ဒေါသလွန်ပွား၊ ပြစ်မှားသော စိတ်
ဖြင့်။ စိန္တေသိ၊ ဖျက်ဆီးဘို့ရန်၊ အနည်းနည်းကြံစည်လေ၏။

၃၀. “ပဏ္ဍု” မင်းသည် တဖန်နက်လှစွာသေတွင်း၌
ထည့်မြုပ်၍ ဆင်ဖြင့်နင်းရန် စေခိုင်းခဏ်း

၂၃၆။ ဝိသိခါယ တတော မဇ္ဈေ၊ ခိပိတာ ကတကာသုယာ။
ပံသုဟိ အဘိပူရေတာ၊ မဒ္ဒါပယံ ဂဇဟိ တံ။

၂၃၆။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ဝိသိခါယ၊ မြို့တွင်းခရီး၊ လမ်းမ
ကြီး၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ကတကာသုယာ၊ တူးဆွဲပြုပြင်၊
စီရင်အပ်သော တွင်းကြီးထဲ၌။ တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဖြူထွား
နုဖပ်၊ စွယ်တော်မြတ်ကို။ ခိပိတာ၊ ထည့်သွင်းပစ်ချ၍။ ပံသုဟိ၊
မြေမုန် မြေခဲတို့ဖြင့်။ အဘိပူရေတာ၊ မြင့်မောက်လှုံဝေ၊ ပြည့်ဖြိုး

စေ၍။ ဂဇဟိ၊ အားအင်ကြီးမား၊ ဆင်အများတို့ဖြင့်။ မဒ္ဒါ
ပယံ၊ မြေမှအထက်၊ မပေါ်ထွက်ရန်၊ နင်းစေပြန်၏။

၂၃၇။ စက္ကမတ္တေ မဟိံ ဘေတွာ၊ ဌတွာ ဥဠိတပက်ဇေ။
ဩဘာသေသိ ဒိသာ သဗ္ဗာ၊ မုဟုတ္တေန ပဘာဟိ သာ။

၂၃၇။ သာ၊ ထိုလက်ခဲအောက်ခတ်၊ စွယ်တော် မြတ်သည်။
မုဟုတ္တေန၊ မကြာမြင့်လှ၊ တခဏဖြင့်။ မဟိံ၊ ဆင်ဖြင့်နင်း၍၊
ကြပ်တင်းစွာပြု၊ မြေအထက်။ ဘေတွာ၊ ကြည့်ရှုကြဆဲ၊ ဘောက်
ခဲတော်မူ၍။ စက္ကမတ္တေ၊ လှည်းဘီးစက်မျှ၊ ပမာဏရှိသော။
ဥဠိတပက်ဇေ၊ မြေမှပေါက်ရောက်၊ ကြာညောက် အလယ်၌။
ဌတွာ၊ တည်တော်မူ၍။ ပဘာဟိ၊ ထူးထွေ မြားမြောင်၊ ရောင်
ခြည်တော် အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့်။ သဗ္ဗာဒိသာ၊ လုံးစုံ ပတ်ချာ၊
ရပ်မျက်နှာတို့ကို။ ဩဘာသေသိ၊ အရောင်တဝင်းဝင်း၊ ထွန်းလင်း
တောက်ပတော်မူလေ၏။

၂၃၈။ မစ္စာ ခိပိံ သု ဝတ္ထာနိ၊ ပုပ္ဖဝဿံ ပဝဿယံ။
ဥက္ကဋ္ဌိံ သာဓုကာရဉ္စ၊ အကံသု နိတရံ ဗဟူ။

၂၃၈။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ မစ္စာ၊ ဖူးမြင်ရသူ၊ လူအပေါင်း
တို့သည်။ ဝတ္ထာနိ၊ ဦးရပ်ပုဆိုး၊ အမျိုးမျိုးတို့ကို။ ခိပိံ သု၊ ပူဇော်
မြှောက်ပင့်၊ ပစ်လွှင့်ကြလေကုန်၏။ ပုပ္ဖဝဿံ၊ ရန်စေ့ဖိုး၊ ဝတ်
ပန်းမိုဗ်းကို။ ပဝဿယံ၊ မြှောက်လွှင့်ကခုန်၊ ရွာစေကုန်၏။
ဥက္ကဋ္ဌိဉ္စ၊ ကြေးကြော်သံကို၎င်း။ သာဓုကာရဉ္စ၊ ဆားဆား-
ဆူညံ၊ ကောင်းချီးသံကို၎င်း။ နိတရံ၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ၊
အခါလေးမြင့်။ အကံသု၊ ပြုကြလေကုန်၏။

၃၁-စွယ်တော်မြတ်ကို တဖန်အပုပ်အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့်ပြည့်သော
ကျုံးမြောင်းတွင်းသို့ပစ်ချခဏ်း

၂၃၉။ တေဘိဝဉ္ဇနမေတန္တိ၊ သညာပေတွာ ဇီဂုစ္ဆိတေ။
ခိပိံသု ကုဏပါဒီဟိ၊ တံ တလေ ပရိခါယထ။

၂၃၉။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ တေ၊ ထိုတိတ္ထိတဏှတုန်းတို့သည်။ တေံ၊
ဤဣဒ္ဓိအမျိုးမျိုး၊ တန်းခိုးဟူသမျှသည်။ အဘိဝဉ္ဇနံ၊ မဟုတ်
မဟတ်၊ လှည့်ပတ်ခြင်းသာတည်း။ ဣတံ၊ ဤသို့။ သညာပေတွာ၊
“ပဏ္ဍုမ” မင်းအား၊ မှတ်သားသိစေကြကုန်၍။ ကုဏပါဒီဟိ၊
ညှိဟောင်ဆိုးယုတ်၊ အကောင်ပုပ် စသည်တို့ဖြင့်။ ဇီဂုစ္ဆိတေ၊
မစင်မကြယ်၊ ရုံစဘွယ်ဖြစ်သော။ ပရိခါယ၊ ကျုံးမြောင်း၌။
တလေ၊ အမြှုပ်ထ၍၊ ပုပ်ပုမခင်၊ အညစ်အကြေးအပြင်၌။ တံ၊
ထိုငွေ့ရောင်ဖြူဖပ်၊ စွယ်တော်မြတ်ကို။ ခိပိံသု၊ ပျောက်ပျက်
ကွယ်ပ၊ မမြင်ရအောင်၊ ပစ်ချ ကြလေကုန်၏။

၂၄၀။ ပဉ္စမ္ပုဇေဟိ သဉ္စန္ဒာ၊ ဟံသင်္ဂဏောပသေဝိတာ။
နန္ဒာပေဂါက္ခရဏီဝေသာ၊ တဒါသိ အဘိရာမိကာ။

၂၄၀။ တဒါ၊ ထိုပစ်ချလိုက်သောအခါ၌။ သော၊ ဤပုပ်နို့
လှောင်းလှောင်း၊ ရေကျုံးမြောင်းသည်။ ပဉ္စမ္ပုဇေဟိ၊ ပျား
ပိတုန်းတို့၊ စားသုံးပျော်ပါး၊ ကြာမျိုးငါးပါးတို့ဖြင့်။ သဉ္စန္ဒာ၊
ပန်းရက် ဝတ်မှု၊ ပွင့်ငုံရောစပ်၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဟံသင်္ဂ
ဏောပသေဝိတာ၊ ချစ်တင်းဆိုမြည်၊ ရှေ့လည်ယှက်ခါ၊ ဟင်္သာ
အများ၊ ပျော်ပါးကူးခပ်၊ မှီဝဲအပ်သော။ နန္ဒာပေဂါက္ခရဏီဝ၊
နတ်တို့ပျော်စံ၊ နန္ဒာကန်ကဲ့သို့။ အဘိရာမိကာ၊ အလွန်မွေ့လျော်
ဘွယ်ရှိသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်လေ၏။

၂၄၁။ ဟေသာနာဒံ တုရင်္ဂါထ၊ ကောဉ္ဇနာဒံ ဂဇာကရုံ။
မစ္စာ ဥက္ကဋ္ဌိသဒ္ဓံ ဝါ-ဒိတာ ဒုဒြဘိအာဒယော။

၂၄၁။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ တုရင်္ဂါ၊ မြင်းတို့သည်။ ဟေသာနာဒံ၊ မြို့လုံးဆူညံ၊ ဟိသောအသံကို။ အကရုံ၊ ပြုကြလေကုန်၏။ ဂဇာ၊ မင်္ဂလာ ဆင်တော်တို့သည်။ ကောဉ္ဇနာဒံ၊ ဟစ်ကြွေးဆူညံ၊ ကြီးကြာသံနှင့်တူသောအသံကို။ အကရုံ၊ ပြုကြလေကုန်၏။ မစ္စာ၊ လူအပေါင်းတို့သည်။ ဥက္ကဋ္ဌိသဒ္ဓံ၊ ပီတိပိုလှူ၊ ကြေးကြော်သံကို။ အကရုံ၊ ပြုကြလေကုန်၏။ ဒုဒြဘိအာဒယောပိ၊ မြေတုန်ဟီးမျှ၊ စည်ကြီးသံ အစရှိသည်တို့ကိုလည်း။ ဝါဒိတာ၊ တီးခပ်ကြလေကုန်၏။

၂၄၂။ အပ္ပုတာဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာနိ၊ ဗဟု အစ္ဆရိယာဝဟာ။
အညေ အစိန္တိတာ ဟေသံ၊ ပဋိစ္စ ဒသနံ တဒါ။

၂၄၂။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဒသနံ၊ စွယ်တော်မြတ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ အစွဲပြု၍။ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော။ အပ္ပုတာ၊ တရံတဆစ်၊ မဖြစ်စဘူး၊ အထူးအဆန်းတို့သည်။ အစ္ဆရိယာဝဟာ၊ အံ့ဩဘွယ်ကိုဆောင်ကုန်လျက်။ အဟေသံ၊ ထူးထွေဖုံဖုံ၊ ဖြစ်ပေါ်လာကြလေကုန်၏။ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာနိ၊ လူ့ပြည်တခွင်၊ မမြင်စဘူး၊ အထူးထူးအမျိုးမျိုးတို့သည်။ အစ္ဆရိယာဝဟာ၊ အံ့ဩဘွယ်ကိုဆောင်ကုန်လျက်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ပေါ်လာကြလေကုန်၏။ အညေ၊ ထူးဆန်းထွေပြား၊ တပါးကုန်သော။ အစိန္တိတာ၊ မကြံအပ် မကြံစည် နိုင်သော၊ အံ့ဩဘွယ် တို့သည်လည်း။ အဟေသံ၊ စွယ်တော်မြတ် တန်းခိုးကြောင့်၊ အမျိုးမျိုးဖြစ်ပေါ်လာကြလေကုန်၏။

၃၂-ကျုံးတွင်း၌ တန်းခိုးတော်ပြုပြန်သဖြင့် လူအပေါင်းတို့သည်
“ပဏ္ဍု” မင်းအားဝိုင်း၍ သံတော်ဦးတင်ခင်း

၂၄၃။ ဒိသ္မာ အစိန္တိတံ တေံ၊ အာမောဒိတာ ဗဟူ ဇနာ။
နိယောဇေတုမုပေစ္စတ္ထေ၊ ရညော ဝဒိံ သု ပဏ္ဍုနော။

၂၄၃။ ဗဟူဇနာ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ အစိန္တိတံ၊
မကြံအပ် မကြံစည်နိုင်သော။ တေံ၊ ဤသို့ မဖြစ်စဘူး၊ မမြင်
စဘူး၊ အထူးဆန်းကြယ်၊ ဒံ့ဩဘွယ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ များပြားဖုံဖုံ၊
တွေ့မြင်ရကုန်သောကြောင့်။ အာမောဒိတာ၊ အလွန်အကြူး၊
အထူးဝမ်းသာကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဏ္ဍုနော၊ “ပဏ္ဍုမ” အမည်
ရှိသော။ ရညော၊ မင်းအား။ ဥပေစ္စ၊ ကပ်ကြကုန်၍။ အတ္ထေ၊
အကျိုးစီးပွား၌။ နိယောဇေတု၊ ပညာသက်ဝင်၊ ယှဉ်စေခြင်းငှါ။
ဝဒိံ သု၊ တိုက်တွန်းစုအံ့၊ သံတော်ဦးတင်ကြလေကုန်၏။

၂၄၄။ ယော ဒိသ္မာ ဤဒိသံ ရာဇာဣဒ္ဓိံ ဂေယျန္တဒဿိနော။
ကရေ ပသာဒမတ္တမ္ပိ၊ နော စေ ပညာထ တဿ ကာ။

၂၄၄။ ရာဇာ၊ မင်းမြတ်။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဂေယျန္တ
ဒဿိနော၊ သိအပ်သမျှ၊ ဓမ္မအားလုံး၊ အဆုံးကုန်စင်၊ သိမြင်
တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ ဤဒိသံ၊ ဤသို့ ပြန်ပြော၊ ဂုဏ်
သဘော ရှိတော်မူသော။ ဣဒ္ဓိံ၊ ဣဒ္ဓိအမျိုးမျိုး၊ တန်းခိုးအဖုံဖုံ
ကို။ ဒိသ္မာ၊ ကိုယ်တိုင် ဒိဋ္ဌ၊ တွေ့မြင်ရပါလျက်။ ပသာဒမတ္တမ္ပိ၊
သဒ္ဓါရွန်းစို၊ ကြည်ညိုရုံမျှကိုလည်း။ နောစေကရေ၊ အကယ်၍မပြု
ငြားအံ့။ အထ၊ ထိုသို့မပြုသည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ပညာ၊
ဘိုးတန်ရတနာ၊ ဉာဏ်ပညာသည်။ ကာ၊ ဘယ်အကျိုးရှိတော့
အံ့နည်း။

၂၄၅။ ဓမ္မော ပသာဒနီယေသု၊ ပသာဒေါ သာဓုနံ ဝရော။
ပုပ္ဖန္တိ ဥဂ္ဂတေ စန္ဒေ၊ သမ္မာ ကုမုဒကာနနာ။

၂၄၅။ ရာဇ၊ မင်းမြတ်။ စန္ဒေ၊ အရောင်ထိန်ညှိုး၊ လမင်းကြီး
သည်။ ဥဂ္ဂတေ၊ ဝင်းဝင်း လက်လက်၊ ပေါ်ထွက်လာသည်
ရှိသော်။ ကုမုဒကာနနာ၊ ကုမုဒြာ၊ ကြာဖြူတောတို့သည်။ သမ္မာ၊
ကောင်းစွာ။ ပုပ္ဖန္တိ၊ ကားကားစင်စင်၊ ပွင့်ကြီး ပွင့်ကြလေ
ကုန်၏။ ပသာဒနီယေသု၊ ကြည်ညိုထိုက်သော ဘုရား၊ တရား၊
သံဃာ၊ ရတနာတို့၌။ ပသာဒေါ၊ ကြည်ညိုခြင်းသည်။ သာဓုနံ၊
အယူမစောင်း၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဝရော၊ မြတ်သော။
ဓမ္မော၊ ပြုတ်တုမလဲ့၊ ဖြစ်မြဲသဘောပေတည်း။

၂၄၆။ တေသံ ဝါစာယ ဘူပါလ၊ မာ ဇဟိတ္ထ သဂ္ဂပထံ။
ဂဟေတွာ ဝိစရေယုန္ဓေ၊ မဂ္ဂါမုဠော ဟိ ကော နရော။

၂၄၆။ ဘူပါလ၊ ရေမြေ့သေ၌နင်း၊ မင်းထက်မင်း။ တေသံ၊ ထို
ပညာနည်းပါး၊ တက္ကတွန်းများတို့၏။ ဝါစာယ၊ ဂုံးချောလှည့်
ဖြား၊ ပြောစကားဖြင့်။ သဂ္ဂပထံ၊ နတ်ရွာ ရောက်ကြောင်း၊ ခရီး
ကောင်းကို။ မာဇဟိတ္ထ၊ စွန့်ပယ်တော်မမူပါလင့်။ ဟိ၊ အပြစ်
ကား။ အန္ဓေ၊ သူကန်းတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ လမ်းညွှန်ခေါင်း
ဆောင်၊ ခေါ်ယူဆောင်၍။ ဝိစရေယု၊ ထိုထို-ဤဤ၊ လှည့်
လည်ငြားအံ့။ ကော နရော၊ အဘယ်သူသည်။ မဂ္ဂါမုဠော၊
လိုရင်းမရောက်၊ ယှဉ်းဘောက်ပျက်ပြား၊ လမ်းမမှားဘဲရှိပါ
အံ့နည်း။

၂၄၇။ ဗိမ္ဗိသာရာဒိရာဇာနော၊ တေဇဝန္တော ပုရိန္ဒဒေါ။
သဟဿက္ခောပိ တံ ဗုဒ္ဓံ၊ ဥပေစ္စ သရဏံ ဂတာ။

၂၄၇။ တေဇဝန္တော၊ အာဏာလှမ်းမိုး၊ ကြီးသော တန်းခိုးရို
 ကုန်သော။ ဗိမ္ဗိသာရာဒိရာဇာနောပိ၊ “ဗိမ္ဗိသာရ” အစရှိသော၊
 မင်းကောင်းမင်းမြတ် တို့သည်၎င်း။ သဟဿက္ခော၊ မျက်စိ
 တထောင်၊ အမြင်ဆောင်သော။ ပုရိန္ဒဒေါပိ၊ နတ်များသေဌ်နင်း၊
 သိကြားမင်းသည်၎င်း။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုသစ္စာလေးပါး၊ ပိုင်းခြား
 သိမြင်၊ ဘုရားရှင်ကို။ ဥပေစ္စံ၊ ရိုသေပျပ်ဝပ်၊ ချဉ်းကပ်ကြကုန်၍။
 သရဏံ၊ မှီခိုကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂဘာ၊ ရောက်ကြပါကုန်၏။

၂၄၈။ တုမ္ဗိ စိတ္တံ ပသာဒေဟိ၊ ခံပွံ ရာဇ ဝိနာယကေ။
 သဂ္ဂါပဝဂ္ဂလာဘာယ၊ ဣစ္စာဝေဂါစုံ သမဂ္ဂတာ။

၂၄၈။ ရာဇ၊ အရှင်မင်းမြတ်။ တုမ္ဗိ၊ အရှင်မင်းမြတ်သည်လည်း။
 သဂ္ဂါပဝဂ္ဂလာဘာယ၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်၊ မြန်မြန်ရခြင်းအကျိုးငှါ။
 ဝိနာယကေ၊ ခေါင်းဆောင်ရွှေ့သွား၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ခံပွံ၊
 လျင်မြန်စွာ။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပသာဒေဟိ၊ သဒ္ဓါပိုမို၊ ကြည်ညို
 ပါစေလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမဂ္ဂတာ၊ ဇေးဇေးကြည်ကြည်၊
 အညီအညွတ်။ အဝေဂါစုံ၊ တိုက်တွန်းပိုင်းအုံ၊ သံတော်ဦးတင်ကြ
 လေကုန်၏။

၃၃-“ပဏ္ဍု”မင်းသည် စွယ်တော်မြတ်ကိုပင့်ဆောင်ရန်
 စစ်သူကြီးအားလျှောက်ဖော်

၂၄၉။ တေံ သုတ္တာန ဘူပါလော၊ နိက္ကခေါရတနတ္ထယေ။
 သဘာမဇ္ဈေ ပဟဋ္ဌော သော၊ သေနာပတိမဝေဂါစိဒံ။

၂၄၉။ သောဘူပါလော၊ ထိုရေမြေသေဌ်နင်း၊ “ပဏ္ဍု” မင်း
 သည်။ တေံ၊ ဤသို့ပြောကြား၊ တရားစကားကို။ သုတ္တာန၊

ကြားတော်မူသည်ရှိသော်။ ပဟဠော၊ နှစ်သက်ရှင်လန်း၊ ဝမ်းသာ
တော်မူလှသည်ဖြစ်၍။ ရတနတ္ထယေ၊ သုံးပါးမြတ်စွာ၊ ရတနာ၌။
နိက္ကခေါ၊ သံသယရှင်း၊ ယုံမှားကင်းသည်ဖြစ်၍။ သဘာမဇ္ဈေ၊
ဗိုလ်ထုများပြား၊ ခမ်းနားကြီးကျယ်၊ မင်းပွဲအလယ်၌။ သေနာ
ပတိံ၊ စစ်သူကြီးကို။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောစကားကို။ အဝေါ၊
ခန်းဟရေနှုတ်၊ မိန့်ထုတ်တော်မူလေ၏။

၂၅၀။ အသဒ္ဒဟာနော ဗုဒ္ဓါဒိ-ဝတ္ထုတ္တယဂုဏေ စိရံ။
ဒုလ္လဒ္ဓိဝဋ္ဋုမေ ဂစ္ဆံ၊ သရဇ္ဇေ ဝဋ္ဋိတောပိဟံ။

၂၅၀။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗုဒ္ဓါဒိဝတ္ထုတ္တယဂုဏေ၊ ဘုရား အစ
ရှိသော ရတနာသုံးစုံ၊ ကျေးဇူးဂုဏ်၌။ အသဒ္ဒဟာနော၊ ဒိဋ္ဌိ
လွမ်း၍၊ အကန်းပမာ၊ သဒ္ဓါမတည်၊ မယုံကြည်သည်ဖြစ်၍။ စိရံ၊
ကြာမြင့်စွာ။ ဒုလ္လဒ္ဓိဝဋ္ဋုမေ၊ ဆိုးဝါးညစ်ညမ်း၊ မိစ္ဆာအယူ
တည်းဟူသောလမ်း၌။ ဂစ္ဆံ(ဂစ္ဆန္တော)၊ အယူဘောက်ပြား၊
အလိုက်မှားလျက်။ သရဇ္ဇေ၊ မိမိပိုင်စံ၊ တိုင်းနိုင်ငံ၌။ ဝဋ္ဋိတော၊
လူအပေါင်းကို၊ ဖျားယောင်းလှည့်ပတ်အပ်ပြီ။

၂၅၁။ အမတံ ဝိဇဟိတုာန၊ ဝိသံ ခါဒိံ စိရံ အဟံ။
ဝိဟာယ စမ္ပကံ ပုပ္ဖံ၊ နာဂဗာရမဓာရယိံ။

၂၅၁။ အဟံ၊ ငါမင်းမြတ်သည်။ အမတံ၊ အပြစ်ကင်းဝေး၊
အမြှိုက်ဆေးကို။ ဝိဇဟိတုာန၊ မခင်မချစ်၊ ပယ်စွန့်ပစ်၍။ ဝိသံ၊
လောလောလတ်လတ်၊ သေစေတတ်သော အဆိပ်ကို။ စိရံ၊
ကြာမြင့်စွာ။ ခါဒိံ၊ နှစ်ခြိုက်မျှဝါး၊ စားမိပေ၏။ စမ္ပကံ၊
အဆင်းအနံ့၊ သင်းပျံ့ကြိုင်လွမ်း၊ စကားပန်းကို။ ဝိဟာယ၊
မခင်မချစ်၊ စွန့်ပစ်ပယ်ထား၍။ နာဂဗာရံ၊ အဆင်းမပြေ၊

ကြက်သရေခန်း၊ “ဝက်ချေး” ပန်းကို။ အဓာရယိံ၊ လေးမြင့်
ကြာရှည်၊ ဆောင်မိပေ၏။

၂၅၂။ ခိပ္ပံဝ လောကနာထဿ၊ ဂန္ဓာန ပရိခါန္တိကံ။
ဓာတုမာနေဟိ ပုညာနိ၊ ကရိဿံ ပူဇိတေဟိတိ။

၂၅၂။ သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီး။ တံ၊ သင်သည်။ ပရိခါန္တိကံ၊
လူထုများပြား၊ ကျုံးမြောင်းနားသို့။ ဂန္ဓာန၊ သွား၍။ လောက
နာထဿ၊ လူအများတို့၊ ကိုးစား ဆည်းကပ်၊ ဘုရားမြတ်၏။
ဓာတု၊ တန်းခိုးထင်ပေါ်၊ ဓာတ်စွယ်တော်ကို။ ခိပ္ပံဝ၊ မကြာ
မတင်၊ လျင်လျင်ကြီးသာလျှင်။ အာနေဟိ၊ ပင့်ယူအသား၊
ဆောင်ခဲ့ပါလော။ အဟံ၊ ငါ မင်းမြတ်သည်။ ပူဇိတေဟိ၊
များပြားသွယ်သွယ်၊ ပူဇော်ဘွယ်တို့ဖြင့်။ ပုညာနိ၊ ကုသိုလ်
ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရိဿံ၊ များစွာအားထုတ်၊ ပြုလုပ်တော့အံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ခုန်းဟရွေနှုတ်၊ မိန့်ထုတ်တော်မူလေ၏။

၃၄-စစ်သူကြီး စွယ်တော်မြတ်ကို ရိုးသစ္စာငင့်လျှောက်ဇော်း

၂၅၃။ သေ ဂန္ဓာန တံ ဌာနံ၊ ဒါဌာဓာတု မဟေသိနော။
နမဿမာနော အဘာသိ၊ ရညော ဟိတာစရံ တဒါ။

၂၅၃။ တဒါ၊ ထိုစေခိုင်းတိုက်တုန်းသောအခါ၌။ ရညော၊ မင်း
မြတ်၏။ ဟိတာစရံ၊ အစီးအပွား၊ များပြားလေအောင်၊ ကျင့်
ဆောင်တတ်သော။ သေ-သော၊ ဤစစ်သူကြီးသည်။ တံဌာနံ၊
ထိုလူများစုရုံး၊ ကျုံးမြောင်းရှိရာ အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ အမိန့်တော်
အတိုင်း၊ မဆိုင်းမနား၊ မြန်စွာသွား၍။ မဟေသိနော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ ဒါဌာဓာတု၊ ရောင်ခြည် ဝင်းလျှပ်၊ စွယ်တော်ဓာတ်

ကို။ နမဿမာနော၊ ရှိသေမြတ်နိုး၊ ရှိခိုးလျက်။ တေံ၊ ဤစကား
ကို။ အဘာသိ၊ လျှောက်ဆိုလေ၏။

၂၅၄။ ဒိဋ္ဌိံ ပဟာယ ရာဇိန္ဒော၊ သဒ္ဓံ အလတ္တ နာယကေ။
ပါသာဒါဂမ္မ တိဋ္ဌာဟံ၊ ပသာဒဿ ဇိနာဒိကေ။

၂၅၄။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ရာဇိန္ဒော၊ “ပဏ္ဍုမ”ဟု၊ တေဇ
တောက်လင်း၊ မင်းထက်မင်းသည်။ ဒိဋ္ဌိံ၊ စွဲလမ်းရှည်ကြာ၊
မိစ္ဆာအယူကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ နာယကေ၊ မြတ်စွာဘုရား
၌။ သဒ္ဓံ၊ လှန်လှန်မင်းမင်း၊ ယုံကြည်ခြင်း သဒ္ဓါတရားကို။
အလတ္တ၊ ကောင်းစွာလှလှ၊ ရကြီးရပြီ။ ဇိနာဒိကေ၊ ဘုရားအစ
ရှိသော၊ ရတနာသုံးပါး၌။ ပသာဒဿ၊ သက်ဝင်မှီခို၊ ကြည်ညိုစ
ဖြစ်သော မင်းမြတ်၏။ ပါသာဒံ၊ စိန်ရောင်-မြရောင်၊ တောက်
လောင် ရောပြွမ်း၊ ပြာသာဒ်နန်းသို့။ အာဂမ္မ၊ ကွန်မြူးကြလှမ်း
တော်မူ၍။ တိဋ္ဌာဟံ၊ ရောင်ခြည်လှတ်လျက်၊ ကိန်းဝပ်တည်နေ
တော်မူပါဘုရား။

၂၅၅။ တထာဂတဿ သာ ဓာတု၊ ပကံဇာ ပကံဇံ တဒါ။
ဩက္ကမန္တိ အာလောကေဟံ၊ အကာသိ သိရိကံ ပုရံ။

၂၅၅။ တဒါ၊ ထိုသို့တောင်းပန်သောအခါ၌။ တထာဂတဿ၊
ရှေးဘုရားနှင့်၊ မခြားအတူ၊ လာတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။
သာဓာတု၊ ထိုဖြူစင်နုထွတ်၊ တမုတ်အခေါင်း၊ စွယ်တော်သျှောင်
သည်။ ပကံဇာ၊ မွှေးပျံ့သင်းထုံ၊ ကြာရုံ-ကြာပွင့်တခုမှ။ ပကံဇံ၊
မွှေးပျံ့သင်းထုံ၊ ကြာရုံ-ကြာပွင့်တခုသို့။ ဩက္ကမန္တိ၊ ပိုတုန်းပျား
ဟန်၊ မြူးပျံ့သက်ဆင်းတော်မူလျက်။ အာလောကေဟံ၊ ငွေပြား
တပဲ၊ ပုလဲတခုထည်၊ ဖြူသော ရောင်ခြည်တို့ဖြင့်။ ပုရံ၊ ပါဠိလိ

ပုတ်ဟု၊ သမုတ်ထူးလည်၊ မြို့ရွှေပြည်ကို။ သိရိကံ၊ ထိန်ပြောင်
ရွန်းဝေ၊ ကြက်သရေရှိသည်ကို။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူလေ၏။

၂၅၆။ တတော ဌတုာန သာ တဿ၊ သုရတ္တဉ္ဇလိပကံဇော။
မုဒ္ဓိတုာ သုဘရံသိယော၊ မစ္စံ မဟပ္ပလံ အကာ။

၂၅၆။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ သာ၊ ထိုစွယ်တော်မြတ်သည်။
တဿ၊ ထိုစစ်သူကြီး၏။ သုရတ္တဉ္ဇလိပကံဇော၊ ပတ္တမြား ပမာ၊
ကောင်းစွာနီမြန်း၊ လက်အုပ် တည်းဟူသော ကြာပန်း၌။ ဌတုာန၊
ကြလှမ်းကုန်ချီ၊ တည်တော်မူ၍။ သုဘရံသိယော၊ ရှုချင့်စဘွယ်၊
တင့်တယ်သော ရောင်ခြည်တော်တို့ကို။ မုဒ္ဓိတုာ၊ လွှတ်တော်မူ၍။
မစ္စံ၊ အာရုံစွဲ၍၊ အံ့အဲရူညောင်း၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ မဟပ္ပလံ၊
အတိုင်းမသိ၊ ပီတိပျံ့ပွား၊ အကျိုးများသည်ကို။ အကာ၊ ပြုတော်
မူလေ၏။

၃၅ - “ပဏ္ဍု” မင်းသည် မိမိကိုယ်တိုင်သွား၍
စွယ်တော်မြတ်ကို ပင့်ဆောင်ခဏ်း

၂၅၇။ ရာဇာ သုတုာနိဒံ ဟဋ္ဌော၊ ဂန္ဓာ ပါဒေန သူစယံ။
ဒိဂုဏံ ပသာဒံဝေါစ၊ ပဉ္ဇလိကော ဌိတော တဒါ။

၂၅၇။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ရာဇာ၊ “ပဏ္ဍုမ”ဟု၊ နရဉ္ဇကဌိ၊
စောနေနတ်သည်။ ဣဒံစနံ၊ ဤသို့ ကြော်ကျူး၊ အထူး
ဆန်းပြား၊ သီတင်း စကားကို။ သုတုာန၊ မြို့လုံးအနှံ့၊ သတင်း
ပြန်၍၊ မဆံ့ရွှေနား၊ ကြားတော်မူသည်ရှိသော်။ ဟဋ္ဌော၊
နှစ်သက် ရှင်လန်း၊ ဝမ်းသာတော် မူသည်ဖြစ်၍။ ပါဒေန၊
ခြေဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ ကျုံးမြောင်း အပါး၊ ကြံသွားလျှင်မြန်၊

ထွက်စံတော်မူ၍။ ဒိဂုဏ်ပသာဒံ၊ ရှေးထက်ပိုမို၊ နှစ်ဆတက်ကြည်
ညိုခြင်းကို။ သုစယံ(သုစယန္တော)၊ ထင်စွာပြုလျက်။ ပဉ္စလိကော၊
လက်အုပ်ချီခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဌိတော၊ ဘုရားဂုဏ်ကို၊ အာရုံ
စွဲကပ်၊ ကောင်းစွာရပ်လျက်။ ဣဒံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့ သောစကား
ကို။ အဝေါစ၊ နှုတ်ဟမြက်ကြား၊ လျှောက်ထားရွတ်ဆိုလေ၏။

၂၅၇။ တဝ ဝိမံသနုတ္ထာယ၊ ကတံ သဗ္ဗမိဒံ မယာ။
နာယက ခမ သဗ္ဗညု၊ ခိပ္ပံလင်္ကရံ မေ သိသံ။

၂၅၇။ နာယက၊ လူသုံးဦးတို့၊ ကြီးမှူးရှေ့သွား၊ မြတ်ဘုရား။
မယာ၊ တပည့်တော်သည်။ တဝ၊ အရှင်ဘုရားအား။ ဝိမံ
သနုတ္ထာယ၊ မယုံတလမ်း၊ ယုံတခမ်းကြောင့်၊ စုံစမ်းရန်အကျိုး
ငှါ။ ဣဒံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသော မီးတိုက်ခြင်း၊ တူဖြင့်နှုတ်ခြင်း
အစရှိသော ပြစ်မှားမှုကို။ ကတံ၊ ပညာမရှိ၍၊ ပြုမိပါပြီ။ သဗ္ဗညု၊
တရားလုံးစုံ၊ အကုန်သိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား။ ခမ၊ ကရုဏာ
ပိုလျှံ၊ သည်းခံတော်မူပါလော။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သိသံ၊
ဦးခေါင်းကို။ ခိပ္ပံ၊ လျင်မြန်စွာ။ အလင်္ကရံ၊ ကြလှမ်းပျော်ရွှင်၊
တန်းဆာဆင်တော်မူပါလော။

၂၅၉။ ဌိတာ သီသေ တဒါ တဿ၊ ဒါဌာ အမုဉ္ဇိ ရံသိယော။
တမစ္ဆေရံစ ဘိယျောဝ၊ ဒိသ္မာ အာမောဒိ ပဏ္ဍုကော။

၂၅၉။ တဒါ၊ ထိုသို့-လျှောက်ထား တောင်းပန်သော အခါ၌။
ဒါဌာ၊ စွယ်တော်မြတ်သည်။ တဿ၊ ထို“ပဏ္ဍု”မင်း၏။ သီသေ၊
ဦးခေါင်းထက်၌။ ဌိတာ၊ ရောင်ခြည်ရှက်ဖြာ၊ လက်ျာလှည့်
လည်၊ ကောင်းစွာတည်လျက်။ ရံသိယော၊ စိန်စစ်တောင်ကို၊
နေရောင်ရောစပ်၊ အလင်းဟပ်သကဲ့သို့၊ တလျှပ်လျှပ်တဝင်းဝင်း၊

ထွန်းလင်း တောက်ပသော ရောင်ခြည်တော်တို့ကို။ အမု၌၊
လွတ်တော်မူလေ၏။ ပဏ္ဍုကော၊ “ပဏ္ဍု” မင်းသည်။ တံအစွေရုံ၊
ထိုရောင်ခြည် ယှက်သွယ်၊ ဒံ့ဩဘွယ်ကို။ ဒိသွာ၊ ဖူးမြင်ရ၍။
ဘဲယျောဝ၊ အတိုင်းထက် အလွန်သာလျှင်။ အာမောဒိ၊ နှစ်လို
ရှင်မြူး၊ အထူးဝမ်းသာတော်မူလေ၏။

၂၆၀။ ဝဟံ သော သိရသာ ဓာတုံ၊ ကတော ပုရံ ပဒက္ခိဏံ။
ပူဇေန္တော ကုသုမာဒိဟိ၊ အကာ ပုရံ သုသဇ္ဇိတံ။

၂၆၀။ သော၊ ထို “ပဏ္ဍု” မင်းသည်။ ဓာတုံ၊ စိန်ရောင်ဝင်းလျှပ်၊
စွယ်တော်မြတ်ကို။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ ဝဟံ (ဝဟန္တော)၊
ညွတ်ပျောင်းကြည်ဖြူ၊ ပင့်ဆောင်ယူလျက်။ ပုရံ၊ ပါဒ္ဒလိပုတ်ဟု၊
သမုတ်ထူးလည်၊ မြို့ရွှေပြည်ကို။ ပဒက္ခိဏံ၊ လကျာရစ်လှည့်သည်
ကို။ ကတော၊ ပြုတော်မူ၍။ ကုသုမာဒိဟိ၊ မွေးကြိုင်ထူးဆန်း၊ ပန်း
အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့်။ ပူဇေန္တော၊ ဂုဏ်တော်ထူးကို၊ ချီးကျူး မြက်
ဘော်၊ ပူဇော်တော်မူလျက်။ ပုရံ၊ ပြည်တော်မြတ်ကို။ သုသဇ္ဇိ
တံ၊ ကောင်းစွာစီရင်၊ တန်းဆာ ဆင်အပ်သည်ကို။ အကာ၊
ပြုတော်မူလေ၏။

၂၆၁။ သမုဿိတာတပတ္တမ္ပိ၊ ပလ္လင်္ဂေ ရတနုဇ္ဇလေ။
ဓာတုံ ရာဇာ ဌပေတုာန၊ ပူဇေသိ ရတနာဒိဟိ။

၂၆၁။ ရာဇာ၊ ဒိဋ္ဌိပယ်ရှင်း၊ “ပဏ္ဍု” မင်းသည်။ ဓာတုံ၊ စွယ်
တော် ဓာတ်တော်ကို။ သမုဿိတာတပတ္တမ္ပိ၊ ကောင်းစွာ စိုက်
ဆောက်အပ်သော၊ မင်္ဂလာသီးဖြူတော် ရှိသော။ ရတနုဇ္ဇလေ၊
ရတနာရောင်-တို့ဖြင့်၊ ပြောင်ပြောင် ဝင်းဝင်း၊ ထွန်းလင်း
တောက်ပသော။ ပလ္လင်္ဂေ၊ မြ-စိန် ပုလဲ၊ မျက်ရွဲသန္ဓံ၊ လျှံဝါ

ထိန်လက်၊ ပလ္လင်ထက်၌။ ဌပေတွာန၊ တင်ထားတော်မူ၍။
ရတနာဒိဟိ၊ ရှေ့ဌောဘဏ္ဍာ၊ ရတနာအစရှိသော ဝတ္ထုတို့ဖြင့်။
ပူဇေသိ၊ လှူဒါန်း ပူဇော်တော်မူလေ၏။

၂၆၂။ ရတနာဘာဟိ ကာရေသိ၊ ဝိရောစမာနကံ ဝရံ။
သုစိတ္တံ ပဏ္ဍုရာဇိန္ဒော၊ ဒန္တဓာတုနိဝေသနံ။

၂၆၂။ ပဏ္ဍုရာဇိန္ဒော၊ “ပဏ္ဍုမ” ဟု၊ တေဇထန်ပြင်း၊ မင်းထက်
မင်းသည်။ ရတနာဘာဟိ၊ ရတနာရောင် အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့်။
ဝိရောစမာနကံ၊ အလွန်ထူးဆန်း၊ ကူးသန်းယှက်သွယ်၊ တင့်တယ်
ထသော။ ဝရံ၊ တုဘက်မရ၊ လွန်မြတ်ထသော။ သုစိတ္တံ၊ ခြူးပန်း
ခြူးနွယ်၊ အသွယ်သွယ်တို့ဖြင့်၊ ဆန်းကြယ်ထသော။ ဒန္တဓာတု
နိဝေသနံ၊ စွယ်တော်ဓာတ်မြတ်၊ ကိန်းဝပ်ပျော်အောင်း၊ စံရွှေ
ကျောင်းကို။ ကာရေသိ၊ သဒ္ဓါဖြိုးဝေ၊ ဆောက်လုပ်စေတော်မူ၏။

၂၆၃။ နဂရံလင်္ကာရိတွာန၊ ဓာတုံ ဌပေသိ တတ္ထ သော။
နာနာဝတ္ထုဟိ ပူဇေသိ၊ သရဋ္ဌံ သဓနာဒိကံ။

၂၆၃။ သော၊ ထို“ပဏ္ဍု” မင်းသည်။ နဂရံ၊ မြို့တော်ကို။
အလင်္ကာရိတွာန၊ ကောင်းစွာပြုပြင်၊ တန်းဆာဆင်၍။ တတ္ထ၊ ထို
မြို့တော်အတွင်း၊ ခင်းကျင်းသိုက်မြိုက်၊ စွယ်တော်တိုက်၌။ ဓာတုံ၊
စွယ်တော်ဓာတ်ကို။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူလေ၏။ နာနာဝတ္ထု
ဟိ၊ အမျိုးမျိုး အသွယ်သွယ်၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုတို့ဖြင့်။ (အတိတ္ထော၊
စိတ်တော်အင်အဲ၊ မရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍)။ သဓနာဒိကံ၊ ဘိုးတန်
ဖြင်ပြည်း၊ ပစ္စည်းဥစ္စာနှင့် တကွဖြစ်သော။ သရဋ္ဌံ၊ မိမိစံပျော်၊
နေပြည်တော်ကို။ ပူဇေသိ၊ သဒ္ဓါရှင်လန်း၊ လှူဒါန်းတော်မူ
လေ၏။

၂၆၄။ ဂုဟသီဝံ အာမန္တေတုာ၊ ကတုာထ အတ္တနာ သမံ။
မာနိတံနေကပုညာနိ၊ သဒ္ဓါဓနော သ သဒ္ဓိဏံ။

၂၆၄။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ သ-သော၊ ထို ပဏ္ဍမင်းသည်။
ဂုဟသီဝံ၊ ကလိင်္ဂသေဌ်နင်း၊ “ဂုဟသီဝံ” မင်းကို။ အာမန္တေ
တုာ၊ ခေါ်တော်မူ၍။ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်။ သမံ၊ မပိုမသာ၊ ညီညာ
တူမျှ။ မာနိတံ၊ ချစ်ခင်နှီးရင်း၊ မြတ်နိုးခြင်းကို။ ကတုာ၊ ပြုတော်
မူ၍။ သဒ္ဓါဓနော၊ ရတနာသုံးစုံ၊ ကျေးဇူးဂုဏ်၌၊ ယုံကြည်ခြင်း
သဒ္ဓါတရား တည်းဟူသော ဥစ္စာ သည်ရှိဖြစ်၍။ အနေက
ပုညာနိ၊ တပါးမက၊ များလှစွာသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကို။
သဒ္ဓိဏံ၊ ကောင်းစွာ ဆည်းပူးတော်မူလေ၏။

၂၆၅။ ကုဒိဌိဇနသံသဂုံ၊ သော ပဟာယ တတော ကရံ။
သမ္မာဒိဌိကသံသဂုံ၊ သပရတ္ထံ သမာစရိ။

၂၆၅။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ သော၊ “ပဏ္ဍမ”ဟု၊ နာမထင်
ရှား၊ မင်းတရားသည်။ ကုဒိဌိဇန-သံသဂုံ၊ မိစ္ဆာပြောထူ၊
မကောင်းသောသူတို့နှင့်၊ ပေါင်းဘော်မှီဝဲ၊ ယှက်တွဲခြင်းကို။ ပဟာ
ယ၊ လုံးလုံးပယ်စွန့်တော်မူ၍။ သမ္မာဒိဌိကသံသဂုံ၊ သမ္မာစင်ဖြူ၊
ကောင်းသော အယူရှိသော သူတို့နှင့်၊ ပေါင်းဘော်မှီဝဲ၊ ယှက်တွဲ
ခြင်းကို။ ကရံ(ကရောန္တော)၊ ဉာဏ်ဖြင့် ရှုမြော်၊ ပြုတော်မူ
လျက်။ သပရတ္ထံ၊ မိမိသူတပါး၊ အကျိုးနှစ်ပါးကို။ သမာစရိ၊
ကောင်းစွာ ကျင့်တော်မူလေ၏။

၃၆ - ‘ပဏ္ဍု’မင်းနှင့် ‘ခီရဓာရ’မင်းဘို့စစ်ပြိုင်ခင်း

၂၆၆။ ဒက္ခသေနော ကဒါ ယုဒ္ဓေ၊ ခီရဓာရော မဟိပတိ။
ပုရံ မာနော သာသေနာယ၊ အာဂဉ္ဇိ အဘိယုဇ္ဈိဘုံ။

၂၆၆။ ကေဒါ၊ အမှတ်မထား၊ ခါတပါး၌။ ဒက္ခသေနော၊
လေးပစ်လှံထိုး၊ အမျိုးမျိုး၌၊ စက်ဒိုးပမာ၊ လိမ္မာနားလည်၊
စစ်သည်ဗိုလ်ထု၊ ရဲမက်စု၍သော။ ခီရဓာရော၊ “ခီရဓာရ”အမည်
ရှိသော။ မဟိပတိ၊ တနယ်တိုင်းခြား၊ မင်းတပါးသည်။ မာနော၊
သပြေကျွန်းငူ၊ တံခွန်ထူသို့၊ ရည်တူမရ၊ တက်ကြွမာန်မူသော
စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာသေနာယ၊ စစ်လုံခြုံမှု၊ ဆူဆူ
သောင်းသောင်း၊ စည်မောင်းတီးခပ်၊ စစ်တပ်ချီတက်၊ ရဲမက်
ဗိုလ်ပါနှင့်တကွ။ အဘိယုဇ္ဈိဘုံ၊ ရှေးရှုရင်ဆိုင်၊ စစ်ရေးပြိုင်ခြင်း
အကျိုးငှါ။ ပုရံ၊ “ပဏ္ဍုမ”မင်း၊ ပျော်ခင်းစံရာ၊ အောင်ချာ
ဘူမိ၊ ပါဒလိ သို့။ အာဂဉ္ဇိ၊ ဆိုက်ရောက်တော်မူလေ၏။

၂၆၇။ ယုဇ္ဈိဘုံ အာဂတံ ပုရံ၊ ယုဒ္ဓိ ကတုာန ပဏ္ဍုကော။
သေနိယော ခီရဓာရံ တံ၊ နရိန္ဒုဒိန် တေဇသာ။

၂၆၇။ သေနိယော၊ များသော ဗိုလ်ပါရဲမက်၊ လက်နက် ဆင်
မြင်း၊ အလုံးအရင်းရှိသော။ ပဏ္ဍုကော၊ “ပဏ္ဍု”မင်းသည်။ ပုရံ၊
မိမိ၏တိုင်းတော်-ပြည်တော်သို့။ ယုဇ္ဈိဘုံ၊ ချေဖျက်နှိပ်နင်း၊ စစ်ထိုး
ခြင်းငှါ။ အာဂတံ၊ စစ်မောင်းနှက်၍၊ ချီတက်လာသော။ ခီရ
ဓာရံ၊ “ခီရဓာရ”အမည်ရှိသော။ တံနရိန္ဒု၊ ထိုရန်သူမင်းကို။
ယုဒ္ဓိကတုာ၊ ဗိုလ်ပါပြင်ဆင်၊ သေနိ၊ ချီတက်၊ တိုက်ဖျက်တော်
မူ၍။ တေဇသာ၊ ခြင်္သေ့နှင့်သား၊ မပြိုင်အားသို့၊ ကြီးမား

မောက်ဖြိုး၊ ဘုန်းတန်းခိုးကြောင့်။ အဇိနိ၊ ရန်သူရှုံး၍၊ လုံးလုံး
ကြီး အောင်တော်မူလေ၏။

၂၆၈။ သင်္ဂါမေ ခီရဓာရမှို၊ ဝိနဋ္ဌေ မလယံ ဝနံ။
ဥပေတာ ဘာဂိနေယျာထ၊ ကုမာရာ သမစိတ္တိကာ။

၂၆၈။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ခီရဓာရမှို၊ “ခီရဓာရ” မင်းသည်။
သင်္ဂါမေ၊ ပါဒုလိ၊ တိုင်းခွင်၊ စစ်မြေပြင်၌။ ဝိနဋ္ဌေ၊ မနိုင်လုံးလုံး၊
ဇီဝိန်ဆုံးလျက်၊ ပျက်ရှုံးခဲ့သည်ရှိသော်။ ဘာဂိနေယျာ၊ “ခီရ
ဓာရ” မင်း၏၊ တူရင်းဖြစ်ကုန်သော။ သမစိတ္တိကာ၊ အပြစ်မမြင်၊
ချစ်ခင်ကြည်ဖြူ၊ စိတ်တူကိုယ်မျှ၊ ဖြစ်ကြကုန်သော။ ကုမာရာ၊
ရွယ်တူတသင်း၊ မင်းသားညီနောင် တို့သည်။ မလယံဝနံ၊ ဦးရီး
တော်မင်း၊ နေရင်းဌာန၊ “မလယ” အရပ်သို့။ ဥပေတာ၊ ကပ်
ရောက်စိုးချုပ်၊ ကနက်အုပ်လျက်၊ မင်းလုပ်ကြလေကုန်၏။

၂၆၉။ ရဋ္ဌံ သော သင်္ဂဟေတွာန၊ ရာဇသေဋ္ဌောထ ပဏ္ဍုကော။
နိယျာသိ ရဇ္ဇဘာရံ တံ၊ ဝရပုတ္တဿ နိခိလံ။

၂၆၉။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ ပဏ္ဍုကော၊ “ပဏ္ဍု” အမည်ရှိ
သော။ သောရာဇသေဋ္ဌော၊ ထိုမင်းမြတ်ကြီးသည်။ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်း
ပြည်ကို။ ဝါ၊ တိုင်းသားပြည်သူ၊ လူအပေါင်းကို။ သင်္ဂဟေတွာ
န၊ သင်္ဂဟ၊ လေးပါး၊ တရားအလျောက်၊ ချီးမြှောက်တော်မူပြီး
၍။ နိခိလံ၊ ကြွင်းမဲ့ဥသျှံ၊ အလုံးစုံသော။ တံရဇ္ဇဘာရံ၊ ထို-
တိုင်းပြည်၏ တာဝန်ကို။ ဝရပုတ္တဿ၊ ရင်နှစ်သည်းချာ၊ သားကြီး
ရတနာအား။ နိယျာသိ၊ ဆောင်နှင်းလှဲအပ်တော်မူလေ၏။

၂၇၀။ မနုဇိန္ဒော သက္ကတွာန၊ ဒါဌာဓာတုံ မဟေသိနော။
ဂုဟသိဝံ သဓာတုဉ္စ၊ သရဋ္ဌံ ပဟိဏိတ္ထ သော။

၂၇၀။ မနုဇိန္ဒော၊ လူတို့ကို အစိုးရသော။ သော၊ ထို “ပဏ္ဍု”
မင်းတရားကြီးသည်။ မဟေသိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဒါဌာ
ဓာတုံ၊ ရောင်ခြည်ဝင်းလှုပ်၊ စွယ်တော်ဓာတ်ကို။ သက္ကတုာန၊
ကျေကျေနပ်နပ်၊ လေးမြတ်လှစွာ၊ သဒ္ဓါရွန်းဝေ၊ အရိုအသေ
ပြုပြီး၍။ သဓာတုံ၊ စွယ်တော်ဓာတ်နှင့်တကွ ဖြစ်သော။ ဂုဟ
သီဝဉ္စ၊ “ဂုဟသီဝ” မင်းမြတ်ကိုလည်း။ သရဋ္ဌံ၊ မိမိတိုင်းနိုင်ငံသို့။
ပဟိဏ္ဏိ၊ သဘကြည်နူးညတ်၊ ပြန်လှတ်တော်မူလေ၏။

၂၇၁။ ဒါနာဒိဗဟုပုညာနိ၊ ကတုာန ယာဝတာယုကံ။
ပဟာယ မာနုသံ ဒေဟံ၊ ပစ္ဆာ ရာဇာ ဒိဝံ ဂတော။

၂၇၁။ ရာဇာ၊ “ပဏ္ဍုမ” ဟု၊ နရသေဌ်နင်း၊ တရားမင်းသည်။
ယာဝတာယုကံ၊ သက်တော်မြင့်ရှည်၊ တည်နေသမျှ၊ ကာလ
ပတ်လုံး။ ဒါနာဒိဗဟုပုညာနိ၊ ဒါန အစရှိသော၊ ကုသိုလ်
ကောင်းမှု၊ အစုစုတို့ကို။ ကတုာန၊ ဝန်တို ကင်းကွာ၊ သဒ္ဓါရွင်
လန်း၊ လှူဒါန်းပြုစုပြီး၍။ ပစ္ဆာ၊ လောကတံထွာ၊ ကြမ္မာသီးပိန်၊
ပျက်ချိန်ခါစေ၊ နောက်ဆုံးတနေ့၌။ မာနုသံ၊ လှူ၍ဖြစ်သော။
ဒေဟံ၊ ခန္ဓာကိုယ် အတ္တဘောကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်တော်မူ၍။
ဒိဝံဂတော၊ လူပြည်ငြီး၍၊ နတ်ထီးစံတော်မူလေ၏။

၂၇၂။ ဂုဟသီဝေါ သရဋ္ဌံ တံ၊ နေတုာန သာဓုပဇယံ။
ဓမ္မေ သတ္တေ စ ယောဇေန္တော၊ ဝိဟာသိ ကုသလံ ကရံ။

၂၇၂။ ဂုဟသီဝေါ၊ “ဂုဟသီဝ” မင်းမြတ်သည်။ တံ၊ ထိုဘုရားရှင်
ဓာတ်၊ စွယ်တော်မြတ်ကို။ သရဋ္ဌံ၊ မိမိပိုင်စံ၊ “ကလိဂ်” နိုင်ငံ
သို့။ နေတုာန၊ ပင့်ဆောင်တော်မူခဲ့၍။ သာဓု၊ ရိုသေညွတ်ပျောင်း၊
ကောင်းမွန်စွာ။ ပုဇယံ (ပုဇယန္တော)၊ သဒ္ဓါရွင်ဖြိုး၊ မြတ်နိုး

ကော်ရော်၊ ပူဇော်တော်မူလျက်။ သတ္တဝါ တိုင်းသူပြည်သား၊
 သတ္တဝါအများတို့ကိုလည်း။ ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်း တရား၌။
 ယောဇေန္တော၊ ကြည်ညို သက်ဝင်၊ ယှဉ်စေတော်မူလျက်။
 ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၊ အစုစုကို။ ကရံ (ကရောန္တော)၊
 ပွားများဆည်းစု၊ ပြုတော်လျက်။ ဝိဟာသိ၊ ချမ်းချမ်းသာသာ၊
 ကောင်းစွာနေတော်မူလေ၏။

၃၇- “ဒန္တကုမာရ” မင်းသားအခဏ်း

၂၇၃။ တနုဇ္ဇေနိရညောထ၊ ကုမာရော ဒန္တနာမကော။
 သဒ္ဓေါ ဒါဌာဝံပူဇာယ၊ ပုရံ တဿ ဥပါဂမိ။

၂၇၃။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဥဇ္ဇေနိရညော၊ ယောက်ဖတော်ရင်း၊
 “ဥဇ္ဇေနိ” မင်း၏။ တနုဇော၊ ရင်သွေးရင်နှစ်၊ သားတော်ချစ်
 ဖြစ်သော။ ဒန္တနာမကော၊ “ဒန္တ” အမည်ရှိသော။ ကုမာရော၊
 မင်းသားသည်။ သဒ္ဓေါ၊ ရတနာသုံးပါး၊ ဂုဏ်တော်များ၌၊
 အားထား ယုံကြည်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒါဌာ၊ ဦးရီးတော်မင်း၊
 တိုင်းတိုင်းကိန်းဝပ်၊ စွယ်တော်မြတ်ကို။ အဘိပူဇာယ၊ အလွန်
 မြတ်နိုး၊ ရှိခိုးပူဇော်ခြင်း အကျိုးငှါ။ တဿ၊ ထိုဦးရီးတော်
 ရင်း၊ “ဂုဟသီဝ” မင်း၏။ ပုရံ၊ နေပြည်တော်သို့။ ဥပါဂမိ၊
 ချဉ်းကပ်တော်မူလေ၏။

၂၇၄။ နာနာသိပ္ပေသုတိစ္ဆေကော၊ သုရော ဒဿနိယော ဝရော။
 နာရိနံ စိတ္တဗဒ္ဓေါ သော၊ ကုမာရိစက္ခုပါသကော။

၂၇၄။ သော၊ ထို “ဒန္တ” မင်းသားသည်။ နာနာသိပ္ပေသု၊
 အဋ္ဌာရသ၊ သိပ္ပကုန်စင်၊ စစ်ဆင်စစ်ထိုး၊ အမျိုးမျိုးသော

အတတ်တို့၌။ အတိစ္ဆေကော၊ တတ်မြောက်ရေးရာ၊ အလွန်
 လိမ္မာတော်မူ၏။ သုရော၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့၊ ရဲတင်းသော သတ္တိ
 လည်း ရှိ၏။ ဒဿနိယော၊ မျက်နှာလှေ့၍၊ မခွဲချင်အောင်၊ သွေး
 ဆောင်ဖွဲ့၍ “ဒဿနိယ” ဂုဏ်လည်း ရှိ၏။ ဝရော၊ အမျိုးနွယ်
 ဇာတ်၊ မြတ်လည်း မြတ်၏။ နာရီနံ၊ အဆင်းအရွယ်၊ နုနယ်
 ရှန်းစို၊ မိန်းမပျိုတို့၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဗဒ္ဒေါ၊ စပါးကြီးမြေ
 များ၊ သို့သော် “သား” သို့၊ မသွားနိုင်အောင်၊ ဖွဲ့နှောင်ရပ်ပတ်၊
 အသိဓာတ်လည်းရှိ၏။ ကုမာရိစက္ခုပါသကော၊ ကုမာရီရွယ်၊
 မိန်းမငယ်တို့၏။ နှစ်သွယ် မျက်လုံး၊ ယူကျုံး သွေးဆောင်၊
 ဖွဲ့ထောင်တတ်သော ကျော့ကွင်းနှင့်လည်း တူ၏။

၂၇၅။ ပါသဒိကောဘိရူပေါ သော၊ ဒိသ္မာ ဧတံ ကုမာရကံ။
 ခုဗ္ဗိတုာ ဟဒယံ တာသံ၊ စိန္တယိံ သု ကုမာရိယော။

၂၇၅။ သော၊ ထို “ဒန္တ” မင်းသားသည်။ ပါသဒိကော၊
 နှုတ်ဖွင့်သာယာ၊ မျက်နှာပြုံးချို၊ ချစ်ကြည်ညိုဘွယ် လည်းရှိ၏။
 အဘိရူပေါ၊ ထူးကဲ မောက်ချွန်၊ အလွန်လှသော အဆင်းလည်း
 ရှိ၏။ ကုမာရိယော၊ ကုမာရီဇာတ်၊ ဆိုက်ကပ်ဝင်စ၊ လှပနုနယ်၊
 သတို့သွီးငယ်တို့သည်။ ဧတံ ကုမာရကံ၊ ထို “ဒန္တ” မင်းသားကို။
 ဒိသ္မာ၊ မျက်စိချင်းတို့၊ မြင်တွေ့ရသည်ရှိသော်။ တာသံ၊ ထို
 သတို့သွီးတို့၏။ ဟဒယံ၊ နှလုံးသားသည်။ ခုဗ္ဗိတုာ၊ ရှက်ကြောက်
 သလို၊ လန့်ဖို့ဒိတ်ဒိတ်၊ ပုဇွန်ဆိတ်ပုံ၊ ဆပ်ဆပ်ခန့်၍။ စိန္တယိံ သု၊
 အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ၊ ကြံမိကြလေကုန်၏။

၂၇၆။ ကုဋ္ဌီရက္ခိသမံ ဧတံ၊ ဒိသ္မာ ဟိရီ ကုမာရကံ။
 ဝါရေတု နယနံ တာသံ၊ နသက္ခိံ သု ကုမာရိယော။

၂၇၆။ ဟိဒါ၊ ဣန္ဒြေစောင့်ရှောက်၊ ရှက်ကြောက်တတ်ကုန်သော။
 ကုမာရိယော၊ လိမ္မာသိပ်သည်း၊ သတို့သွီးတို့သည်။ ဧတံကုမာ
 ရကံ၊ ထို“ဒန္တ” မင်းသား၊ နန်းညွှန်ဘုားကို။ ဒိသ္မာ၊ မျက်စိ
 ချင်းပြိုင်၊ ကံတိုက်ဆိုင်၍၊ မြင်တွေ့ရသည်ရှိသော်။ တာသံ၊ ထို
 တောင်မြောက် မကြည့်၊ ဣန္ဒြေဣန္ဒြေ၊ အနေသိပ်သည်း၊ သတို့
 သွီးတို့၏။ နယနံ၊ မျက်စိနှစ်လုံးသည်။ ကုဋ္ဌီရက္ခိသမံ၊ ဣန္ဒြေ
 ပျောက်ဆုံး၊ ဗုဇ္ဇနံ မျက်လုံးနှင့် တူသည်ဖြစ်၍။ ဝါရေတုံ၊
 မျှော်ကာစိစိ၊ မကြည့်မိအောင်၊ ကြံဆောင်တားမြစ်ခြင်းငှါ။
 နသက္ခိံသု၊ မစွမ်းနိုင်ကြလေကုန်။

၂၇၇။ ဂုဟသိဝံ ပသာဒေတွာ၊ ဝိဝိဓံ ပူဇနာဝိဓိံ ။
 သမ္ပာဒေန္တောဝ သော ဓာတုံ၊ ဝန္ဒန္တော အန္တဟံ ဝသိ။

၂၇၇။ သော၊ ထိုအကျဉ်းအားဖြင့်၊ ရေးသားချီးကြူး၊ ဂုဏ်
 ထူးရှိငြား၊ “ဒန္တ” မင်းသားသည်။ ဂုဟသိဝံ၊ “ဂုဟသိဝံ”၊
 နရသေဌ်နင်း၊ ဦးရီးတော်မင်းကို။ ပသာဒေတွာ၊ ကျိုးကြောင်း
 စကား၊ လျှောက်ထားရှိသေ၊ ကြည်ညိုစေ၍။ ဝိဝိဓံ၊ အထူးထူး
 အပြားပြား၊ များလှ စွာသော။ ပူဇနာဝိဓိံ၊ ပူဇော်ဘွယ်
 အခန်းခန်း၊ အဆန်းဆန်း များဖြင့်၊ အစီအရင်ကို။ သမ္ပာ
 ဒေန္တောဝ၊ ကောင်းစွာဖွဲ့၊ ပြည့်စုံ ပြီးမြောက်စေ၍သာလျှင်။
 ဓာတုံ၊ တုဘက်မဲ့လွတ်၊ စွယ်တော်ဓာတ်ကို။ အန္တဟံ၊ နေ့စဉ်။
 ဝန္ဒန္တော၊ ရှိခိုး ပူဇော်လျက်။ ဝသိ၊ မြတ်နိုး ရှင်ပျော်၊ နေ့တော်
 မူလေ၏။

၃၈-“ဟေမမာလာ” မင်းသမီးအမင်း

၂၇၈။ သူရူပါ ဂုဟသီဝဿ၊ ဟေမမာလာဘိဓာနကာ။
ဓိတာ အဟောသိ ရာဇဿ၊ မုခသောဘဏပကံဇာ။

၂၇၈။ ဂုဟသီဝဿ၊ “ဂုဟသီဝ” အမည်ရှိသော။ ရာဇဿ၊
“ကလိဂ်” မင်းအား။ သူရူပါ၊ မဟာလှေကား၊ စကားပုံဆောင်၊
ရွှေရောင်ဝါင်း၊ လှပသော အဆင်းရှိသော။ မုခသောဘဏ
ပကံဇာ၊ ဒေဝစွရာ၊ နတ်ကညာနွယ်၊ တင့်တယ် ရှင်လန်း၊
မျက်နှာ တည်းဟူသော ကြာပန်းရှိသော။ ဟေမမာလာဘိ
ဓာနကာ၊ “ဟေမမာလာ” ၊ ရွှေဘွဲ့သာသော။ ဓိတာ၊ ရင်သွေး
မျက်ဖျော်၊ သမီးတော်သည်။ အဟောသိ၊ ရှိသည်မချွတ်၊ ဖြစ်လတ်
လေ၏။

၂၇၉။ ပဉ္စကလျာဏသမ္ပန္နာ၊ သဏှံ မဓုရဘာဏိနီ။
ဆဒ္ဒေါသဝိပုမုတ္တော၊ သာမာ မိဟိတဘာဏိနီ။

၂၇၉။ သော၊ ဤ“ဟေမမာလာ” မင်းသမီးသည်။ ပဉ္စကလျာ
ဏသမ္ပန္နာ၊ ကောင်းခြင်းငါးဖြာ၊ လက္ခဏာနှင့်၊ ကောင်းစွာ
ကံလုံ၊ ပြည့်စုံပေ၏။ သဏှံမဓုရဘာဏိနီ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့၊ ရှင်းသန့်
ကြည်သာ၊ သာယာညှင်းတုံ့၊ နဲ့ နဲ့ ရင်ကြေး၊ ချီဇေးသော
စကားကိုလည်း ပြောဆိုလေ့ရှိ၏။ ဆဒ္ဒေါသဝိပုမုတ္တာ၊ မကြုံ
မဆူ၊ မဖြူမညို၊ မတိုမမြင့်၊ အသင့်ညီညာ၊ အပြစ်ခြောက်ဖြာမှ
လည်း ကင်းလွတ်ပေ၏။ သာမာ၊ ဆောင်းခါပူနှေး၊ နွေမှာ
ဇေးလျက်၊ ရွှေသွေးဝင်းဝါ၊ “သာမာ” ဂုဏ်ထူးလည်းရှိပေ၏။
မိဟိတဘာဏိနီ၊ ပြုံးခြင်းရွှေထား၊ သကာပျားလို၊ နားဝင်
ချီအောင်၊ ပြောဆိုလေ့လည်းရှိ၏။

၂၇၀။ ကုမုဒါကာနနာ ရာဘုံ၊ သုဗုဇ္ဈာ ဝိဓုရုံသိယာ။
ဂန္ဓာ သရန္တိကံ သော၊ ပုပ္ဖရေ သဟသာ သဒါ။

၂၇၀။ သော၊ ဤ“ဟေမမာလာ”၊ ဆင်းကလျာသည်။ သရန္တိကံ၊ မိမိစံပျော်၊ ဥယျာဉ်တော်ဝယ်၊ ငါးသွယ်ကြာမျိုး၊ ပြည့်ဖြိုးလေပြီး၊ ကန်တော်အနီးသို့။ ဂန္ဓာ၊ ထွက်စံပျော်ပါး၊ ရောက်သွားသည်ရှိသော်။ ရာဘုံ၊ ညဉ့်အခါ၌။ ဝိဓုရုံသိယာ၊ ကြည်လင်စေးမြေ၊ ရှေ့လအရောင်ဖြင့်။ ပုပ္ဖန္တာ၊ မကျန်လုံးစုံ၊ ပွင့်နေကြဖြစ်ကုန်သော။ ကုမုဒကာနနာ၊ ကုမုဒြာ၊ ကြာဖြူတောတို့သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သဟသာ၊ အဆောတလျင်။ ပုပ္ဖရေ (ပုပ္ဖန္တိ)၊ ကားကားစွင်စွင်၊ ပွင့်ကြီးပွင့်ကြလေကုန်၏။

၂၇၁။ ဝိဟာယ ဘမရာ တတ္ထ၊ နိလုပ္ပလံ သုဂန္ဓိကံ။
ဂန္ဓာ သရန္တိကံ သော၊ အာဂဉ္ဇု နယနံ တုရံ။

၂၇၁။ သော၊ ဤ“ဟေမမာလာ”၊ ဆင်းကလျာသည်။ သရန္တိကံ၊ မင်္ဂလာ ကန်တော်၏ အနီးအပါးသို့။ ဂန္ဓာ၊ ထွက်စံပျော်ပါး၊ ရောက်သွားသည်ရှိသော်။ တတ္ထ၊ ထိုမင်္ဂလာကန်တော်တွင်း၌။ ဘမရာ၊ ကြာညို ပန်းထက်၊ ရစ်သန်း လှည့်လည်၊ ဝတ်ရည်စားသုံး၊ ပျားပိတုန်း တို့သည်။ သုဂန္ဓိကံ၊ မွှေးကြိုင်သင်းပျံ့၊ ကောင်းသော ရနံ့ရှိသော။ နိလုပ္ပလံ၊ ဝတ်မှုပြည့်သျှမ်း၊ ကြာညိုပန်းအစစ်ကို။ ဝိဟာယ၊ မသုံးမစား၊ စွန့်ပယ်ထားကြကုန်၍။ နယနံ၊ “ဟေမမာလာ”၊ ဆင်းကလျာ၏၊ နှစ်ဖြာဝန်းကြည်၊ မျက်စိဆီသို့။ တုရံ၊ အလျင်အမြန်။ အာဂဉ္ဇု၊ သောင်းသောင်းခိုင်းအုံ၊ ပျံလာကြလေကုန်၏။

၂၇၂။ ဝိဟာယ ဘမရာ တတ္ထ၊ ရတ္ထပ္ပလဉ္စ ပဒ္ဒမံ။
ဂန္ဓာ သရန္တိကံ သော၊ အာဂဉ္စု ဝဒနံ တုရံ။

၂၇၂။ သော၊ ဤ“ဟေမမာလာ”၊ ဆင်းကလျာသည်။ သရန္တိကံ၊ မင်္ဂလာကန်တော်၏အနီးအပါးသို့။ ဂန္ဓာ၊ ဗျူတော်ဝန်းရံ၊ ထွက်စံပျော်ပါး၊ ရောက်သွားသည်ရှိသော်။ တတ္ထ၊ ထိုမင်္ဂလာကန်တော်တွင်း၌၊ ဘမရာ၊ အရောင်နီမြန်း၊ ကြာပန်းအထက်၊ ရစ်သန်းလှည့်လည်၊ ဝတ်ရည်စားသုံး၊ ပျားပိတုန်းတို့သည်။ ရတ္ထပ္ပလဉ္စ၊ ကြာနီပန်းအစစ်ကို၎င်း။ ပဒ္ဒမဉ္စ၊ ပွင့်ချပ်တရာ၊ ပဒ္ဒမ္မာကြာပန်းကို၎င်း။ ဝိဟာယ၊ စွန့်ပစ်ပယ်ရှား၊ ထားခဲ့ကြကုန်၍။ ဝဒနံ၊ “ဟေမမာလာ”၊ ဆင်းကလျာ၏၊ ဝင်းဝါပျိုးကြည်၊ နှုတ်ခမ်းဆီသို့။ တုရံ၊ အလျင်အမြန်။ အာဂဉ္စု၊ သောင်းသောင်းဝိုင်းအုံ၊ ပြန်လာကြလေကုန်၏။

၂၇၃။ စမ္ပကံ ကဏိကာရဉ္စ၊ ဝိဟာယ ဘမရာ တုရံ။
ပိယကံ ပုပ္ဖမုယျာနံ၊ အာဂဉ္စု ဂဏ္ဍယုဂ္ဂလံ။

၂၇၃။ သော၊ ဤ“ဟေမမာလာ”၊ ဆင်းကလျာသည်။ ဥယျာနံ၊ ပန်းမျိုးစုံလင်၊ မင်္ဂလာဥယျာဉ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ စိတ်တော်ရှင်ကြည်၊ လှည့်လည်ပျော်ပါး၊ ရောက်သွားသည်ရှိသော်။ ဘမရာ၊ ရှေ့အဆင်းသို့၊ ဝါဝင်းတင့်ဆန်း၊ စကားပန်း စသည်၌၊ ရစ်သန်းလှည့်လည်၊ ဝတ်ရည်စားသုံး၊ ပျားပိတုန်းတို့သည်။ စမ္ပကဉ္စ၊ စကားပန်းကို၎င်း။ ကဏိကာရဉ္စ၊ မဟာလေ့ကား၊ ပန်းပွင့်များကို၎င်း။ ပိယကဉ္စ၊ ရှေ့ရောင်ထိန်ညှိုး၊ ပိတောက်ပန်းပင်ကြီးကို၎င်း။ ဝိဟာယ၊ အထင်ဘောက်ပြား၊ ပစ်ထားခဲ့ကြကုန်၍။ ဂဏ္ဍယုဂ္ဂလံ၊ “ဟေမမာလာ”၊ ဆင်းကလျာ၏၊ ကောင်းစွာ

ဝါဝင်း၊ ပြည့်တင်းဒို့ဒို့၊ ပါးအို အစုံဆီသို့။ တုရုံ၊ အဆော
တလျင်။ အာဂဉ္ဇု၊ အသံမစဲ၊ ရစ်ဝဲပုံလာကြလေကုန်၏။

၃၉- “ဒန္တကုမာရ” မင်းသားနှင့် “ဟေမမာလာ” မင်းသမီး
လက်ထပ်ထိမ်းမြားခဏ်း

၂၇၄။ ဂုဏဋ္ဌံ သုဒ္ဓဝံသမ္ပိ၊ ဇာတမေတံ ကုမာရကံ။
ဥ တ္တာ တံ ဓိတရံဒါသိ၊ ရာဇပုတ္တဿ ဘူပတိ။

၂၇၄။ ဘူပတိ၊ ခမည်းတော် “ဂုဟသီဝ” မင်းမြတ်သည်။ ဧတံ
ကုမာရကံ၊ ဤ“ဒန္တ” မင်းသားသည်။ ဂုဏဋ္ဌံ၊ အဋ္ဌာရဿ၊ သိပ္ပ
လုံးစုံ၊ တတ်မြောက်ခြင်းစသောဂုဏ်ရှိ၏။ သုဒ္ဓဝံသမ္ပိ၊ စင်ကြယ်
သော ငါတို့အမျိုး၌။ ဇာတံ၊ ဖြစ်ခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝါ၊
သည်လို။ ဥ တ္တာ၊ သိတော်မူလတ်၍။ တံဓိတရံ၊ အကျဉ်းအား
ဖြင့်၊ ရေးသားဘော်ထုတ်၊ ဂုဏ်ပုဒ်ညီညာ၊ ထိုသို့တော်ရတနာ
ကို။ ရာဇပုတ္တဿ၊ နှမတော်ရင်ဘွား၊ တူမင်းသားအား။
အဒါသိ၊ ထိမ်းမြား လက်ထပ်၊ ပေးအပ်တော်မူလေ၏။

၂၇၅။ သသုရော ဂုဟသီဝေါ တံ၊ ဇာမာတံ ဒန္တနာမကံ။
သဒါ ဒက္ခိဏဗာဟုတိ၊ ပိယေန အဘိမညသိ။

၂၇၅။ သသုရော၊ ဦးရီး-ယောက္ခမ၊ နှစ်ဘက်ရ-ဖြစ်သော။ ဂုဟ
သီဝေါ၊ “ဂုဟသီဝ” မင်းမြတ်သည်။ ဒန္တနာမကံ၊ “ဒန္တ”
အမည်ရှိသော။ တံဇာမာတံ၊ ထိုမျိုးနွယ်ချင်းဆက်၊ တူ “သမက်”
ကို။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပိယေန၊ အသက်အသွင်၊ ချစ်ခင်
မြတ်နိုးတော်မူလှသဖြင့်။ ဒက္ခိဏဗာဟုတိ၊ “ညာလက်ရုံး” တဆူ

ဟူ၍။ အဘိမညသိ၊ ယုံကြည်ကိုးစား၊ အားထားထင်မှတ်တော်
မူလေ၏။

၂၇၆။ ဓာတုရက္ခာခိကာရမ္ပိ၊ ယောဇယိတာ ကုမာရကံ။
ဒတာန ရတနာဒိနိ၊ ဥပရာဇေ ဌပေသိ သော။

၂၇၆။ သော၊ ထို “ဂုဟသီဝ” မင်းမြတ်သည်။ ကုမာရကံ၊ ယုံ
ကြည်ကိုးစား၊ တူမင်းသားကို။ ဓာတုရက္ခာခိကာရမ္ပိ၊ စွယ်တော်
ဓာတ်ကို၊ စောင့်ကြပ် ထိန်းသိမ်းခြင်း၌။ ယောဇယိတာ၊ လှဲအပ်
စီစဉ်၊ ယှဉ်စေတော်မူ၍။ ရတနာဒိနိ၊ ဆင်မြင်းရွှေ၊ ရွှေငွေ
ဘဏ္ဍာ၊ ရတနာ အစရှိသည်တို့ကို။ ဒတာ၊ ချီးမြှင့်မြှောက်စား၊
ပေးသနားတော်မူ၍။ ဥပရာဇေ၊ အိမ်ရှေ့မင်းအရာ၌။ ဌပေသိ၊
ထားတော်မူလေ၏။

၄၀ - ‘‘ဂုဟသီဝ’’ မင်းနှင့် ‘‘မလယ’’ မင်းညီ၊ နောင်တို့ စစ်ထိုးခဏ်း

၂၇၇။ ကေဒါ မလယာ သေနံ၊ သံဟရိတာ ပုရန္တိကံ။
ဒါဌကံ ဂဟဏတ္ထာယ၊ ဥပဂန္ဓာ ဝသိ သုတံ။

၂၇၇။ ကေဒါ၊ အမှတ်မထား၊ အခါတပါး၌။ မလယာ၊
‘‘မလယ’’ ပိုင်နင်း၊ ညီနောင် မင်းတို့သည်။ တံဒါဌကံ၊ ထို
‘‘ကလိဂ်’’ မင်း၊ လက်တွင်းရှိခတ်၊ စွယ်တော်မြတ်ကို။ ဂဟ
ဏတ္ထာယ၊ နိုင်ထက်ကလူ၊ နှိပ်စက်မူ၍၊ တိုက်ယူခြင်းအကျိုးငှါ။
သေနံ၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါ၊ အလုံးအရင်းကို။ သံဟရိတာ၊ အသင်ခင်း
ကျင်း၊ စိုင်းပြင်းစုဆောင်းကြကုန်၍။ ပုရန္တိကံ၊ ‘‘ကလိဂ်’’ မည်
သီး၊ မြို့တော်အနီးသို့။ ဥပဂန္ဓာ၊ ကပ်ရောက်ဝန်းရံကြကုန်၍။ ဝသိ
သု၊ နေကြလေကုန်၏။

၂၀၈။ သာသနံ အထ ပေသေသံ၊ သဝနက္ကဋ္ဌုကံ ခရံ။
ဓာတုံ ဝါ ဒေဟိ ရဇ္ဇံ ဝါ၊ ကရ ဝါ သမရံ ဣတိ။

၂၀၈။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ ခရံ၊ ကြောက်လန့် ခမန်း၊
ကြမ်းတန်း ဆိုးဝါးသော။ သဝနက္ကဋ္ဌုကံ၊ နားဝင် ခါးစပ်၊
အကြားရကပ်သော။ သာသနံ၊ ရာဇသံလွှာ၊ သတင်းစာကို။
ပေသေသံ၊ စေလွတ်ပွိုသ ကြလေကုန်၏။ ကိံ ပေသေသံ၊
အဘယ်သို့၊ စေလွတ်ကြကုန်သနည်း ဟူမူ။ ရာဇ၊ အိုအချင်း
“ဂုဟသီဝ” မင်း။ အမှောက်၊ ငါမင်းမြတ်တို့အား။ ဓာတု၊ စွယ်
တော်မြတ်ကို။ ဒေဟိ ဝါ၊ ရိုသေပျပ်ဝပ်၊ ဆက်အပ်မှုလည်း၊
ဆက်အပ်လော။ ရဇ္ဇံ၊ တိုင်းပြည်ကို။ ဒေဟိ ဝါ၊ ဒူးတုပ်ဝပ်စင်း၊
အပ်နှင်းမှုလည်း၊ အပ်နှင်းလော။ သမရံ၊ အရှုံးအနိုင်၊ စစ်ရေး
ပြိုင်ခြင်းကို။ ကရ ဝါ၊ အသက်စွန့်၍၊ ပြုံးမူလည်း ပြုလော။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ပေသေသံ၊ စေလွတ်ကြလေကုန်၏။

၂၀၉။ သော တံ သုတော ကုမာရဿ၊ ဝါစံ ရဟသိ မဗြဝိ။
န ဒဿံ သတိ မေ ဒေဟေ၊ ဓာတုမညဿ ကဿစိ။

၂၀၉။ သော၊ ထို“ဂုဟသီဝ” ကလိင်္ဂရာဇာသည်။ တံ၊ ထို-ရာဇ
သံစာ၊ သတင်းလွှာကို။ သုတော၊ ကြားတော်မူ၍။ ကုမာရဿ၊
လက်ရုံးတဆူ၊ ရည်တူကိုးစား၊ တူမင်းသားအား။ ရဟသိ၊ လူသူ
ကင်းပြတ်၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌။ ဝါစံ၊ အရေးကြီးသော စကား
အချက်ကို။ အဗြဝိ၊ ထုတ်တော်မြတ်ကြား၊ မှာထားတော်မူလေ၏။
တာတ၊ ချစ်သား။ မေ၊ ငါဘခင်၏။ ဒေဟေ၊ ကိုယ်သည်။ သတိ၊
မချုပ်မပျက်၊ ထင်ရှားရှိပါလျက်။ ဓာတု၊ မြတ်ဘုရား၏၊ ဘက်
ရှား တုလွတ်၊ စွယ်တော်မြတ်ကို။ အညဿ၊ ပြင်ပတခြား၊ တပါး

သော။ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူအား။ နဒဿံ၊ ငါမပေး
တော့အံ့။

၂၉၀။ ယဒျာဟံ ပရာဇေယျာမိ၊ ဓာတုမာဒါယ ပူဇိတံ။
ဒိဇဝေသံ ဂဟေတွာန၊ ဒီပံ ဂစ္ဆာဟိ သိဟဋံ။

၂၉၀။ တာတ၊ ချစ်သား။ အဟံ၊ ငါဘခင်သည်။ ယဒီပရာ
ဇေယျာမိ၊ စစ်ချင်းပြိုင်၍၊ မနိုင်လုံးလုံး၊ အသက်ဆုံးလျက်၊ ရုံးခွဲ
သည်ဖြစ်အံ့။ ဝေ၊ ကြိုသို့ရုံးခွဲသည်ရှိသော်။ ဒိဇဝေသံ၊ စလွယ်သိုင်း
ဆင်၊ ပုဏ္ဏားအသင်ကို။ ဂဟေတွာန၊ တူအောင်-မူယောင်၊ ယ
ဆောင်ပြုပြင်၍။ ပူဇိတံ၊ ငါဘခင်သည်၊ နေ့စဉ်လေးမြတ်၊ ပူဇော်
အပ်သော။ ဓာတု၊ စွယ်တော်ဓာတ်ကို။ အာဒါယ၊ ပင့်ဆောင်၍။
သိဟဋံဒီပံ၊ ရေယဉ်ပတ်ဝန်း၊ သိဟိဋံကျန်းသို့။ ဂစ္ဆာဟိ၊ ငါဘခင်
တုက်၊ မငဲ့ကွက်ဘဲ၊ ဆက်ဆက်လျင်စွာ၊ ကူးသွားပါလော။

၂၉၁။ သဗ္ဗဋ္ဌာနေသု ပညာယ၊ ဝိစာရေတွာ ကရောဟိ တံ။
ဓိတရံပိနုရက္ခာဟိ၊ သမဂ္ဂါ ဟောထ နိဗ္ဗယာ။

၂၉၁။ တာတ၊ ချစ်သား။ တံ၊ သင်ချစ်သားသည်။ သဗ္ဗဋ္ဌာ
နေသု၊ ပြုဘယ်ကိစ္စ၊ အလုံးစုံသော-အရာဌာနတို့၌။ ပညာယ၊
ချိန်စဉ်းပမာ၊ ဉာဏ်ပညာဖြင့်။ ဝိစာရေတွာ၊ ရှေး-နောက်-မြော်
လှမ်း၊ စူးစမ်း ဆင်ခြင်၍။ ကရောဟိ၊ ဖန်ဖန်စိစစ်၊ ပြုရစ်လေ
လော။ ဓိတရံ၊ သွီးရတနာ၊ “ဟေမမာလာ”ကိုလည်း။ အနု
ရက္ခာဟိ၊ အစဉ်ညွှာတာ၊ စောင့်ရှောက်ရစ်ပါလော။ တုမော၊
သင်“ဒန္တ-ဟေမာ”၊ သားသွီးနှစ်ဖြာတို့သည်။ နိဗ္ဗယာ၊ ဘေး
ရန်မရှိကြကုန် သည်ဖြစ်၍။ သမဂ္ဂါ၊ မောင်နှင့်နှမ၊ သင့်တင့်
ညီညွတ်ကြကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ရစ်ကြလေကုန်လော။

၂၉၂။ ဝါစံ တံ မာတုလဿာထ၊ ဒန္တော သုတုာန မဗြဝိ။
တေ စ ကော မေ စ ဒီပမ္ပိ၊ ဗန္ဓု ဝါ ပုဒ္ဒ ဘတ္တိကော။

၂၉၂။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဒန္တော၊ သောကထေဉ္စုပွား၊ “ဒန္တ”
မင်းသားသည်။ မာတုလဿ၊ ဦးရီးတော်ရင်း၊ “ကလိဂ်” မင်း၏။
တံဝါစံ၊ မျက်နှာသွေးငယ်၊ သွယ်သွယ်မှာထား၊ ထိုစကားကို။
သုတုာန၊ ကြားလတ်၍။ တာတ၊ ကျေးဇူးတော်ရှင်။ ဒီပမ္ပိ၊
ရေယဉ်ပတ်ဝန်း၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌။ တေစ၊ ကျေးဇူးတော်
ရှင်၊ သင်ဘခင်၏၎င်း။ မေစ၊ အကျွန်ုပ်၏၎င်း။ ပုဒ္ဒဘတ္တိကော၊
မြတ်ဘုရား၌၊ ခစားလေးမြတ်၊ ဆည်းကပ် လုပ်ကျွေးတတ်
သော။ ဗန္ဓု၊ အဆွေခင်ပွန်း၊ ကောင်းသည်။ ကောဝါ၊ အဘယ်
သူပါနည်း။

၂၉၃။ သမုဒ္ဒပရတီရမ္ပိ၊ သီဟဠံ အတိခုဒ္ဒကံ။
ကထံ မဟတိံ နေဿာမိ၊ ဓာတု ဇိနဿ တံ ဣတိ။

၂၉၃။ တာတ၊ ဘခင်။ သမုဒ္ဒပရတီရမ္ပိ၊ သမုဒြာ၊ ထိုမှာဘက်
ကမ်း၌။ သီဟဠံ၊ တည်ရှိပေ၍ ထွန်း၊ သီဟိုဠ်ကျွန်းသည်။ အတိ
ခုဒ္ဒကံ၊ လူနေမကျယ်၊ အလွန်သေးငယ်ပါ၏။ ဇိနဿ၊ ငါးမာရ်
အောင်မြင်၊ ဘုရားရှင်၏။ မဟတိံ၊ နှိုင်းတုမရ၊ လွန်မြတ်
လှသော။ တံဓာတု၊ ထိုလက်ဝဲအောက်ဓာတ်၊ စွယ်တော်မြတ်ကို။
ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ နေဿာမိ၊ ကူးမြောက် လွယ်ကူဆောင်
ယူနိုင်ပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဗြဝိ၊ ပြောဆိုမေးမြန်းလေ၏။

၂၉၄။ တဒါ အဝေါစ သော ရာဇာ၊ သမ္ပုဒ္ဓဓာတု သဏ္ဍိတာ။
သီဟဠေ တိဠတေ ဓမ္မော၊ ဗဟု ဘိက္ခု ဝသိ သု စ။

၂၉၄။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သောရာဇာ၊ ထို“ဂုဟသီဝ”၊ မွေးဘ
 သေဌ်နှင်း၊ တရားမင်းသည်။ အဝေါစ၊ ပြောကြားတော်မူပြန်
 ၏။ တာတ၊ ချစ်သား။ သီဟဋ္ဌေ၊ လင်္ကာဒီပ၊ နာမတောက်
 ထွန်း၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌။ သမ္ပုဒ္ဓဓာတု၊ မြတ်ဘုရား၏၊ များ
 ပြင်ထားပေါ်၊ ဓာတ်မေ့တော်သည်။ သဏ္ဍိတာ၊ ကိန်းဝပ်
 စံပျော်၊ ကောင်းစွာတည်တော်မူ၏။ ဓမ္မော၊ ဆယ်တန်ပိုင်းခြား၊
 သူတော်ကောင်းတရားသည်။ တိဋ္ဌတေ၊ အခါမြင့်ရှေ့တည်တော်
 မူ၏။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခုစ၊ သီလဝန္တ၊ ကလျာဏ
 အဝင်၊ ရဟန်းတော် အရှင်တို့သည်လည်း။ ဝသိံသု၊ နေတော်မူ
 ကြကုန်၏။

၂၉၅။ တတ္ထ ရာဇာ မဟာသေနော၊ မိတ္တော မေ ဗုဒ္ဓဘတ္တိကော။
 ပတ္ထန္တော မိတ္တတံ သေဌံ၊ ပါဘတံ ပေသယိတ္ထ သော။

၂၉၅။ တတ္ထ၊ ထို-လင်္ကာဒီပ၊ သီဟဋ္ဌနှင့်၊ တမ္ပပါဏိ၊ မည်ရှိ
 ခေါ်ညွှန်း၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌။ ဗုဒ္ဓဘတ္တိကော၊ မြတ်ဘုရား၌၊
 ခစားလေးမြတ်၊ ဆည်းကပ် တတ်သော။ မဟာသေနော၊
 “မဟာသေန” အမည်ရှိသော။ သောရာဇာ၊ ထို-မင်းမြတ်သည်။
 မေ၊ ငါဘခင်၏။ မိတ္တော၊ တကျွန်းစံပျော်၊ အကြည်တော်ပေ
 တည်း။ သော၊ ထို“မဟာသေန” မင်းသည်။ သေဌံ၊ မြတ်သော။
 မိတ္တတံ၊ အဆွေခင်ပွန်း၏ အဖြစ်ကို။ ပတ္ထန္တော၊ မြော်ကိုး
 တောင့်တလျက်။ ပါဘတံ၊ ဘိုးထိုက် မြားမြောင်၊ ရတနာ
 လက်ဆောင်ကို။ ပေသယိတ္ထ၊ စေလွှတ် ဆက်သတော် မူဘူး၏။

၂၉၆။ ဝေမာရာဇယိတွာန၊ ရာဇာ နိက္ခမ္မ သင်္ဂမံ။
 ယုဇ္ဈမာနော ကုမာရေဟိ၊ သဒ္ဓိံ ပလယမဇ္ဈဂါ။

၂၉၆။ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြဆိုခဲ့ ပြီးသည့် အတိုင်း။ အာရာဇယိတုာန၊
 အားမငယ်အောင်၊ သွယ်သွယ်ညှန်ကြား၊ မှာထား နှစ်သိမ့်စေ
 ပြီး၍။ ရာဇာ၊ “ဂုဟသီဝ”၊ မွေးဘသေဋ်နင်း၊ တရားမင်းသည်။
 သင်္ဂမံ၊ စစ်မြေပြင်သို့။ နိက္ခမ္မ၊ စစ်သည်စုပေါင်း၊ စစ်မောင်း
 ဆော်နှက်၊ ထွက်တော်မူ၍။ ကုမာရေဟံ၊ “မလယ” ပိုင်နင်း၊
 ညီနောင်မင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကု။ ယုဇ္ဈမာနော၊ ရှေးရှုရင်ဆိုင်၊
 စစ်ရေးပြိုင်သည်ရှိသော်။ ပလယံ၊ မနိုင်လုံးလုံး၊ ဆုံးရှုံးပျက်ပြား၊
 နတ်ရွာလားခြင်းသို့။ အဇ္ဈဂါ၊ ဇီဝိန်ချုပ်ပျောက်၊ ရောက်တော်
 မူရလေ၏။

၄၁-“ဂုဟသီဝ”မင်းစစ်ပွဲ၌ ကျဆုံးကြောင်းကိုသိ၍
 သွီးတော်နှင့် သမက်တော်တို့စွယ်တော်ကို
 ပင့်ဆောင် ထွက်ပြေးဇော်

၂၉၇။ သုတုာ ဒန္တကုမာရော တံ၊ ဂဟေတုာ ဒွိဇရူပကံ။
 တုရိတံ ဓာတုမာဒါယ၊ ပုရမ္မာထ ပလာယိ သော။
 ၂၉၇။ အထ၊ ထိုကံတော်မလှ၊ စစ်ပွဲကျသော အခါ၌။ သော
 ဒန္တကုမာရော၊ ထို“ဒန္တ”မည်ခေါ်၊ တူတော် မင်းသားသည်။
 တံ၊ ထို-ဦးရီးတော်မင်း၊ စစ်ပွဲတွင်း၌၊ အခင်းမလှ၊ ကျဆုံးရသည်
 ကို။ သုတုာ၊ သောကဆူပုဂ္ဂိုလ်၊ ကြားတော်မူရ၍။ ဒွိဇရူပကံ၊
 ငိုမြည်တမ်းခါ၊ မျက်နှာမလှ၊ ပြာဟ္မဏ, အလား၊ ပုဏ္ဏားအသွင်
 ကို။ ဂဟေတုာ၊ ယူ၍။ တုရိတံ၊ အဆောတလျင်။ ဓာတု၊ ဘဇင်
 လေးမြတ်၊ စွယ်တော်ဓာတ်ကို။ အာဒါယ၊ ပင့်ဆောင်တော်မူ၍။
 ပုရမ္မာ၊ မိမိစံမြန်း၊ ရွှေဘုံနန်းမှ။ ပလာယိ၊ ကြင်ဘက် ရတနာ၊
 မခေါ်သဘဲ၊ မြန်စွာဝေးခြား၊ ပြေးသွားတော်မူရလေ၏။

၂၉၈။ ဒေသံ သော ဒက္ခိဏံ ဂန္ဓာ၊ ဥတ္တရန္တော မဟာနဒီံ ။
ဓာတံ ပုဋိနရာသိမ္ပိ၊ ထူပေ နိဒဟံ ဒဿနံ။

၂၉၈။ သော၊ ထို-ယူကြုံးမရာ၊ သောကပုဂ္ဂိုလ်များ၊ “ဒန္တ”မင်း
သားသည်။ ဒက္ခိဏံဒေသံ၊ မြို့မှထွက်လတ်၊ တောင်အရပ်သို့။
ဂန္ဓာ၊ ခရီးစခန်း၊ ရော်ရမ်းဆင်း၊ မှန်းခါသွား၍။ မဟာနဒီံ ၊
ပြင်းထန်အယဉ်၊ သွင်သွင်ယိုစီး၊ မြစ်ကျယ်ကြီးကို။ ဥတ္တရန္တော၊
ပုံပုံစူးစူး၊ ဖြတ်ကူးတော်မူလျက်။ ပုဋိနရာသိမ္ပိ၊ ငွေရောင်ဆင်းနှု
သဲပုံစုဖြစ်သော။ ထူပေ၊ စေတီတော်၌။ ဒဿနံဓာတံ၊ မွေးဘ
ကော်ရော်၊ မြတ်စွယ်တော်ကို။ နိဒဟံ၊ အရေးတကြီး၊ သိမ္ပိ
မြုပ်နှံတော်မူလေ၏။

၂၉၉။ ပုရံ ပုနုပဂန္ဓာန၊ အတ္တနော ဘရိယမ္ပိ စ။
ဝိပ္ပဝေသံ ဂဟာပေတွာ၊ ခိပ္ပံ တတ္ထေဝ အာဂတော။

၂၉၉။ ပုနု၊ တဘန်။ ပုရံ၊ ထီးကျိုး စည်ပေါက်၊ ရောက်ရက်
ဆန်ခတ်၊ တိုင်းတော်မြတ်သို့။ ဥပဂန္ဓာန၊ ချဉ်းကပ်တော်မူ၍။
အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဘရိယမ္ပိ၊ အသက်တမျှ၊ ချစ်မဝ, သည့်၊
“ဟေမမာလာ”၊ ကြင်ဘက်တော်ရတနာကိုလည်း။ ဝိပ္ပဝေသံ၊
အသွင်ဖောက်ပြန်၊ ပုဏ္ဏားသဏ္ဌာန်ကို။ ဂဟာပေတွာ၊ အသွင်
တူအောင်၊ ယူဆောင်စေပြီး၍။ ခိပ္ပံ၊ လျင်မြန်စွာ။ တတ္ထေဝ၊
ထို-စွယ်တော်ကိုန်းဝပ်၊ သဲပုံစေတီရှိရာအရပ်သို့သာလျှင်။ အာ
ဂတော၊ စိတ်လက်မချမ်း၊ မြစ်ကိုသန်းလျက်၊ ပင်ပန်းကြီးစွာ၊
ပြန်လာရလေသတည်း။

၃၀၀။ ဒါဠကံ တံ မုနိန္ဒဿ၊ ဝါလုကာထူပကုစ္ဆိယံ။
ဌပိတံ ပူဇယံ သမ္မာ၊ အစ္ဆိ ဂုဗ္ဗန္တရေ တတော။

၃၀၀။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ဝါလုကာထူပကုစွံယံ၊ ငွေရောင်
 အဆင်း၊ သဲပုံစေတီတော်အတွင်း၌။ ဌပိတံ၊ မှတ်သားသေချာ၊
 ဌပနာအပ်သော။ မုနိန္ဒယ၊ အတုမရှိ၊ မုနိဉ္ဇက္ကဋ္ဌ၊ ဘုရားမြတ်၏။
 တံဒါဌကံ၊ ထိုတန်းခိုးထင်ပေါ်၊ မြတ်စွယ်တော်ကို။ သမ္မာ၊
 ကောင်းမွန်စွာ။ ပုဇယံ (ပုဇယန္တော)၊ ရှိခိုးပုဇော်လျက်။
 ဂုဗ္ဗန္တရေ၊ တောအုပ်မြိုင်စောင်း၊ ချုံပိတ်ပေါင်း၌။ အစ္ဆိ၊ ဘေး
 ရန် လွတ်ကြောင်း၊ ပုန်းအောင်းခိုကာ၊ နေရရှာလေ၏။

၃၀၁။ ဓာတံ ဒိသ္မာန တေ စိရံ၊ ပုဇိတံ ပိတရေန တံ။
 တဒါ ဗာဠံ ပရောဒန္တိ-နုဿရိတွာဝ ပိတရံ။

၃၀၁။ တဒါ၊ ထို-တောချုံ ပိတ်ပေါင်း၊ ပုန်းအောင်း၍နေရ
 သော အခါ၌။ တေ၊ ထို-အပူမီးကြွ၊ “ဒန္တ-ဟေမာ”၊ မင်း
 နှစ်ဖြာတို့သည်။ ပိတရေန၊ နတ်ရွာစံပျော်၊ ခမည်းတော်သည်။
 စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ပုဇိတံ၊ အမြတ်တနိုး၊ ရှိခိုးပုဇော်အပ်သော။
 တံဓာတံ၊ ထို-စွယ်တော်ဓာတ်ကို။ ဒိသ္မာန၊ ဖူးမျှော်ကြကုန်သည်
 ရှိသော်။ ပိတရံ၊ စွယ်တော်မြတ်တုက်၊ အသက်ကုန်ခန်း၊ နတ်နန်း
 စံပျော်၊ ခမည်းတော်ကို။ အနုဿရိတွာဝ၊ လွမ်းဆွတ်တမ်းတ၊
 အဖန်ဖန် အောက်မေ့မိကြကုန်သည် ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဗာဠံ၊
 ပြင်းထန်စွာ။ ပရောဒန္တိ၊ ဖူးမြင်တိုင်းသာ၊ မျာစွာငိုကြွေးမိကြ
 လေကုန်၏။

၄၂-သဲပုံတွင်းရှိ စွယ်တော်ဓာတ်၏ ရောင်ခြည်တော်ကို မြင်သဖြင့်
 ကောင်းကင်မှသက်ဆင်း၍ ရဟန္တာတပါး ရှိခိုးခမ်း

၃၀၂။ တဒါခေန ဂတော ဧကော၊ ထေရော ဒိသ္မာန ဓာတုယာ။
 ဝိဓာဝန္တံ ပဘာဇာလံ၊ သြတရံ တတ္ထ တံ နမိ။

၃၀၂။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ခေန၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်။ ဂတော၊
 ကြွသွားတော်မူသော။ ဧကောထေရော၊ စျာနုလာဘီ၊ မထေရ်
 တပါးသည်။ တတ္ထ၊ ထိုငွေရောင်အဆင်း၊ သံပုံတွင်း၌။ ဓာတုယာ၊
 ကိန်းအောင်းမွေလျော်၊ ဓာတ်စွယ်တော်၏။ ဝိဓာဝန္တံ၊ ဝန်းကျင်
 ဒိသာ၊ ရပ်မျက်နှာသို့၊ ရောင်ဝါယုက်ကူး၊ ကုန်မြူး ပြေးသွား
 သော။ ပဘာဇာလံ၊ ဖြူစင်ပွိုးပြက်၊ ရောင်ခြည်တော် ကုန်ရှက်
 ကို။ ဒိသ္မာန၊ မြင်တော်မူ၍။ ဩတရံ(ဩတရန္တော)၊ ကောင်းကင်
 တွင်းမှ၊ သက်ဆင်းတော်မူလျက်။ တံ၊ ထို-ရောင်ခြည်ဝင်းလျှပ်၊
 စွယ်တော်မြတ်ကို။ နမံ၊ ရိုသေညွတ်ကျိုး၊ ရှိခိုးတော်မူလေ၏။

၃၀၃။ ထေရံ ဒိသ္မာ ပမောဒါ တေ၊
 သဗ္ဗာရောစိံ သု ကာရဏံ။
 ဓာတုရက္ခာယုတော ထေရော၊
 တဒါတေသမဘာသိ သော။

၃၀၃။ တေ၊ ထို-မောင်တော် “ဒန္တံ၊ နှမဟေမာ”၊ မင်းနှစ်ဖြာ
 တို့သည်။ ထေရံ၊ ကောင်းကင်တွင်းမှ၊ သက်ဆင်းကြွလာ၊
 ရဟန္တာမထေရ်မြတ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ အားကိုးအားထား၊ မျက်ဝါး
 ထင်ထင်၊ ဖွဲ့မြင်ကြသောကြောင့်။ ပမောဒါ၊ နှစ်သက်ရှင်
 လန်း၊ ဝမ်းသာကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ကာရဏံ၊
 ဖြစ်သမျှ စုပေါင်း၊ အကြောင်းကြောင်းကို။ အာရောစိံ သု၊
 ငိုကြွေးဝပ်တူး၊ လျှောက်ထားကြလေကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။
 သောထေရော၊ ထိုစျာနုလာဘီ၊ မထေရ် မြတ်သည်။ ဓာတုရက္ခာ
 ယုတော၊ စွယ်တော်ဓာတ်မြတ်၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းနှင့် စပ်သည်
 ဖြစ်၍။ တေသံ၊ ထို-ထီးဘွားနန်းလျှာ၊ မင်းနှစ်ဖြာတို့အား။

ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောစကားကို။ အဘာသံ၊ မိန့်ဆိုမြက်ကြား၊
မှာထားတော်မူလေ၏။

၃၀၄။ နိဗ္ဗယာ သီဟဋ္ဌံ နေထ၊ တမဂ္ဂဏိတခေဒိကာ။
သစေ မဂ္ဂေ ဘယေ ဇာတေ၊ မမံ သရထ ဣဒ္ဓိမံ။

၃၀၄။ ဘောဇ္ဇော၊ အိုမင်းသွီး-မင်းသား၊ ထီးနန်းဘွားတို့။
တုမေ၊ သင်တို့သည်။ အဂ္ဂဏိတ-ခေဒိကာ၊ ပင်ပန်းနှမ်းနယ်ခြင်း
ကို၊ မရေတွက်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗယာ၊ ဘေးရန်မရှိကြ
ကုန်ဘဲ။ တံ၊ ထိုစွယ်တော်မြတ်ကို။ သီဟဋ္ဌံ၊ မွေးဘမိန့်ညှန်း၊
သီဟိုဠ်ကျန်းသို့။ နေထ၊ ဆောင်ကြလေကုန်လော့။ မဂ္ဂေ၊ ပင်
ဆောင်ယူသွား၊ လမ်းခရီးအကြား၌။ ဘယေ၊ နှောင်ရှက်
ငြိတယ်၊ ဘေးအန္တရာယ်သည်။ သစေဇာတေ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ခဲ့
သည်ရှိသော်။ ဣဒ္ဓိမံ၊ ခြောက်တန်အဘိညာဉ်၊ တန်းခိုးရှင်ဖြစ်
သော။ မမံ၊ ငါ့ကို။ သရထ၊ စိတ်အကြံဖြင့်၊ ဓိဋ္ဌာန်တမ်းတ၊
အောက်မေ့လိုက်ကြကုန်လော့။

၃၀၅။ ဝေဝိတောန သော တေသံ၊ ဒေသေဇ္ဇော ဓမ္မမုတ္တမံ။
မဟာသောကံပနေတောန၊ ဌာနံ ခေန သကံ ဂတော။

၃၀၅။ ဝေဝိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း။ ဝတောန၊ မြက်ဟ
မိန့်ကြား၊ မှာထားတော်မူပြီး၍။ တေသံ၊ ထို- ထီးညှန်
နန်းညွှောက်၊ မင်းနှစ်ယောက်တို့အား။ ဥတ္တမံ၊ အပူဒေကြောင်း၊
ကောင်းမြတ်လှစွာသော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ ဒေသေဇ္ဇော၊
ကရုဏာရွှေထား၊ ဟောကြားတော်မူလျက်။ မဟာသောကံ၊
အလွန်ဘိစီး၊ သောကတည်းဟူသောမီးကို။ အပနေတောန၊ ပယ်
ဖျောက်တော်မူ၍။ ခေန၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်။ သကံဌာနံ၊ မိမိ

နေရာအရပ်သို့။ ဂတော၊ စျာန်ရထားဖြင့်၊ ပြန်သွားတော်
မူလေ၏။

၄၃-သဲပုံတွင်းမှ “ပဏ္ဍုဟာရ” နဂါးမင်းသည် စွယ်တော်ကို
တိတ်တဆိတ်ဆောင်ယူခဏ်း

၃၀၆။ နဒိယာ တာယ နာဂိန္ဒော၊ ပဏ္ဍုဟာရဝုယော တဒါ။
ပုရာ နိက္ခမ္မ ဂစ္ဆိ တံ၊ ဌာနံပဂမ် ကာမတော။

၃၀၆။ တဒါ၊ ထိုမထေရ်မြတ်ဖျား၊ ကြွသွားသောအခါ၌။ ပဏ္ဍု
ဟာရဝုယော၊ “ပဏ္ဍုဟာရ” အမည်ရှိသော။ နာဂိန္ဒော၊ ရေနတ်
သေဌ်နင်း၊ နဂါးမင်းသည်။ ပုရာ၊ မိမိစံနေ၊ နဂါးပြည်မှ။
နိက္ခမ္မ၊ ပျော်မြူးထွက်လာ၍။ တာယနဒိယာ၊ ထိုမြစ်တွင်း၌။ ဂစ္ဆိ
(ဂစ္ဆန္တော)၊ ထိုဤ လူးလာ၊ မြူးကာကျက်စား၊ သွားလာ
လှည့်ပတ်သည်ရှိသော်။ ကာမတော၊ အလိုအလျောက်အားဖြင့်။
တံဌာနံ၊ ထို စွယ်တော်ဓာတ်၊ ကိန်းရာ အရပ်သို့။ ဥပဂမ်၊
ကံကောင်းထောက်၍၊ ဆိုက်ရောက်လာလေ၏။

၃၀၇။ ရံသိဇာလံ ဝိသဇ္ဇေတွာ၊ ဂဗ္ဘေ ပုဠိနရာသိနော။
ဌိတံ ဓာတုမိဒံ ကိန္တိ-ပေက္ခန္တောဝေဒိ သော တဒါ။

၃၀၇။ တဒါ၊ ထိုကံကောင်းထောက်၍၊ ဆိုက်ရောက်သောအခါ
၌။ သော၊ ထို “ပဏ္ဍုဟာရ” နာမထင်လင်း၊ နဂါးမင်းသည်။
ပုဠိနရာသိနော၊ ပုလဲပုံဆောင်၊ ငွေရောင်ဖြူ၊ သဲပုံစု၏။ ဂဗ္ဘေ၊
ဝန်းကျင်ပတ်လှမ်း၊ လယ်တိုက်ခန်း၌။ ရာသိဇာလံ၊ ထိန်ပြောင်
ရွန်းဝေ၊ ထေ့ထေ့ရောယှက်၊ ရောင်ခြည်တော် ကွန်ရက်ကို။
ဝိသဇ္ဇေတွာ၊ လှတ်တော်မူ၍။ ဌိတံ၊ တည်သော။ ဓာတု၊ အတုလ

ဓာတ်၊ စွယ်တော်မြတ်ကို။ “ဣဒံ၊ ဤဝတ္ထုသည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်ဝတ္ထုပေနည်း”။ ဣတံ၊ ဤသို့- အောက်မေ့လျက်။ အပေက္ခန္ဓော၊ လှည့်ပတ်စေ့၊ ကြည့်ရှုသည်ရှိသော်။ အဝေဒိ၊ စွယ်တော်မြတ်ဟု၊ တပ်အပ်သေချာ၊ ကောင်းစွာသိလေ၏။

၃၀၈။ အထ နာဂေါ ပမောဒံ တံ၊ ကရဏံ သဟ ဓာတုယာ။
ဂိလိတာ နေရုံ ဘောဂေဟိ၊ ဝေဌယိတာ သယိတ္ထ သော။

၃၀၈။ အထ၊ ထိုစွယ်တော်မြတ်ဟု၊ တပ်အပ်သေချာ၊ သိသော အခါ၌။ သောနာဂေါ၊ ထို“ပဏ္ဍုဟာရ”၊ နာမထင်လင်း၊ နဂါး မင်းသည်။ ပမောဒံ (ပမောဒန္တော)၊ မျက်နှာ ရှင်လန်း၊ ဝမ်းသာသည်ဖြစ်၍။ ဓာတုယာ၊ အရောင်ဝင်းလျှပ်၊ စွယ်တော် ဓာတ်နှင့်။ သဟ၊ တက့။ တံကရဏံ၊ ထို-ရတနာဖြင့်၊ ကောင်းစွာ ပြုလုပ်၊ စွယ်တော်ကြုပ်ကို။ ဂိလိတာ၊ မျို၍။ နေရုံ၊ မြင့်မိုရ်တောင် မင်းကို။ ဘောဂေဟိ၊ အခွေတို့ဖြင့်။ ဝေဌယိတာ၊ များစွာ ထပ် ထပ်၊ ရစ်ခါပတ်၍။ သယိတ္ထ၊ ပုန်းအောင်းရစ်ခွေ၊ အိပ်စက် လေ၏။

၄၄-ရဟန္တာအရှင်မြတ်သည် နဂါးမင်းထံမှ စွယ်တော်ကို ယူဆောင်၍ မင်းနှစ်ပါးတို့ နား ပေးအပ်လှော်

၃၀၉။ ဂန္ဓုကာမာ ဥဘော သိန္ဓု၊ ထူပေ ဓာတုမပသိယ။
ရောဒန္တာဝ ဗဟု ဒုက္ခာ- နုဿရိံ သု မုနိံ တဒါ။

၃၀၉။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သိန္ဓု၊ အပြောကျယ်စွာ၊ - မဟာ သမုဒြာကို။ ဂန္ဓုကာမာ၊ ဖြတ်သန်းကူးမြောက်၊ သွားရောက် လိုကုန်သော။ ဥဘော၊ “ဒန္တ-ဟေမာ”၊ မင်းနှစ်ဖြာ တို့သည်။

ထူပေ၊ သဲပုံစေတီတော်၌။ ဓာတုံ၊ ထည့်သွင်း ထားအပ်၊ စွယ်
တော်ဓာတ်ကို။ အပဿိယ၊ ရောင်တော်ကင်းပ၊ မမြင်ရကုန်
သောကြောင့်။ ဗဟုဒက္ခာ၊ နှလုံးကဲ့မျှ၊ ဆင်းရဲကြကုန်သည်
ဖြစ်၍။ ရောဒန္တာဝ၊ ငိုကြွေးကြကုန်လျက်သာလျှင်။ မုနိံ၊ စျာန
လာဘီ၊ မထေရ်ဆရာ၊ ရဟန္တာကို။ အနုဿရိံ သု၊ နှုတ်မြက်
တမ်းတ၊ အောက်မေ့လိုက်ကြ လေကုန်၏။

၃၁၀။ စိတ္တံထ သောရဟာ ဉ တွာ၊ ဂစ္ဆံ နဘေန သန္တိကံ။
ထူပေ အသုဏိံ တံ ဓာတုံ၊ အဒိဋ္ဌံ တေဟိ ပူဇိတံ။

၃၁၀။ အထ၊ ထိုသို့တမ်းတ၊ အောက်မေ့ လိုက်သော ခဏ၌။
သောအရဟာ၊ ထိုရဟန္တာအရှင်မြတ်သည်။ စိတ္တံ၊ တောင့်တရည်
သန်၊ စိတ်အကြံကို။ ဉ တွာ၊ သိတော်မူ၍။ နဘေန၊ ကောင်းကင်
ခရီးဖြင့်။ တေသံ၊ ထိုပုဆွေးလှိုက်ခုံ၊ မောင်နှံစုံတို့၏။ သန္တိကံ၊
အထံသို့။ ဂစ္ဆံ (ဂစ္ဆန္တော)၊ ကြသွားတော် မူသည် ရှိသော်။
တေဟိ၊ ထိုသီးသွေးနန်းလျာ၊ မင်းနှစ်ဖြာတို့သည်။ ပူဇိတံ၊
အသက်အလား၊ ကိုးစားလေးမြတ်၊ ပူဇော်အပ်သော။ တံဓာ
တုံ၊ ထို-စွယ်တော်မြတ်ကို။ ထူပေ၊ သဲပုံစေတီတော်၌။ အဒိဋ္ဌံ၊
မတွေ့မမြင်အပ်သည်ကို။ အသုဏိံ၊ မောင်နှံနှစ်ပါး၊ လျှောက်
ပန်ထား၍၊ ကြားသိတော်မူလေ၏။

၃၁၁။ မေရုမိံ သယိတံ နာဂံ၊ သော ဒိသ္မာ ဒိဗ္ဗစက္ခုနာ။
နဘံ ပက္ခေန ထကေန္တံ၊ မာပေသိ ဂရုဋ္ဌံ တဒါ။

၃၁၁။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သော၊ ထိုမထေရ်ဆရာ၊ ရဟန္တာသည်။
မေရုမိံ၊ မြင့်မိုရ်တောင်၌။ သယိတံ၊ သုံးလူ ရှင်ဓာတ်၊ ခိုးဆောင်
လတ်၍၊ လှည့်ပတ်ရစ်ခွေ၊ အိပ်စက်နေသော။ နာဂံ၊ “ပဏ္ဍု

ဟာရ” နဂါးမင်းကို။ ဒိဗ္ဗစက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဉာဏ်တော်စုဖြင့်။
ဒိသ္မာ၊ မကျန်ကုန်စင်၊ သိမြင်တော်မူ၍။ နဘံ၊ ကောင်းကင်ကို။
ပက္ခေန၊ တောင်ပန်နှစ်ဘက်ဖြင့်။ ထကေန္တံ၊ ဖြန့်မိုးအုပ်ဖုံးနိုင်
သော။ ဂရုဠံ၊ ကြီးမားစွမ်းအင်၊ ဂဠုန်အသွင်ကို။ မာပေသိ၊
တခဏချင်း၊ ဘန်ဆင်းတော်မူလေ၏။

၃၁၂။ ဒုဝိဓော ဇလခိံ ဘေတုာ၊ မဟာပက္ခဇဝါယုနာ။
ခိပ္ပံ ဓာဝံ ဘိံ သာပေတုာ၊ နာဂံဘိဂမိံ တတ္ထ သော။

၃၁၂။ သော၊ ထိုမထေရ်ဘန်ဆင်း၊ ဂဠုန်မင်းသည်။ မဟာပက္ခ
ဇဝါယုနာ၊ ကြီးမားပြင်းထန်၊ တောင်ပန်ဟုန်ကြောင့်ဖြစ်သော
လေဖြင့်။ ဇလခိံ၊ မဟာသမုဒ္ဒါ၊ ရေအစုတ်ကို။ ဒုဝိဓော၊ နှစ်ဖြာ
နှစ်စိတ်။ ဘေတုာ၊ အလွန်နက်နဲ၊ ရေစုက္ခံအောင်၊ ခွဲတော်မူ၍။
ခိပ္ပံ၊ လျင်မြန်စွာ။ ဓာဝံ (ဓာဝန္တော)၊ တောင်ပံရိုက်ခတ်၊ မရပ်
မနား၊ ပြေးသွားတော်မူလျက်။ နာဂံ၊ “ပဏ္ဍုဟာရ” နဂါး
မင်းကို။ ဘိံ သာပေတုာ၊ ဝိညာဉ်ပြုတ်အောင်၊ ထိုးသုတ်မည့်
ဟန်၊ ဖန်ဖန်ခြိမ်းချောက်၊ လန့်ကြောက်စေတော်မူ၍။ တတ္ထ၊ ထို
နဂါးပုန်းရှောင်၊ မြင့်မိုရ်တောင်သို့။ အဘိဂမိံ၊ ကြွရောက်တော်
မူလေ၏။

၃၁၃။ ဘောဂေထ သံခိပိတုာနာ၊ နာဂဝေသံ ဇဟာယ သော။
ပါဒေ နတုာရဟန္တဿ၊ နာဂေါ မုနိမဝေါစိဒံ။

၃၁၃။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သောနာဂေါ၊ ထို- “ပဏ္ဍုဟာရ”၊
နာမထင်ရှား၊ နတ်နဂါးသည်။ ဘောဂေ၊ မြင့်မိုရ်ပတ်၍၊ ထပ်
ထပ်ရပ်နေ၊ မိမိအခွေတို့ကို။ သံခိပိတုာနာ၊ ရုပ်သိမ်းကွယ်ဖုံး၊
ချိုးလိုက်ပြီး၍။ နာဂဝေသံ၊ ရှည်သွယ် ကြီးမား၊ နဂါး၏

အသွင်ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ အရဟန္တဿ၊ ဂဠုန်မင်း
သွင်၊ ရှေ့တွင်ရောက်လတ်၊ ရဟန္တာမြတ်၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်
အစုံတို့ကို။ နတု၊ ရှိခိုးလျက်။ မုနိံ၊ တန်းခိုးကြီးလတ်၊ ရဟန္တာ
အရှင်မြတ်ကို။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော စကားကို။ အဝေါစ၊
လေးမြတ်ရုံသေ၊ လျှောက်ထားလေ၏။

၃၁၄။ သဗ္ဗသတ္တဟိတတ္ထာယ၊ လောကေ ဇာယန္တိ နာယကာ။
ဟောတိ သတ္တဟိတတ္ထံ၊ ဓာတုမတ္တဿ ပူဇနာ။

၃၁၄။ လောကေ၊ လောကသုံးခွင်၊ ဘုံအပြင်၌။ နာယကာ၊
ရှေ့ဆောင်ကြီးမူး၊ ကျေးဇူးများဖြင့်၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ သဗ္ဗ
သတ္တ ဟိတတ္ထာယ၊ လုံးစုံများစွာ၊ သတ္တဝါတို့၏ အစီး အပွား
အလို့ငှါ။ ဇာယန္တိ၊ ဂုဏ်တော်ဖြိုးမြင့်၊ တန်းခိုးတင့်၍၊ ပွင့်တော်
မူကြလေကုန်၏။ ဓာတုမတ္တဿ၊ သက်တော် ထင်ရှား၊ မရှိ
ငြားလည်း၊ ကိုယ်ပွားသရီရ၊ ဓာတ်တော်မျှကို။ ပူဇနာပိ၊ ဂုဏ်
တော်ရည်စူး၊ ရှိဦးကော်ရော်၊ ပူဇော်ရခြင်းသည်လည်း။ သတ္တဟိ
တတ္ထံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ အကျိုးများသည်။ ဟောတိ၊ အမှန်
စင်စစ်၊ ဖြစ်ပါပေ၏။

၃၁၅။ အဟမ္ပိ သတ္ထုနော ဓာတံ၊ ပူဇေတုာ ကုသလံ ဖလံ။
အနပ္ပကံ မဟန္တံ၊ သဗ္ဗိဏိဿန္တိ အာဒယံ။

၃၁၅။ အဟမ္ပိ၊ တပည့်တော်သည်လည်း။ သတ္ထုနော၊ သုံးလူ
ဆရာ၊ စောသတ္တာ၏။ ဓာတံ၊ ဘော်သားရောင်လျှပ်၊ စွယ်တော်
မြတ်ကို။ ပူဇေတုာ၊ သဒ္ဓါရှင်လန်း၊ လူဒါန်းပူဇော်၍။ အနပ္ပကံ၊
ဆုံးဆမရှိ၊ အတိုင်းမသိသော။ မဟန္တံ၊ အဘိုးများစွာ၊ ထိုက်
တန်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ကုသလံဖလံ၊ ချမ်းသာဖွင့်ဖြိုး၊

ကုသိုလ်၏ အကျိုးကို။ သဒ္ဓိဏိဿံ၊ ကြည်ကြည်နူးနူး၊ ဆည်းပူး
တော့အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ရည်သန်၊ စိတ်၌ကြံ့၍။ အာဒယိံ၊ သံပုံ
ဖောက်၍၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ၊ ဆောင်ယူခဲ့ပါ၏။

၃၁၆။ သစ္စာဗောဓာရဟာနံ ယံ၊ ဟောတိ တံ ဌာနသီဟဋ္ဌံ။
နိယတေ တေန ဒေဟီတိ၊ ထေရေနုတ္တော အဒဇ္ဇိသော။

၃၁၆။ ယံဌာနံ၊ အကြင်နေရာ၊ နဂါးတို့ရွာသည်။ သစ္စာဗောဓာ
ရဟာနံ၊ သစ္စာလေးပါး၊ မြတ်တရားကို၊ ပိုင်းခြား ထိုးထွင်း၊
သိခြင်းငှါ မထိုက်ကုန်သော နဂါးတို့၏။ ဌာနံ၊ နေရာအရပ်
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဒေဟိ၊ လျှင်စွာ
မနှေး၊ ပေးသာပေးလော။ တံ၊ ထိုစွယ်တော်မြတ်ကို။ သီဟဋ္ဌံ၊
သာသနာ တောက်ထွန်း၊ သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့။ နိယတေ၊ မပျောက်
ခိုင်ခံ့၊ တည်တံ့လိမ့်ကြောင်း၊ မြော်ညောင်း အရှည်၊ ဆောင်
ထိုက်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရေန၊ စျာနုလာဘီ၊ ရဟန္တာ
မထေရ်သည်။ ဥတ္တော၊ အတင်းအကြပ်၊ မိန့်ဆိုအပ်သည် ဖြစ်၍။
သော၊ ထိုနဂါးမင်းသည်။ အဒဇ္ဇိ၊ မထေရ်လက်တွင်း၊ အပ်နှင်း
လိုက်ရလေ၏။

၃၁၇။ ပက္ခိတ္တံ သံဟရိတာန၊ သောပုတိတာ မဟဏ္ဏဝါ။
ဒါဌာဓာတု မုနိန္ဒဿ၊ ထေရော ဒိန္ဒမဒါသိ တံ။

၃၁၇။ သောထေရော၊ ထိုစျာနုလာဘီ၊ မထေရ် မြတ်သည်။
မဟဏ္ဏဝါ၊ ငါးလိပ်မကန်း၊ ဘေးဘျမ်းလွန်ပေါ့၊ အပြော
ကျယ်စွာ၊ မဟာသမုဒြာမှ။ ဥပုတိတာ၊ စွယ်တော်ဆောင်လျက်၊
ပျံတက်တော်မူ၍။ ပက္ခိတ္တံ၊ ဂဠုန်ငှက်၏၊ အတ္တဘောကို။ သံဟရိ
တာန၊ တန်းခိုးချုပ်ငြိမ်း၊ ရုပ်သိမ်းတော်မူ၍။ မုနိန္ဒဿ၊ မုနိ

ထွတ်ထွား၊ မြတ်ဘုရား၏။ တံဒါဌာဓာတုံ၊ ထိုစွယ်တော်မြတ်ကို။
ဒိန္နံ၊ “ဒန္တ-ဟေမာ”၊ နှစ်ဖြာမောင်မယ်၊ နန်းညွန့်နွယ်တို့အား။
အဒါသိ၊ အပူပေးအောင်၊ ယူပေးအပ်နှံတော်မူလေ၏။

၄၅-မင်းနှစ်ပါးဘို့သည် စွယ်တော်မြတ်ကို
သိဟိုဠ် ကျွန်းသို့ ပင့်ဆောင်ခဏ်း

၃၁၈။ ဒတ္တာ ဓာတုံ ဂတေ ထေရေ၊ သုဗ္ဗဟန္တာဝ မုဒ္ဒနာ။
သုသင်္ခတေန ဒေဝေဟိ၊ နိက္ခမိံ သု ပထေန တံ။

၃၁၈။ ဓာတုံ၊ အလွန်ထူးမြတ်၊ စွယ်တော်ဓာတ်ကို။ ဒတ္တာ၊ မင်း
နှစ်ဖြာအား၊ နှင်းကာလွယ်ကူ၊ အပ်တော်မူ၍။ ထေရေ၊ မထေရ်
ဆရာ၊ ရဟန္တာသည်။ ဂတေ၊ ကောင်းကင်ခရီး၊ စျာန်ယာဉ်
စီးလျက်၊ ကိုယ်ထီးမတ်မတ်၊ ကြလုလတ်သော်။ တံ၊ ထိုသုံးလူ
ပရမေ၊ နေမင်းဆွေ၏၊ ခြောက်ထွေရောင်လျှပ်၊ စွယ်တော်မြတ်
ကို။ မုဒ္ဒနာ၊ သိမ်မွေ့လှစွာ၊ ဥက္ခောင်းရတနာဖြင့်။ သုဗ္ဗဟန္တာ၊
ယိမ်းယိုင်အားနဲ့၊ လွဲခါလွဲခါ၊ ကောင်းစွာ ပင့်ဆောင်ကြကုန်
လျက်။ ဒေဝေဟိ၊ နတ် အပေါင်းတို့သည်။ သုသင်္ခတေန၊
ကောင်းစွာမယှင်း၊ ဘန်ဆင်းပြုပြင်၊ စီရင်အပ်သော။ ပထေန၊
တောစွန်တောင်တန်း၊ ခရီးလမ်းဖြင့်။ နိက္ခမိံ သု၊ မြစ်သောင်ယံ
မှ၊ မောင်နှံနှစ်ပါး၊ ထွက်သွားကြလေကုန်၏။

၃၁၉။ တံ မဂ္ဂံ ခေပယိတုာန၊ ဂိရိဂ္ဂဟနဒုဂ္ဂမံ။
ဧတေ အတုရိတာဂစ္ဆုံ၊ တာမလိတ္တိဝုပဋ္ဌနံ။

၃၁၉။ ဧတေ၊ ထို-ပျော့ပျောင်းနုနယ်၊ မင်းနှစ်သွယ်တို့သည်။
ဂိရိဂ္ဂဟနဒုဂ္ဂမံ၊ တောင်စဉ်တောင်တန်း၊ မြှောင်လမ်းထူပြော၊

တောအဆက်ဆက်၊ အသွားရခက်သော။ တံမဂုံ၊ ထိုခရီးခဲကို။
အတုရိတံ၊ နားခါနားခါ၊ သာသာဖြည်းညှင်း။ ခေပယိတုာန၊
လွန်မြောက်ကျော်သန်း၊ ကုန်ခန်းစေ၍။ တာမလိတ္တုပဋ္ဌနံ၊
“တာမလိတ္တိ” မည်ရှိမင်းညို၊ ဆိပ်ကမ်းရှိသောမြို့သို့။ အာဂစ္ဆံ၊
မောင်နှံတူစုံ၊ ရောက်ကြလေကုန်၏။

၃၂၀။ ဂါမိဏိံ တရဏိံ တေ၊ သယမိစ္ဆိတသိဟဋ္ဌံ။
ဝါဏိဇေဟိ သမာရုဋ္ဌံ၊ ပဿိံသု ဇမ္ပတီ တဒါ။

၃၂၀။ တဒါ၊ ထို-“တာမလိတ္တိ” သဘောဆိပ်သို့ရောက်သော
အခါ၌။ တေဇမ္ပတီ၊ ထိုပင်ပန်းနှမ်းနယ်၊ မောင်မယ်နှစ်ပါး၊
ထီးနန်းဘွားတို့သည်။ သယမိစ္ဆိတသိဟဋ္ဌံ၊ မိမိတို့- သွားလို့၊
ရေညိုပတ်ဝန်း၊ သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့။ ဂါမိဏိံ၊ ကူးသန်းသွားလာ
သော။ ဝါဏိဇေဟိ၊ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကား၊ ကုန်သည်များတို့
သည်။ သမာရုဋ္ဌံ၊ ကုန်စည်တင်ခါ၊ ကောင်းစွာ တက်စီးအပ်
သော။ တရဏိံ၊ ခိုင်ခံ့ပြန်ပြူး၊ သီဟိုဠ်ကူး- သဘောကို။
ပဿိံသု၊ အခန့်သင့်ပင်၊ တွေ့မြင်ကြလေကုန်၏။

၃၂၁။ တုရိတံ တရဏိံ ဂန္ဓာ၊ နာဝိကဿ ဝဒိံသု တေ။
ပိယဝါစာယုဘေ တုဋ္ဌော၊ နာဝံ အာရောပယိတ္ထ သော။

၃၂၁။ တေ၊ ထို“ဒန္တ-ဟေမာ”၊ နှစ်ဖြာမောင်မယ်၊ ထီးနန်း
နှယ်တို့သည်။ တရဏိံ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်းထွက်၊ သဘောထက်သို့။
တုရိတံ၊ မကြာမတင်၊ လျင်မြန်စွာ။ ဂန္ဓာ၊ တက်သွားကြကုန်၍။
နာဝိကဿ၊ သဘောလမ်း၌၊ ပြဋ္ဌာန်းဦးစီး၊ သဘောသူကြီး
အား။ ဝဒိံသု၊ ချိုချိုသာသာ၊ လိုက်ပါလိုကြောင်း၊ ခွင့်တောင်း
ပြောဆိုကြလေကုန်၏။ ပိယဝါစာယ၊ နှစ်ပါးမောင်မယ်၊ ချစ်

ဘွယ် မြက်ကြား၊ ပြောစကားဖြင့်။ သော၊ ထိုသဘောသုကြီး
သည်။ ဥဘော၊ “ဒန္တ-ဟေမာ”၊ မင်းနှစ်ဖြာတို့ကို။ တုဋ္ဌော၊
သားသွီးသွင်း၊ ချစ်ခင်နှစ်သက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ နာဝံ၊ သီဟိုဠ်
ကျန်းထွက်၊ သဘောထက်သို့။ အာရောပယိတ္ထ၊ တင်ဆောင်
လေ၏။

၃၂၂။ ရှုဋ္ဌေသေ့သု တမာဒါယ၊ ကလ္လောလုပသမန္တိစ။
သုဝါတော ဥတ္တရော ဝါယံ၊ ဒိသာ သောဘန္တိ သဗ္ဗထာ။

၃၂၂။ သေ့၊ ထို-မောင်တော် “ဒန္တ၊ နှမ-ဟေမာ”၊ မင်းနှစ်ဖြာ
တို့သည်။ တံ၊ ထိုစွယ်တော်မြတ်ကို။ အာဒါယ၊ ဆံထုံးအတွင်း၊
ထည့်သွင်းဆောင်ယူ၍။ ရှုဋ္ဌေသု၊ သဘောကြီးကို၊ တက်စီးကြ
ကုန်သည်ရှိသော်။ ကလ္လောလာ၊ လှိုင်းတံပိုးတို့သည်။ ဥပသမန္တိ၊
အလိုအလျောက်၊ ငြိမ်းပျောက် ကြလေကုန်၏။ ဥတ္တရော၊
မြောက်အရပ်မှ၊ တိုက်ခပ်တိုးဝှေ့သော။ သုဝါတော၊ လေပြေ
လေညှင်းသည်။ ဝါယံ၊ ဖြည်းဖြည်းသာသာ၊ တိုးဝှေ့လာ၏။
သဗ္ဗထာ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဒိသာ၊ အရပ်မျက်နှာတို့သည်။ သော
ဘန္တိ၊ လေပြင်းမဘက်၊ မိုးသက်စင်ကြယ်၊ တင့်တယ်ကုန်၏။

၃၂၃။ ဒုတိယဒိဝသေ ယတ္ထ၊ ဒိဝါကရေ သမုဂ္ဂတေ။
သလိလံ သန္တဥလ္လောလံ၊ အဟောသိ သိတသန္နိဘံ။

၃၂၃။ ယတ္ထ၊ အကြင်-နက်နဲပြန်ကျယ်၊ သမုဒ်လယ်၌။ ဒုတိယံ
ဒိဝသေ၊ သဘောထွက်၍၊ နှစ်ရက်မြောက်ကျ၊ ဒုတိယနေ့၌။
ဒိဝါကရေ၊ အရောင်ထိန်လင်း၊ ရှင်နေမင်းသည်။ သမုဂ္ဂတေ၊
ဥဒည်စွန်းမှ၊ ပေါ်ထွန်းထွက်လာသည်ရှိသော်။ သလိလံ၊ သမုဒ္ဒရာ
ရေမျက်နှာသည်။ သန္တဥလ္လောလံ၊ မလှုပ်မယှက်၊ ငြိမ်သက်သော

လှိုင်းတံပိုးရှိသည်ဖြစ်၍။ သိတသန္နိဘံ၊ ဖြူဖွေးသန့်စင်၊ ငွေပြား
အပြင်နှင့် တူသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်လေ၏။

၄၆-ရေနတ်နဂါးဘွဲ့ ဗင်လယ်ပြင်၌ စွယ်တော်
မြတ်အားရှိရှိ ပူဇော်ဖော်

၃၂၄။ ဒိဗ္ဗတ္တဘာဝမာဒါယ၊ နာဂါ ကုသုမဂါဟကာ။
ကုမုဒါနံ ကလာပေ စ၊ ဝဟန္တာ ကေစိ ဇတ္ထုနာ။

၃၂၄။ နာဂါ၊ သမုဒိပျော်ပါး၊ ရေနတ်နဂါးတို့သည်။ ဒိဗ္ဗတ္တ
ဘာဝံ၊ လှပချောမော၊ နတ်၏ အတ္တဘောကို။ အာဒါယ၊
သဏ္ဍာန်တူအောင်၊ ဟန်ပန်မှုယောင်၊ ယူဆောင် ဘန်ဆင်းကြ
ကုန်၍။ ကုသုမဂါဟကာ၊ တင့်တယ်ထူးဆန်း၊ ပန်းကုံးမြိုင်မြိုင်၊
စွဲကိုင်ကြကုန်လျက်။ ကေစိ၊ အချို့ နဂါး၊ ရေနတ်များတို့သည်။
ကုမုဒါနံ၊ ကုမုဒြာ၊ သညာတင့်ဆန်း၊ ကြာ ဖြူ ပန်းတို့၏။
ကလာပေ၊ များစွာပေါင်းပြု၊ အစည်းအစုတို့ကို။ ဇတ္ထုနာ၊
ပခုံးဖြင့်။ ဝဟန္တာ၊ ထမ်းပိုးချည်နှောင်၊ ဆောင်ယူကြကုန်လျက်။
ပူဇိတံ၊ စွယ်တော်မြတ်ကို၊ ဆက်ကပ်ကော်ရော်၊ ပူဇော်ခြင်းငှါ။
အနုဂစ္ဆိံ သု၊ အစဉ်ဝိုင်းအံ့၊ လိုက်ကြလေကုန်၏။

၃၂၅။ ပူဇနေယျာနိ အညာနိ၊ ဓာရေန္တာ ဘုဇဂါ ဗဟူ။
နာထဿ သာဒရံ ဓာတံ၊ အနုဂစ္ဆိံ သု ပူဇိတံ။

၃၂၅။ ဗဟူ၊ ရေတွက်မရ၊ များပြားလှကုန်သော။ ဘုဇဂါ၊
အချို့ နဂါး၊ ရေနတ်များတို့သည်။ အညာနိ၊ တမျိုးတစား၊
တခြားဖြစ်ကုန်သော။ ပူဇနေယျာနိ၊ အံ့ဩဘုန်း၊ ထူးဆန်း
သွယ်သွယ်၊ နဂါးပြည်၌ဖြစ်သော၊ ပူဇော်ဘွယ်တို့ကို။ ဓာရေန္တာ၊

အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ၊ ဆောင်ယူကြကုန်လျက်။ နာထဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ ဓာတုံ၊ အသမ္ဘိန္ဒ၊ ဒါဌထူးမြတ်၊ လက်ဝဲဓာတ်ကို။
သာဒရံ၊ ရိုသေခြင်းနှင့်တကွ။ ပူဇိုတုံ၊ ယုံကြည်မြတ်နိုး၊ ရှိခိုး
ပူဇော်ခြင်းအကျိုးငှါ။ အနုဂစ္ဆိံ သု၊ သမုဒ်ဘေ့ပြင်၊ ရေအယဉ်
သို့၊ အစဉ်ခိုင်းအံ့၊ လိုက်ကြလေကုန်၏။

၃၂၆။ ဧတိဿာ ရာဇမိတာယ၊ သုဘာ ကစကလာပတော။
အဗ္ဗရံ ဥပ္ပတိတုာန၊ ဒါဌာ ဇိနဿ တခံဏေ။

၃၂၇။ သာမလောဒကဂဗ္ဘမှ၊ ဣန္ဒြိလောခါဝ နိဂ္ဂတာ။
ရဇတပဋ္ဌသန္နိဘာ၊ ဓဝလာမုဉ္ဇိ ရံသိယော။

၃၂၆-၃၂၇။ တခံဏေ၊ ထိုနဂါးတို့ ပူဇော်ကြဆဲခဏ၌။ ဇိနဿ၊
ငါးမာရ်အောင်မြင်၊ ဘုရားရှင်၏။ ဒါဌာ၊ စွယ်တော်မြတ်သည်။
ဧတိဿာရာဇမိတာယ၊ ဤ“ဟေမမာလာ”၊ ရုပ်ဝါနုနယ်၊ ရှုဘွယ်
မငြီး၊ မင်းသွီး၏။ သုဘာ၊ မည်းနက်ရှည်သွယ်၊ တင့်တယ်လှပ
သော။ ကစကလာပတော၊ နန်းဟန်မပျက်၊ ဖွဲ့ယှက်ရစ်တံ့၊
ဆံထုံးထဲမှ။ အဗ္ဗရံ၊ အဇဒ္ဓာပြင်၊ ထက် ကောင်း ကင် သို့။
ဥပ္ပတိတုာန၊ စိန်တုန်းစိန်ခဲ၊ မြောက်ကြဲသည့်ဟန်၊ ဝင်းလျှံ
ထိန်လက်၊ ပျံ တက် တော် မှ ရှိ။ ။ သာမလောဒကဂဗ္ဘမှ၊
မည်းနက်ညိုမဲ၊ ရေအစုထဲမှ။ နိဂ္ဂတာ၊ အရောင် ဝင်းလက်၊
ပေါ်ထွက် ကုန်မြူးသော။ ဣန္ဒြိလောခါဣဝ၊ ဖြူစင်ရောင်ပြေး၊
ပုံမမှေးသည့်၊ လ ယုန် အ ရေး ကဲ့ သို့။ ရဇတပဋ္ဌသန္နိဘာ၊
သန့်ရှင်း ကြည်လင်၊ ငွေပြားအပြင်နှင့် တူကုန်သော။ ဓဝလာ၊
ညစ်ကြေးမတင်၊ ဖြူစင်ကုန်သော။ ရံသိယော၊ ကောင်းကင်

အလုံး၊ အပြည့်ဖုံးမျှ၊ ဖြူလှသော ရောင်ခြည်တော်တို့ကို။
အမု၌၊ လှတ်တော်မူလေ၏။

၃၂၈။ အတုလံ အာနုဘာဝံ တံ၊ ဒိသ္မာန တာယ ဓာတုယာ။
ပမောဒိတဟဒယာဝ၊ နာဂါ ဝန္ဒန္တိ တခံဏေ။

၃၂၈။ တခံဏေ၊ ထိုရောင်ခြည်တော် ကုန်မြူးဆဲခဏ၌။ နာဂါ၊
တန်းခိုးကြီးမား၊ ရေနတ်နဂါးတို့သည်။ တာယဓာတုယာ၊ ထို
စွယ်တော်ဓာတ်၏။ အတုလံ၊ နှိုင်းယှဉ်ဘွယ်ရာ၊ ပမာကင်းဘိ၊
အတုမရှိသော။ တံအာနုဘာဝံ၊ ထို-သမုဒ်ပြင်ကျယ်၊ ရေ
အလယ်၌၊ စံပယ်မြူးပျော်၊ တန်းခိုးတော်ကို။ ဒိသ္မာန၊ ဖူးမြင်ရ
ကုန်သည်ရှိသော်။ ပမောဒိတဟဒယာ၊ ဝါလမ်းဆီတွေ၊ ဘဝင်
ခေ့လျက်၊ ရှင်မွေဝမ်းမြောက်သော စိတ်နှလုံး ရှိကြကုန်သည်
ဖြစ်၍။ ဝန္ဒန္တိ၊ သူ့ထက်ငါသာ၊ သဒ္ဓါလှမ်း၍၊ ရှိခိုးကြလေ
ကုန်၏။

၃၂၉။ နဘာ ပုနောတရန္တိ သာ၊ မောဠိံ ပါဝိသိ ကညယာ။
တရိံ နာဂါထ ဝါရေတွာ၊ သတ္တာဟမကရုံ မဟံ၊

၃၂၉။ ပုနာတဖန်။ သာ၊ ထိုနှုန်းတုမရာ၊ သုံးလူ့ဘ၏၊ ဝါမ၊
အောက်ဓာတ်၊ စွယ်တော်မြတ်သည်။ နဘာ၊ မြူတိမ်ညစ်ကြေး၊
ကင်းဝေးစင်ကြယ်၊ ကောင်းကင်လယ်မှ။ သြတရန္တိ၊ လှည့်ပတ်
လကျာ၊ ဝဲကဲဖြည်းညှင်း၊ ဟသံမင်းသို့၊ သက်ဆင်းတော်
မူလျက်။ ကညာယ၊ “ဟေမမာလာ” ဆင်းကလျာ၏။ မောဠိံ၊
ဖီးလိမ်းရှင်းသန့်၊ မွှေးနံ့သင်းသင်း၊ ဆံထုံးတင်းသို့။ ပါဝိသိ၊
ကြာဝင်တော်မူလေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နာဂါ၊ နဂါးတို့သည်။
တရိံ၊ လှေသင်္ဘောကို။ ဝါရေတွာ၊ မရွေ့သွားအောင်၊ ဟန့်တား

ကြကုန်၍။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ မဟံ၊ တီးမှုတ်မြူးပျော်၊
ပူဇော်ပွဲကို။ အကရုံ၊ ပြုကြလေကုန်၏။

၄၇-မောင်နှံနှစ်ပါးတို့ သီဟိုဠ်ကျွန်း “ဇမ္ဗုကောလ”
သဘောဆင်သို့ ဆိုက်ရောက်ခဏ်း

၃၃၀။ အစလံ ခေ ဝိမာနံဝ၊ နာဝံ ဇလမှိ ပဿိယ။
အဂတံ ဘီရုကာ ဧတေ၊ သရိံ သု မုနိမိဒ္ဓိမံ။

၃၃၀။ ဧတေ၊ ထို“ဒန္တ-ဟေမာ”၊ နှစ်ဖြာမောင်မယ်၊ “အပူ
သည်” တို့သည်။ ခေ၊ ကောင်းကင် အလယ်၌။ အစလံ၊ တုန်လှုပ်
ရွေရှားခြင်း မရှိသော။ ဝိမာနံဣဝ၊ ဗိမာန်ကဲ့သို့။ ဇလမှိ၊
သမုဒြာ၊ ရေမျက်နှာ၌။ အဂတံ၊ မလှုပ်မရှား၊ မသွားဘဲ တည်
နေသော။ နာဝံ၊ လှေသဘောကို။ ပဿိယ၊ သောကသက်ဝင်၊
မြင်ကြကုန်၍။ ဘီရုကာ၊ သေရမည့်ဘေး၊ ကြံတူးမြော်ဆ၊
ကြောက်လန့်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဣဒ္ဓိမံ၊ ခြောက်တန် အဘိ
ညာဉ်၊ တန်းခိုးရှင်ဖြစ်သော။ မုနိံ၊ မိမိတို့ဆရာ၊ ရဟန္တာကို။
သရိံ သု၊ ငိုခါတမ်းတ၊ အောက်မေ့ လိုက်ကြကုန်၏။

၃၃၁။ စိတ္တမေသံ ဝိဒိတုာနာ-ဘိဂန္ဓာ မုနိ ခေန သော။
သုပဏ္ဏတ္တံ သုမာပေတွာ၊ နာဂေ ခိပ္ပံ ပလာပယိ။

၃၃၁။ သောမုနိ၊ ထိုရဟန္တာ အရှင်မြတ်သည်။ သေ၊ ထိုမင်း
နှစ်ပါးတို့၏။ စိတ္တံ၊ ဘေးကြီးရောက်၍၊ စိုးကြောက် ဗျာပါ၊
ငိုကာမှန်းဆ၊ တမ်းတသော စိတ်ကို။ ဝိဒိတုာနာ၊ သိတော်မူ၍။
ခေန၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်။ အဘိဂန္ဓာ၊ စျာန်ယာဉ်ပျော်ပါး၊
ကြသွားတော်မူ၍။ သုပဏ္ဏတ္တံ၊ တန်းခိုးထန်ပြင်း၊ ဂဠုန်မင်း၏

ကိုယ်အသွင်ကို။ သုမာပေတွာ၊ ကောင်းစွာထင်လင်း၊ ဘန်ဆင်း
တော်မူ၍။ နာဂေ၊ ပိတ်ပင်နှောက်ရှက်၊ ကန့်ကွက်ဆီးတား၊ ရေ
နဂါးတို့ကို။ ခံပွံ၊ လျင်မြန်စွာ။ ပလာပယံ၊ အရပ်ဝေးသို့၊ ပြေး
စေတော်မူလေ၏။

၃၃၂။ ဧဝံ ဘုဇင်္ဂဗံ ဘိတိံ၊ သမေတွာ ထဝိရေ ဂတေ။
ဝါတပကမ္ပိတာ နာဝါ၊ ပုထုမေသာဠိသန္တိဘံ။

၃၃၃။ ဘိန္ဒန္တိ ပတိဝေဂေန၊ တုဂံ တရဂံမာဝလိံ။
ထေရဿ ဣဒ္ဓိယာ ခံပွံ၊ လင်္ကာပဋ္ဌနမောတရိ။

၃၃၂-၃၃၃။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း။ ဘုဇင်္ဂဗံ၊ ရေ၌
ပျော်ပါး၊ နဂါးတို့ကြောင့် ဖြစ်သော။ ဘိတိံ၊ သောကမေး၊
ကြောက်ဘွယ်ဘေးကို။ သမေတွာ၊ ရှင်းလင်းပျောက်ပြေ၊ ငြိမ်း
စေပြီး၍။ ထဝိရေ၊ ခိုင်ကြည်တည်မတ်၊ ရဟန္တာ အရှင်မြတ်
သည်။ ဂတေ၊ ကောင်းကင်လမ်းဖြင့်၊ ကြွမြန်းတော် မူသည်
ရှိသော်။ ဝါတပကမ္ပိတာ၊ လေဟုန်ဆော့၍၊ နစ်တော့မည်ယောင်၊
ဦးထောင်ပဲ့မြုပ်၊ အလွန်တုန်လှုပ်သော။ နာဝါ၊ လှေသင်္ဘော
သည်။ ပုထုမေသာဠိသန္တိဘံ၊ ထူထဲလှမ်းတက်၊ မည်းနက်ညို
မှောင်၊ တိမ်တောင် တိမ်တန်းနှင့် တူသော။ တုဂံ၊ တောင်နှယ်
တပဲ၊ ကြီးကဲမိုမောက်သော။ တရဂံမာဝလိံ၊ ကြောက်ပါး လန့်
ဘွယ်၊ ကြီးကျယ်လှမ်းမိုး၊ လှိုင်းတံပိုးကို။ ပတိဝေဂေန၊ လျင်စွာ
ရွေရှား၊ ပြေးသွားသောအဟုန်ဖြင့်။ ဘိန္ဒန္တိ၊ ဖြတ်သန်းဘောက်
ခဲ့လျက်၊ ထေရဿ၊ မထေရ်မြတ်၏။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်းခိုးတော်
ကြောင့်။ လင်္ကာပဋ္ဌနံ၊ လင်္ကာဒိပ၊ သီဟဋ္ဌနန်း၊ “ဇမ္ဗူကောလ”

ဆိပ်ကမ်းသို့။ ခိပ္ပံ၊ လျင်မြန်စွာ။ ဩတရိ၊ ဘေးရန်လွတ်မြောက်၊ ဆိုက်ရောက်လေ၏။

(သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ ဦးစွာတိုင်းပြည်တည်ထောင်သော “ဝိဇယ” မင်းမှစ၍ မင်း ၆၆-ဆက်မြောက် “ကိတ္တိသီရိမေဃ” မင်းလက်ထက် သာသနာ သက္ကရာဇ် ၇၃၀-ပြည့်နှစ်၊ သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ စွယ်တော်ရောက်သည်။)

၄၇-မောင်နှံနှစ်ပါးတို့သည် “ဇမ္ဗုကောလ” သင်္ဘောဆိပ်မှ “အနုရာဇ” မြို့သို့ သွားကြ၏။

၃၃၄။ မဟာသေနဿ ပုတ္တဿ၊ နဝမေ အထ ဝစ္ဆရေ။
ကိတ္တိသီရိမေဃာဝုဿ၊ ရညောဟောသိ သုသမယော။

၃၃၄။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နဝမေဝစ္ဆရေ၊ “မဟာသေန” မင်း၊ နတ်ရွာစံပြီးနောက်၊ ကိုးနှစ်မြောက်၌။ မဟာသေနဿ၊ နတ်ရွာစံ “မဟာသေန” မင်း၏။ ပုတ္တဿ၊ သားတော်ဖြစ်သော။ ကိတ္တိသီရိမေဃာဝုဿ၊ “ကိတ္တိသီရိမေဃ” အမည်ရှိသော။ ရညော၊ မင်းမြတ်၏။ သုသမယော၊ ရှေ့ထီးရွှေနှင့်၊ သိမ်းမြန်းစိုးချုပ်၊ ကနက်အုပ်၍၊ မင်းပြုလုပ်တော်မူသော အခါသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်လေ၏။

၃၃၅။ ပဋ္ဌနမောတရိတွာန၊ ဒေဝါလယေ မနောရမေ။
ခေဒံ ပဇဟနတ္ထာယ၊ ထောက် ဝသိ သု ဇမ္ဗတီ။

၃၃၅။ ဇမ္ဗတီ၊ ကြမ္မာ သီးကြုံ၊ မောင်နှံစုံတို့သည်။ ပဋ္ဌနံ၊ “ဇမ္ဗုကောလ၊ ပဋ္ဌန” ဆိပ်ကမ်းသို့။ ဩတရိတွာ၊ သင်္ဘောထက်မှ၊ ဆင်းသက်ကြကုန်၍။ မနောရမေ၊ နှလုံးရှင်ပျော်၊ မွေ့လျော်

ဘယ်ကောင်းသော။ ဒေဝါလယေ၊ နတ်တို့စံမြန်း၊ နတ်ကုန်း
နတ်နန်း၌။ ခေဒံပဇဟနတ္ထာယ၊ လှိုင်းလေလမ်း၍၊ ညှိုးနှမ်း
ညှိုးတောက်၊ အပင်အပန်းကို၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်း အကျိုးငှါ။
ထောက်၊ နေ့ရက်အနည်းငယ်။ ဝသိ သု၊ တည်းခိုပန်းဖြေ၊ နား
နေကြလေကုန်၏။

၃၃၆။ ပထိကေ တေ ဒွိဇော ဧကော၊ ဒိသ္မာ ပိယာယ တပ္ပယီ။
မဓုရာအန္ဓုပါနေဟိ၊ သုသန္ဓတာသနေဟိ စ။

၃၃၆။ ဧကောဒွိဇော၊ မထင်မရှား၊ ပုဏ္ဏားတယောက်သည်။
ပထိကေ၊ မျက်နှာမပြုံး၊ နှလုံးမကြည်၊ ခရီးသည် ဖြစ်ကုန်သော။
တေ၊ ထိုသနားစဘယ်၊ မင်းနှစ်သွယ်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ ဖွေမြင်ရ၍။
ပိယာယ၊ မေတ္တာသက်ဝင်၊ ချစ်ခင်သောကြောင့်။ မဓုရာအန္ဓုပါ
နေဟိစ၊ ကောင်းမြတ်သင့်လျော်၊ ထမင်းအဖျော်တို့ဖြင့်၎င်း။
သုသန္ဓတာသနေဟိစ၊ ကောင်းစွာခင်းအပ်၊ နေရာမြတ် တို့ဖြင့်
၎င်း။ တပ္ပယီ၊ ဆင်းရဲဒုက္ခ၊ မရှိရအောင်၊ မျှတစံနေ၊ ရောင့်ရဲစေ၏။

၃၃၇။ ရတ္တိက္ခယေ စ သဉ္ဇာတေ၊ ဇမ္ပတီနံ သုဟဒ္ဒယော။
ပုရဿ အနုရာဓဿ၊ မဂ္ဂံဘိဝေဒယိတ္ထ သော။

၃၃၇။ ရတ္တိက္ခယေ၊ ညဉ့်၏ ကုန်ခန်း ခြင်းသည်။ သဉ္ဇာ တေ၊
ကောင်းစွာ ဖြစ်လတ်သော်။ ဝါ၊ ညဉ့်ချိန်မကြွင်း၊ မိုးလင်းသည်ရှိ
သော်။ သုဟဒ္ဒယော၊ လူအများ၌၊ သနားကြင်နာ၊ မျက်နှာ
ရွှင်ပြုံး၊ ကောင်းသော စိတ်နှလုံးရှိသော။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏား
သည်။ ဇမ္ပတီနံ၊ သွားလမ်းမသိ၊ စမ်းတိ-စမ်းဝါး၊ မင်းနှစ်ပါး
တို့အား။ အနုရာဓဿ၊ ‘အနုရာဓ’ အမည် ရှိသော။ ပုရဿ၊
မြို့တော်၏။ မဂ္ဂံ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်း၊ သွားရာလမ်းကို။

အဘိဝေဒယိတ္ထ၊ လက်ညှိုး ညွှန်ကြား၊ လမ်းမမှားအောင်၊
မှားထားပြောပြလိုက်လေ၏။

၃၃၈။ ဓာတုမာဒါယ တေ သမ္မာ-နိတာ ဒွိဇေန ပဋ္ဌနာ။
နိက္ခမ္မ အနုရက္ခန္ဓာ၊ အနုရာဓမ္မပါဂမံ။

၃၃၈။ ဒွိဇေန၊ ကောင်းမြတ်သော စိတ်နှလုံးရှိသော ပုဏ္ဏား
သည်။ သမ္မာနိတာ၊ ကောင်းစွာ မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော။ တေ၊
ထို“ဒန္တ-ဟေမာ”၊ နှစ်ဖြာမောင်မယ်၊ “ဒုက္ခသည်” တို့သည်။
ဓာတု၊ အတုလဓာတ်၊ စွယ်တော်မြတ်ကို။ အာဒါယ၊ ပင့်ဆောင်
ကြကုန်၍။ ပဋ္ဌနာ၊ “ဇမ္ဗုကောလ ပဋ္ဌန” သဘောဆိပ်မှ။ နိက္ခမ္မ၊
မျက်နှာညှိုးငယ်၊ မောင်မယ်တူစုံ၊ ထွက်ကြကုန်၍။ အနုရက္ခန္ဓာ၊
တယောက်နှင့်တယောက်၊ အစဉ် စောင့်ရှောက် ကြကုန်လျက်။
အနုရာဓံ၊ “အနုရာဓ” မြို့တော်သို့။ ဥပါဂမံ၊ ဆိုက်ရောက်လာကြ
လေကုန်၏။

၃၃၉။ ဓမ္မိကံ ပံ မဟာသေနံ၊ ပတ္တယန္ဓာ ဇယမ္ပတီ။
ပတုာန တဿ တံ ဌာနံ၊ တေ သုဏ်သု စိရမ္ပတံ။

၃၃၉။ ဇယမ္ပတီ၊ မောင်မယ်တူစုံ၊ ဖြစ်ကြကုန်သော။ တေ၊ ထို
သနားစဘွယ်၊ တနယ် ထီးဘွား၊ မင်းနှစ်ပါးတို့သည်။ ဓမ္မိကံ၊
မမှားဖြောင့်ဖြောင့်၊ တရားစောင့်သော။ ယံမဟာသေနံ၊ အကြင်
မေးဘမိတ်ရင်း၊ “မဟာသေန” မင်းကို။ ပတ္တယန္ဓာ၊ အားကိုး
စရာ၊ တောင့်တခြင်းကို ပြုကြကုန်လျက်။ (အာဂစ္ဆန္တိ)၊ လာကြ
ကုန်၏။ တံဌာနံ၊ ထို“အနုရာဓ” မြို့တော်သို့။ ပတုာန၊ ရောက်သည်
ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုဘခင်ညွှန်ကြား၊ အားထားလာရင်း၊
“မဟာသေန” မင်း၏။ စိရမ္ပတံ၊ လူ့ပြည်မပွေ၊ နတ်ပြည်ရွှေ၍။

စုတေ့ပြောင်းတည်၊ ကြာမြင့်ပြီကို။ သုဏိံသု၊ ဒုက္ခမီးပွါး၊
နောက်ထပ်များဘို့၊ ကြားကြလေကုန်၏။

၃၄၀။ အဇ္ဈောတ္ထတာဝ သောကေန၊ သံမုဠာ ဝိလပိံသု တေ။
ခါယိံသု မုစ္ဆိတာ နေသံ၊ ဒိသာ သနန္ဒကာရကာ။

၃၄၀။ သောကေန၊ မွေးဘ သေဌ်နင်း၊ ပျက်ယှင်း တတန်၊
ရည်သန်ကိုးစား၊ မင်းဖျားပျက်စီး၊ သောကမီးသည်။ အဇ္ဈောတ္ထ
တာဝ၊ လှမ်းမိုးနောက်ထပ်၊ နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍သာလျှင်။
တေ၊ ထိုသနားစဘယ်၊ မင်းနှစ်သွယ်တို့သည်။ သံမုဠာ၊ ပျောင်း
ပျော့သီးခွေ၊ ပြင်းစွာ တွေဝေ ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ မုစ္ဆိတာ၊
မိန်းမောကြကုန်လျက်။ ဝိလပိံသု ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြကုန်၏။
နေသံ၊ ထို-ကိုးရာမဲ့ငြား၊ မင်းနှစ်ပါးတို့အား။ ဒိသာ၊ အရပ်
မျက်နှာတို့သည်။ သနန္ဒကာရကာ၊ တခဲနက်ပြည့်၊ မှောင်အတိ
ရိုကုန်သကဲ့သို့။ ခါယိံသု၊ သတိမှောင်ဝေ၊ ထင်ကြလေကုန်၏။

၃၄၁။ တေ ကိတ္တိသီရိမေဃဿ၊ ရဇ္ဇေ ဌိတဿ ရာဇိနော။
မာမကတ္တံ သုဏိံတွာထ၊ မောဒန္တိ ရတနတ္ထယေ။

၃၄၁။ အထ၊ ထို နောက်မှ။ တေ၊ ထို မောင်နှံ နှစ်ပါး၊
“အပူသည်” များတို့သည်။ ရဇ္ဇေ၊ “အနုရာဇ” တိုင်းပြည်၌။
ဌိတဿ၊ အာဏာတန်းခိုး၊ လှမ်းမိုး-စိုးအုပ်၊ မင်းပြုလုပ်၍နေ
သော။ ကိတ္တိသီရိ မေဃဿ၊ “ကိတ္တိသီရိမေဃ” အမည်ရှိသော။
တဿရာဇိနော၊ ထိုမင်းမြတ်၏။ ရတနတ္ထယေ၊ ရတနာသုံးပါး၌။
မာမကတ္တံ၊ ထီးစဉ်နန်းဆက်၊ မပျက်မသီး၊ မြတ်နိုးသည့် အဖြစ်
ကို။ သုဏိံတွာ၊ နောက်ထပ်စကား၊ သတင်းကောင်း ကြားကြကုန်
၍။ ပမောဒန္တိ၊ သောကပျောက်၍၊ ဝမ်းမြောက်ကြလေကုန်၏။

၃၄၂။ မေဃဂီရိဝိဟာရေ တေ၊ ဘိက္ခုံ ဘူပါလဝလ္လဘံ။
ပဝတ္တိံ ဓာတုယာ တာယ၊ ဥပေစ္စ အဝဒိံ သု တေ။

၃၄၂။ တေ၊ ထို-မောင်မယ်နှစ်ဖြာ၊ နန်းညွန့်လျာတို့သည်။
မေဃဂီရိဝိဟာရေ၊ “မေဃဂီရိ” မည်ရှိထင်ပေါ်၊ ကျောင်းတိုက်
တော်၌။ ဘူပါလဝလ္လဘံ၊ ပျော်ရွှင်စံမြန်း၊ မင်းကျမ်းဝင်သော။
ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းတော်မြတ်အထံသို့။ ဥပေစ္စ၊ ချဉ်းကပ်ကြကုန်၍။
တာယဓာတုယာ၊ ထို-နှစ်ပါးလက်ရှိ၊ “မုနိ” ရိုးဓာတ်၊ စွယ်တော်
မြတ်၏။ ပဝတ္တိံ၊ ဖြစ်ပျံ့ဖြစ်လား၊ အကြောင်းစကားကို။ အဝဒိံ
သု၊ ထုတ်ဘော်မြက်ကြား၊ သျှောက်ထားကြလေကုန်၏။

၄၉-“အနုရာဓ” မြို့ “မေဃဂီရိ” ကျောင်းတိုက်သို့ရောက်၍
မသေရကြီးသည် ရဟန်းတပါးအား
မင်းထံသို့စေလွှတ်ဇော်း

၃၄၃။ သုတုာန မုနိဝရော တံ၊ ဟဋ္ဌော သပဒိံ သာလယေ။
ဓာတုံ ပဋ္ဌဝိတာနေဟိ၊ ဌပေသိ သမလကံတေ။

၃၄၃။ မုနိဝရော၊ မင်းကျမ်းဝင်လတ်၊ ရဟန်းတော်မြတ်သည်။
တံ၊ ထိုစွယ်တော်မြတ်၏။ ထုပ္ပတ်ကြောင်းဆက်၊ အဖြစ်အပျက်
ကို။ သုတုာန၊ ကြားတော်မူသည်ရှိသော်။ ဟဋ္ဌော၊ နှစ်သက် ရှင်
လန်း၊ ဝမ်းသာသည်ဖြစ်၍။ သပဒိံ၊ မကြာမြင့်လှ၊ ထိုခဏ၌။
ပဋ္ဌဝိတာနေဟိ၊ ချောမြေ့နုညက်၊ ဖြူစင်သော မျက်နှာကြက်
တို့ဖြင့်။ သမလကံတေ၊ ကောင်းစွာပြုပြင်၊ တန်းဆာ ဆင်အပ်
သော။ သာလယေ၊ မိမိပိုင်ထိုက်၊ သိုက်မြိုက်သန့်ရှင်း၊ ကျောင်း
တော် အတွင်း၌။ ဓာတုံ၊ မင်းနှစ်ဖြာတို့၊ ကောင်းစွာပင့်ဆောင်၊

စွယ်တော်သျှောင်ကို။ ဌပေသိ၊ ထင်ထင်ရှားရှား၊ ထားတော်
မူလေ၏။

၃၄၄။ တေသဉ္စ သော ကရိတုာန၊ ယထိစ္ဆံ သင်္ဂဟံ ဝရံ။
ပဝတ္တိံ ဉာပိတုံ ရညော၊ တုရိတံ ပဟိဏီ ယတိံ ။

၃၄၄။ သော၊ ထိုကျောင်းထိုင်ဖြစ်သော၊ မထေရ်မြတ်သည်။
တေသဉ္စ၊ ထို-မိမိထံမှောက်၊ ဆိုက်ရောက်လာငြား၊ မင်းနှစ်ပါး
တို့အားလည်း။ ယထိစ္ဆံ၊ မေတ္တာမောက်မို၊ အလို့ရှိတိုင်း။ ဝရံ၊
မြတ်သော။ သင်္ဂဟံ၊ အထိုက်အလျောက်၊ ချီးမြှောက်ခြင်းကို။
ကရိတုာန၊ ပြု၍။ ရညော၊ “ကိတ္တိသီရိမေဃ” မင်းကြီးအား။
ပဝတ္တိံ ၊ စွယ်တော်ကြွလာ၊ ကြောင်းခြင်းရာကို။ ဉာပိတုံ၊ မကြာ
ထင်လင်း၊ သိစေခြင်းငှါ။ ယတိံ ၊ နှုတ်လွှာပေါ့ပါး၊ ရဟန်းငယ်
တပါးကို။ တုရိတံ၊ လျင်လျင်မြန်မြန်။ ပဟိဏီ၊ ပြောရန်စကား၊
မှာထားစေလွှတ်တော်မူလေ၏။

၃၄၅။ ဝဿန္တသမယေ ရာဇာ၊ ဉယျာနကေဠိကော တဒါ။
ပသန္တမုခဝဏ္ဏံ တံ၊ ပဿိ ဒုရာဂတံ ယတိံ ။

၃၄၅။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ရာဇာ၊ “ကိတ္တိသီရိမေဃ” မင်းမြတ်
သည်။ ဝဿန္တသမယေ၊ မိုးဦးဇေးဖျန်း၍၊ တောတန်းတောင်စဉ်၊
စိမ်းရှင်ပျိုနု၊ မိုးဦးဉာအခါ၌။ ဉယျာနကေဠိကော၊ ခြွေရံ
ဝန်းကျင်၊ ဉယျာဉ်ပျော်ပါး၊ ကစားတော်မူစဉ်။ ပသန္တမုခဝဏ္ဏံ၊
ကြည်လင်သော မျက်နှာ အဆင်းရှိသော။ ဒုရာဂတံ၊ မူဟန်
ပြုကတော့၊ သိမ်မွေ့လှစွာ၊ အဝေးမှလာသော။ တံယတိံ ၊ ထို-
ဆရာစေလွှတ်၊ ရဟန်းမြတ်ကို။ ပဿိ၊ ကောင်းစွာရှုမျှော်၊ မြင်
တော်မူလေ၏။

၃၄၆။ ရာဇာနံ သောပဂန္ဓာန၊ တုဋ္ဌော တမဘိဝေဒယိ။
သုတှာ ပီတိံ ဝဟံ ရာဇာ၊ ပတ္တစက္ကောဝ သောဘဝိ။

၃၄၆။ သော၊ ထို-ဆရာခိုင်းစေ၊ အနေသပ်ယပ်၊ ရဟန်းတော်
မြတ်သည်။ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ ရာဇာနံ၊
“ကိတ္တိသီရိမေသ” မင်း၏အထံသို့။ ဥပဂန္ဓာ၊ အနီးမတ်မတ်၊
ချဉ်းကပ်တော်မူ၍။ တံ၊ ထို-ဆရာမှာထား၊ အကြောင်းအရာ
များကို။ အဘိဝေဒယိ၊ သိစေသောအား၊ ပြောကြားလေ၏။
ရာဇာ၊ မင်းမြတ်သည်။ သုတှာ၊ သတင်းကောင်းစကား၊ ကြား
တော်မူ၍။ ပီတိံ၊ ဝါမ်းဆီထိ၊ ဖရဏာပီတိကို။ ဝဟံ-
(ဝဟန္တော)၊ တကိုယ်လုံးစိမ့်၊ နှစ်သိမ့်-ကြည်ဖြူ၊ ဆောင်တော်
မူလျက်။ ပတ္တစက္ကောဝ၊ ရအပ် ရောက်အပ်ပြီးသော “စကြာ”
ရတနာရှိသကဲ့သို့။ အဘဝိ၊ ဖြစ်လေ၏။

၃၄၇။ ဓာတုမာဒါယ ယေန္တိ၊ ဒိဋ္ဌတော ဇမ္ဗတိ ဣဓေ။
အစိရံ တီရိတံ ရာဇာ၊ နေမိတ္တိကကထံ သရိ။

၃၄၇။ ဣဓ၊ ဤ-လင်္ကာဒီပ၊ သီဟဋ္ဌနန်းမြေ၊ ကြွင်းတော့သို့။
ဒိဋ္ဌော၊ အဝတ်ဖြူဆင်၊ စလွယ်တင်လျက်၊ အသွင်လှပ၊ ပြာဟူကာ၊
ဖြစ်ကုန်သော။ ဥဘောဇမ္ဗတိ၊ မောင်မယ် နှစ်ဖြာတို့သည်။
ဓာတု၊ သမန္တစက္ခု၊ သဗ္ဗညု၏၊ နှိုင်းတုမပေါ်၊ မြတ်စွယ်တော်ကို။
အာဒါယ၊ ပင့်ဆောင်ကြကုန်၍။ အစိရံ၊ နေ-လ-တက်ချင့်၊
မကြာမြင့်မီ။ ယေန္တိ၊ အရှင်ထံမှောက်၊ ဆိုက်ရောက် ကြပါကုန်
လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဤရိတံ၊ ကြိုတင်လျှောက်ကြား၊ ဟော
ထားအပ်သော။ နေမိတ္တိက-ကထံ၊ နိမိတ်ဘတ်ကြား၊ အတိတ်

စကားကို။ ရာဇာ၊ မင်းမြတ်သည်။ သရိ၊ အောက်မေ့-မှတ်မိ၊
သတိရတော်မူလေ၏။

၅၀-ကိတ္တိသီရိမေဃမင်းသည် ကျောင်းဘိုက်သို့သွား၍
စွယ်တော်အား တကျန်းလုံးဖြင့် ပူဇော်လေ၏။

၃၄၈။ ဥတ္တရေ အနုရာဇဿ၊ သမဟာပရိသာယထ။
မေဃင်္ဂီရိံ ပါဒေနေဝ၊ သဒ္ဓေါ သဒ္ဓါ အဂ္ဂိံ သော။

၃၄၈။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သော၊ ထိုမင်းမြတ်သည်။ သဒ္ဓေါ၊
သဒ္ဓါတရား၊ ပုဂံများတော်မူလှသည်ဖြစ်၍။ သမဟာပရိသာယ၊
မိမိ၏ နောက်လိုက်ဗိုလ်ပါ၊ ပရိသတ်များစွာနှင့်တကွ။ အနုရာ
ဇဿ၊ “အနုရာဇ” မြို့တော်၏။ ဥတ္တရေ၊ မြောက်အရပ်၌။ ဌိတံ၊
တည်ရှိသော။ မေဃင်္ဂီရိံ၊ “မေဃင်္ဂီရိ” ကျောင်းတိုက်တော်သို့။
ပါဒေနေဝ၊ ရထားမပြင်၊ ဝေါ-ယာဉ်-မပါ၊ ခြေဖြင့်သာလျှင်။
သဒ္ဓါ၊ ကြားလျှင် ကြားခြင်း။ အဂ္ဂိံ၊ သွားရောက်တော်
မူလေ၏။

၃၄၉။ တတော တံ ဒုလ္လဘံ ဒိသ္မာ၊ နန္ဒိဇယုနိ မုဉ္ဇယံ။
ဗုဒ္ဓဂုဏေ သရိတာန၊ ဝန္ဒန္တော ဣတိ စိန္တယံ။

၃၄၉။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ဒုလ္လဘံ၊ အလွန်အကဲ၊ ကြံ့ရခဲ
သော။ တံ၊ ထို-ဘဂဝါတုလ၊ သုဂတ၏။ ဝါမ၊ အောက်ဓာတ်၊
စွယ်တော်မြတ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ကိုယ်တိုင်စေ့စေ့၊ ဖူးတွေ့ရ၍။ နန္ဒိ
ဇယုနိ၊ ပီတိအငွေ၊ တိုးကာဝေ့၍၊ ချမ်းမြေ့ ရှင်ကြည်၊ နှစ်သက်
ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော မျက်ရည်တို့ကို။ မုဉ္ဇယံ (မုဉ္ဇယန္တော)၊
လှတ်လျက်။ ဗုဒ္ဓဂုဏေ၊ အရဟံ, အစ၊ များလှဖုံဖုံ၊ ဘုရားဂုဏ်တို့ကို။

သရိက္ခာနု၊ ဆင်ခြင်စေ့စေ့၊ အောက်မေ့တော်မူ၍။ ဝန္ဒုန္နော၊
လက်အုပ် မြောက်ချီ၊ ရှင်ကြည်မြတ်နိုး၊ ရှိခိုးတော်မူလျက်။
ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တယံ၊ ကြံစည်တော်မူလေ၏။

၃၅၀။ ယော သဒ္ဓိံ ဓနဘောဂေဟံ၊ အသေသံ ဘူမိမဏ္ဍလံ။
ပူဇံ ကရောမိ ဒါဠာယ၊ တာယနုစ္ဆဝိကံ အဟံ။

၃၅၀။ ယောအဟံ၊ အကြင်ငါသည်။ ဓနဘောဂေဟံ၊ ရှေ့ထီး
ရှေ့နန်း၊ တိုင်းခမ်းရိပ်ငြိမ်၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ အဖြာဖြာတို့နှင့်။
သဒ္ဓိံ၊ တက္ခာ။ အသေသံ၊ အကြောင်းအကျန်မရှိသော။ ဘူမိမဏ္ဍလံ၊
လင်္ကာဒီပ၊ သီဟဠကျန်းခွင်၊ မြေအပြင်ကို။ တာယဒါဠာယ၊
ရှေးကုသိုလ်မြောက်၊ ကံကောင်းထောက်၍၊ ကြံရောက်တည်
လတ်၊ ထို စွယ်တော်မြတ်အား။ အနုစ္ဆဝိကံ၊ သင့်လျော်-
လျောက်ပတ်သော။ ပူဇံ၊ လူဒါန်းပူဇော်ခြင်းကို။ ကရောမိ၊
ပြုလိုက်တော့အံ့။

၃၅၁။ ဣဒံ လင်္ကာဒီပစုံ မေ၊ အတီဝ အာသိ အပ္ပကံ။
ပမာဏသုညော သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိဝိဓေဟိ ဂုဏေဟိ သော။

၃၅၁။ မေ ငါ၏။ ဣဒံလင်္ကာဒီပစုံ၊ ဤလင်္ကာဒီပ၊ သီဟဠ
နန်း၊ သိမ်းမြန်းစိုးယူ၊ ကနက်ထူ၍၊ ထီးဖြူဖွင့်လှစ်၊ အစိုးရသော
အဖြစ်သည်။ အတီဝအပ္ပကံ၊ အဘိုးမတန်၊ ဘုန်းကံမကြီး၊ အလွန်
နည်းသည်သာလျှင်။ အာသိ၊ မုချစင်စစ်၊ ဖြစ်ခဲ့ချေ၏။ သော
သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်သည်။ ဝိဝိဓေ
ဟိ၊ ဘုန်းတော် ကံတော်၊ ဉာဏ်တော်၊ စသား၊ အထူးထူး
အပြားပြား ကုန်သော။ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်တော် ကျေးဇူးတော်တို့

ကြောင့်။ ပမာဏသုညော၊ လောကသုံးခွင်၊ ဘုံအပြင်၌၊ ပြိုင်ယှဉ်
စရာ၊ ပမာလွတ်ရှင်း၊ ကင်းဆိတ်တော်မူပေ၏။

၃၅၂။ ပမာဏသုညံ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ပရိတ္တဝိဘဝေါ အဟံ။
ကထံ တံ အစွယ်ိဿာမိ၊ တာဒိသံ ဒိပဒုတ္တမံ။

၃၅၂။ ပရိတ္တဝိဘဝေါ၊ အနည်းငယ်သာ ဥစ္စာရှိသော။ အဟံ၊ ငါ
သည်။ ပမာဏသုညံ၊ နှိုင်းခိုင်းစရာ၊ ပမာကင်းဆိတ်၊ မဟိဿရ၊
အစစ်၊ ဖြစ်ကြီးဖြစ်တော် မူထသော။ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ နက်နဲလှစွာ၊ လေး
သစ္စာကို၊ ဆရာမကူ၊ သယမ္ဘူဖြင့်၊ လွယ်ကူခဲ့ခြင်း၊ သိစွမ်းတော်
မူထသော။ တာဒိသံ၊ လာဘ-အလာဘ၊ စသည့် ရှစ်တန်၊
လောကဓံတို့ကြောင့်၊ ဘောက်ပြန် တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိ၊ တာဒိ
ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော။ တံဒိပဒုတ္တမံ၊ ထိုဘုရားရှင် ကိုယ်
တော်မြတ်ကို။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အစွယ်ိဿံ၊ စိတ်ရှိသမျှ၊
ပူဇော်ရပါအံ့နည်း။

၃၅၃။ ဧဝံ ပုနပ္ပုနံ ရာဇာ၊ သော တဒေဝ ဝိစိန္တယံ။
အာပဇ္ဇိ ဓိတိယုတ္တောပိ၊ ဝိသညိတ္တံ ပသာဒိကော။

၃၅၃။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည့် အတိုင်း။ သောရာဇာ၊ ထို
မင်းမြတ်သည်။ တဒေဝ၊ ထိုအကြံအစည်ကိုသာလျှင်။ ဝိစိန္တယံ
(ဝိစိန္တယန္ဓော)၊ အထူးထူး အပြားပြား၊ စဉ်းစားကြံစည်တော်
မူစဉ်။ ဓိတိယုတ္တောပိ၊ မယိုင်မလည်၊ တည်ကြည် ခိုင်ခံ့သော
သမာဓိ ရှိသော်လည်း။ ပသာဒိကော၊ သုံးပါးမြတ်စွာ၊
ရတနာ၌၊ လွန်စွာကြည်ညို၊ သဒ္ဓါပိုလှသည်ဖြစ်၍။ ဝိသညိတ္တံ၊
သတိလွတ်ကင်း၊ မိန်းမောခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိ၊ ရောက်တော်မူလေ၏။

၃၅၄။ သံဝီဇိတောဝ မန္တေန၊ တဒါ စာမရဝါယုနာ။
ဇဂတိဿရပေါသေဟံ၊ ရာဇာ သညမလတ္ထ သော။

၃၅၄။ တဒါ၊ ထိုသို့ သတိ လွတ်ကင်း၊ မိန်းမောခြင်းသို့
ရောက်သောအခါ၌။ ဇဂတိဿရပေါသေဟံ၊ မင်းမြတ်အထံ၊
ဝန်းရံခစား၊ ငယ်ကျွန်တော်များတို့သည်။ မန္တေန၊ သာသာဖြည်း
ဖြည်း၊ ဧေးညှင်းညှင်း ဖြစ်သော။ စာမရဝါယုနာ၊ ကောင်းစွာ
လွဲခပ်၊ သားမြီးယပ်လေဖြင့်။ သံဝီဇိတောဝ၊ နှလုံးမကြည်၊ ကသီ
ကဗျာ၊ စုကာဝန်းအုံ၊ ခပ်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍ သာလျှင်။ သော
ရာဇာ၊ ထိုသတိလွတ်ကင်း၊ တရားမင်းသည်။ သညံ၊ အမှတ်
သတိကို။ အလတ္ထ၊ ရတော်မူလေ၏။

၃၅၅။ ဂုဏေဟိ အမိတေ နာထေ၊ မဟံ ကတုာပိ အပ္ပကံ။
မဟပ္ပလံ လဘိဿာမံ၊ ယထာ ဟိ ဗီဇရောပကာ။

၃၅၅။ ဟိ၊ အတူပမာ၊ နမူနာဖြင့်၊ ယူခါကြံစည်ပုံကား။ ဗီဇရော
ပကာ၊ အစေ့ အမျိုးမျိုး၊ စိုက်ပျိုး ကုန်သော သူတို့သည်။
မဟပ္ပလံ၊ အပင်မှဖြစ်၊ အသစ်တိုးပွား၊ အသီးများကို။ လဘန္တိ
ယထာ၊ ရကြကုန်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်
တော်အပေါင်းတို့ဖြင့်။ အမိတေ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ် မနှိုင်းယှဉ်နိုင်
သော။ နာထေ၊ တုဘက်မပြု၊ သယမ္ဘုဟု၊ နတ်လူကိုးစား၊ မြတ်
ဘုရား၌။ အပ္ပကံ၊ မကြီးမကျယ်၊ အနည်းငယ်သော။ မဟံ၊
နိဗ္ဗာန် ရည်မှန်း၊ လှူဒါန်းပူဇော်ခြင်းကို။ ကတုာပိ၊ ပြုရငြား
သော်လည်း။ မဟပ္ပလံ၊ နိဗ္ဗာန်အရောက်၊ မြားမြောက်ဖို့ဖိုး၊
မြတ်သော အကျိုးကို။ လဘိဿာမံ၊ ကိုယ်ပိုင်မုချ၊ ရပေတော့
လတ္တံ့။

၃၅၆။ ဧဝံ စိန္တိယ သော ရာဇာ၊ ပုဏ္ဏစန္ဒမုခေါ ဝရံ။
ဓာတုဋ္ဌာရဿ ပူဇေသိ၊ ဧတံ သဗ္ဗမ္ပိ သိဟဋ္ဌံ။

၃၅၆။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အတိုင်း။ သောရာဇာ၊ ထို
“ကိတ္တိသီရိမေဃ” မင်းမြတ်သည်။ စိန္တိယ၊ ကြံစည် တေးတော
ပြီး၍။ ပုဏ္ဏစန္ဒမုခေါ၊ လပြည့်ဝန်းသို့၊ တင့်ရှန်းကြည်လင်၊ ရှင်
သော မျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝရံ၊ ရတနာ အရပ်ရပ်တို့ဖြင့်၊ မြတ်
လှစွာသော။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ ကြွင်းမဲ့ဥသံ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော။
ဧတံသိဟဋ္ဌံ၊ ရေယဉ်ပတ်ဝန်း၊ ထိုသီဟိုဠ်ကျွန်းကို။ ဓာတုဋ္ဌာ
ရဿ၊ သုံးလူ့ ရှင်ဓာတ်၊ စွယ်တော်မြတ်အား။ ပူဇေသိ၊ သဒ္ဓါ
ရှင်လန်း၊ လှူဒါန်းပူဇော်တော် မူလေ၏။

၅၁-ပရိသတ်တို့ အလယ်၌ တန်းခိုးအမျိုးမျိုးပြတော်မူလှမ်း

၃၅၇။ ဗဟူ တေပိဋ္ဌကာ ဆေကာ၊ ဇာတကဗ္ဘာဏကာဒယေ။
တဒါ ကောတူဟလာ တတ္ထ၊ ဘိက္ခု သန္နိပတိံ သု စ။

၃၅၇။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဗဟူ၊ ရေတွက်သင်္ချာ၊ များလှစွာ
ကုန်သော။ တေပိဋ္ဌကာ၊ ပိဋ္ဌကတ်သုံးပုံ၊ ဆောင်တော်မူကြကုန်
သော။ ဘိက္ခု၊ စ၊ ကြီး ငယ် အလတ်၊ ရဟန်းတော် အရှင်မြတ်တို့
သည်၎င်း။ ဆေကာ၊ ပိဋ္ဌကတ်သုံးဖြာ၊ လိမ္မာတော်မူကြ
ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ စ၊ ကြီး ငယ် အလတ်၊ ရဟန်းတော် မြတ်တို့
သည်၎င်း။ ဇာတကဗ္ဘာဏကာဒယေ၊ ဘုရားဟောဘော်၊ ဇာတ်
တော်ဆောင်အစရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ စ၊ ရဟန်းတော်မြတ်တို့သည်
၎င်း။ ကောတူဟလာ၊ သောသောရုတ်ရုတ်၊ အုတ်အုတ် ကျက်

ကျက်၊ ဖြစ်ကြကုန်လျက်။ တတ္ထ၊ ထို“မေဃဂီရိ” ကျောင်း
တိုက်၌။ သန္နိပတိံ သု၊ စည်းဝေးတော်မူကြလေကုန်၏။

၃၅၈။ ပရိသာယဗြဝိ ရာဇာ၊ ဗုဒ္ဓေါ သုသုက္ကဒါဌိကော။
တဒ္ဒါဌာ စေ သေတာ အဿ၊ မလိနာဘာ အယံ ကထံ။

၃၅၈။ ရာဇာ၊ “ကိတ္တိသီရိမေဃ” မင်းသည်၊ ပရိသာယ၊
ဗိုလ်ထုပေါယ်၊ ပရိသတ်အလယ်၌။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ သုသုက္ကဒါဌိကော၊ ခရုသင်းပွတ်သစ်၊ ပုလဲစစ်အလား၊
ဘော်သားပုံနယ်၊ သောက်ရှူးကြယ်တူ၊ ဖြူသောစွယ်ဓာတ်ရှိတော်
မူပေ၏။ တဒ္ဒါဌာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ စွယ်တော်သည်။ စေဟော
တံ၊ အကယ်စင်စစ်၊ အမှန်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အမှန်ဖြစ်သည်ရှိ
သော်။ သေတာ၊ ဖြူသောအဆင်း ရှိတော်မူသည်။ အဿ၊ ဖြစ်တန်
ရာ၏။ အယံ၊ ဤစွယ်တော်သည်ကား။ ကထံ၊ အဘယ်အကြောင်း
ကြောင့်။ မလိနာဘာ၊ နီရောင်တချို့၊ ညို့ရောင်တဘက်၊ နက်
ရောင်တခန်း၊ ညစ်နွမ်းသော အဆင်းရှိဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အဗြဝိ၊ တွေးတောယုံမှား၊ ပြောကြား မြက်ဆိုတော်မူလေ၏။

၃၅၉။ တဒါ သာ ရာဇဟံသီဝ၊ ဒုဝေ ပက္ခေ ပသာရိယ။
နဘေ ဝိတ္ထာရိတောဘာသာ၊ ဇဝေန သတ္ထုနော ဇဝိ။

၃၅၉။ တဒါ၊ ထိုသို့ယုံမှားရှိသော အခါ၌။ ရာဇဟံသော၊ ဟင်္သာ
မင်းသည်။ နဘေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဒုဝေပက္ခေ၊ ဖြူဖွေးရောင်လက်၊
တောင်ပံ နှစ်ဘက်တို့ကို။ ပသာရိယ၊ ဖြန့်ကြက်၍။ ဇဝိဣဝ၊
“အောင် တော်” ထူးလျက်၊ ရှင်မြူးပျော်ပါး၊ ပျံသွားသကဲ့သို့။
တထာ၊ ထို့အတူ။ သတ္ထုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာ၊ ထိုစွယ်
တော်မြတ်သည်။ နဘေ၊ ကောင်းကင် အလယ်၌။ ဝိတ္ထာရိတော

ဘာသာ၊ လုံးစုံအနှံ၊ ဖြန့်အပ်သော၊ ရောင်ခြည် ရှိသည်ဖြစ်၍။
ဇဝေန၊ ပျံသန်းယှက်ရုံ၊ လျင်သော အဟုန်ဖြင့်။ ဇဝိ၊ ယုံမှား
ကင်းအောင်၊ လင်းလင်းထိန်ဝေ၊ ပျံသန်းတော်မူလေ၏။

၃၆၀။ ပုန ပုပ္ဖသမူဟေန၊ ထကေသိ ဘူမိပါလကော။
ကုဒ္ဒဿဒိသဝဏ္ဏေန၊ ဌပေတွာ တံ ဝရာသနေ။

၃၆၀။ ဘူမိပါလကော၊ ရေမြေသခင်၊ ပြည့်ရှင်မင်းမြတ်သည်။
ပုန၊ တဖန်။ တံ၊ ထိုသောက်ရှူး ကြယ်သွင်၊ ဖြူစင်ရောင်ဝင်း၊
သန့်ရှင်းနုထွတ်၊ စွယ်တော်မြတ်ကို။ ဝရာသနေ၊ တင်တယ်
လျောက်ပတ်၊ နေရာမြတ်၌။ ဌပေတွာ၊ တင်ထားတော်မူ၍။
ကုဒ္ဒဿဒိသဝဏ္ဏေန၊ တောင်ထွတ်ပုံဟန်၊ အဆင်း သဏ္ဍာန်
ရှိသော။ ပုပ္ဖသမူဟေန၊ စပယ် စကား၊ ချယား နှင်းဆီ၊ သရဖီ
ဒေါန၊ စရှိသောင်းပြောင်း၊ အမျိုးမျိုးသော ပန်းအပေါင်း
ဖြင့်။ ထကေသိ၊ တန်းခိုးသတ္တိ၊ ရှိမရှိကို၊ သိလို့လုံး၊ ပိုက်ယူ
ကြုံးလျက်၊ အုပ်ဖုံးတော် မူလေ၏။

၃၆၁။ တဒါ သာ ခိပ္ပမဂ္ဂမ္မ၊ သိခရေ ပုပ္ဖရာသိနော။
ဌတွာ ရံသိဟိ မစ္စာနံ၊ နေတ္တေ အနိမိသေ အကာ။

၃၆၁။ တဒါ၊ ထိုပန်းဖြင့် အုပ်ဖုံးလိုက်သောအခါ၌။ သာ၊
ထိုသယမ္ဘူဇာတ်၊ စွယ်တော်မြတ်သည်။ ခိပ္ပံ၊ လျင်မြန်စွာ။
ဌမ္မ၊ ပန်းပုံတိုင်းမှ၊ လင်းလင်းထိန်လက်၊ ပျံတက်တော်မူ၍။
ပုပ္ဖရာသိနော၊ တောင်ထွတ်တနှုန်း၊ လှမ်းဖုံးရောရ၊ ပန်းပုံစု၏။
သိခရေ၊ အထွတ်ဖျား၌။ ဌတွာ၊ ထင်ထင်ရှားရှား၊ တန်နား
တည်နေတော်မူ၍။ ရံသိဟိ၊ အံ့ဩမဆုံး၊ ပတ်ကုံးကွန်လည်၊
ဖြူသောရောင်ခြည်တို့ဖြင့်။ မစ္စာနံ၊ ဖူးမြင်ရသူ၊ လူအပေါင်း

တို့၏။ နေတ္တော၊ မျက်စိတို့ကို။ အနိမိသေ၊ မျက်တောင်မခပ်၊
ငေးရပ်ဆိတ်ဆိတ်၊ မမှိတ်သည်တို့ကို။ အကာ၊ ပြုတော်မူလေ၏။

၃၆၂။ တံ ဒုက္ခလေ ဌပေတွာန၊ သာဒုက္ခကေဟိ သတေဟိ သော။
မဟာရဟေဟိ ဆာဒေသိ၊ ဘိယျောပူပပရိက္ခိတံ။

၃၆၂။ သော၊ ထိုမင်းမြတ်သည်။ ဘိယျောပိ၊ ထိုထက်အလွန်
လည်း။ ဥပပရိက္ခိတံ၊ တပုံတခန်း၊ စုံစမ်းတော်မူခြင်း အကျိုး
ငှါ။ တံ၊ ထိုသုံးလူ့ပရမေ၊ နေမင်းဆွေ၏၊ ဘော်ငွေဖြူသွင်၊
စွယ်တော်ရှင်ကို။ ဒုက္ခလေ၊ အရောင်မသွိုး၊ ဘွဲဖြူ ပုဆိုး၌။
ဌပေတွာန၊ ထားတော်မူ၍။ မဟာရဟေဟိ၊ မြတ်သောသူတို့နှင့်
သာ ထိုက်တန်ကုန်သော။ သတေဟိ၊ ရေတွက်သင်္ချာ၊ အရာရှိ
ကုန်သော။ သာဒုက္ခကေဟိ၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့၊ ချောမြေ့သော ပုဆိုးဖြူ
တို့ဖြင့်။ ဆာဒေသိ၊ အရောင်မသန်းအောင်၊ ဖုံးလွှမ်းတော်
မူပြန်၏။

၃၆၃။ သေတမ္ပဒမ္ပိ စန္ဒောဝ၊ တာနိ ဘေတွာ အပ္ပဂ္ဂတာ။
ဌတွာနုပရိ သာ တေသံ၊ သိတရံသိဟိ ဇောတသိ။

၃၆၃။ သာ၊ ထို မုနိဥက္ကဋ္ဌ၊ စောနေနတ်၏၊ ဓာတ်မြတ်အခေါင်၊
စွယ်တော် သျှောင်သည်။ တာနိ၊ ထိုလွှမ်းကာအုပ်မိုး၊ အရာသော
ပုဆိုးတို့ကို။ ဘေတွာ၊ ထွင်းဖောက်တော်မူ၍။ အပ္ပဂ္ဂတာ၊
ရောင်လျှံပြုံးပြက်၊ မြူးတက်တော်မူလျက်။ သေတမ္ပဒမ္ပိ၊ လဲဝါ
ဂွမ်းသွင်၊ ဖြူလှောင်ရောင်ရှိန်၊ မိုးသုံးတိမ်အတွင်း၌။ စန္ဒောဝ၊ သရဒ
ရာသီ၊ အခါမှီလျက်၊ လှည့်လည်တောက်ထွန်း၊ လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့။
တေသံ၊ ထို ဖုံးလွှမ်းအုပ်ထား၊ ငွေပြားအတူ၊ ပုဆိုးဖြူတို့၏။
ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဌတွာနု၊ တည်တော်မူ၍။ သိတရံသိဟိ၊

ယုက်သန်း ထိန်ပြောင်၊ ငွေရောင် အသေး၊ ဖြူဖွေးသော
ရောင်ခြည်တော်တို့ဖြင့်။ ဇောတယီ၊ မိုက်မှောင် ပယ်ရှင်း၊
ထွန်းလင်းတောက်ပတော်မူလေ၏။

၅၂-မင်းကြီးသည် စွယ်တော်မြတ်ကို ရထားဖြင့်
နန်းတော်သို့ ပင့်ဆောင်ဏှော်

၃၆၄။ ဒေဝါ ဒါဌုံ မုနိန္ဒယ၊ ဒိဗ္ဗေဟိ တူရိယေဟိ စ။
မန္ဒာရဝါဒိပုဗ္ဗေဟိ၊ အကရိံ သု မဟံ တဟိံ ။

၃၆၄။ တဟိံ၊ ထိုအခါ၌။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ မုနိန္ဒယ၊ အတု
မရှိ၊ မုနိဥသျှောင်၊ ငါးမာရိအောင်၏။ ဒါဌုံ၊ အသမ္ဘိန္ဒ၊ ဝါမ၊
အောက်ဓာတ်၊ စွယ်တော်မြတ်ကို။ ဒိဗ္ဗေဟိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော။
တူရိယေဟိစ၊ သာယာရွှင်မြူး၊ ရင့်ကြေးသီကာ၊ တူရိယာတို့ဖြင့်
၎င်း။ မန္ဒာရဝါဒိပုဗ္ဗေဟိစ၊ “ထင်ရှား” မည်ဘိ၊ စရှိထူးဆန်း၊
နတ်မြို့ပန်းတို့ဖြင့်၎င်း။ မဟံ၊ ကခုန်မြူးပျော်၊ ပူဇော်ခြင်းကို။
အကရိံ သု၊ ပြုကြလေကုန်၏။

၃၆၅။ နာဂရာစ သမာဂန္ဒာ၊ ပုဗ္ဗေဟိ တူရိယေဟိ စ။
မင်္ဂလတ္ထုတိသောသေဟိ၊ ပူဇာကံ သု အနုပ္ပကံ။

၃၆၅။ နာဂရာစ၊ မြို့သူမြို့သား၊ လူအများတို့သည်လည်း။ သမာ
ဂန္ဒာ၊ အညီအညာ၊ ကြည်သာရွှင်ပျ၊ လာရောက်ကြကုန်၍။
ပုဗ္ဗေဟိစ၊ အဆင်းအနံ့၊ သင်းပျံ့မွှေးထုံ၊ ပန်းမျိုးတို့ဖြင့်၎င်း။
တူရိယေဟိစ၊ စောင်းငြင်း ပတ်သာ၊ တူရိယာ တို့ဖြင့်၎င်း။
မင်္ဂလတ္ထုတိသောသေဟိစ၊ မင်္ဂလာရှိသော၊ ရင့်ကြေး ဆူညံ၊

ချီးဝဲသံတို့ဖြင့်၎င်း။ အနုပွကံ၊ အတိုင်းမသိသော။ ပူဇံ၊ ကခုန်
ရှင်ပျော်၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ အကံသု၊ ပြုကြလေကုန်၏။

၃၆၆။ ပါဠိဟေရံ တမဗ္ဗုတံ၊ လောကုဿဝဉ္ဇဝေက္ခိယ။
အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗကံ ရာဇာ၊ ဝိပ္ပါရိတက္ခိယုဂ္ဂလော။

၃၆၆။ ရာဇာ၊ မင်းမြတ်သည်။ အဗ္ဗုတံ၊ ရံခါတဆစ်၊ မဖြစ်စဘူး၊
အထူးဆန်းကြယ်၊ အံ့ဩဘွယ်ရှိသော။ တံပါဠိဟေရံစ၊ ထို-
တန်းခိုးတော်မြတ်ကို၎င်း။ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗကံ၊ တသက်လုံးပင်၊ မမြင်
ဘူးသော။ လောကုဿဝဉ္ဇ၊ အလွန်စည်ကား၊ လူအများတို့၊
ကစားပျော်ရွှင်၊ ပွဲသဘင်ကို၎င်း။ အဝေက္ခိယ၊ ကြည့်ရှုတော်မူ၍။
ဝိပ္ပါရိတက္ခိယုဂ္ဂလော၊ ပီတိလှမ်းခါ၊ ဝမ်းသာကြည်နူး၊ ပြူးသော
မျက်လုံး အစုံရှိလေ၏။

၃၆၇။ ပမောဒဘရိတော ရာဇာ၊ တုဋ္ဌော ဝိမှိတမာနသော။
အသမံ မဟတိံ ပူဇံ၊ ကရိတ္ထ ရတနာဒီဟိ။

၃၆၇။ ပမောဒဘရိတော၊ ကြည်လင်နှစ်မြို့၊ ဝမ်းသာလုံးဆို့
သော။ ရာဇာ၊ “ကိတ္တိသီရိမေဃ”၊ နာမထင်လင်း၊ သီဟိုဠ်မင်း
သည်။ ဝိမှိတမာနသော၊ နှုတ်ဖြင့်မြှောက်ဟ၊ ပြောပမဆုံး၊ အံ့ဩ
သော စိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍။ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်ရှင်လန်း၊ ဝမ်း
သာတော်မူသောကြောင့်။ ရတနာဒီဟိ၊ ထူးထွေများစွာ၊ ရတနာ
အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ အသမံ၊ ယုံရန်တခု၊ ပုံစံပြုဘို့၊ အတုမရှိ
သော။ မဟတိံ ပူဇံ၊ အကြီးအကျယ်ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရိတ္ထ၊
ပြုတော်မူလေ၏။

၃၆၈။ ရာဇာထ သိရသာ ဓာတံ၊ ဝဟံ ဌတော ရထုတ္တမေ။
သမုဿိတသိတစ္ဆတ္ထေ၊ ဝိစိတ္ထေ သေတအဿိကေ။

၃၆၉။ ပဝိသံ လက္ခိသမ္ပုဏ္ဏံ၊ အနုရာဓပုရံ ဝရံ။
မုနိနော သာတပတ္တမိ၊ ဓာတံ သိဟာသနေ ဌပိ။

၃၆၈-၃၆၉။ အထ၊ ထိုသို့ ပူဇော်ပြီးသည်မှ၊ နောက်ကာလ၌။
ရာဇာ၊ “ကိတ္တိသီရိမေဃ” မင်းမြတ်သည်။ ဓာတံ၊ စွယ်တော်
ဓာတ်မြတ်ကို။ သိရသ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ ဝဟံ (ဝဟန္တော)၊ ပင့်
ဆောင်တော်မူလျက်။ သမုသိတသိတစ္ဆတ္ထေ၊ ကောင်းစွာ
စိုက်ထူအပ်သော မင်္ဂလာထီးဖြူတော်ရှိသော။ ဝိစိတ္ထေ၊ ရှုချင်
စဘယ်၊ တင့်တယ်လှပ၊ ဆန်းကြယ်ထသော။ သေတအသိကေ၊
ဘော်ငွေရောင်တူ၊ မင်္ဂလာမြင်းဖြူတို့ဖြင့် ကအပ်သော။ ရုယုတ္တ
မေ၊ တင့်တယ်ခမ်းနား၊ မင်္ဂလာရထား၌။ ဌတု၊ တည်တော်
မူ၍။ ။လက္ခိသမ္ပုဏ္ဏံ၊ သိကြားစံခန်း၊ ဝတိ နန်းသို့၊ တင့်ဆန်း
ထူးထွေ၊ ကြက်သရေတို့ဖြင့် ပြည့်သော။ ဝရံ၊ မြတ်လှစွာသော။
အနုရာဓပုရံ၊ “အနုရာဓ” မြို့တော်တွင်းသို့။ ပဝိသံ (ပဝိသန္တော)၊
ဝင်တော်မူလျက်။ မုနိနော၊ မုနိတမုတ်၊ ဘုရားမြတ်၏။ ဓာတံ၊
လက်ဝဲအောက်ဓာတ်၊ စွယ်တော်မြတ်ကို။ သာတပတ္တမိ၊ မင်္ဂလာ
ထီးဖြူတော်နှင့်တကွဖြစ်သော။ သိဟာသနေ၊ ခြင်္သေ့ရုပ်ခံ၊ ပလ္လင်
ပျံ၌။ ဌပိ၊ တင်ထားတော်မူလေ၏။

၃၇၀။ ဓာတုဂေဟံ မဟာဂ္ဂံ သော၊ ကတာ အန္တောဝ တတ္ထ တံ။
ဌပေတွာ ပူဇနေယျေဟိ၊ ရတ္တိန္ဒြဝံဘိပူဇယိ။

၃၇၀။ သောရာဇာ၊ ထိုမင်းမြတ်သည်။ အန္တောဝ၊ မိမိစံခင်း၊
“အနုရာဓ” မြို့တော်တွင်း၌သာလျှင်။ မဟာဂ္ဂံ၊ အဆန်းဟူသမျှ
တို့ဖြင့်၊ လှပသိုက်မြိုက်၊ အလွန်အဘိုးထိုက်သော။ ဓာတုဂေဟံ၊
ဓာတ်တော်ကိန်းဝပ်၊ ကျောင်းတော်မြတ်ကို။ ကတာ၊ ဆောက်

လုပ်တော်မူ၍။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းတော်အတွင်း၌။ တံ၊ ထို
စွယ်တော်မြတ်ကို။ ဌပေတော၊ ထားတော်မူ၍။ ပူဇနေယျဟံ၊
ပူဇော်ဘွယ် အမျိုးမျိုးတို့နှင့်။ ရတ္တိန္ဒိဝံ၊ ညဉ့်ရောနေ့ပါ၊ အခါ
ခပ်သိမ်း။ အဘိပူဇယံ၊ မြို့ပြင်မထုတ်၊ လက်ဝါးကြီးအုပ်လျက်၊
ကပ်ကုပ်ပူဇော်တော်မူလေ၏။

၃၇၁။ တေသဉ္စ ဇမ္ဗတိနံ၊ ရတနာဘရဏာဒိနိ။
ဝရံ ဂါမိဿရဘူတဉ္စ၊ ဒတုာကာသိ သုသင်္ဂဟံ။

၃၇၁။ ဇမ္ဗတိနံ၊ အသက်ပမာ၊ မေတ္တာဆက်သွယ်၊ မောင်မယ်
အစုံ၊ ဖြစ်ကြကုန်သော။ တေသဉ္စ၊ ထို“ဒန္တ-ဟေမာ”၊ နှစ်ဖြာ
မောင်မယ်၊ နန်းညွန့်နွယ်တို့အားလည်း။ ရတနာဘရဏာဒိနိ၊
မြ စိန် ပုလဲ၊ မျက်ရွဲရတနာ၊ အဆင်တန်းဆာ အစရှိသည်တို့
ကို၎င်း။ ဝရံ၊ မြတ်သော။ ဂါမိဿရဘူတဉ္စ၊ မြို့စားရွာစား၏
အဖြစ်ကို၎င်း။ ဒတုာ၊ ချီးမြှင့်မြှောက်စား၊ ပေးသနားတော်
မူ၍။ သုသင်္ဂဟံ၊ ညီရင်းပမာ၊ ကောင်းစွာ ထောက်ပံ့ခြင်းကို။
အကာသိ၊ ကြည်ကြည်သာသာ၊ ကောင်းစွာပြုတော်မူလေ၏။

၅၃-စွယ်တော်မြတ်ကို မဖူးမြော်ရသဖြင့် တိုင်းသား
ပြည်သူတို့ ဆူပူဟစ်အော်ကြသောအခင်း

၃၇၂။ ဓာတုံ အပဿမာနာဝ၊ သင်္ဂမ္ဗ နာဂရာဒယော။
ဥက္ကဏ္ဍိတာ ဥဋ္ဌေသိသု၊ ဘူမိပါလဿ သန္တိကေ။

၃၇၂။ ဓာတုံ၊ သုံးလူရှင်ဓာတ်၊ စွယ်တော်မြတ်ကို။ အပဿ
မာနာဝ၊ နန်းတော်တွင်း၌၊ မင်းက ထိန်းအုပ်၊ ဖွင့်ထုတ်မပြု၊
မဖူးမြော်ကြရကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥက္ကဏ္ဍိတာ၊ မကျေမချမ်း၊ စိတ်

ဝမ်း မရှင်၊ မကြည်လင်ကြကုန်သော။ နာဂရာဒယော၊ မြို့နယ်
က, စ၊ ရှိသမျှ လူအပေါင်းတို့သည်။ သင်္ဂမ္မာ ညီညီညွတ်ညွတ်၊
ကျန်းလုံးကျွတ် စည်းဝေးကြကုန်၍။ ဘူမိပါလဿ၊ ရေမြေ
သေဌ်နှင်း၊ ပြည့်ရှင်မင်း၏။ သန္တိကော၊ အထံ၌။ ဥဒ္ဓေါသိံသု၊
ဆူပဟစ်အော်၊ ကြေးကြော်ကြလေကုန်၏။

၃၇၃။ သဗ္ဗလောကဟိတတ္ထာယ၊ လောကေ ဇာယိတ္ထ စက္ခုမာ။
သဗ္ဗလောကဟိတတ္ထံဝ၊ အာစရိတ္ထ တထာဂတော။

၃၇၃။ လောကေ၊ လောကသုံးခွင်၊ ဘုံအပြင်၌။ စက္ခုမာ၊ ဗု-
သ-ဉာဏ၊ ဒိဗိ-ဓမ္မ, ဟု၊ ငါးဝစက္ခု၊ ဉာဏ်မျက်ရှုရှင်၊ ဘုရား
သခင်သည်။ သဗ္ဗလောက ဟိတတ္ထာယ၊ အလုံးစုံသော လူနတ်
ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါတို့၏အကျိုးငှါ။ ဇာယိတ္ထ၊ ကြက်သရေရွှန်း၊
တက်နေဝန်းသို့၊ ပွင့်ထွန်းဖြစ်ပေါ်တော်မူပေ၏။ တထာဂတော၊
ရှေးဘုရားနှင့်၊ မခြားအတူ၊ လာခြင်း ကောင်းတော်မူသော
မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗလောကဟိတတ္ထံဝ၊ အလုံးစုံသော
သတ္တဝါတို့၏အကျိုးငှါသာလျှင်။ အာစရိတ္ထ၊ ကမ္ဘာရှည်မြင့်၊
သမ္ဘာရင့်အောင်၊ ဖြည့်ကျင့်တော်မူခဲ့ပေ၏။

၃၇၄။ ဝိတ္တာရိတာ ဟိတတ္ထာယ၊ ဗဟုဇ္ဇနဿ ဓာတုယော။
တံ ဓာတုမတိဣစ္ဆာမ၊ မယမ္ပိ အဘိပူဇိတံ။

၃၇၄။ ဓာတုယောပိ၊ ရှေ့နန်းနိဗ္ဗာန်၊ ကိုယ်တော်စံ၍၊ ကြွင်းကျန်
ထင်ရှား၊ ဓာတ်တော်များတို့သည်လည်း။ ဗဟုဇ္ဇနဿ၊ များစွာ
သော လူအပေါင်း၏။ ဟိတတ္ထာယ၊ ပစ္စုပ္ပန်-သံသရာ၊ နှစ်ဖြာ
အကျိုး၊ ပွားတိုးစေခြင်းငှါ။ ဝိတ္တာရိတာ၊ မြို့ရွာနိဂုံး၊ အားလုံး
အပျံ့၊ နှံ့တော်မူကြလေကုန်၏။ တံဓာတု၊ ထိုမင်းမြတ်သိမ်း

ထား၊ အများနှင့်စပ်၊ စွယ်တော်ဓာတ်ကို။ မယမို့၊ အကျွန်ုပ်တို့
သည်လည်း။ အဘိပုဇိတံ၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်၊ ရည်သန်မြော်ကိုး၊
ရှိခိုးပူဇော်ခြင်းငှါ။ အတိဏ္ဏစာမ၊ နှစ်သက်ကြည်ညို၊ အလွန်
အလှိုရှိပါကုန်၏။

၃၇၅။ တဒါ သော သန္နိပါတေတွာ၊ ဘိက္ခုသံဃံ မဟိပတိ။
ပုရဿ အနုရာဓဿ၊ သမိပါရာမဝါသိကံ။
မဟာဇနသမူဟဿ၊ အဇ္ဈာသယံဘိဝေဒယိ။

၃၇၅။ တဒါ၊ ထိုသို့ စုပေါင်းဟစ်အော်၊ ကြေးကြော်သော
အခါ၌။ သော မဟိပတိ၊ ထိုမင်းမြတ်သည်။ အနုရာဓဿ၊
“အနုရာဓ”အမည်ရှိသော။ ပုရဿ၊ မြို့တော်၏။ သမိပါရာမ
ဝါသိကံ၊ အနီးပတ်ဝိုက်၊ အရာမ တိုက်၌၊ နှစ်ခြိုက် ရှင်ပျော်၊
ကိန်းအောင်းတော်မူသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ယေရ-နဝ၊ မဇ္ဈိမ၊ ဟု၊
များလှသောင်းသောင်း၊ ရဟန်းတော်အပေါင်းကို။ သန္နိပါ
တေတွာ၊ စည်းဝေးစေတော်မူ၍။ မဟာဇနသမူဟဿ၊ ကြေး
ကြော် စုဆောင်း၊ လူများအပေါင်း၏။ အဇ္ဈာသယံ၊ မြက်ဟ
တောင်းဆို၊ စိတ်အလိုကို။ အဘိဝေဒယိ၊ လျှောက်ထား သိစေ
တော်မူလေ၏။

၃၇၆။ မဟာဘိက္ခုဂဏေ ဧကော၊ ယေရော ခိတိယုတော တဒါ။
မေဓာဗလေန သမ္ပန္နော၊ ရညော ဝါစမဝေါစိဒံ။

၃၇၆။ တဒါ၊ ထိုမင်းကြီး လျှောက်ထားသောအခါ၌။ မဟာ
ဘိက္ခုဂဏေ၊ စည်းဝေးကြလော၊ ရဟန်းပေါင်းများစွာတွင်။ ခိတိ
ယုတော၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့၊ တည်တံ့သော သမာဓိရှိသော။ မေဓာ
ဗလေန၊ သိကြား လက်နက်၊ မိုးကြိုးစက်ကဲ့သို့၊ ထက်မြက်

လျင်မြန်၊ စူးရှသောညာဏ်နှင့်။ သမ္ပန္နော၊ လောကံကုလံ၊ ပြည့်စုံ
သော။ ကောထေရော၊ မထေရ်တပါးသည်။ ရညော၊ “ကိတ္တိ
သီရိမေဃ” မင်းကြီးအား။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့။ သောစကား
ကို။ အဝေါ၊ မိန့်ဆိုတော်မူလေ၏။

၃၇၇။ တံ ဓာတုံ နိဟရိတုာန၊ ဝဿန္တသမယေ ဗဟံ။
ဒဿဟံ ပုညကာမာနံ၊ နဂရာဒိနိဝါသိနံ။

၃၇၇။ ရာဇ၊ တကာတော်မင်းမြတ်။ ဝဿန္တသမယေ၊ မိုဃ်း
ဆုတ်ဖျန်း၍၊ တောတန်းစိမ်း၍၊ ညိုညို မိုင်းမိုင်း၊ ရှုတိုင်းသာယာ၊
မိုဃ်းဥတု-ခုအခါ၌။ တံဓာတုံ၊ ထို မင်းကြီးသိမ်းထား၊ ဘုရား
ရှင်ဓာတ်၊ စွယ်တော်မြတ်ကို။ ဗဟံ၊ ရှေ့နန်းခွင်မှ၊ အပြင်ပသို့။
နိဟရိတုာန၊ ပင်ဆောင်၍။ ပုညကာမာနံ၊ ဖူးမျှော်ကြည့်ရှု၊
ကောင်းမှုကိုအလိုရှိကုန်သော။ နဂရာဒိနိဝါသိနံ၊ မြို့အစရှိသည်၌
နေကြကုန်သော လူအပေါင်းတို့အား။ ဒဿဟံ၊ တနှစ်တခါ၊
ထုတ်ပြပါလော။

၃၇၈။ သမစိတ္တဿ ထေရဿ၊ သုတုာ ရာဇာ သုဘာသိတံ။
ဘိက္ခုသံဃံ ပုနာပုစ္ဆိ၊ လောကတ္တဟိတစာရကော။

၃၇၈။ လောကတ္တဟိတစာရကော၊ လူအများတို့၏၊ အကျိုး
စီးပွားကို၊ လိုလားတတ်ကျင့်ဆောင်တတ်သော။ ရာဇာ၊ မင်းမြတ်
သည်။ သမစိတ္တဿ၊ ဆင်ခြင်နှိုင်းဆ၊ မျှတသော စိတ်ရှိသော။
ထေရဿ၊ မထေရ်မြတ်၏။ သုဘာသိတံ၊ နှစ်ဦးနှစ်ရပ်၊ စိတ်ကျေ
နပ်အောင်၊ ပိုင်းဖြတ်မြှောက်ခါ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်၊ စကားမြတ်ကို။
သုတုာ၊ ကြားတော်မူ၍။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ စည်းဝေးရောက်လာ၊

ရဟန်းသံဃာကို။ ပုနာပုစ္ဆိ၊ နောက်ထပ်တဘန်၊ လျှောက်
မေးပြန်၏။

၃၇၉။ မဟာဇနသမ္ပဟေန၊ သဒ္ဓိံ ဓာတုံ နမဿိတုံ။
ဘဝေယျ ကတ္ထ ကိံ ဌာနံ၊ ရမဏီယတရံ ဣတိ။

၃၇၉။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ကတ္ထ၊ အဘယ်ဒေသ၊ ဘယ်ဌာ
န၌။ မဟာဇနသမ္ပဟေန၊ များစွာ သိန်းသောင်း၊ လူအပေါင်းနှင့်။
သဒ္ဓိံ၊ ရှင်လန်းကြည်ဖြူ၊ အတူတကွ။ ဓာတုံ၊ တန်းခိုးပေါ်ထင်၊
စွယ်တော်သျှင်ကို။ နမဿိတုံ၊ ရိုသေညွတ်ပျောင်း၊ စုပေါင်း
ဝပ်လျှိုး၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ။ ဘဝေယျ၊ ပြန်ပြုလုံလောက်၊ ဝမ်းမြောက်
ဝမ်းသာ၊ ဖြစ်ရာပါသနည်း။ ကိံ ဌာနံ၊ တကျန်းလုံးဝယ်၊ အဘယ်
အရပ်သည်။ ရမဏီယတရံ၊ အထူးနှစ်ခြိုက်၊ ပျော်ပိုက်ဘွယ်
ကောင်းပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်လေ၏။

၃၈၀။ သဗ္ဗနေကာယိကာ ဘိက္ခူ၊ သကဋ္ဌာနမဝဏ္ဏယံ။
တဒါမညောည ဘိန္ဒေသု၊ တေသံ ဝါကျေသု ဘူပတိ။
နာကာသိ အဘိနန္ဒိဉ္စ၊ ပဋိက္ခေပဉ္စ ကဿစိ။

၃၈၀။ သဗ္ဗနေကာယိကာ၊ အဘယဂီရိ၊ စရှိလုံးစုံ၊ ဂိုဏ်းသာ
ဖြစ်ကြကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတော် အရှင်မြတ်တို့သည်။
သကံဋ္ဌာနံ၊ မိမိ မိမိတို့၏၊ နေရာအရပ်ကို။ အဝဏ္ဏယံ၊ စွယ်
တော်ဓာတ်မြတ်၊ ကိန်းဝပ်ထိုက်ကြောင်း၊ စုပေါင်းငြင်းခုံ၊
ချီးမွမ်းကြလေကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘူပတိ၊ ရေမြေ
သေဋ္ဌာနင်း၊ ပြည့်ရှင်မင်းသည်။ တေသံ၊ ထိုဂိုဏ်းကဲ့-ဂိုဏ်းခြား၊
ရဟန်းတော်များတို့၏။ ဝါကျေသု၊ မြက်ဆီမိန့်ကြား၊ စကား
တို့သည်။ အညောညဘိန္ဒေသု၊ ချင်းချင်းကဲ့ပြား၊ စကားမစပ်၊

ဖြစ်တုံလတ်သော်။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော ရဟန်း၏။
ဝစနံ၊ စကားကို။ အဘိနန္ဒိဉ္စ၊ ကောင်းပေသည်ဟု၊ ဝစီန္နုတ်မြက်၊
နှစ်သက်ခြင်းကို၎င်း။ ပဋိက္ခေပဉ္စ၊ မနှစ်သက်ဟု၊ လှစ်မြက်ဘော်
ကြား၊ ပယ်ရှားခြင်းကို၎င်း။ နာကာသိ၊ ပြုတော်မမူ။

၃၇၁။ သော ဥဒါသိနဘာဝေန၊ ကိန္တု ရာဇာ ဣဒံ ပုန။
အဗြဝိ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ မဇ္ဈေ ဌတော သဂါရဝေါ။

၃၇၁။ ကိန္တု၊ စင်စစ်သော်ကား။ သောရာဇာ၊ ထို “ကိတ္တိသီရိ
မေဃ” မင်းမြတ်သည်။ ဥဒါသိနဘာဝေန၊ မပယ်မယူ၊ လျစ်လျူ
ရှုသောအဖြစ်ဖြင့်။ သဂါရဝေါ၊ ရိုသေခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခု
သံဃဿ၊ သဘောမတူ၊ အယူကွဲပြား၊ ဂိုဏ်းသားထောင်သောင်း၊
ရဟန်းအပေါင်း၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဌတော၊ ရပ်တည်
တော်မူ၍။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောစကားကို။ ပုန၊ တဘန်။
အဗြဝိ၊ လျှောက်ထားပြောဆိုပြန်လေ၏။

၃၇၂။ ဌာနမတ္တာနုရူပံ ယံ၊ သယံဝ ဓာတုတေဇသာ။
သာယံ ခဏေန တံ ဌာနံ၊ သယမေဝ ဂမိဿတိ။

၃၇၂။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ သာအယံဓာတု၊ ထိုစွယ်တော်
ဓာတ်သည်။ သယံဝ၊ ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်။ အတ္တာနုရူပံ၊ မိမိ
အားသင့်လျော် လျှောက်ပတ်သော။ ယံဌာနံ၊ အကြင်နေရာ
အရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ထင်ရှားရှိ၏။ တံဌာနံ၊ ထိုသင့်လျော်
လျှောက်ပတ်၊ နေရာမြတ်သို့။ ခဏေန၊ ခဏခြင်းအားဖြင့်။ သယ
မေဝ၊ အလိုလိုသာလျှင်။ ဟေဇသာ၊ ကြီးမားရှိန်စော်၊ တန်းခိုး
တော်အားဖြင့်။ ဂမိဿတိ၊ ကွန်မြူးရှေရှား၊ ကြံသွားပါလိမ့်
လတ္တံ့။

၃၈၃။ တတော သဘဝနံ ရာဇာ၊ ဥပေစ္စ အဘိကခံတံ။
ဇနာနံ ဓာတုပုဇံ၊ မုခမ္မုဇံ ဝိကာသယံ။
ပုရံ ဝိဟာရမဂ္ဂဉ္စ၊ ခိပ္ပံ အဝေါစ သဇ္ဇိတုံ။

၃၈၃။ တတော၊ ထိုသို့ လျှောက်ထားပြီး သည်မှ နောက်
ကာလ၌။ ရာဇာ၊ မင်းမြတ်သည်။ သဘဝနံ၊ မိမိစံပျော်၊ ရှေ့နန်း
တော်သို့။ ဥပေစ္စ၊ ကပ်ရောက်တော်မူ၍။ ဓာတုပုဇံ၊ ခွယ်တော်
ဓာတ်အား၊ လေးမြတ်ကော်ရော်၊ ပူဇော်ခြင်း ကိုသာလျှင်။
အဘိကခံတံ (အဘိကခံန္တာနံ)၊ တောင့်တစွဲငြိ၊ အလို့ရှိကြကုန်
သော။ ဇနာနံ၊ တိုင်းသားပြည်သူ၊ လူအပေါင်းတို့၏။ မုခမ္မုဇံ၊
မျက်နှာတည်းဟူသော ကြာပန်းကို။ ဝိကာသယံ (ဝိကာသ
ယန္တော)၊ ရှင်ပြုံးတင့်တင့်၊ ပွင့်စေတော်မူလျက်။ ပုရဉ္စ၊ “အနု
ရာဓ” မြို့တော်ကို၎င်း။ ဝိဟာရမဂ္ဂဉ္စ၊ ကျောင်းသွားလမ်းကို၎င်း။
ခိပ္ပံ၊ လျင်မြန်စွာ။ သဇ္ဇိတုံ၊ ရှင်းလင်းသုတ်သင်၊ စီရင်စေခြင်း
အကျိုးငှါ။ အဝေါစ၊ လှုပ်ဖွင့်ရွှေ့နှုတ်၊ အမိန့် ထုတ်တော်
မူလေ၏။

၃၈၄။ ရညော ဝစနံ သုတုာန၊ ဓဇေဟိ ကဒလီဟိစ။
တံ သဗ္ဗံ တုဠစိတ္တေန၊ တထာကရိံ သု သာဓုကံ။

၃၈၄။ ဇနာ၊ လူအပေါင်းတို့သည်။ ရညော၊ မင်းမြတ်၏။ ဝစနံ၊
ခွန်းဟထုတ်ပြန်၊ မိန့်တော်သံကို။ သုတုာန၊ ကြားကြကုန်၍။
ဓဇေဟိစ၊ ကြက်သရေကဲလွန်၊ တမ်းခွန်အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့်၎င်း။ ကဒ
လီဟိစ၊ မြရွက်စိမ်းစို၊ ငှက်ပျောပင်ပျိုတို့ဖြင့်၎င်း။ တံသဗ္ဗံ၊
ထိုမြို့နှင့်ကျောင်းလမ်း၊ အခန်းခန်းအဖုံဖုံ၊ အလုံးစုံကို။ တထာ၊
ထိုမင်းမြတ်စေခြင်း၊ အမိန့်တော်အတိုင်း။ တုဠစိတ္တေန၊ နှစ်သက်

ရှင်လန်း ဝမ်းသာသော စိတ်ဖြင့်။ သာဓုကံ၊ နတ်နန်း
ပမာ၊ ကောင်းမွန်စွာ။ ကရီံသု၊ ဖန်တီးပြုပြင်၊ တန်းဆာဆင်
ကြလေကုန်၏။

၅၄ - ဝင်းကြီးသည် မထေရ်ကြီးတို့အား စွယ်တော်ပွဲဝင်းကျင်းရန်
သင့်လျော်သော အရပ်ကို မေးလျှောက်ခဏ်း

၃၀၅။ စက္ခုရေ အထ လင်္ကီန္ဒော၊ သသိပဏ္ဍရဝါဇိကေ။
ဥဇ္ဇောတေ ရတနာဘာဟံ၊ ဓာတုတိလောကသတ္တုနော။

၃၀၆။ အဉ္ဇလိံ ပဂ္ဂဟေတွာန- နုဿရန္တော ဝရံ ဂုဏံ။
ဌပေတွာနမဝေါစိဒံ၊ သိရောနတပုရဂံမံ။

၃၀၅-၃၀၆။ အထ၊ ထိုသို့ မြို့ကိုပြုပြင်၊ တန်းဆာဆင်ပြီးသော
အခါ၌။ လင်္ကီန္ဒော၊ လင်္ကာ၊ ဘုရင်၊ နန်းကြီးရှင်သည်။ ရတနာ
ဘာဟံ၊ ထူးထွေမြားမြောင်၊ ရတနာရောင်တို့ဖြင့်။ ဥဇ္ဇောတေ၊
ပြုံးပြုံးပြက်ပြက်၊ ကူးယှက်တောက်ပသော။ သသိပဏ္ဍရဝါ
ဇိကေ၊ ရှေ့လ၊ အရောင်၊ ဖြူပြောင်ဝင်းလျှပ်၊ မင်္ဂလာမြင်းဖြူတော်
တို့ဖြင့်ကအပ်သော။ စက္ခုရေ၊ သိကြားယာဉ်ပျံ၊ ဝေဇယန်နယ်၊
တင့်တယ်ဆန်းပြား၊ ဖုဿရထား၌။ တိလောကသတ္တုနော၊
သုံးလူ့ဆရာ၊ စောသတ္တာ၏။ ဓာတု၊ ရောင်ခြည် ဝင်းလျှပ်၊
စွယ်တော်ဓာတ်ကို။ ။ဌပေတွာ၊ တင်ထားတော်မူ၍။ အဉ္ဇလိံ၊
လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဟေတွာန၊ ချီမြောက်တော်မူ၍။ ဝရံဂုဏံ၊
မနှိုင်းယှဉ်အပ်၊ ဂုဏ်တော်မြတ်ကို။ အနုဿရန္တော၊ အဘန်တလဲ
လဲ၊ စွဲမြဲအောက်မေ့တော်မူလျက်။ သိရောနတပုရဂံမံ၊ သဒ္ဓါ
ဖြူဆုတ်၊ ဦးခေါင်းညွတ်ခြင်းလျှင် ရှေ့သွားရှိသည် ဖြစ်၍။ ဣဒံ၊

ဤဆိုလတ္တံ့သော စကားကို။ အဝေါစ၊ လှစ်ဟမြက်ကြား၊
လျှောက်ထားလေ၏။

၃၇၇။ ဗောဓိမဏ္ဍံ သမ္မောဓာယ၊ ကဏ္ဍမ္မရုက္ခမိဝစ။
တိတ္ထိယေ မဒ္ဒနတ္ထာယ၊ ဥပဂစ္ဆ မုနိဿရော။

၃၇၇။ ဝရဒါဌ၊ နှုန်းတုမဲ့လွတ်၊ စွယ်တော် မြတ်ဘုရား။
မုနိဿရော၊ မုနိငါးမျိုး၊ ပိုင်စိုးသခင်၊ ဘုရားရှင်သည်။ သမ္မော
ဓာယ၊ သစ္စာလေးပါး၊ မြတ်တရားကို၊ ပိုင်းခြား ထိုးထွင်း၊
သိတော်မူခြင်း အကျိုးငှါ။ ဗောဓိမဏ္ဍံ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၊ မြေဦး
ခိုင်သို့။ ဥပဂစ္ဆိဣဝစ၊ အလိုအလျောက်၊ ကြာရောက်ချဉ်းကပ်
တော်မူသကဲ့သို့၎င်း။ တိတ္ထိယေ၊ မက္ခလိဂေါသာလ၊ စရိုများ
ပြား၊ ဘုရားလက်သစ်၊ တိတ္ထိညစ်တို့ကို။ မဒ္ဒနတ္ထာယ၊ မာန်စောင်
ပယ်ရှင်း၊ နှိပ်နင်းခြင်း အကျိုးငှါ။ ကဏ္ဍမ္မရုက္ခမူလံ၊ “ကဏ္ဍ”
မည်တွင်၊ သရက်ဖြူပင်အနီးသို့။ ဥပဂစ္ဆိဣဝစ၊ အလိုအလျောက်၊
ကြာရောက်ချဉ်းကပ်တော် မူသကဲ့သို့၎င်း။ ဥပဂစ္ဆ၊ တင့်တယ်
လျှောက်ပတ်၊ အောင်မြေရပ်သို့၊ ချဉ်းကပ်တော်မူပါ အရှင်
ဘုရား။

၃၇၈။ ဒိဝံ ယထာ ဂတော နာထော၊ မိဂဒါယံ ဝိဘာဒိတုံ။
ဓမ္မံ ပုဇာနုရုပဗ္ဗေ-ပဂစ္ဆ ဌာနမတ္တနော။

၃၇၈။ နာထော၊ သတ္တဝါအများတို့၏၊ ကိုးစားမှီခိုရာ အစစ်၊
ဖြစ်ကြီးဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒိဝံ၊ နတ်တို့
ကြငှန်း၊ ကသစ်နန်းသို့။ ဂတောယထာ၊ အဘိဓမ္မာ၊ ဒေသနာကို၊
သေချာဘော်ထုတ်၊ ရှေ့နှုတ်မြက်ချို၊ ဟောလိုသည့်တွက်၊ ရှေ့
စက်ကုန်လည်၊ ကြချီတော် မူသကဲ့သို့၎င်း။ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မစကြာ၊

ဒေသနာကို။ ဝိဘာဇိတံ၊ ခဲ့ခြမ်းစိတ်ဖြာ၊ ဝေဘန်တော်မူခြင်း
 အကျိုးငှါ။ မိဂဒါယံ၊ မိဂဒါဝုန်၊ ရဂုံသာမေ၊ စုံမြိုင်တောသို့။
 ဂတောယထာ၊ ကြွသွားတော်မူသကဲ့သို့၎င်း။ တထာ၊ ထိုအတူ။
 အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ ပူဇာနုရူပံ၊ လူအပေါင်းတို့၊ ဝပ်
 ညောင်းကော်ရော်၊ ပူဇော်ခြင်းငှါ လျှောက်ပတ်သော။ ဌာနံ၊
 တင်တယ် ကောင်းမြတ်၊ အောင်မြေရပ်သို့။ ဥပဂစ္ဆ၊ ကြွသွား
 တန်ရပ်၊ ချဉ်းကပ်တော်မူပါ အရှင်ဘုရား။

၅၅-မထေရ်ကြီးတို့သည် အချင်းချင်း ဘော
 ကွဲလွဲကြသဖြင့် ဖုဿနုပုဿ ဟု ယွတ်ခေါ်

၃၇၉။ ဣဒံ ဝတံ၊ တတော ရာဇာ၊ ဝိဿဇ္ဇိ ဖုဿစက္ခုရံ။
 အသာရထိံ သယံ ပစ္ဆာ၊ မဟာပရိသယာ သဟ။

၃၈၀။ နာနာဝဇ္ဇေဟိ ပုပေဟိ၊ ဝိဝိဓေဟိ ဓဇေဟိစ။
 အနုဂဉ္ဇိ ကရောဇ္ဇောဝ၊ မဟာဝိသေသပူဇနံ။

၃၇၉-၃၈၀။ ရာဇာမင်းမြတ်သည်။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော
 စကားကို။ ဝတံ၊ လျှောက်ဆိုပြီး၍။ အသာရထိံ၊ ရထားမှူး
 ရထားထိန်းမရှိသော။ ဖုဿစက္ခုရံ၊ သစ္စာပန်းဆင်၊ စွယ်ရှင် တင်
 ငြား၊ “ဖုဿ” ရထားကို။ ဝိဿဇ္ဇိ၊ လွတ်တော်မူလေ၏။ တတော၊
 ထိုနောက်မှ။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ မဟာပရိသယာ၊ နောက်လိုက်ငိုလ်
 ပါ။ များစွာသော ပရိသတ်နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ပစ္ဆာ၊ “ဖုဿ”
 ရထား၊ နောက်နားတစ်ခု။ နာနာဝဇ္ဇေဟိ၊ ဖြူနီဝါရွှေ၊ အထွေ
 ထွေသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ပုပေဟိစ၊ ပန်းအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့်
 ၎င်း။ ဝိဝိဓေဟိ၊ အထူးထူး အပြားပြား၊ များစွာကုန်သော။

မဇေဟိစ၊ တံးခွန် အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့်၎င်း။ မဟာဝိသေသပူဇနံ၊
လွန်စွာကြည်နှူး၊ အထူးပူဇော်ခြင်းကို။ ကရောဇ္ဇောဝ၊ ပြုလျက်
သလျှင်။ အနုဂစ္ဆိ၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်တော်မူလေ၏။

၃၉၁။ မဟာဥက္ကဋ္ဌိနာဒေန၊ ဟတ္ထိအဿရဝေဟိ စ။
ဥဒ္ဒါမသာဂရေနေဝ၊ အဟောသိ နဂရံ သမံ။

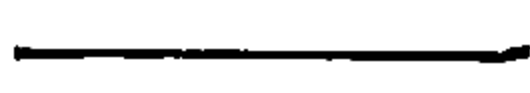
၃၉၁။ နဂရံ၊ “အနုရာဓ” မြို့တော်ကြီးသည်။ မဟာဥက္ကဋ္ဌိ
နာဒေန၊ အလွန်ပြင်းထန်၊ ကြွေးကြော် သံဖြင့်၎င်း။ ဟတ္ထိအဿ
ရဝေဟိစ၊ ဆူဆူညံညံ၊ ဆင်သံမြင်းသံတို့ဖြင့်၎င်း။ ဥဒ္ဒါမသာ
ဂရေနေဝ၊ လှိုင်းသံလေသံ၊ ဆူညံရောပြွမ်း၊ ကြမ်းတမ်း၊ ရိုင်းပြ
သော မဟာသမုဒြာနှင့်သာလျှင်။ သမံ၊ မခြားမနား၊ တသား
တည်းတူသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်လေ၏။

၃၉၂။ နစ္စန္ဒာ ဘေရိသဒ္ဒေန၊ အနုဂစ္ဆိံ သု နာဂရာ။
ဂါယန္တာ ထုတိဂီတာနိ၊ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌာ ရထံ ဝရံ။

၃၉၂။ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌာ၊ နှစ်သက်ရှင်လန်း၊ ဝမ်းသာသော စိတ်ရှိကြ
ကုန်သော။ နာဂရာ၊ မြို့သူမြို့သား၊ ယောက်ျားမိန်းမ၊ ဟူသမျှတို့
သည်။ ဘေရိသဒ္ဒေန၊ ရှေးရိုးကျကျ၊ ကာလမဆန်၊ စည်
တော်သံဖြင့်။ နစ္စန္ဒာ၊ ကျိုးပဲ့မလောက်၊ ကွေးကောက်မြူးခွန်၊
ကကြကုန်လျက်။ ထုတိဂီတာနိ၊ ထုတိမင်္ဂလာ၊ သာယာဇေးညှင်း၊
ဂါထာသီချင်းတို့ကို။ ဂါယန္တာ၊ ရင့်လေးသံချို၊ သီဆိုကြကုန်
လျက်။ ဝရံ၊ မြတ်သော။ ရထံ၊ “ဒါဌ” အကျော်၊ စွယ်တော်
တင်ငြား၊ “ဖုဿ” ရထားကို။ အနုဂစ္ဆိံ သု၊ အစဉ်ဝိုင်းအံ့၊ လိုက်
ကြလေကုန်၏။

၃၉၃။ ဒွိသုဝိထိသု ဂစ္ဆန္တိ၊ အာမောဒိတာ ကုလိတ္ထိယော။
ခိပိံ သွာကာသမဂ္ဂေသု၊ ကနကာဘရဏေ ဗဟူ။

၃၉၃။ ဒွိသုဝိထိသု၊ စွယ်တော်တည်နား၊ ရထား မြန်းထွက်၊
လမ်းနှစ်ဘက်တို့၌။ ဂစ္ဆန္တိ၊ အစဉ်တစိုက်၊ စီတန်း၍လိုက်ကြကုန်
သော။ ကုလိတ္ထိယော၊ လှပသေးသွယ်၊ တင့်တယ်လေပြီး၊ အမျိုး
ကောင်း သွီးတို့သည်။ အာမောဒိတာ၊ ကြည်ညိုရွှင်မြူး၊ အထူး
ဝမ်းမြောက်ကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဗဟူ၊ ဆန်းပြားဖုံဖုံ၊ များစွာ
ကုန်သော။ ကနကာဘရဏေ၊ ရွှေစစ်နာရကာ၊ လျှံဝါဝင်းထိန်၊
စိန်စိဆံထိုး၊ စိန်ကြိုးစိန်ဘယက်၊ တုတ်ကွက်-ဆောက်ဖြတ်၊
အရပ်ရပ်သော အဆင်တန်းဆာတို့ကို။ အာကာသမဂ္ဂေသု၊
အဇဋ္ဌာထက်နန်း၊ ကောင်းကင်လမ်းတို့၌။ ခိပိံ သု၊ နိဗ္ဗာန်မြန်း
ဘို့၊ လမ်းကူးတို့ဟု၊ မှန်းလို့ရွယ်ချင့်၊ သဒ္ဓါပွင့်၍၊ မြောက်လှင့်
ကြလေကုန်၏။

၅၆ - “ဖုဿ” ရထားသည် “အနုရာဓ” မြို့မြောက်တံခါးမှ ထွက်၍
“မဟိန္ဒ” ထေရ် ဓမ္မစကြာ ဟောရာအရပ်၌ တန်ရပ်ခဏ်း

၃၉၄။ သုဘံ ပဒက္ခိဏံ ကတုာ၊ အနုရာဓပုရုတ္တမံ။
ဗဟိံ သော နိက္ခမိတုာန၊ ဒွါရေန ဥတ္တရေနထ။

၃၉၅။ ဌာနေ မဟိန္ဒထေရဿ၊ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနေ။
အတိသောဘေ မနောရမ္မေ၊ နာဝါဝဌာသိ တိတ္ထဂါ။

၃၉၄-၃၉၅။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သော၊ ထို-တင့်တယ်ခမ်းနား၊
“ဖုဿ” ရထားသည်။ သုဘံ၊ မြို့ရိုးကျုံးမြောင်း၊ တန်ဆောင်း
ပြအိုး၊ အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့်၊ မညှိုးဝေဆာ၊ တင့်တယ်လှစွာသော။

အနုရာဇပုရတ္ထမံ၊ “အနုရာဇ” မြို့တော်မြတ်ကို။ ပဒက္ခိဏံ၊ ဗိုလ်ထု
 ဝန်းရံ၊ စည်မောင်းသံဖြင့်၊ ခြိမ်းညံ့ချီ၊ လကျော်ရစ်လည်သည်ကို။
 ကတုာ၊ ပြု၍။ ဥတ္တရေန ဒွါရေန၊ မြောက်ရပ်မျက်နှာ၊ မင်္ဂလာ
 ရှိသော တံခါးဖြင့်။ ဗဟိ၊ မြို့တော်ပြင်ပသို့။ နိက္ခမိတုာန၊ ထွက်၍။
 မဟိန္ဒထေရဿ၊ အရှင် “မဟိန္ဒ” မထေရ်မြတ်၏။ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တ
 နေ၊ ဓမ္မစကြာတရား ဟောကြားရာဖြစ်သော။ အတိသောဘော၊
 အလွန်အကြူး၊ အထူးရှုဘွယ်၊ တင့်တယ်ထသော။ မနောရမ္မေ၊
 နှလုံးရှင်ပျို၊ နှစ်လို့ဘွယ်ကောင်းထသော။ ဌာနေ၊ “နန္ဒဝန်”
 ခေါ်၊ ဥယျာဉ်တော်ဌာန၌။ တိတ္ထဂါ၊ မိမိရည်မှန်း၊ ဆိပ်ကမ်း
 သို့ ဆိုက်ရောက်သော။ နာဝါဇ္ဇဝ၊ လှေသင်္ဘောကဲ့သို့။ အဌာသိ၊
 ရှေ့သို့မလည်၊ ရပ်တည်လေ၏။

၃၉၆။ ဇိနဓာတုံ တဟိံ ဌာနေ၊ စင်္ကာဒ္ဒကဿ ဂဗ္ဘတော။
 ရာဇာ ရတနစိတ္တဿ၊ သုဿက္ကရံသိမာလိနိံ ။

၃၉၇။ ဗဟိ သော နိဟရိတုာန၊ သက္ကစမဘိဝန္ဓိယ။
 ဌိတော ပရိသမဇ္ဈေထ၊ ဒဿေသိ နာဂရာဒိနိံ။

၃၉၆-၃၉၇။ သောရာဇာ၊ ထို “ကိတ္တိသီရိမေဃ” ၊ နာမထင်
 ရှား၊ မင်းတရားသည်။ တဟိံ ဌာနေ၊ ထိုမရွှေမသွား၊ ရထား
 တည်လတ်၊ နေရာမြတ်၌။ ရတနစိတ္တဿ၊ ရတနာခုနစ်ပါးတို့
 ဖြင့်၊ ဆန်းပြားထူးထွေ၊ ကြက်သရေရှိသော။ စင်္ကာဒ္ဒကဿ၊
 တင့်တယ်ကောင်းမြတ်၊ ရတနာကလပ်၏။ ဝါ၊ ကြည့်ရှုမညောင်း၊
 ရတနာပန်းတောင်း၏။ ဂဗ္ဘတော၊ အတွင်းမှ။ သုဿက္ကရံသိ
 မာလိနိံ ၊ ကောင်းစွာတောက်လျှမ်း၊ ဖြူသော ရောင်ခြည်ပန်း
 ရှိတော်မူသော။ ဇိနဓာတုံ၊ မြတ်ဘုရား၏၊ စိန်သားရောင်လျှပ်၊

စွယ်တော်မြတ်ကို။ ။ဗဟိ၊ ပြင်ပသို့။ နိဟရိတုာန၊ ပင်ယူ
 ထုတ်ဆောင်တော်မူ၍။ သက္ကစံ၊ သဒ္ဓါကြည်ညို၊ ရိုသေစွာ။
 အဘိဝနိယ၊ အထူးညွတ်ပျောင်း၊ ဆယ်ချောင်းလက်စုံ၊ ဖူးငုံ
 အညွလီ၊ တင်ချီရိုကျိုး၊ ရှိခိုးပြီး၍။ ပရိသမဇ္ဈေ၊ စည်းဝေးပေါင်းစု၊
 ဗိုလ်ထုပေါယ်၊ ပရိသတ်အလယ်၌။ ဌိတော၊ ရပ်တော်မူလျက်။
 နာဂရာဒိနံ၊ မြို့သူမြို့သား၊ အစရှိသော လူအပေါင်း တို့အား။
 ဒဿေသိ၊ သဒ္ဓါ ပွင့်အောင်၊ မြောက်ပင်ချီကြ၊ ပြတော်မူ
 လေ၏။

၃၉၈။ အာနုဘာဝမတုလျှံထ၊ ဒဿေတုာန မဟာဇနံ။
 ဒသနော ဝိဓုခဏ္ဍောဝ၊ ကုန္ဒပဏ္ဏရရံသိဘိ။

၃၉၉။ ဒွါရကောဠကပါသာဒ-သိခရိပ္ပါဒပါဒိကံ။
 အသေသံ သုဠုနိဒ္ဓေါတ-သဇ္ဈမယံဝ သော အကာ။

၃၉၈-၃၉၉။ အထ၊ ထိုသို့မြောက်ပင်ချီကြ၊ ပြတော်မူသော
 ကာလ၌။ သောဒသနော၊ ထိုသို့ဖြစ်လတ်၊ သုံးလူနတ်၏၊
 တမုတ်အခေါင်း၊ စွယ်တော်သျှောင်သည်။ ဝိဓုခဏ္ဍောဝ၊ လဆန်း
 ပက္ခ၊ ထွန်းပလျံလက်၊ လထက်ဝက်ကဲ့သို့။ မဟာဇနံ၊ ဝိုင်းအံ့
 ရှုညောင်း၊ လူအပေါင်းကို။ အတုလျှံ၊ အတုမရှိသော။ အာနု
 ဘာဝံ၊ များပြားထင်ပေါ်၊ တန်းခိုးတော်ကို။ ဒဿေတုာန၊
 ပြတော်မူ၍။ ကုန္ဒပဏ္ဏရရံသိဘိ၊ သင်းခွေပန်းသွင်၊ ဖြူစင်တောက်ပ
 သော ရောင်ခြည်တော်တို့ဖြင့်။ ။ဒွါရကောဠကပါသာဒသိ
 ခရိပ္ပါဒပါဒိကံ၊ တံခါးမုခ်ပြာသာဒ၊ တောင်ထပ်သစ်ပင်အစ
 ရှိသည်ကို။ အသေသံ၊ အကြွင်းခွဲ။ သုဠုနိဒ္ဓေါတသဇ္ဈမယံဣဝ၊
 ညစ်ကြေးမနေ့၊ ကောင်းစွာဆေးကြောအပ်သော၊ ငွေဆိုင်
 ငွေသား၊ ငွေပြားတို့ဖြင့်ပြီးသကဲ့သို့။ အကာ၊ ပြတော်မူလေ၏။

၄၀၀။ ကေ ဒိဿာ နစ္စုဠာရံ တံ၊ ပါဠိဟေရမစိန္တိတံ။
နော ဝိဇဟိံ သု ကုဒ္ဒိဋ္ဌိံ၊ ကေ ဝါ ဗုဒ္ဓံ န ပတ္ထယံ။

၄၀၀။ အတိဉ္ဇဠာရံ၊ အထူးအခွန်၊ အလွန်မြင့်မြတ်သော။ အစိန္တိ
တံ၊ မကြံအပ် မကြံစည်နိုင်သော။ တံပါဠိဟေရံ၊ ဘဝသင်္ချေ၊
ကုဋေကုဋာ၊ လွန်စွာကြံခဲ၊ ထို“တန်းခိုးတော်ပွဲ”ကို။ ဒိဿာန၊
ဖူးမြော် ရသည်ရှိသော်။ ကေ၊ အဘယ်သူတို့သည်။ ကုဒ္ဒိဋ္ဌိံ၊
အပါယ် လားကြောင်း၊ မကောင်းယုတ်မာ၊ မိစ္ဆာအယူကို။
နောဝိဇဟိံ သု၊ လွတ်လွတ်ရှောင်လှဲ၊ မစွန့်ဘဲ ရှိကုန်အံ့နည်း။
ကေဝါ၊ အဘယ်သူတို့သည်မလည်း။ ဗုဒ္ဓံ၊ သက်တော်ထင်ရှား၊
မြတ်ဘုရားကို။ နပတ္ထယံ၊ လွမ်းခါမှန်းဆ၊ မတမ်းတဘဲရှိကုန်အံ့
နည်း။

၄၀၁။ ဝတ္ထုတ္တယဉ္ဇ ဗုဒ္ဓါဒိံ၊ ကေ ဝါ န သရဏံ ဂမံ။
နယံ အာဘရဏံ ကေ ဝါ၊ အတ္တလာဘမဝဏ္ဏယံ။

၄၀၁။ ကေဝါ၊ အဘယ်သူတို့သည်မလည်း။ ဗုဒ္ဓါဒိံ၊ ဘုရားအစ
ရှိသော။ ဝတ္ထုတ္တယဉ္ဇ၊ သုံးပါးမြတ်စွာ၊ ထွတ်ရတနာကိုလည်း။
သရဏံ၊ လူရပ်နတ်ထံ၊ နိဗ္ဗာန်ရည်ရှယ်၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ နဂမံ၊
မရောက်ဘဲရှိကုန်အံ့နည်း။ ကေဝါ၊ အဘယ်သူတို့ သည်မလည်း။
အာဘရဏံ၊ မြ၊ စိန်၊ ပုလဲ၊ မျက်ရွဲရတနာ၊ အဆင်တန်းဆာကို။
နယံ၊ ကြဲမြောက်မလှ၊ မဆောင်ယူဘဲ ရှိအံ့နည်း။ ကေဝါ။
အဘယ်သူတို့ သည်မလည်း။ အတ္တလာဘံ၊ သာသနာ၊ တွင်း၊
အတ္တဘော ရခြင်းကို။ အဝဏ္ဏယံ၊ ကံကောင်းထောက်မ၊
ရတော်စွဟု၊ နှုတ်ဟု၊ အံ့အဲ၊ မချီးပွဲဘဲရှိကုန်အံ့နည်း။

၅၇-မင်းကြီးသည် နှစ်စဉ်ပွဲတော်ပြုလုပ်ရန်
ကမ္ဘည်းစာတမ်း ရေးသားခဏ်း

၄၀၂။ တံ ဓာတုံ နဝလက္ခေန၊ ရာဇာ ကဟာပဏေန သော။
ပူဇေတွာ ပုန သပ္ပညော၊ ဒန္တဓာတုပဋိဿယံ။

၄၀၃။ ဝဇေတွာ အန္တေပုရမိ၊ ဗုဒ္ဓဂုဏမနုဿရိ။
သာဓုကံ ပူဇနေယျဟိ၊ အစွယိတ္ထနဝါသရိ။

၄၀၂-၄၀၃။ သပ္ပညော၊ ရှေ့နောက် မြော်မြင်၊ ပညာရှင်ဖြစ်
သော။ သောရာဇာ၊ ထို “ကိတ္တိသီရိမေဃ” မင်းမြတ်သည်။ တံ
ဓာတုံ၊ ထိုလက်ဝဲအောက်ဓာတ်၊ စွယ်တော်မြတ်ကို။ နဝလက္ခေန၊
ကိုးသိန်းအရေအတွက်ရှိသော။ ကဟာပဏေန၊ အသပြာငွေဖြင့်။
ပူဇေတွာ၊ ပွဲလမ်းသဘင်၊ ဆင်ယင်ပျော်၊ ပူဇော်တော်မူ
ပြီး၍။ ပုန၊ တဘန်။ ဒန္တဓာတုပဋိဿယံ၊ စွယ်ဓာတ်
ကိန်းပျော်၊ စံကျောင်းတော်ကို။ ။ အန္တေပုရမိ၊ မိမိစံခင်း၊
နန်းတော်တွင်း၌။ ဝဇေတွာ၊ ကောင်းစွာချဲ့ထွင်၊ ပြုပြင်တိုးပွား
စေ၍။ ဗုဒ္ဓဂုဏံ၊ ဘုရားရှင်၏၊ များဖြင့်လုံးစုံ၊ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို။
အနုဿရိ (အနုဿရန္တော)၊ ပြန်ပြန်လှန်လှန်၊ ဖန်ဖန်စေ့စေ့၊
အောက်မေ့တော်မူလျက်။ ပူဇနေယျဟိ၊ ပူဇော်ဘွယ်အမျိုးမျိုး
တို့ဖြင့်။ သာဓုကံ၊ ကောင်းမွန်စွာ။ အနုဝါသရိ၊ ဇောစိတ်ကြည်
လင်၊ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း။ အစွယိတ္ထ၊ သဒ္ဓါ၊ ရှင်လန်း၊ လှူဒါန်း
ပူဇော်တော်မူလေ၏။

၄၀၄။ ပူဇနံ ဝေရူပံထ၊ ကတွာန ဗုဒ္ဓမာမကော။
စာရိတ္ထလေခနံ ရာဇာ၊ သမ္မာ သော အဘိလေခယံ။

၄၀၄။ အထ၊ ထိုသို့ကိစ္စဥသံ၊ ပြည့်စုံပြီးမြောက်သည်မှ၊ နောက်
ကာလ၌။ ဗုဒ္ဓမာမကော၊ သုံးလူ့ ထွတ်ထား၊ မြတ်ဘုရား၌၊
လေးစားခိုကိုး၊ မြတ်နိုးတော်မူသော။ သောရာဇာ၊ ထို“ကိစ္စ
သီရိမေဃ” မင်းမြတ်သည်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့ပြဆိုခဲ့ပြီးသောသဘော
ရှိသော။ ပူဇနံ၊ နေ့စဉ်မပြတ်၊ လေးမြတ်ကော်ရော်၊ ပူဇော်
ခြင်းကို။ ကတုာန၊ ပြုတော်မူ၍။ စာရိတ္တလေခနံ၊ အစဉ်မချွတ်၊
ကျင့်ဝတ်တရား၊ ရေးသားခြင်းကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အဘိ
လေခယံ၊ လူရှင်အများ၊ သိထင်ရှားအောင်၊ ရေးသားတော်
မူလေ၏။

၄၀၅။ နေတွာ ဓာတုံ ဝိဟာရဉ္စိ၊ အဘယုတ္တရနာမကံ။
ဇိနဓာတုမဟာပူဇံ၊ ကရောထ အနုဝစ္ဆရံ။

၄၀၅။ ဟိ၊ ကမ္မည်း၊ မင်သား၊ နည်းတင်ထားလျက်၊ အများ
ကျင့်ရန်၊ ရေးသားဟန်ကား။ ဓာတုံ၊ သုံးလူ့ ပရမေ၊ နေမင်း
ဆွေ၏၊ ရောင်ငွေဝင်းလျှပ်၊ စွယ်တော်ဓာတ်ကို။ အဘယုတ္တရ
နာမကံ၊ “အဘယုတ္တရ” အမည်ရှိသော။ ဝိဟာရံ၊ မြေခင်း
ညီညာ၊ သာယာသန့်ရှင်း၊ ကျောင်းတိုက်တွင်းသို့။ နေတွာ၊
ပင့်ဆောင်ကြကုန်၍။ အနုဝစ္ဆရံ၊ ခု-က, စတင်၊ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း။
ဇိနဓာတုမဟာပူဇံ၊ ဘုရားရှင်ဓာတ်၊ စွယ်တော်မြတ်အား၊ ရပ်ရပ်
ပျော်နှံ၊ ပူဇော်ပွဲကို။ ကရောထ၊ အစဉ်အားထုတ်၊ ပြုလုပ်ကြကုန်
လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ထင်ရှား၊ ရေးသားတော်မူလေ၏။

၄၀၆။ စာရိတ္တေတံ ပဝတ္တေန္တာ၊ ဣတရေပိ ဗဟု ဇနာ။
သက္ကရံ ဗဟုဓာ ဓာတုံ၊ သဒ္ဓါဒိဂုဏဘူသိတာ။

၄၀၆။ သဒ္ဓါဒိဂုဏဘူသိတာ၊ သဒ္ဓါအစရှိသော ဂုဏ်တို့ဖြင့်၊
 တန်းဆာဆင်အပ်ကုန်သော။ ဣတရေပိ၊ မင်းမှတပါး၊ တခြား
 လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဗဟုဇနာ၊ ရတနာသုံးစုံ၊ ကြည်ယုံဝတ်တူး၊
 လူအများ တို့သည်။ ဧတံစာရိတ္တံ၊ ဤကျင့်ဝတ် တရားကို။
 ပဝတ္တေန္နာ၊ နှစ်စဉ်နှစ်ဆက်၊ မပျက်ကြည်ယုံ၊ ဖြစ်စေကြကုန်
 လျက်။ ဓာတုံ၊ ဘုန်းမိတုလုတ်၊ စွယ်တော်ဓာတ်ကို။ ဗဟုဓာ၊
 အထူးထူးအပြားပြား၊ အမျိုးမျိုးအားဖြင့်။ သက္ကရုံ၊ ရုံသေ
 ကော်ရော်၊ ပူဇော်ကြလေကုန်၏။

၄၀၇။ ဣမိနာနုက္ကမေနေဝ၊ တိလောကတိလကဿ သာ။
 ယာဝဇ္ဇတနကာလမ္ပိ၊ လင်္ကာဒိပေ သုသဏ္ဍိတာ။

၄၀၇။ ဣမိနာနုက္ကမေနေဝ၊ ဤသို့တည်ထိုင်၊ စီရင်ရေးသား၊
 အစဉ်အားဖြင့်သာလျှင်။ တိလောက တိလကဿ၊ သုံးလူ့
 ဓမ္မရာဇ်၊ သင်းကျပ်မှန်ကူ၊ သယမ္ဘု၏။ သာဓာတု၊ ထိုတိုင်း
 မပေါ်၊ တန်းခိုးကျော်သည်၊ ရောင်တော်ဝင်းလျှပ်၊ စွယ်တော်
 မြတ်သည်။ လင်္ကာဒိပေ၊ လင်္ကာဒိပ၊ သီဟဌနှင့်၊ တမ္ဗပါဏိ၊
 မည်ရှိခေါ်ညွှန်း၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌။ ယာဝဇ္ဇတနကာလမ္ပိ၊ နှစ်၊ လ
 ကုန်၍၊ ယခုနေ့-ယခု အချိန်တိုင်အောင်လည်း။ သုသဏ္ဍိတာ၊
 ကောင်းစွာတည်ရှိတော်မူ၏။

၄၀၈။ ယေ နရာ ဣဓ ပဿန္တိ၊ ဒါဌာဓာတုံ မဟေသိနော။
 ပဿန္တိ နာမ သမ္ပုဋ္ဌံ၊ ဝရံ တေ သုက္ကဒါဌကံ။

၄၀၈။ ဣဓ၊ ဤအံ့ဘွယ်ရှစ်ဖြာ၊ ရောင်ဝါပွင့်လင်း၊ သာသနာ
 တော်တိုင်း၌။ ယေနရာ၊ အကြီးအငယ်၊ အရွယ်မရွေး၊ ယဉ်ကျေး
 သိမ်မွေ့၊ ဓလေ့စင်ဖြူ၊ အကြင်သူတို့သည်။ မဟေသိနော၊

သီလက္ခန္ဓာ၊ စသည့်ကျေးဇူး၊ ဂုဏ်အထူးကို၊ ဆည်းပူးပေငြား၊
 လူများဥက္ကဋ္ဌ၊ ဘုရားမြတ်၏။ ဒါဌာဝံသတံ၊ ပြဆိုခဲ့အပ်၊ များမြတ်
 ဥဿံ၊ တန်းခိုးဂုဏ်နှင့်၊ ပြည့်စုံပေလတ်၊ စွယ်တော်မြတ်ကို။
 ပဿန္တိ၊ ရှေးကံထောက်၍၊ မျက်မှောက်ထင်ထင်၊ ဖူးမြင်ရကုန်
 ၏။ တေနရာ၊ ထိုရှေးကံထောက်၍၊ ဖူးတွေ့ရသော သူတို့သည်။
 ဝရံ၊ သာကီနွယ်ဇာတ်၊ အမျိုးအားဖြင့် မြတ်တော်မှုထသော။
 သုက္ကဒါဌကံ၊ ဖြူစင်နုဖပ်၊ စွယ်ဇာတ်သခင်၊ ထိပ်တင်ဓမ္မရာဇ်၊
 ဖြစ်ကြီးဖြစ်တော်မှုထသော။ သမ္ပုဒ္ဓံ၊ သက်တော်ထင်ရှား၊ မြတ်
 ဘုရားကို။ ပဿန္တိနာမ၊ ကုသိုလ်ထူး၍၊ ကြည်နူးချမ်းမြေ့၊ ဖူးတွေ့
 ရသည်မည်ကုန်၏။

၄၀၃။ ဒီပကံ သုဠု ဒါဌာယ၊ အတ္ထုပ္ပတ္တိမသေသတော။
 ဣမံ ဂန္ဓံ သုပဿန္တိ၊ ဗုဒ္ဓဉ္စ ဗုဒ္ဓဒါဌကံ။

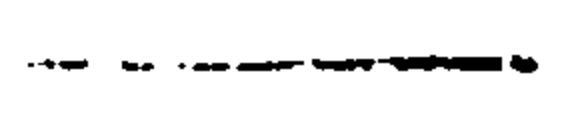
၄၀၉။ ယေနရာ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဒါဌာယ၊ ဘုရားရှင်ဇာတ်၊
 စွယ်တော်မြတ်၏။ အတ္ထုပ္ပတ္တိံ၊ အဖြစ်သနစ်တော်ကို။ သုဠု၊
 ကောင်းစွာ။ ဒီပကံ၊ လက်ပေါ်တင်ထား၊ ပတ္တမြားသို့၊ ထင်ရှား၊
 သပ်ယပ်၊ ဘော်ပြ တတ်သော။ ဣမံဂန္ဓံ၊ ဤ“ဒါဌာဝံသဂီတိ”
 မည်ရှိတင့်ဆန်း၊ ရွှေစာကျမ်းကို။ အသေသတော၊ ရင်း၊ ဖျား၊
 အကုန်၊ ဥဿံပြုပြု၊ အကြင်းမဲ့။ သုပဿန္တိ၊ ဘတ်ရှုဆင်ခြင်၊
 ကောင်းစွာ တွေ့မြင်ကြရကုန်၏။ တေနရာ၊ ထိုသို့ ဆင်ခြင်၊
 ကြည်လင်ဝမ်းမြောက်၊ အခေါက်ခေါက် အထပ်ထပ်၊ ရှုဘတ်
 တွေ့မြင် ကြကုန်သော သူတို့သည်။ ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ တန်းခိုးထင်ပေါ်၊
 သက်တော်ထင်ရှား၊ မြတ်ဘုရားကို၎င်း။ ဗုဒ္ဓဒါဌကဉ္စ၊ အနုတ္တရ၊
 မြတ်ဗုဒ္ဓ၏၊ ဝါမ၊ အောက်ဇာတ်၊ စွယ်တော်မြတ် ကို၎င်း။

ပဿန္တိ၊ ကုသိုလ်ထူး၍၊ ကြည်နူးချမ်းမြေ့၊ ဖူးတွေ့ရသည် မည်
ကုန်၏။

၄၁၀။ တသ္မာ ဣမဉ္ဇ သဒ္ဓါယ၊ သန္တစိတ္တာ ဝိစက္ခဏာ။
အာဒါသမိဝ ပဿိယ၊ သရထ သုက္ကဒါဌိကံ။

၄၁၀။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ပြန်ပြော၊ ဂုဏ်သဘော ရှိသောကြောင့်။
သန္တစိတ္တာ၊ ငြိမ်သက်တည်ကြည်သောစိတ်ရှိကြကုန်သော။ ဝိစက္ခဏာ၊
ဏာ၊ ပစ္စုပ္ပံ သံသာ၊ နှစ်ဖြာကောင်း-ဆိုး၊ ကြောင်း-ကျိုး
မြော်မြင်၊ ပညာရှင်ဖြစ်ကုန်သော။ တုမော၊ သင်သူတော်ကောင်း
တို့သည်။ သဒ္ဓါယ၊ ဝန်တိုမိစ္ဆာ၊ ဣဿာ၊ ကင်းစင်၊ ကြည်လင်
ပြန်ပွား၊ သဒ္ဓါတရားဖြင့်။ ဣမဉ္ဇန္တိ၊ “ဒါဌာဝံသဂီတိ” မည်ရှိ
တင့်ဆန်း၊ ဤသည့်ကျမ်းကိုလည်း။ အာဒါသမိဝ၊ သန့်ရှင်း
ကြည်လင်၊ ကြေးမုံပြင်ကဲ့သို့။ ပဿိယ၊ နှစ်ထောင့်အားရမ်း၊
စိတ်ရှင်လန်း၍၊ ကြိုးပမ်းတန်တန်၊ အဘန်ဘန် ကြည့်ရှုကြပြီး၍။
သုက္ကဒါဌိကံ၊ ဖြူစင်နုဖပ်၊ စွယ်စာတ်သခင်၊ ဘုရားရှင်ကို။ သရထ၊
ဂုဏ်တော်ရည်စူး၊ စိတ်မှာမြူး၍၊ ကြည်နူးချမ်းသာ၊ အောက်မေ့
လိုက်ကြပါကုန်လော့။

ဒါဌာဝံသဂီတိကျမ်းပြီး၏။

ဘဝနာဉာဏ်ဖြစ်ကြစေရန် သတိပေး
တိုက်တွန်းချက်

အတိတာ နာမရူပါနိ၊ နိရုဇ္ဈန္တိ စ နာဂတာ။
ပစ္စုပ္ပန္နာပိ ဘိဇ္ဇန္တိ၊ အပတွာဝက္ခရက္ခရံ။

ဘောဇ္ဇော၊ ရတနာသုံးစုံ၊ ခိုလှုံဝပ်ညောင်း၊ အိုသူတော်
ကောင်းတို့။ မေ၊ ပညဝန္တ၊ နာမသမတ်၊ အကျွန်ုပ်၏။ အတိ
တာ၊ လွန်ခဲ့သမျှ၊ အတိတ်ကာလ၌ဖြစ်ကုန်သော။ နာမရူပါနိ၊
နာမ်၊ ရုပ်၊ နှစ်ခု၊ တရားစုတို့သည်။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ မမြင်လုံးလုံး၊
တက်တက်ပြုံး၍၊ ချုပ်ဆုံးကြလေကုန်ပြီ။ အနာဂတာ၊ နောင်
အနာဂတ်ကာလ၌၊ ဖြစ်ပေါ်ဥပါဒ်လတ္တံ့ ကုန်သော။ နာမရူပါနိ
စ၊ နာမ်ရုပ်၊ နှစ်ပါး၊ တရားသဘောတို့သည်လည်း။ (နိရုဇ္ဈိယန္တိ)၊
နေရှိန် ဟန်ကြောက်၊ ဆီးနှင်းပေါက်သို့၊ ချုပ်ပျောက်ပျက်စီး
ရကြကုန်တော့လတ္တံ့။ ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၊ ယခု စာရေးဆဲ
ခဏ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ နာမရူပါနိပိ၊ ကြံစည်စဉ်းစား၊ ရေးသား
အားထုတ်၊ နာမ်၊ နှင့် ရုပ်၊ တို့သည်လည်း။ အက္ခရာ၊ စာရွက်
အပြင်၊ ညာလက်တင်၍၊ ရေးစဉ်-ရေးထုံး၊ အက္ခရာတလုံးမှ။
အက္ခရံ၊ ဒုတိယမြောက်၊ နောက်အက္ခရာတလုံးသို့။ အပတွာဝ၊
ဥပါဒ်၊ ဌီ၊ ဘင်၊ အစဉ်ချုပ်ပျောက်၊ မကူးမရောက်မူ၍သာလျှင်။
ဘိဇ္ဇန္တိ၊ မဆိုင်းမလပ်၊ အပိုင်းပိုင်းပြတ်၍၊ မရပ်မနား၊ ပျက်ပြား
ချုပ်ဆုံးကြလေကုန်၏။

ဝေ အနိစ္စတံ ဥ တွာ၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခမနပ္ပကံ။
အဂ္ဂိက္ခန္ဓံ ပဿန္တာ၊ ပတ္ထေထ နိစ္စတံ ပဒံ။

၂၀၆ ဘာဝနာဉာဏ်ဖြစ်ကြစေရန်သတိပေးတိုက်တွန်းချက်

ဝေံ၊ ဤသို့။ အနိစ္စတံ၊ သုငါခပဲ၊ ပျက်ပြိုကဲ့၍၊ မမြဲသည့်
အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ အကြိမ်ကြိမ်အဘန်ဘန်၊ ဘာဝနာဉာဏ်ဖြင့်၊
အမှန်ကိုသိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနုပ္ပကံ၊ ကုဋေကုဒ္ဒါ၊ မရေသာ
အောင်၊ သင်္ချာများဘိ၊ အတိုင်းမသိသော။ ဝဋ္ဋဒုက္ခံ၊ မတည်-
မမြဲ၊ ဘောက်လဲဘောက်ပြန်၊ ဘန်ဘန်တွေကြုံ၊ တေဘုမ္မက၊
ဒုက္ခလွန်ကဲ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲကို။ အဂ္ဂိက္ခန္ဓံ၊ အသျှံပြောင်ပြောင်၊
တောက်လောင်ထိန်ညှိး၊ မီးပုံကြီးကဲ့သို့။ ပဿန္နာ၊ ကြောက်လန့်
ဟိန်းချ၊ ကြက်သီးထအောင်၊ နှိုင်းဆစေ့၊ ဉာဏ်စက္ခုဖြင့်၊
ကြည့်ရှုကြကုန်လျက်။ နိစ္စုတံ၊ ချုပ်ပျောက်ပျိုးတီး၊ ပျက်စီး
ရှေ့လျောခြင်း မရှိသော။ ပဒံ၊ ဒုက္ခခပ်သိမ်း၊ ချုပ်ငြိမ်းရာမှန်၊
မြတ်နိုးဗျာန်ကို။ (တုမေ)၊ သင်သတော်ကောင်းတို့သည်။ ပတ္တေထ၊
ဆန္ဒစွဲကပ်၊ အခိပတိတပ်၍၊ မပြတ်တောင့်တကြလေကုန်။

ဓမ္မဒါနကုသိုလ်ရှင်များ

မန္တလေးမြို့

ဆရာဆိုင်-ဒေါ်မိုး နှင့် သားသမီးများ	၁၀၀။
ဦးဘအုံး-ဒေါ်သိန်းလှ နှင့် သားသမီးများ၊ မလွန်	၅၀။
ဦးမိုး-ဒေါ်တင် သံဖြူတန်း	၅၀။
ဦးဘဌေး-ဒေါ်ခင်အေး ဈေးချို	၅၀။
ဒေါ်အေးခင် အေးချိုင့်ရပ်	၅၀။
ဦးရန်ရှင်း-ဒေါ်စောချို ရွှေတုံးတံတားထိပ်	၅၀။
ဦးထွန်းညွန့်-ဒေါ်သက်စု ဒေါင်းရိုးရပ်	၅၀။
ဦးစံရွှေ ဒေါင်းရိုးရပ်	၅၀။
ဦးလှဖေ-ဒေါ်တင်အိ ဈေးချို	၅၀။
ရွှေမန်း ဘက်ထရီ အလုပ်ရုံ ရွှေတုံးတံတားထိပ်	၅၀။
ဦးညွန့်-ဒေါ်လှနှင့် သား မောင်သောင်းစိန်, မတင်တင်, စိန်ပန်း	၅၀။
ကိုသိန်းတန်-မအေးစိန် သံဖြူတန်း	၃၀။
ဒေါ်ဇင်နှင့် သားသမီးများ ဓါးတန်း	၃၀။
ဦးလေးဦးနှင့် သားသမီးများ သံဖြူတန်း	၂၀။
ဒေါ်ဒေါ်ခင်နှင့် သားသမီးများ သံဖြူတန်း	၂၀။
မောင်မောင်အေး သံဖြူတန်း	၁၀။
မခင်နု, မလှမေ	၁၀။

ခဏ်ကိုင်းတောင်ရိုး

ဒေါ်ခေမာဝတီနှင့် ညီမများ မဟာဝိဇ္ဇောဒယချောင်	၁၀၀။
သုစိတ္တာရာမချောင် ဆရာတပည့်များ	၄၀။
သုစိတ္တာရာမချောင် ဒေါ်ကေသာရီ	၁၀။
မြတောင် ဓမ္မကထိက ဘုန်းကြီး ဦးဝါသဝ	၃၀။
သစ်ဆိမ့်ချောင် ဒေါ်ပုညဝတီ	၁၀။

ရန်ကုန်မြို့

ဘုန်းတော်ကြီး ဦးစက္ကိန္ဒ ကျောင်းတော်ရာရွှေကျင်တိုက်	၂၀၀။
ဦးဘသိန်း-ဒေါ်ငွေစော ပုဇွန်တောင်	၁၀၀။
ဦးလွန်းဖေ-ဒေါ်တင်တင် အင်းယားမြိုင်	၁၀၀။
ဦးညွန့်မောင်-ဒေါ်ခင်စော	၁၀၀။
ဦးဝိဇယ ကျောင်းတော်ရာ ရွှေကျင်တိုက်	၅၀။
ဒေါ်တင်မေ အင်းယားမြိုင်	၅၀။
ဒေါ်ရင်မေ ၎င်း	၅၀။
ဒေါ်တင့် လမ်း-၅၀၊	၅၀။
ဒေါ်ဆင့်	၅၀။
ဒေါ်အေးကြည်	၅၀။
ဦးကျင်ဝမ်-ဒေါ်ကြည်	၅၀။
ဦးကျင်တိတ်-ဒေါ်အေးကျင်	၃၀။
ဒေါ်ဂုဏဝတီနှင့် ညီမများ	၃၀။
ဒေါ်လှမေ ညီအစ်မတစ်စု	၂၆။
ဒေါ်ဖွားမို့	၂၆။
ဒေါ်စိမ်း	၂၀။

ဓမ္မဒါနကုသိုလ်ရှင်များ

ဒေါ်နန္ဒစာရီ အလယ်တောရ	၂၀၀။
မသန်းရင်-မသိန်းညွန့် လမ်းသစ်ရိပ်သာ	၂၀၁။
ဦးမောင်ရင်-ဒေါ်သိန်း	၂၀၁။
ဒေါ်တီ	၂၀၁။
ဦးမောင်ငွေ-ဒေါ်နက်	၂၀၁။
ဦးဘိုးကြည်-ဒေါ်အမာ	၁၀၁။
ဒေါ်အေး	၁၀၁။
ဦးကျော်လှ-ဒေါ်ကြည်ကြည်	၁၀၁။
ကိုဌိမ်း-မခင်ကြိုင်	၁၀၁။
ဒေါ်နှင်း	၁၀၁။
ဦးအင်ဟင်း-ဒေါ်ကျင်လှိုင်	၆။
ဦးထွန်းနေ-ဒေါ်သန်း	၄။
ဒေါ်လှမြင့်	၄။
ကိုဟုတ်လှိုင်-မချန်တီ	၂။
ကိုဟုတ်တင်-မကြေ	၂။
မတင်ငွေ	၂။

သထုံမြို့

ဒေါ်သောင်းရင် နှင့် မောင်နှမ တူ တူမများ ၁၀၀၀။

မုံရွာမြို့

ကိုထွန်းလှ-မခင်ပု ၅၀၀။

သဲတောမြို့

ဒေါ်ခင်ခင်နှင့် သား-မောင်မောင်တင်-ခင်ခင်လှသားသွီး ၃၀၀။

၂၁၀

ဓမ္မဒါနကုသိုလ်ရှင်များ

ရေကြည်ပေါက်ဖြူ

ဒေဝီမြနှင့် သားသမီးများ

၂၀။

ဝိဒ္ဓိန္ဒိလာဖြူ

ဒေဝီမှိုနှင့် သား ဗိုလ်ကြီးလှရွှေ-ခင်အေးမြင့်

၁၀။

ပဇိပ်ဖြူ

ဒေဝီဒေဝီသစ်-ဒေဝီသန်းညွန့်

၁၀။

ကျပ်ပျော်ဖြူ

ဒေဝီသိန်းညွန့်နှင့် ညီမများ

၁၀။

အမှားအမှန် ပြင်ဆင်ချက်

မုက်နှာ	ကြောင်းရေ	ဤသို့ပြင်ပါ
၈	၅,၇	မဂပက္ခတ္တဘာဝေ စ၊ ဒီဃဝါပိမုပါဂမိ။
၄၅	၂	ပူဇာဝိသေသမာကံသု၊
၆၆	၄	ဒန္တပုရဿ၊ ဒန္တပုရီ
၉၄	၄	ပသာဒနိယမစ္ဆေရံ၊
၁၀၀	၁၈	ဖြားယောင်း လှည့်ပတ်ခဲ့ပြီ။
၁၂၅	၁၅	

